

تأبذوره هم هه کمى

فزره ققه خياللا

مىلله تله نه شربىاتى

بۇ كىتابىمنى 48 يىللىق تۆمرىنىڭ 33 يىلىنى ئوقۇتقۇچىلىقىمدا
بېغىشلىغان مەرھۇم ئانام تاجىنىسا خانىمنىڭ ۋە 90 يىللىق تۆمرىنىڭ
60 يىلىنى ئىلىم-مەرىپەت تارقىتىشقا ئاتىغان مەرھۇم دادام ئابدۇلەككىم
داموللاھاجىمنىڭ روھىغا، شۇنداقلا دىيارىمىزدىكى بارلىق جايلىرىدا
ئوقۇتقۇچىلارغا ھۆرمەت بىلەن بېغىشلايمەن!

مۇندەرىجە

نەسىرلەر

- 2 توغراق
3 توي ئاخشىمىدىكى ھېسسىيات
4 خاتىرەمدىن ئۈزۈندىلەر
6 مەن مۇشۇنداق ئىت
8 يالقۇن تاغنىڭ كۆز يېشى
10 سۆيۈلمىگەن ئاشق
12 مەن "ئەنئەنە" نى بۇزدۇم
14 ئاجايىپ مەنتىقە
16 بىچارە ئىنسان
18 تەلۋە مۇھەببەت
20 شۇنداقمۇ "ئانا" بار
22 باھار تەشالىقى
25 كەچمىشلىرىم
29 خىزىر ھەققىدە خىياللار
32 ئىككى مەكتۈپ
36 بېيدە يىخىدىن سۈزگەن ئۈنچىلەر

فېلىيەتونلار

- 42 شۇنىڭ ئۈچۈن شۇنداق ئىكەن بۇ جاھان
43 كونا قوشاق، يېڭى مەنتىقە
45 پۇلدىن كەلگەن سادالار
49 "توغۇتتا ئۆلگەن" قازانلار

خىزىر ھەققىدە خىياللار

- 53 ئەمەلدارلىق دەستۇرى
- 61 قاباھەتلىك چۈش
- 69 ھەسرەتنامە

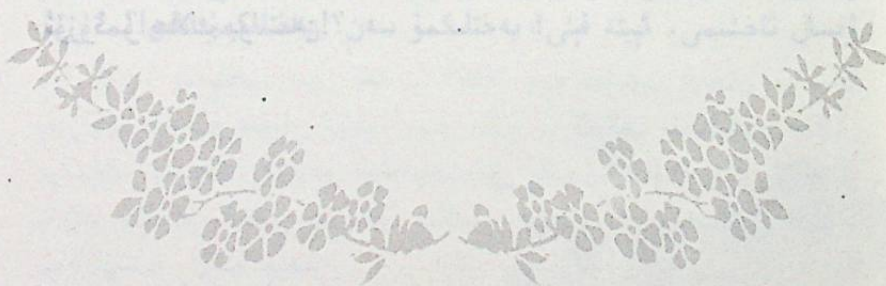
ھېكايىلەر

- 73 مۇئەللىمنىڭ ئۆيى
- 75 ئېھ، ئاشۇ قىز ...
- 77 ئىللىق سابا
- 81 ھەر كالىدا ھەر خىيال
- 86 جاۋابسىز قالغان سوئاللار
- 90 قەسدىگە تاي، ساتراغا ئات
- 95 باشلىقنىڭ رايى
- 100 ئۇ قاچان ساقىيار؟
- 106 ئۈچ يۈز يۈەننىڭ تەستىقى

ماقالىلەر

- 114 يازغۇچىنىڭ بۇرچى ھەققىدە ئويلىغانلىرىم
- 118 بازار ئىگىلىكى ۋە دېھقان يازغۇچىلار
- 124 يېڭى ئەسىردىكى خورسنىش ۋە ئۈمىد
- 130 ھازىر جاۋاب شائىر روزى سايت
- 137 يۈسۈپ خاس ھاجىپ ۋە ئۇنىڭ ئىقتىساد ئىدىيىسى
- ئۇيغۇر خەلق ماقالى - تەمسىللىرىدىن ئەجدادلىرىمىزنىڭ پۇل كۆز قارىشىغا
- 145 نەزەر
- 155 ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتىنىڭ پۇل مۇئامىلە ئاپپاراتلىرى
- 175 مەنمۇ مۇئەللىم بولسامچۇ
- 183 ئۇيغۇر كارخانىچىلىقى ھەققىدە يۈزەكى پاراڭ

نہسر لہر

توغراق

بۇ — توغراق.

بۇ ئاجايىپ خاسىيەتلىك توغراق.

بۇ ئۇسسۇزلۇقتىن قۇرۇمايدىغان، دەھشەتلىك بوران - چاپقۇندىمۇ سۇنمايدىغان، قۇمدا كۆمۈلمەيدىغان، كەسكەنگە تۈگمەيدىغان، بىر تۈپنىڭ يىلتىزىدىن ئون تۈپ ئۈنۈپ تۇرىدىغان توغراق. بۈگۈن مەن، ئۇنىڭ يوپۇرمىقىنى سىرىپ قوي باقمەن، ئەتە سەن شاخلىرىنى كېسىپ سېۋەت توقۇيسەن، ئۆگۈنلۈككە ئۇ غولىنى كېسىپ ئوتۇن قىلدۇ. ئىندىلىققا... ئۇ ھەممىگە چىدايدۇ، ھەممىمىزنىڭ ھاجىتىدىن چىقىدۇ.

بۇرادەر، سەن ئەمدى بۇ توغراقنىڭ تۈپ يىلتىزىنى كېسىپ ئۇنىڭ

سۈيىنى ئىچىپ ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرۈشنى ئويلاۋاتامسەن؟!

بوۋىلارنىڭ ئېيتىشىچە، توغراقنىڭ تۈپىدە بىر جام سۇ ساقلانمىش،

شۇ سۇنى ئىچكەن ئادەم قېرىماسمىش ۋە ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرەرمىش.

بىراق سەن بۇ نىيىتىڭدىن يان! ئەگەر نەپسىڭنى دەپ ئۇنى قۇرۇتساڭ،

ئۇزاق ئۆتمەي تەبىئەت ھالاك بولىدۇ، يەر شارى ھالاك بولىدۇ.

ئۆزۈڭمۇ ھالاك بولسەن!

توي ئاخشىمىدىكى ھېسسىيات

سۆزۈمۈ يوق، بۈگۈن مېنىڭ ساڭا ئېيتقۇدەك، سىرىڭمۇ يوق ھەمدە سېنىڭ ماڭا تۈككۈدەك، ياتايلى ئەمدى خۇددى قېرى ئەر - خوتۇنلاردەك.

سۆزلىرىمىز ئېيتىلىپ بولغان، سىرلىرىمىز ئېچىلىپ بولغان، چىم ئۈستىدە، ئورمانلىقتا تالاي قېتىم كۈتكەندە تاڭنى، شېرىن سۆزلەر، شوخ كۈلكىلەر، ئىللىق بېقىشلار، ئىتلىشلەر، ئوتلۇق ۋەدىلەر سىڭىپ كەتكەن تانسىخانىدىكى چىراغلارنىڭ نۇرىغا قوشۇلۇپ تام - تورۇسلارغا. مەن سېنى كۈيلىگەن جاھاندىكى جىمى شېرىن سۆزلەرنى تىلىمغا يىغىپ، سەن مېنى سۆيگەن جاھاندىكى بارلىق سۆيۈشلەرنىڭ جەۋھىرىنى لېۋىڭگە يىغىپ، بىز ئۈچۈن جېنىم، كۆيۈشمۇ، سۆيۈشمۇ... سوۋۇغان ئاشتەك مەزىنىسىز ئەمدى.

ياق، مەن خاتالاشتىم، بۈگۈن توي، ئەتە يۈز ئاچقۇ، بىزگە يېڭىلىق، ئۈستۈڭدىكى زىبۇ زىننەتلەر ساڭا غەنىمەت، قېيناتام قويغان كاستۇم - بۇرۇلكا مەن ئۈچۈن ئولجا، مانا بۇ - توي، مانا بۇ - ۋىسال ئاخشىمى. ئېيتە قېنى! بەختلىكمۇ سەن؟ بەختلىكمۇ مەن!؟

خاتىرەمدىن ئۈزۈندىلەر

شائىرنىڭ جېنى قەلىمىنىڭ ئۈچىدا، شائىر شۇ قەلىمى ئارقىلىق
ئۆزىگە مەڭگۈلۈك ھايات ئاتا قىلىشىمۇ ياكى ئۆزىنى مۇددەتتىن بۇرۇن
قەتلى قىلىۋېتىشىمۇ مۇمكىن.

* * *

گۈزەللىك بىلەن رەزىللىك ھەر ۋاقىت قوشكېزەكتۇر، رەزىللىك
تۈگمىگۈچە گۈزەللىك ئۆزىنى نامايان قىلالمايدۇ، شېئىرىيەت ئىلمى —
گۈزەللىك ئىلمى، گۈزەللىككە تەلپۈنگەن شائىر رەزىللىكنى ھەر ۋاقىت
پاش قىلىشى ۋە قامچىلاپ تۇرۇشى كېرەك.

* * *

شاھ ئۆلسە خانىش يىغلايدۇ، شائىر ئۆلسە خەلق يىغلايدۇ.

* * *

ئەي دوستۇم، سەن مىللەتپەرۋەر، ۋەتەنپەرۋەر بولۇشتىن ئاۋۋال
ئائىلىپەرۋەر، پەرزەنتپەرۋەر بول، سېنىڭ ۋەتەنگە، مىللەتكە بولغان
ساداقتىڭ ئۆز ئائىلەڭدىن باشلانسۇن.

* * *

ئەي، دوستۇم، سەن ئاتا — ئاناڭغا نېمە خىزمەت قىلغان بولساڭ
پەرزەنتلىرىڭدىنمۇ شۇنى كۈت، سەن ئاتا — ئاناڭغا ياخشىلىق قىلغان
بولساڭ، پەرزەنتلىرىڭدىنمۇ ساڭا ياخشىلىق يانسۇن. ناۋادا سەن ئاتا —
ئاناڭغا بىۋاپالىق قىلغان بولساڭ، ساڭمۇ پەرزەنتلىرىڭ ۋاپاسىزلىق قىلۇر،
بۇ ئاشۇنداق ئۆتەنە جاھان.

* * *

ئەي دوستۇم، سەن باشلىقىڭغا باھا بەرگەندە ئۇنىڭ سەھنىدىكى
دەبدەبىلىك سۆزلىرىگە ئەمەس، بەلكى، كۈندىلىك خىزمەتتىكى

※ * *

بىز "ئىللەت تۈزەلمەسە، مىللەت تۈزەلمەس" دەپ مىللىتىمىزنىڭ يىغىرىنى تاتلاۋېرىپ، ئاخىر بۇ مىللەتنى ئۆگەي ئانىنىڭ خورلىشىغا چىدماي ئۆيدىن چىقىپ كېتىپ، كوچا مۇتتەھەملىرىنىڭ تاياق - توقمىقىغا قالغان يېتىم بالدەك بىچارە ھالغا چۈشۈرۈپ قويۇۋاتىمىز.

مەن مۇشۇنداق ئىت

مەن — مۇشۇنداق ئىت، پاپىدىغا سوقۇلۇپ كەتسەم ئۆچۈمنى ئېشەكلىكتىن ئالمەن.

مەن — مۇشۇنداق ئىت، ئۆيگە ئوغرى كىرىپ بارلىق بىساتنى يۈدۈپ ماڭسا، غېمىمدە يوق ئۇخلايمەن. بىراق ئىگەم باغنىڭ بىرەر شاپتۇلغا قول ئۇزاتسا، چىشىم چۈشۈپ كەتكۈچە قاۋايىمەن.

مەن — مۇشۇنداق ئىت، پۇقرا نان بەرسە قولىنى چىشلەيمەن، باشلىق يەنجىسە تاپىنى يالايمەن.

مەن — مۇشۇنداق ئىت، ئۈزۈمنىڭ ئۇلىقىدىكى گۆشنى يېسەم ھېچ تېتىمايدۇ، باشقىلارنىڭ يالىقىدىكى سۆڭەكنى غاجلىسام، ئۇنىڭ مەززىسىدىن شۇلگە يلىرىم ئېقىپ كېتىدۇ.

مەن — مۇشۇنداق ئىت، ھاۋانىڭ گۈلدۈرلىگىنىنى ئاڭلىسام، ئاسمانغا قاراپ قاۋاپ بارلىق ئىتلارنى ئويغىتىمەن، يامغۇرنىڭ ياغقىنىنى كۆرسەم قۇيرۇقۇمنى ئىچمىگە تىقىپ ھەممىدىن بۇرۇن ئۇۋامغا كىرىۋالىمەن.

مەن — مۇشۇنداق ئىت، ئادەملەرنى كۆرسەم قۇيرۇقۇمنى دىڭگىلىتىمەن، يىرتقۇچلارنى كۆرسەم بېلىمنى پۈكۈپ تۇرىمەن.

مەن — مۇشۇنداق ئىت، ئۈز قوۋمىدىكىلەر بىلەن ئۇچراشسام چىشلىشىمەن، ياتلارنى كۆرسەم ئۇلارغا قوينۇمدىكى ۋە قونجۇمدىكىنىمۇ تۈكۈپ بېرىمەن.

مەن — مۇشۇنداق ئىت، مېنىڭ دوستۇمۇ، رەقىبىمۇ يوق، ئەگەر بۈگۈن سىزدىن ماڭا نەپ چىقمىسا مەن بۈگۈن سىزگە قاۋايىمەن، ئەكسىچە، ئەتە سىز ماڭا بىر پارچە سۆڭەك تاشلاپ بەرسىڭىز شۇئان ئالدىڭىزدا قۇيرۇق شىپاڭشىتىمەن.

مەن — مۇشۇنداق ئىت، مەسچىتكە ماڭغان مۇسۇلمانلارنى كۆرسەم قاۋاپ ئارام بەرمەيمەن، چۈنكى ئۇلار پاك ھاسسىنىڭ ناپاك قېنىم بىلەن بۇلغىنىشىنى خالىمايدۇ؛ قاۋاقتىن يانغان مەستلەرنى كۆرسەم تۈگۈلۈپ يېتۈۋالسىمەن، چۈنكى ئۇلارغا ئاللىپ قويساممۇ قولىدىكى بوتۇلكىنى ئىچىدىكى يېرىم بولغان ھارنىقى بىلەنلا بېشىغا ئېتىۋېرىدۇ ئەمەسمۇ؟! مەن — مۇشۇنداق ئىت، قورسىقىم ئاچسا نىجاسەتسىمۇ ھۇزۇرلىنىپ يەيمەن.

مەن — مۇشۇنداق ئىت، يۇرت تىنچىپ قالسا قاۋاپ ئارام بەرمەيدىغان، ئۆيگە ئوغرى كىرگەندە سىڭىلى كېتىدىغان.

يالقۇنتاغنىڭ كۆز يېشى

بىز ئۇيغۇرلاردا ئانىسى ئۆلسمۇ كۆزىدىن بىر تامچە ياش چىقمايدىغان ئادەملەرنى "تاش يۈرەك، باغرى تاش" دەپ سۈپەتلەيدىغان ئادەت بار. شۇنىڭدىن قارىغاندا تاشتىن سۇ چىقمايدىغانلىقتىن ئىبارەت بۇ بىر ھەقىقەت ھەممىگە ئايان بولسا كېرەك. بىراق، مەن بۈگۈن ئوت يۈرتىدىكى مەشھۇر سەيلىگاھلاردىن بىرى بولغان «بۇيلۇق» تا مۇنداق بىر مۆجىزىنى كۆردۈم:

«بۇيلۇق» سەيلىگاھى — ھەممىگە تونۇشلۇق بولغان يالقۇنتاغنىڭ باغرىدىكى تەبىئىي ئېقىنى ئۆزىگە ھاياتلىق مەنبەسى قىلىپ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇۋاتقان، ياق، جاھان ئەھلىنىڭ كۆڭۈل مەيلىنى ئۆزىگە مەپتۇن قىلىپ كېلىۋاتقان بىر گۈزەل بوستانلىق ئىكەن. ئارامگاھنىڭ شىمال تەرىپىدىكى يالقۇنتاغنىڭ باغرىدىن بىر قارىسىڭىز خۇددى ئۈنچە - مەرۋايىت تۆكۈلگەندەك، بىر قارىسىڭىز گويا تۇغۇتلۇق جۇۋاننىڭ كۆكسىدىن سۈت تەپچىرىگەندەك، يەنە بىر قارىسىڭىز بەئەينى يېتىمنىڭ كۆز يېشىدەك سىرغىپ چۈشۈۋاتقان ئۇششاق تامچىلاردىن ھاسىل بولغان يەنە بىر كىچىك ئېقىن بار ئىكەن.

بۇنى كۆرگەن ھەمراھلىرىم:

— يالقۇنتاغنىڭ تېگىدە بۇلاق بار ئوخشايدۇ.

— ياق، بۇ دېگەن خۇدانىڭ بەندىلىرىگە كۆرسىتۋاتقان كارامىتى — دەپ، ھەممىسى ئۆز سەۋىيىسىگە يارىشا يەكۈن چىقىرىشتى، بىراق، مەن:

— بۇ، يالقۇنتاغنىڭ كۆز يېشىكەن، — دېگەندىم.

بىر ھەمراھىم مەندىن:

— تاغ دېگەنمۇ يىغلامدۇ؟ راستىنلا يىغلايدىغان بولسا، يالقۇنتاغ

نېمىشقا يىغلايدۇ؟ — دەپ سوراپ قالدى. مەن ئۇنىڭغا جاۋابەن مۇنداق دەيدىم:

— بۇرۇنقىلار: «ئىشقى يوق ئېشەك، دەردى يوق كېسەك» دەپتىكەن، بىراق ھازىر جاھان ئۆزگىرىپ كېسەكتە دەرد، ئېشەكتە ئىشقى پەيدا بولۇپ قېلىۋاتىدۇ. شۇڭا يالقۇنتاغنىمۇ ئۆزىگە چۈشلۈك دەردى باردۇ، بەلكى يالقۇنتاغ: «سۇنۇۋكۇڭ، كالادىۋىنىڭ خوتۇندىن خاسىيەتلىك يەلپۈگۈچى ئوغرىلاپ كېلىپ، يالقۇنۇمنى ئۇچۇرۇۋەتمىگەن بولسا، بۈگۈنكى كۈندە مەنمۇ تەڭداشسىز يانغىغا ئايلىنىپ، پۈتۈن جاھاننى كېچىسىمۇ خۇددى كۈندۈزدەك يورۇتۇپ تۇراتتىم!» دەپ ئۆزىنىڭ ۋاقتىسىز ئۇچۇپ قالغىنىغا يىغلايدىغاندۇ ۋە ياكى ئۆزىدە ھازىر يالقۇن تۇرماق ئۇچقۇندىنمۇ ئەسەر بولمىسا يەنىلا «يالقۇنتاغ» دەپ ئاتىلىۋاتقىنىغا، ئاتاقنا بار. ئەمەلدە يوق، قورچاق تاغ بولۇپ قالغىنىغا ئازايلىنىپ يىغلايدىغاندۇ.

ۋىيۈلەمگەن ئاشىق

كۆيۈپ قالدىم!

مەن ئۇنىڭغا كۆيۈپ قالدىم!

مەن ئۇنىڭغا راستتىنلا كۆيۈپ قالدىم!

ئاشىقلىق ئادەمنى نېمە كويلارغا سالمايدۇ، دەپسىز، مەن ئۇنىڭغا كۆيۈپ قالغاندىن بېرى ئۇنىڭ ھەرىسرى ئېغىز سۆزى مەن ئۈچۈن گويىا مۇقەددەس قۇرئان كەرىمنىڭ ئايىتىدەك شەكسىز بىلىنىدىغان؛ ھەتتا ئۇنىڭ تاپا - تەنلىرىمۇ خۇددى رەسۇللىلانىڭ ھەدىسىدەك خاسىيەتلىك ئاڭلىنىدىغان بولۇپ قالدى.

ئۇ مېنىڭ كۆڭلۈمنى بىلىۋالغان بولسا كېرەك، مانا ھازىر ئۇ مېنى ئادەم بالىسى بەجا كەلتۈرۈش مۇمكىن بولمايدىغان ئىشلارغا بۇيرۇيدىغان بولدى، ئۇنىڭ بۇيرۇقلىرىنى بەجا كەلتۈرمەسكە نېمە ئامال، مەن ئۇنىڭ ئاشىقى تۇرسام، مەشۇقسىڭ تەبەسسۇمىغا تەلمۈرۈپ تۇرغان ئاشىقنىڭ، خوجىسىنىڭ ئىلتىپاتىنى كۈتۈپ تۇرغان قۇلدىن نېمە پەرقى؟ قۇلمۇ سۆز - ھەرىكەتتە خوجىسىغا بويسۇنغان بىلەن كۆڭلىدە ئاجايىپ شېرىن خىياللارنى قىلالايدۇ، بىراق، مېنىڭ سۆز - ھەرىكىتىم تۇرماق، ھەتتا خىيالىمۇ شۇ گۈزەلگە باغلانغان، ئۇنىڭ گۈزەل ئوبرازى خىيالىمغىمۇ ھۆكۈمران.

مانا، ئۇ مېنى كۈلۈشكە بۇيرۇدى، مەن كۈلدۈم، يەنە ئۇ مېنى يىغلاشقا بۇيرۇدى، مەن يىغلىدىم، ئاخىر ئۇ مېنى ئۆلۈشكە بۇيرۇدى، مەن ئۆلدۈم، توۋا ئۇ مەندىن يەنە رازى بولماپتۇ. ئۇ ماڭا: "سېنىڭ كۈلگىنىڭمۇ، يىغلىغىنىڭمۇ، ئۆلگىنىڭمۇ يالغان، كۈلگەن ۋاقتىڭدا كۈزۈڭدە ياش، يىغلىغان ۋاقتىڭدا چىرايىڭدا تەبەسسۇم، ئۆلگەن ۋاقتىڭدا تومۇرۇڭدا چوغدەك قانىنىڭ ئېقىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالدىم، سەن ماڭا

سادىق ئەمەسكەنەن، سەن مېنىڭ سىنىقىمدىن ئۆتەلمىدىڭ” دەپ كېتىپ قالدى.

كۆرۈپ تۇرۇپسەلەر، دىلكەشلىرىم. مېنىڭ ئۇنىڭغا ئاشىقلىقىمدا گەپ يوق. بىراق، بىراۋنىڭ بۇيرۇقى بىلەن، ئۆزۈڭ خالىماي قىلغان ئىش شۇنداق سۈنئىي بولىدىغان ئوخشايدۇ. بۇنىڭغا مەندە نە ئامال؟ ئاھ، خۇدا! ئۇ ماڭا قاچانمۇ ئىشىنەر!؟

مەن “ئەنئەنە” نى بۇزدۇم

قايسى ۋاقىتتا، قانچىنچى بوۋامدىن ئۇدۇم بولۇپ قالغانلىقىنى بىلمەيمەن، لېكىن بىزنىڭ ئائىلىدە ئوغۇل بالا خەتنە تويدىن كېيىنلا ئۇزۇن تون كىيىدىغان “ئەنئەنە” داۋاملىشىپ كەلمەكتە. شۇنىسى قىزىقىكى، تون چوقۇم مەللە رەڭدە بولۇشى، يەنە كېلىپ ئۇنىڭ رەختى مەھەللىدىكى بۇزچىلەر توقۇغان ماتادىن بولۇشى كېرەك.

توننىڭ، ئوتۇنغا ياكى تۈگمەنگە بارغاندا بولسۇن ۋە مەيلى ئۆگزىدە ئاپتاپسىنغاندا بولسۇن، يېرىمنى سېلىنجا، يېرىمنى يېپىنجا قىلىپ ئۇخلىغىلى بولىدىغان ئالاھىدىلىكى بار. بىراق تەڭتۇشلۇرىم بىلەن سەپەرگە ماڭغاندا ئۇنىڭ ئېغىرلىقى تەرتىپ ھاردۇق يەتكۈزسە، كېلەڭسىز ئىككى پېشى پۈتۈمغا يۈگىشىۋېلىپ تولا پۇتلاشتۇرىدۇ. نەتىجىدە مەن دائىم سەپەرداشلىرىمنىڭ ئارقىسىدا قالمەن.

* * *

مەن بۈگۈن ئۇچامدىكى مەللە توننى پىيازلىققا قارانچۇق قىلىۋېتىپ، بېشىمغا چىمەن دوپپا، ئۇچامغا كاستۇم - بۇرۇلكا، پۈتۈمغا خۇرۇم بەتىنكە كىيىپ رەستىگە چىقتىم. مېنىڭ بۇ تۇرقۇمنى كۆرۈپ بەزىلەر شادلاندى، بەزىلەر ھەيران قالدى ۋە بەزىلەر مەسخىرە قىلدى، ھەتتا بىر ئوچۇملار قاغاشتى، پەرۋايىم پەلەك، مەن “ئەنئەنە” نى بۇزدۇم. مەندىكى بۇ يېڭىلىقنى تەبرىكلەش ئۈچۈن بىر توپ مېھمانلار ئۆيۈمگە كەلدى...

ئۇلارنىڭ كۆزى ئەمدى ئۇنىڭ تۈر تېمىدىكى ئاسقۇغا ئېسىپ قويۇلغان دادامنىڭ تونغا چۈشۈپتۇ. ئۇلار: “ئەمدى بۇ كونا چاپاننىمۇ پىيازلىققا قارانچۇق قىلىپ قويۇڭلار...” دېيىشتى. مەن ئويلاپ قالدىم: “ئۇ چاپاننى مەن مەرھۇم دادامغا بولغان ھۆرمىتىمنى، ئەجدادلىرىمغا

بولغان ساداقىتىمنى ئىبادىلەش، شۇنداقلا بالىلىق بۇرچۇمنى ئادا قىلىش ئۈچۈنلا ساقلاپ كېلىۋاتىمەن، چۈنكى مەن ئۆزۈم يېڭىلىققا يۈزلەنسىمۇ، يەنىلا شۇ دادامنىڭ بالىسى - دە، مەن بۇ ئۆيدە ناماز ئوقۇساممۇ، تانسا ئوينىساممۇ ئۇ چاپان ماڭا قىلچە توسقۇنلۇق قىلمايدۇ ۋە قىلالمايدۇ...

مەن مېھمانلارغا شۇنداق جاۋاب بەردىم: "مەن 'ئەنئەنە' نى بۇزدۇم، شۇڭا دادامنىڭ چاپىنىدا تەرلەنمەيمەن، بىراق مېنىڭ ھازىر كاستۇم كىيگەن تېنىم تۇنجى قېتىم ئاشۇ چاپاندا ئىللىغان، ئۇ - ئائىلىمىزنىڭ تەۋەرۈكى، تارىخنىڭ شاھىتى، شۇڭا مەن ئۇنى مەڭگۈ ساقلايمەن!"

ئاجايىپ مەنتىقە

باھار مەۋسۇمىنىڭ مەلۇم بىر كۈنى دالا سەيلىسى قىلىۋېتىپ ، ياپېشىل يايلاقتا ئەركىن ئويناۋاتقان ، ياق ، بەھۇزۇر ئوتلاۋاتقان بىر توپ يىلقلار ئارىسىدىكى بېشى كىچىك ، پاچىقى قىسقا ، يايلىسى ئۇزۇن ، قورسىقى تۈز ، بىر تايچاققا كۆزۈم چۈشۈپ قالدى . مەن شۇ ھامان مەزمۇت بىر قىل ئارغامچىدىن سىرتماق ياساپ ، بىر نەچچە قېتىم تاشلىغانىدىم ، بەختىمگە يارىشا سىرتماق ئاخىر ھېلىقى تايچاقنىڭ بويىغا چۈشتى . باشقا يىلقلار بۇنى كۆرۈپ تەرەپ - تەرەپكە قاچتى . ھېلىقى تايچاق بولسا دەسلەپتە ئۆزىنى ھەر تەرەپكە ئۇرۇپ ، سەكرەپ قارشىلىق كۆرسەتتى ، بويىنى سىرتماقتىن سۇغۇرۇۋېلىش ئۈچۈن بېشىنى پەس قىلىپ كەينىگە يېنىپ باقتى ، ئامال قانچە ، ئاخىر پەسكويغا چۈشتى . مەن دەسلەپتە ئارغامچىنى ئۇزۇن قويۇپ بېرىپ ئۇنى باغلاققا كۆندۈردۈم ، كېيىنچە باشۇبىغىنى ئاستا - ئاستا يىغدىم . ئاخىر كۆزۈم چۈشكەن ئەركە تايچاقنىڭ باش - كۆزلىرىنى ، يايلىسىنى ، بەللىرىنى سىلاشقا مۇبەسسەر بولدۇم . بويىدىن قۇچاقلدىم ، سۆڭىگىچىگە بىر - ئىككىنى يېنىك ئۇرۇپ قويدۇم ، ئۇ مېنىڭ بارلىق ئەركىلىتىشلىرىمگە بىر خىل ئەركىلەش ، شوخلۇق قىلىش بىلەن جاۋاب قايتۇرۇپ جىم تۇردى . كېيىنچە تايچاقنىڭ بېشىغا بۈگەن سېلىپ ، دۈمبىسىگە ئىگەر توقۇپ سىنۋالدىم . ئۇ دەسلەپ سەكرەپ چىچاڭشىدى ، كىشىنەپ قارشىلىق كۆرسەتتى . كېيىنچە ساغرىسىنى ھەريان ئويىتىپ سىلىق يورغىلاشقا باشلىدى . مەن ھەممىدىن تايچاقنىڭ يېقىملىق كىشىنەشلىرى بىلەن ساغرىسىنى ئويىتىپ سىلىق يورغىلىشىغا بەك ئامراق بولۇپ قالدىم . شۇڭا ئۇنىڭ ئۈستىدىن كۈن بويى چۈشمىدىم . تايچاقلارنى بەك كىچىك كۆندۈرسە ئايىغى شۇنداق ئاسان بۇزۇلامدۇ

ياكى مەن تايچاقنىڭ ئۈستىدىن كۈن بويى چۈشمەي يۈرگەچكە ئۇنىڭ مېڭىشى مېنى قىزىقتۇرالماس بولۇپ قالدىمۇ؟ ئىشقىلىپ بۇ تايچاقنىڭ مېڭىشى ئەمدى ماڭا ياقماي قالدى.

مانا ئەمدى ئىتتىك ماڭسا يۈگەننى سىلكىپ تارتىپ بويىنى قاققايتىمەن، ئاستا ماڭسا زەي قامچا بىلەن سۆڭىگىچكە تاراسلىتىپ ئۈرمەن، ئۇ ھازىر ھەممىگە كۆندى، كۈنمەيمۇ نېمە ئامال... ھازىر مەن، بۇنىڭدىن كېيىن تايچاقنى قانداق باشقۇرۇش ھەققىدە يېڭى - يېڭى ئۇسۇللارنى ئويلاۋاتىمەن.

بىچارە ئىنسان

بىر ئادەم بۇ يولدا، پايانى كۆرۈنمەيدىغان بۇ ئۇزۇن يولدا ئاتا - بوۋىلىرىمۇ مېڭىپ تۈگىتەلمىگەن سەپەرنى داۋام قىلماقتا ... بەش ئەزاسى تولۇق يېتىلگەن تەمبەل بۇ كىشى بىر زورۇقۇپلا تاغنىمۇ يۆتكۈۋېتىدىغاندەك، بىر شورا پىلا دېڭىزنىمۇ قۇرۇتۇۋېتىدىغاندەك زەبەردەس كۆرۈنەتتى. ئۇنىڭ ھەر بىر قەدىمدە يەرمۇ تىرىگەندەك، يول بويىدىكى دەرخلەرمۇ سىلكىنگەندەك قلاتتى.

“ھاۋا!” دېگەن شۇم ئاۋاز بىلەن تەڭ ئارقىسىدىن بىر لالما ئىت كېلىپ، ئۇنىڭ پاچىقىنىڭ بېلىق گۆشىگە لەنتى، زەھەرلىك چىشىنى سالىدى، توغرىسىنى ئېيتقاندا، ئۇ ئادەمنى ئىت چىشلىدى. توۋا، ئۇ ئادەم ۋايسىمدى، بەلكى بازغاندەك مۇشتى بىلەن ئىتنىڭ بېشىغا بىر نەچچىنى ئۇرغانىدى، ئىتنىڭ چىشى ئۇنىڭ پۇتىدىن ئاجرىدى، بىراق، ئىتنىڭ شۇ چاغدىكى مەنۇنلۇق بىلەن ئۇزۇن تىلنى يۆگەشتۈرۈپ، قان يۇقى لېۋىنى يالاشلىرىدىن بېشىغا تەگكەن مۇشتىنىڭ تەسىر قىلمىغانلىقىنى ئېنىق ئىدى. دېچىسىمۇ كۈندۈزى يالاق يالاپ، كېچىسى ئادەم چىشلەشكە ئادەتلىنىپ كەتكەن بۇ لالما ئىتلارغا ئۈنچىلىك مۇشت، تايماقلا تەسىر قىلاتتىمۇ؟ مۇمكىن بولسا ئىدى، ئەگەر ئۇ ئادەممۇ ئىتنىڭ پاچىقىنى شۇنداق چىشلەپ، ئۇنىڭمۇ قاتقەك گۆشىنى ئۇزۇپ ئالالغان بولسا ئاندىن بۇ لالما ئىتمۇ ئۆز قىلمىشىغا لايىق جازاغا تارتىلغان بولاتتى. بىراق، ئۇ ئادەم ئۇنداق قىلالمىدى. يەنى ئۆزىنى قەستەن چىشلىگەن ئىتنى چىشلىيەلمىدى ھەم چىشلىيەلمەيدۇ، چىشلىيەلمىشىمۇ مۇمكىن ئەمەس، چۈنكى چىشلىگىنى، چىشلەيدىغىنى ئىت، چىشلىمىگىنى، چىشلىمەيدىغىنى ئىنسان!

قاراڭ، ئۇ ئادەم يەنە خۇددى ھېچ ئىش بولمىغاندەك ئۆز سەپىرىگە

راۋان بولدى. ئىت لېۋنى يالغان پىتى ئارقىسىدىن قاراپ قالدى. ئۇ ئۆز مەنزىلىگە يېتىپ بولغۇچە يەنە قانچىلىغان ئىتلارغا چىشىلنەر؟ مەن شۇنىڭغا ئىشىنىمەنكى، ئۇنىڭ يولىنى لالما ئىتلار قەدەمدە بىر توسۇپ خىزىر قىلىسۇ، ئۇ ماڭغان يولىدىن ھەرگىز يانمايدۇ ۋە دادىلىمايدۇ. چۈنكى، ئۇنىڭ ماڭغان يولى ئەجدادلىرى باشلاپ بەرگەن يول، ئەۋلادلىرى ئەگىشىدىغان يول. شۇڭا ئۇنىڭغا بۇ يولدا چەككەن جاپا، تارتقان كۈلپەتلىرى كۆرۈنمەيدۇ. بىلىنمەيدۇ...!

ئۇ ماڭماقتا، ئۇ، بۇ ئېگىز - پەس يولدا قەدەمدە بىر ئىتقا تالىنىپ، ئىتلار بىلەن ئېلىشىپ ماڭماقتا. ئاھ، ھەم بىچارە، ھەم غالىب ئىنسان!!!

تەلۋە مۇھەببەت

مۇھتەرەم مۇھەررىر:

مۇبادا قەلب سارىيىڭىزدىكى خاھىش مەلىكىسىنىڭ ئەمرى بىلەن، قوللىنىۋاتقان بۇ ئەسىرىم كىتابخانلار بىلەن يۈز كۆرۈشۈش شەرىپىگە مۇبەسسەر بولۇپ قالسا، ئەسىرىمگە قەلەم ھەققى ھېسابلاپ ئاۋارە بولمىغايسىز، چۈنكى مەن پۈچتىكەشتىن، ئادەملەردىن تولىمۇ يىراق بىر خىلۋەت ماكاندا، ئېنىقراقنى ئېيتقاندا، ئەجدادلىرىمىز ياشىغان تەكلىماكان چۆلىدە ياشاۋاتىمەن.

بۇنداق دېسەم ”ھەي ھىلىگەر، سەن ئاتا - بوۋىلىرىمىزدىن قالغان خەزىنىلەرنى كۆزلەپ شۇ يەرگە بېرىۋاپسەن!“ دەپ يۈرەك جامىڭىزغا ھەسەت شارابلىرى تولىمۇسۇن. مېنىڭ بۇ يەرگە كېلىشتىكى مۇددىئايىم سىزنىڭ پەرىزىڭىزدىن تولىمۇ يىراققا.

مانا، تاڭ سۈزۈلۈش ئالدىدا كېلىدىغان سەلكن شامال مەڭزىمنى سىيىپ ئۆتمەكتە، گەرچە ئۇ، تېنىمنى توڭدۇرۇپ ئۆتسىمۇ، گويىا دوستلارنىڭ نەسەتدەك يەنىلا شۇنچە يېقىملىق.

مانا، ھاياتلىق مەنبەسى بولمىش قۇياشنىڭ ئۆز نۇرىنى يەر شارىغا سېخىلىق بىلەن چېچىشى مېنىڭمۇ بىر كۈنلۈك ھاياتىمنىڭ باشلانمىسى بولدى. مەن ئەتىگەنلىك تامىقىم ئۈچۈن ياۋا جىگدە تېرىپ يېدىم. سىز مېنى مەسخىرە قىلماڭ، چۈنكى بۇ جىگدە سىز نەچچە ئون مېتىر ئۇزۇنلۇقتا ئۆچىرەت بولۇپ ئالدىدىغان ئىمپورت قىلغان خورمىدىن ئېسىل، چۈنكى بۇنىڭ يىلتىزى ئانا تۇپراققا يېيىلغان.

چۈشلۈك تامىقىم ئۈچۈن كاۋاپ يېدىم. مەن بۇ كاۋاپقا، سىزگە ئوخشاش، ئۆچكىنىڭ گۆشىنى قوينىڭ، ساغلىقنىڭ گۆشىنى ئېرىكىنىڭ، تۆت يۈز گرامنى بىر جىڭ دەپ ساتىدىغان ساختىپەز قاسساپتىن گۆش

ئېلىپ ئەمەس، بەلكى ياۋايى ھايۋانلارنى ئۈزۈم ئوۋلاش ئارقىلىق ئېرىشتىم، ئانا ماكانىمنىڭ سېخى قۇچقى ھېچكىمنى، ھېچقانداق يەردە ئاچ قويمىدىكەن.

كەچلىك تامىقىم ئۈچۈن ياۋا ئوت - چۆپ بىلەن، ياۋا بۇغداي قايناتتىم. سىلەرنىڭ، ئادەملەردىن يىراقتا ياشىغان جانلىقلارنى "ياۋايى" دەيدىغان ئادىتىڭلار بار ئەمەسمۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن مەنمۇ "ياۋايى" دەپ قويدۇم. ئەمەلىيەتتە بۇ ئوت - چۆپ، بۇغدايلار ھەرگىزمۇ ياۋا ئەمەس، بەلكى سىز يەيدىغان پارنىكتا ئۆستۈرگەن ئوتباشلاردىن نەچچە ھەسسە شېپالىق ھەم پاكىز، ئانا تۇپراق ئۇنىڭغا تۈگمەس قۇۋۋەت ۋە ئاجايىپ خاسىيەتلەرنى ئاتا قىلغان!

شۇنداقمۇ "ئانا" بار

بوۋاق يىغلىماقتا، ئۇنىڭ پۈت - قولى بۆشۈككە چىڭ تېگىپ قويۇلغان بولۇپ، ئانا سۈتى تەشلىقىدا بوغۇلۇپ- بوغۇلۇپ يىغلىماقتا...
بوۋاقنىڭ يىغلىشىدىن ئانىنىڭ پەرۋايى پەلەك، ئۇ ئەينەك ئالدىدا ئۆزىنى تۈزەشتۈرمەكتە... مانا ئەمدى بالىنىڭ يىغىسى ئەۋجىگە چىقتى، ياق، ئەرشكە چىقتى، توغرىسىنى ئېيتقاندا، ئانىنىڭ بېشىغا چىقتى، بۇ يىغىدىن ئانىنىڭ بېشى ئاغرىپ خۇشياقمىغان ھالدا بالغا ئېمىزگە سېلىپ قويدى.

نېمە ئۈچۈن ئېمىتمەيدۇ، دەمسىز؟ چۈنكى ئۇنىڭ كۆكسى ھازىر تازا ئېسىلدى، ياق، كۆتۈرۈلدى. شۇڭا ئۇ، مۇشۇ تۇرقدا تانىسىغا بارسا ئويما ياقلىق چېكەن كۆڭلەكتىن يېرىم ئوچۇق ھالەتتە كۆرۈنۈپ تۇرغان ئاپئاق كۆكسى تانىسخانىدىكى رەڭگارەڭ چىراغلارنىڭ نۇرىدا خۇددى بۆلۈتلەر ئارىسىدىن ئۈزۈپ چىقىۋاتقان ھىلال ئايدەك كۆرۈنۈپ، يىگىتلەرنىڭ كۆزىنىڭ يىغىنى يەيدۇ.

كىمىدىن، ياق پۈتۈن ۋۇجۇدىدىن ئەتىر پۇرىقى كېلىپ تۇرىدىغان يىگىتلەر ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ يادەك ئېگىلىپ، ئۇنى بەس - بەستە تانىسىغا تەكلىپ قىلىدۇ، ئۇ، تانىسىغا تەكلىپ قىلغۇچىنىڭ ئاۋۋال چىرايىغا، ئاندىن پۈتۈن تۇرقىغا بىر قۇر قارىۋەتكەنكەندىن كېيىن، يىگىتنىڭ كۆزىگە قاراپ بىر تەبەسسۇم قىلىۋېتىدۇ - دە، نازلانغان ھالدا ئاستا ئورنىدىن تۇرىدۇ... ئۇ، شۇنداق خىياللار بىلەن ئۆيىدىن چىقىپ كەتتى.

بالا ئېمىزگىنى دەسلەپ خېلى زوق بىلەن شوراپ باقتى، ئېمىزگە ئۇنىڭ ئاچقان قورسىقىغا دال بولمىغاچقا ئېمىزگىنى چىقىرىۋېتىپ، داۋاملىق يىغلاشقا باشلىدى، بىراق ئۆي ئىچىدە، ئۇنىڭ يىغىسىنى

ئاڭلايدىغان ئادەم يوق ئىدى، چۈنكى ئۇنىڭ دادىسى بۇ بىچارە بوۋاق بۇ دۇنياغا كۆز ئېچىشتىن ئۈچ ئاي بۇرۇن ئۇ ئالەمگە سەپەر قىلغان، ئانىسى بولسا بۇ يېتىم بالغا ئاتا تېپىش ئۈچۈن ھەركۈنى شۇنداق تانىغا قاترايدۇ، ئۇنىڭ بۇ بالغا ئاتا تېپىشتىكى مەقسىتى زادى بالسى ئۈچۈنمۇ ياكى ئۆزى ئۈچۈنمۇ؟ بۇ تەرىپى بىزگە ھازىرچە نامەلۇم، پەقەت ئۇنىڭ بالغا ئاتا تېپىش ئۈچۈن تېخى يېشىغا يەتمىگەن بالنى بۆشۈككە تېگىپ قويۇپ تانىغا قاترايدىغانلىقى ھەمدە بالنىڭ رىزىقى كۆكسىگە يىغىۋېلىپ باشقىلارغا كۆز-كۆز قىلىدىغانلىقىلا ئېنىق.

ۋاقتنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ بالنىڭ نالە - پەريادى ئەمدى قوشنىلارغىمۇ ئاڭلاندى، نارەسىدىن ئېچىنىشلىق يىغىسىنى ئاڭلىماسقا سېلىشقا ئادەم دېگەننىڭ كۆڭلى ئۇنىمايدىكەن، چۈنكى، يۈرەك دېگەن تاش ئەمەس - تە! شۇڭا بۈگۈن تام قوشنىلار بۇ ئۆينىڭ ئالدىغا كېلىپ غوۋغا قىلىشقا باشلىدى:

— يا بالسىغا ئىچى ئاغرىمىسا، ياكى قوشنىلاردىن ئۇيالمىسا، نېمىدېگەن نومۇسىزلىق بۇ؟!

— بولدى قىلايلى، بالا دېگەن يىغلاپ چوڭ بولدۇ،

— يىغا دېگەننىڭمۇ چېكى بولدۇ، ئەڭ ياخشىسى بۇ بالا بوغۇلۇپ قېلىشتىن بۇرۇن قۇلۇپنى چېقىپ كرىپ بالنى قۇتقۇزۇۋالايلى! — بالنى قۇتقۇزىمىز دەپ خەقنىڭ قۇلۇپنى چاقساق ئۆزىمىزگە ئىش تېپىۋالىمىز.

قوشنىلار بىر ھازا تالاش - تارتىشتىن كېيىن، ئاۋۋال ئۇ ئانىغا بالغا ياخشى قاراش ھەققىدە تەرىپە بېرىشنى، ئەگەر يەنە تۈزەلمىسە، بالنى ئۆزلىرى بېقىۋېلىشنى مەسلىھەتلىشىپ تارقاشتى.

مەن ئۇ ئانىغا شۇنداق خىتاب قىلىمەن:

ئەي ئايال، ئەل ئالدىدا يۈزۈم يورۇق بولسۇن، مۇقەددەس ئانىلىرىمىزنىڭ شەنىگە داغ چۈشمىسۇن دېسىڭىز، بالنىڭ ئوغۇز سۈتىنى ئۆزىگە ئېمىتىڭ!

باھار تەشنىلىقى

بەزى ئادەملەر ئىت تالاشتۇرۇشقا، بەزىلەر كەپتەر بېقىشقا، بەزىلەر
 ۋاپادار ئايالنى زار - زار يىغلىتىپ، كوچا خوتۇنلىرى بىلەن كۆڭۈل
 ئېچىشقا، بەزىلەر غەيۋەت قىلىشقا ۋە يەنە بەزىلەر ھوقۇق
 تۇتۇشقا... ھېرىسمەن بولغىنىدەك، مەنمۇ مەيلى يازنىڭ پىزغىرىم
 ئىسسىق كۈنلىرىدە بولسۇن، مەيلى زىمىستان قىشنىڭ قەھرىتان سوغۇق
 كۈنلىرىدە بولسۇن، ئۆيدە تۆت تامغا ئەسىر بولۇپ دىمىقىپ
 ئولتۇرۇشتىن كۆرە، سىرتتا يالغۇز يۈرۈپ خىيال سۈرۈشنى ياخشى
 كۆرىمەن، شۇڭا بۈگۈنمۇ ئادىتىم بويىچە كوچىغا چىقتىم.

دېكابىرنىڭ كىرىشى بىلەنلا سوغۇق ھەددىدىن ئېشىپ كەتتى،
 شۇنىڭغا ئىسسىق بەلۋاغ ئورمانلىقىدىكى يىرتقۇچ ھايۋانلاردەك
 ۋە ھەممىلىك ھوۋلىماقتا، ئەزەلدىنلا يۇمشاق ۋە ئاق يارىتىلغان قارمۇ
 يۈزلىرىمگە خۇددى چويۇن پارچىلىرىدەك غەزەپ بىلەن ئۇرۇلماقتا.
 سىبىرىنى ئۆزىگە مەنبە قىلغان بۇ رەھىمسىز سوغۇق يوشۇرۇپ قېلىشقا
 مۇمكىن بولمىغان چۆچۈرىدەك قۇلاق ۋە ئالمىدەك چىرايمىنى چاپاندەك
 چاقماقتا.

يول بارغانچە تېيىلغاق بولۇپ كېتىۋاتىدۇ، مېڭىش بەكمۇ قىيىن،
 "سۈت بىلەن كىرگەن خۇي، جان بىلەن بىرگە چىقار" دېگەندەك، مەن
 يەنلا ئۆيگە قايتىشنى خالىمايمەن، ئەگەر يىقىلىپلا كەتسەم، مېنى يۆلەپ
 قويدىغان ياخشى نىيەتلىك بىرىنىڭ چىقىشىدىن چىقماستىنلا ئېھتىمالغا
 بەكمۇ يېقىن، چۈنكى، ھەممە ئادەم ئىسسىق ئۆيلىرىگە تېزىرەك
 بېرىۋېلىش ئۈچۈن ئالدىرىماقتا، بۇنداق سوغۇقتا جىم تۇرۇش تېخىمۇ
 خەتەرلىك!...

سەھرايى كەبىر چۆلىگە بېرىپ قالغان ئادەم سۇغا تەشنا

بولغاندەك، مەنمۇ مۇشۇ مىنۇتلاردا ئىللىق باھارغا شۇنچە تەشنا بولۇۋاتمەن.

ئاھ! سەن قەيەردە مەن كۈتكەن باھار؟! سېنىڭ ئاپتېيىڭ دەھشەتلىك قىشنىڭ زۇلۇم ئاسارىتىنى كۆيدۈرگۈچى رادىئاكتىپلىق نۇر، سېنىڭ رەڭمۇرەڭ گۈل چېچەكلەر ئىلكىدە جۇلالىنىپ كېلىدىغان گۈزەل ھۆسن-جامالىك تويى بولغان قىزنى ئەسلەتسە، ئەنە شۇ گۈل - چېچەكلەرنىڭ تەبىئەت دۇنياسىغا سېخىلىق بىلەن چاچىدىغان، ئادەمنى مەست قىلغۇچى خۇشپۇراقلىرى ئىپارنى ئەسلىتىدۇ. ھەر سەھەر گۈللۈككە چىقىپ كىتاب ئوقۇپ ئولتۇرسام، چاچ ۋە مەڭزىمنى يېنىك سىيىپ ئۆتىدىغان سابالرىڭچۇ تېخى! ئۇنى مېھرىبان ئانامنىڭ خاسىيەتلىك قوللىرىدىن پەرقلەندۈرۈش مۇمكىنمۇ؟!

غازاڭ پەسلىدە سوغۇقتىن قورقۇپ بۇ يەردىن كۆچۈپ كەتكەن ئۇچار قۇشلارمۇ سەن بىلەن تەڭ بىر - بىرلەپ قايتىپ كېلىدۇ. دە، شادلىق ئىلكىدە چاڭلىداپ سايراشقا باشلايدۇ. قەھرىتاننىڭ جۈت-شۇبىرىغانلىرىدا يەنىلا ئىرادە ۋە ئۈمىد بىلەن ياشاپ، باھار پەسلىنىڭ چوقۇم كېلىدىغانلىقىنى زور ئىشەنچ بىلەن كۈتكەن دەل - دەرەخلەرمۇ سېنىڭ كېلىشىڭ بىلەنلا خۇددى بىر چېۋەر قول ئۆزىنىڭ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان كىشىسىگە تەقدىم قىلىش ئۈچۈن تىزغان گۈل دەستىدەك گۈزەل تۈس ئېلىپ، ئىنسانلاردىن تارتىپ ئۇچار قۇشلارغىچە ھەممىنىڭ كۆزىنى قاماشتۇرۇپ، تېنىگە ھۇزۇر، قەلبىگە ئىلھام بېغىشلايدۇ... سېنىڭ تەرىپىڭ مېنىڭ قەلبىمگە سىغقان بىلەن، ئەگەر قەلبىمنى ئاشكارىلىسام، كائىناتقا سىغمايدۇ. سېنىڭ بۇنداق خاسىيەتنىڭ قايسىبىر ۋىجدان ئىگىسىگە ئىرادە ۋە ئۈمىد بەخش ئەتمەسۇن، قايسىبىر ياشنى غايە ئۈچۈن، كەلگۈسى ئۈچۈن، بەخت ئۈچۈن كۈرەش قىلىشقا رىغبەتلەندۈرمىسۇن؟!

ئېھ باھار، سېنىڭ جىسمىڭغا شۇنچە كۆپ مۆجىزىلەر يوشۇرۇنغانلىقى ئۈچۈن، مەن سېنى خۇددى ئاشىق مەشۇقنى كۈتكەندەك، ياق، تۈمەننىڭ ئاشىقنىڭ تۈمەننىڭ مەشۇقىغا بولغان مۇھەببىتىنى قەلبىمگە

مۇجەسسەم قىلىپ، يۈرىكىمنىڭ قات - قېتىدىن ئىتتىزار بولۇپ
كۈتۈۋاتمەن، مانا شۇ تاپ سەن ئېلىپ كېلىدىغان گۈزەل مەنزىرىلەر،
كىشىلەرنىڭ بىر - بىرىگە ئىللىق تەبەسسۇم بىلەن بېقىشلىرى،
قۇشلارنىڭ شادىيانە سايراشلىرى، يىگىت - قىزلارنىڭ ئاخشاملىرى بىر -
بىرىگە يېقىملىق پېچىرلاشلىرىنىڭ زىلال سۇلارغا تەڭكەش بولۇپ يىراق -
يىراقلارغا ئېقىپ كېتىشلىرى... كۆز ئالدىمدا نامايان بولماقتا، تەپەككۈر
قۇشلىرىم پەرۋاز قىلماقتا، ساڭا تەشنا بولۇپ ئۇرغۇۋاتقان قانلىرىم
تومۇرۇمدا ئىسيان قوزغىماقتا! سەن قەيەردە مەن كۈتكەن باھار!

كەچمىشلىرىم

بۇرۇتۇم خەت تارتىپ، ئاۋازىم بوملىشىپ، قوشنىلارنىڭ قىزلىرى مېنى كۆرسە خۇددى شەپقەتكە قىزىرىپ، يەرگە قاراپ ئۆتۈپ كېتىدىغان بولغان ھېلىقى چاغلاردا مەن قانداقتۇر بىر ئىچكى ئىتتىلىشنىڭ تۈرتكىسىدە، دادامدىن تەۋەرىۋك بولۇپ قالغان ئىككى تارىلىق قويچى راۋابىنى قولۇمغا ئېلىپ، ئۆزۈمچىلا تىرىگىشىدىغان بولۇپ قالدىم.

كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن مەن راستتىنلا راۋابچى بولۇپ قالغان ئوخشاي مەن، راۋابقا تەڭكەش قىلىپ ئېيتقان ناخشامنى ئاڭلاش ئۈچۈن قوشنىلار ئۆيىمىزنىڭ ئالدىدىكى ئاق ئۈجمىنىڭ تۈۋىگە ھەر كۈنى ئۆزلۈكىدىن يىغىلىدىغان بولۇپ قېلىشتى. مەن بولسام ئاق ئۈجمىنىڭ ياپراقلىرى ئارىسىدىن چۈشكەن تولۇن ئاينىڭ شولىسى ئاستىدا چېكەمدىن ئاققان تەرنى شاپاق دوپپام بىلەن ئېرىتىپ ناخشىنى بولۇشىغا توۋلايدىغان بولدۇم:

مەن ساڭا كۆيۈپ قالدىم،

كۆيگىنىمنى بىلەمسەن؟

تۇتقۇزمايسەن قولۇڭنى،

بىرنى سۆيسەم ئۆلەمسەن!؟

...

ناخشامدىن ھۇزۇرلانغان قېرىلار ساقاللىرىنى سىلىشىپ: ”بۇ بالا راستتىنلا ئاشىق بولۇپتۇ“ دەپ، ئۇھ ئارتىپ تارقىشىپ كېتىدىغان بولۇشتى. بىراق مەن ئۇ چاغدا بوۋايلارنىڭ مېنى نېمە ئۈچۈن ”ئاشىق بولۇپتۇ“ دېگەنلىكىنىڭ نەكتىگە يېتەلمىگەندىم، ئۆزۈمنىڭ قوشنامىنىڭ

ھېلىقى قىزغا راستتىنلا كۆيۈپ قالغانلىقىمنى كېيىنچە ھەقىقىي ھېس قىلدىم. شۇنداق قىلىپ نۇرغۇن مۇھەببەت قوشاقلىرىنى يادقا ئالدىم، مۇھەببەت داستانلىرىنى ئوقۇدۇم، داستاندىكى ئاشىق يىگىتلەرگە غايىۋانا دەرد تۆكتۈم، نېمە ئۈچۈن شۇنداق قىلغانلىقىمنى ئۈزۈمۈمۇ ئېنىق دەپ بېرەلمەيمەن. كېيىنچە ئۈزۈمۈمۇ مۇھەببەت قوشاقلىرى توغۇدۇم، ئاھاڭغا سېلىپ ئوقۇدۇم، ھەتتا ھەرىس ئېغىز سۆزۈمۈمۇ خۇددى شېئىردەك مەزمۇنلۇق، قاپىيلىك چىقىدىغان بولدى.

ناھايىتى ئەپسۇس، مەن ئۈزۈمنىڭ ئاشىق ئىكەنلىكىمنى مەشۇقۇمغا ئىزھار قىلىشقا جۈرئەت قىلالىدىم. چۈنكى ماڭا ياشتا چوڭراق بىر دوستۇم: "ئەگەر سەن بىرەر قىزغا كۆيۈپ قالساڭ، كۆيۈپ قالغانلىقىڭنى ھېچكىشىگە تىنماي قىرىق كۈن مەخپىي ساقلىساڭ، سېنىڭ قەلبىڭدىكى مۇھەببەت ئوتى قىرىق بىرىنچى كۈندىن باشلاپ شۇ قىزنىڭ يۈرىكىگە تۇتىشىپ، ئۇ سېنى ئىزدەشكە باشلايدۇ..." دېگەندى. شۇڭا مەن ئۇ قىزنىڭ ماڭا ئاشىق بولۇشىنى، خاسىيەتلىك قىرىق بىرىنچى كۈننىڭ تېزراق يېتىپ كېلىشىنى قىسقىسى، ئاشۇ قىزنىڭ مېنى ئۆزى ئىزدەپ كېلىپ مۇھەببەت ئىزھار قىلىشىنى تەقەززالىق بىلەن كۈتەتتىم.

ئۈزۈمنىڭ ئاشىقلىقىمنى، قەلبىمدىكى يېلىنجاۋاتقان مۇھەببەت ئوتىنى پەقەت شىركەپ بولغان ۋاقىتىمدىلا قاۋاقتىكى ئۆلپەتلىرىمگە ئوتلۇق مىسىرالارنى دېكلاماتسىيە قىلىپ بېرىش ئارقىلىق سىرتقا چىقىراتتىم. بۇرۇن ئۆپكە - قېرىنى زاكۇسكا قىلىپ ھاراق ئىچىدىغان بۇ ئۆلپەتلىرىم مانا ئەمدى مېنىڭ مۇھەببەت نەزىملىرىمنى زاكۇسكا قىلىپ ھاراق ئىچىدىغان بولدى. مېنىڭ ئوقۇغان نەزىملىرىم ئاشۇ مەستلەر ئارقىلىق قاۋاقتىن چىقىپ ئەل - جامائەتكە تارقىغان چىغى. مانا ئەمدى كىشىلەر مېنى كۆرسە "بۇ يىگىت شائىر بولۇپتۇ..." دەپ ھۆرمەت نەزىرى بىلەن قارايدىغان بولدى.

توۋا، مەن شائىر بولۇپتۇمىشەن، شائىر دېگەن مەخسۇس مەكتەپ پۈتتۈرگەن، مەيدىسىگە قەلەم قىسىپ، بوينىغا گالىستۇك تاقاپ يۈرىدىغان

كىشىلەردىن چىقىشى مۇمكىن ئىدى، مەندەك بىر تۈزۈكۈرەك ئوقۇيالمىغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە كېچە - كۈندۈز بىر قىزنى ياد ئېتىپ، شۇ قىزنىڭ پىراقىدا يۈرىكى يېرىلايلا دەپ قالغان بىر مەجنۇننى قانداقمۇ شائىر دېگىلى بولسۇن؟! بىراق كىشىلەر مېنى شائىر ئاتاۋەردى، شائىر دەپ ھۆرمەتلەۋەردى، شائىر دەپ، ئوقۇغان نەزىملىرىمنى بەزىلەر خاتىرىسىگە، يەنە بەزىلەر يۈرىكىگە كۆچۈرۈۋەردى، ماختاش، شۆھرەت دېگەنلەر ئادەمنى ئازدۇرىدىغان ئەڭ رەزىل شەيتان ئىكەن. ئەمدى مەن ئاشىقلىقتىن ۋاز كېچىپ شائىر بولماقچى، ھەقىقىي شائىر بولماقچى بولدۇم. چۈنكى ئاشىق ئاتالغاندا، كىشىلەرنىڭ نەزىرىدىكى ئەڭ ئاددىي بىر قىزنىڭ ئالدىدىمۇ ياپراقتەك تىرىدىم، شائىر ئاتالغانىم، پۈتۈن خەلق ماڭا ھۆرمەت نەزىرى بىلەن سالام بېرىدىغان بولدى. شۇنداق قىلىپ نەزىرىمدە شائىرلىقنىڭ شۆھرىتى ئاشىقلىقنىڭ لەززىتىنى بېسىپ چۈشتى. مەن ئەمدى ھەقىقىي شائىر بولۇش ئۈچۈن بېلىمنى مەھكەم باغلاپ شېئىر يېزىشقا باشلىدىم، ياق، مەن شېئىرنى يېزىپ ئەمەس، بەلكى فابرىكىچى رەخت توقۇغاندەك ئىككى قوللاپ توقۇپ چىقىرىدىغان بولدۇم:

كېچە دېگەن قاراڭغۇ،
تاڭ ئاتقاندا يورۇيدۇ.
يېيىپ قويساڭ كىرى يۇيۇپ،
ئاپتاپ چىقسا قۇرۇيدۇ.

مەتبۇئاتنىڭ نەرىگە قارىماڭ مېنىڭ مۇبارەك ئىسمىم خۇددى ساختا مالنىڭ ئېلاندىكە كۆزگە چېلىقىپلا تۇرىدىغان بولدى، مەن ئەمدى تېخىمۇ چوڭ ھۆرمەت تەمەسىدە گىدىيىپ يۈرۈۋەردىم. ئەپسۇس، بىزنىڭ ئادەملىرىمىز ئاق ئوغۇت سالغان بۇغداينىڭ ئېنىنى تولا يەپ، پەرق ئېتىش ئىقتىدارى تۆۋەنلەپ كەتكەنمىكەن تاڭ، ئۇلار ئەمدى مېنى كۆرسە

بۇرۇنقىدەك ئون قەدەم نېرىدىن سالام بېرىش ئۇياقتا تۇرسۇن ئەكسىچە: "بىچارە يىگىت، بىر ئوبدان شېئىر يېزىۋاتقانى، قانداق جىز سوقتىكىن، ياپىياش تۇرۇپ ساراڭ بولۇپتۇ... دەپ ياقىسىنى چىشلەپ ئۆتۈپ كېتىدىغان، ھەتتا قاۋاققا كىرسەم بۇرۇن ماڭا ھۆرمەت بىلدۈرۈپ ئورۇن بوشتىدىغان، سورۇننىڭ ئەڭ تۈرىدىن ئورۇن بېرىدىغان كونا ئۆلپەتلىرىمۇ ئەمدى مېنى كۆرۈپلا ئىچىۋاتقان ھاراقلىرىنى بوتۇلكىسى بىلەن كۆتۈرۈپلا قاۋاقنى ماڭا تاشلاپ بېرىپ چىقىپ كېتىدىغان بولۇپ قالدى.

خىزىر ھەققىدە خىياللار

مەن تولىمۇ كىچىك ئىدىم، دادام نەگىدۇر سەپەر قىلماقچى بولدى. سەپەر خۇرجۇنىنى يۈدۈپ ماڭغان دادامنى ئانام دەرۋازا ئالدىغىچە ئۈزىتىپ چىقتى ۋە: “سىلگە خىزىر ئەلەيھىسسالام ھەمراھ بولغاي!” دەپ يولغا سالدى. مەن: “خىزىر ئەلەيھىسسالام دېگەن دادامنىڭ سەپەردىشىمدۇ، ياكى دادامنىڭ مەن بىلمەيدىغان تۇغقىنىمدۇ؟ ۋە ياكى...” دەپ ئويلاپ قالدىم...

خېلى ئەقلىمگە كەلگەن چاغلار بولسا كېرەك، ئۆيىمىزگە خۇرجۇنلۇق بىر مېھمان كىرىپ كەلدى، ئۇ قىلچە تۈزۈت قىلىپ ئولتۇرماستىن سۆككىگە چىقىپ كۆزىنى چىڭ يۇمۇپ، ئىككى يىنىغا ئېڭاڭلاپ ئولتۇرۇپ چۈشىنىكسىز بىر نېمىلەرنى ئوقۇدى. كېيىن ئانام ئەپچىقىپ بەرگەن بىر كورا قوناقنى خۇرجۇنغا قۇيۇپ بولۇپ ئىككى قولىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ: “سىلگە خىزىر ئەلەيھىسسالام مەدەت قىلغاي! ئامىن!...” دەپ چىقىپ كەتتى. مەن: “خىزىر ئەلەيھىسسالام دېگىنى ئەترەتنىڭ ئامبارچىسى ئوخشايدۇ، بولمىسا نېمە ئۈچۈن بۇ كىشى بىزدىن قوناق ئېلىپ خىزىر ئەلەيھىسسالامنى تونۇشتۇرۇپ قويدۇ؟ چۈنكى بىز قوناقنى شۇ ئامبارچىدىن...” دەپ ئويلاپ يۈردۈم.

باشلانغۇچ مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چاغلىرىمدا بوۋام ئۆلۈپ كەتتى. مەنمۇ بېلىمگە ئاق باغلاپ دادامنىڭ يېنىدا تۇردۇم. نامازغا كەلگەن ئادەملەر ھەققىدە تەنمۇ كۆپ ئىدى. ئۇلار بىلەن بىر مۇبىر قول ئېلىشىپ كۆرۈشۈپ قوللىرىم تېلىپ كەتتى. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن مەن دادامدىن:

— نامازغا كەلگەن ئادەملەر نېمە ئۈچۈن قول ئېلىشىپ كۆرۈشىدۇ؟

— دەپ سورىغانىدىم، دادام:

— مېيىت نامىزىغا خىزىر ئەلەيھىسسالاممۇ ئادەم سىياقىغا كىرىپ كېلىدۇ. خىزىر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوڭ قولىنىڭ باش بارمىقىنىڭ سۆڭىكى يوق... شۇڭا نامازغا كەلگەنلەر قول ئېلىشىپ كۆرۈشىدۇ، ئەگەر خىزىر ئەلەيھىسسالامنى ئۇچراتقان ئادەم نېمە ئارزۇسى بولسا شۇنى تىلىسە ئېپىرىدۇ، چۈنكى، ئۇ خۇدانىڭ ئەلچىسى، ئۇ ئادەملەرگە بەخت-سائادەت ئاتا قىلىش ئۈچۈنلا بۇ پانىي ئالەمدە تاكى قىيامەت قايمىم بولغۇچ شۇنداق ئاددىي ئادەم سىياقىدا ياشايدۇ. بىراق، ئادەملەر خىزىر ئەلەيھىسسالامنى دەماللىقا تونۇيالمايدۇ... — دېدى.

دادامنىڭ كېيىنكى گەپلىرىنى تولۇق چۈشەنەلمىگەن بولساممۇ، لېكىن مېنىڭ سەبىي قەلبىمدە ئۇ زاتقا بولغان غايىبانە ھۆرمىتىم ۋە ئۇنى بىر كۆرۈشكە بولغان ئىنتىلىشىم كۈندىن - كۈنگە كۈچىيىشكە باشلىدى... بۇ يىل «ئوقۇتقۇچىلار بايرىمى» كۈنى ئون نەچچە ساۋاقداش توپلىشىپ باشلانغۇچ مەكتەپتىكى ئوقۇتقۇچىمىزنى يوقلاپ باردۇق. مۇئەللىمنىڭ چېچىدىكى ئاق، چېكىسىدىكى قورۇقلار كۆپەيگەن، يېلى بىر ئاز مۈكچەيگەن بولسىمۇ، كۆزى يەنىلا بۇرۇنقىدەك نۇرلۇق، ئۆزى يەنىلا بۇرۇنقىدەك روھلۇق ئىدى. بۇرۇن بەك تېز سۆزلەيتتى، ھازىر سۆز ئارىلىقىدا بىر ئاز توختۇپلىپ، ھەر بىر سۆزنى خۇددى ساپ ئۈگۈتتەك دانە - دانە قىلىپ چىقىرىدىغان بولۇپتۇ. ئەسلىدىكى تۆت نوپۇسى ھازىر ئالتىگە كۆپىيىپتۇ، ئەپسۇس، ئۇنىڭ ئۆز ۋاقتىدىكى ئىككى ئېغىزلىق ئۆيى تېخىچە ئۈچ ئېغىز بولماپتۇ.

ئەمەل تۇتقان ساۋاقداشىمىدىن بىرسى مۇئەللىمگە:

— سىز بەك جاپادا قاپسىز، كەسپىڭىزنى ئالماشتۇرۇپ، شەھەرگە يۆتكەپ كېتەيلى، — دېگەندى، مۇئەللىمنىڭ چىرايى قارىداپ، نەپىسى قىسىلىپ، چېكە نومۇرلىرى كۆپۈپ چىقتى، بۇ ھالنى كۆرۈپ ھەممىم ئوڭايىسىزلىنىدۇ... بىر ئازدىن كېيىن مۇئەللىم ئەسلىگە كېلىپ، خۇددى ئوقۇغۇچى ۋاقتىمىزدا سىنىپ يىغىنى ئاچقانداك بىزگە مېھرىبانلىق بىلەن سۆزلەشكە باشلىدى:

— ئىنسان بۇ دۇنياغا تەييار بايلىقتىن بەھرىمەن بولۇش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى جەمئىيەتكە بايلىق يارىتىش ئۈچۈن كېلىدۇ. پىلە قۇرتى جېنىدا ئۆز ھاياتىنى ئاخىرلاشتۇرۇش بەدىلىگە، بىز ئىنسانلارغا مەشۇت تەقدىم قىلىدۇ ... مېنىڭ دەرسخانىدىكى مۇنبىرىم ھەرقانداق شاھنىڭ تەختىدىن يۈكسەك ... شارائىتى بارلىكى ئادەم ئوقۇتقۇچىلىقتىن ۋاز كەچسە، ئۆزىنىڭ جاپاسىنىلا كۆرۈپ جەمئىيەتكە بولىدىغان تۆھپىسىنى كۆرمىسە، ۋەتەننىڭ، مىللەتنىڭ كېلەچىكى نېمە بولماقچى؟ ...

ئۇ سۆزلىمەكتە، بارغانچە ھاياجانلىنىپ سۆزلىمەكتە ... مەن شۇ تاپ قانداقتۇر بىر ھەقىقەتنى چۈشەنگەندەك، بىر قىيىن تېپىشماقنى تاپقان دەك بولىدۇم. مەن ھازىرغىچە بىر كۆرۈشنى ئارزۇ قىلىپ كەلگەن خىزىر ئەلەيھىسسالام بىزنىڭ مۇشۇ مۇئەللىم، ياق، بىر ئۆمۈر باشقىلارنىڭ بەختى ئۈچۈن ياشايدىغان، ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ئېسىگىمۇ ئېلىپ قويمايدىغان، چەكسىز خەلق توپى ئىچىدىكى جاپاكەش مۇئەللىملەر ئىكەن، ئەسلىدە!

ھۆرمەتلىك كىتابخان: خىزىر ئەلەيھىسسالام يەر شارغا ئوقۇتقۇچىلىق قىلىش ئۈچۈن چۈشكەن پەرىشتىمۇ ياكى ئوقۇتقۇچىلار خىزىر دېگەن غايىۋى ئوبرازنى يورۇتۇپ بېرىش ئۈچۈن يارالغان ئىنسانلارمۇ؟ بۇنىڭغا ئۆزىڭىز جاۋاب تاپقايسىز!

ئىككى مەكتۇپ

سالام! ئىرپان ئاكا، ياخشى تۇرۇۋاتامسىز؟ خەت ئارقىلىق بولسىمۇ
بىردەم مۇڭدشايلى:

مەن بۇ پانىي دۇنياغا كۆز ئېچىپ تۇنجى كۆرگىنىم ناھەقچىلىق
بولدى، ئەقلىمگە كېلىپ ئاق - قارىنى پەرق ئەتكۈدەك بولغاندا
تۇنجى ھېس قىلغىنىم يەنە شۇ ناھەقچىلىق بولدى، مەن بىر كۈنى
دادامدىن:

— دادا، ئاللا نېمە ئۈچۈن بۇ جاھاننىڭ ئىشلىرىنى لىلا قىلىپ
ياراتمايدۇ؟ — دەپ سورىسام، دادام ماڭا:

— ئوغلۇم، ئاللا ئەسلىدە بۇ جاھاننىڭ ئىشلىرىنى لىلا قىلىپ
ياراتقان، بىراق ئادەملەر شۇنداق رەھىمسىز بولغاچقا بۇ ناھەقچىلىقنى
ئۆزلىرى كەلتۈرۈپ چىقارغان، — دېدى.

— جاھاندىكى ناھەقچىلىق قاچان تۈگەيدۇ؟ — دەپ سورىسام،
دادام:

— بۇ جاھاننىڭ ناھەقچىلىقى سۈڭگۈچ قاچان تۈز ئۈچسا شۇ
چاغدا تۈگەيدۇ، — دەپ جاۋاب بەردى.

مەن شۇنىڭدىن باشلاپ سۈڭگۈچنىڭ ئۇچۇشىغا نەزەر سالىدىغان
بولدۇم، سۈڭگۈچ راستتىنلا ئېگىز - پەس ئۇچىدىكەن، مەن نەچچە
يىلدىن بېرى سۈڭگۈچنىڭ تۈز ئۇچۇشىنى شۇنچە ئارزۇ قىلغان ۋە
نەچچە قېتىم ئالدىن تىلگەن بولساممۇ، لېكىن سۈڭگۈچ يەنىلا ئۆزىنىڭ
بىلگىنى بويىچە ئۇچۇۋەردى، مەن ئاخىر تاقەت قىلالماي سۈڭگۈچتىن
سورىدىم:

— سۈڭگۈچ، سەن نېمە ئۈچۈن ئېگىز - پەس ئۇچىسەن؟

— مېنىڭ ئېگىز - پەس ئۇچۇشۇم "جاھاندىكى ئىشلار ئېگىز -

پەس، دەپ ناھەقچىلىق ئۈستىدىن، ئېگىز - پەسلىك ئۈستىدىن شىكايەت قىلغىنىم.

دادام ماڭا: "جاھاندىكى ناھەقچىلىق سۈڭگۈچ تۈز ئۇچقاندا تۈزىلىدۇ" دېگەندى.

— سەن بۇنداق جاھىللىق قىلماي تۈز ئۇچساڭ بولمامدۇ؟
ھەممىز بۇ جاھاننىڭ تۈزەلگىنىنى بىر كۆرسەك! — دېدىم مەن
سۈڭگۈچكە.

سۈڭگۈچ:

— ئادەملەر قىلغۇلۇقنى ئۆزلىرى قىلىپ بولۇپ، ناھەقچىلىقنىڭ سەۋەبىنى مېنىڭ ئۇچۇشۇمغا دۆڭگەپ قويسا دۇرۇس بولامدۇ؟
جاھاندىكى ناھەقچىلىق قاچان تۈزەلسە مەن شۇ چاغدا تۈز ئۇچۇۋېرىمەن، شۇڭا سەن ئالدى بىلەن مېنىڭ تۈز ئۇچۇشۇمنى تىلىمەي، جاھاننىڭ تۈزىلىشىنى تىلە، — دېدى - دە، يەنە شۇنداق ئېگىز - پەس ئۇچۇپ كەتتى.

راست ئەمەسمۇ؟ ھەممىدىن مۇھىمى جاھان تۈزەلسە، ناھەقچىلىقمۇ تۈگەيدىكەن، ئۇ چاغدا سۈڭگۈچمۇ تۈز ئۇچىدىكەن.
مەن ئاخىر گۇناھ مۇشۇ ئادەملەرنىڭ ئۆزىدە ئوخشايدۇ دەپ ئويلاپ، ئادەملەردىن:

— ھەي ئىنسانلار، جاھاننىڭ ئىشلىرىنى ئادىل قىلساڭلار، ناھەقچىلىق قىلماساڭلار، ئەللىمىز ئوخشاش يارالغاندىكىن ھەممىز ئوخشاش، خاتىرجەم ياشساق بولمامدۇ؟ — دەپ سورىدىم، ئادەملەر ماڭا:

— بىزدە نېمە گۇناھ؟ بىزنىڭ بۇ دۇنيادىكى بارلىق ياخشى - يامان ئەتمىشلىرىمىزنىڭ ھەممىسى بىزنى ياراتقۇچى ئاللاننىڭ ھۆكىمى بويىچە بولغان، — دەپ جاۋاب بەردى. ئەمما مەن ئىدىيەمدىن زادىلا ئۆتمىگەن بەزى مەسىلىلەرنى يېزىپ سىزگە ئەۋەتتىم، كۆرۈپ چىقىپ دەردىمگە دەرمان بولغايىسىز!

1. باشقىلار بىر ۋاقلىق تامىقىغا بىر نەچچە خىل قورۇما ئىستېمى قىلسا، مەن بىر خىل قورۇمنى بىر نەچچە كۈن ئىستېمال قىلىمەن، ئاللا مېنىمۇ ئاشۇنداق رىزىقى كەڭ قىلىپ ياراتقان بولسا نېمە تىلىرى كەملەپ كېتەرمىدى؟!

2. باشقىلار زىياپەت - تانسىلارغا، توي - مەرىكىلەرگە، سەيلە ساياھەتلەرگە ھۆكۈمەتنىڭ ئالىي دەرىجىلىك ماشىنىلىرىدا بەھۇزۇر ئولتۇرۇپ بارسا، مەن ھۆكۈمەتنىڭ خىزمىتىگە كونا ۋېلىسىپىتىمنى غىچىرلىتىپ بارىمەن. ئاللا مېنىمۇ ئاشۇلاردەك ماشىنىدا ماڭىدىغان قىلىپ ياراتقان بولسا، ئۇنىڭ ماشىنا كۆرسەتكۈچى كەملەپ قالارمىدى؟!

3. باشقىلار خىزمەتكە چىقىپلا تامغا تۇتۇشنى ئۈگەنسە، مەن دەم ئېلىشقا چىققۇچىمۇ قەلەم تۇتۇشنى بىلەلمەي ئاۋارە، ئاللا مېنىمۇ قولۇمنى نەگە ئۇزاتسام شۇ يەرگە يەتكۈدەك قىلىپ ياراتقان بولسا، ئۇنىڭ ئابىرۇيى تۈۋەنلەپ كېتەرمىدى؟!

4. باشقىلار بىر - بىرىنى يۆلەپ دوڭ بولۇپ كەتسە، مەن قېرىنداشلىرىمنى غاجاپ كوماك بولۇپ كېتىۋاتمەن، ئاللا مېنىمۇ شۇلاردەك كۆيۈمچان قىلىپ ياراتقان بولسا، ئىگەمنىڭ ۋاپا خەزىنىسىنىڭ بەرىكىتى تۈگەپ كېتەرمىدى؟!

5. بەزىلەر يەتتە ئىقلىمنىڭ ھەممە يېرىدە سەيلە قىلىپ يۈرسە، مەن يۇرتۇمدىن بىر قەدەم سىلجىماي يۈرىمەن. ئاللا مېنىمۇ ئاشۇنداق ھەممە يەرگە بارالايدىغان قىلىپ ياراتقان بولسا، مەن ئۇنىڭ جەننىتىگە سوقۇنۇپ كىرىۋالارمىدىم؟!

دېمەكچى بولغانلىرىم بۇنىڭدىنمۇ جىق ئىدى، بىراق ھازىرچە شۇنچىلىك دەپ تۇراي، بۇ ناھەقچىلىقلارنىڭ قاچان تۈزىلىدىغانلىقى ھەققىدە جاۋاب بەرگەيسىز!
خەير، جاۋابىڭىزنى كۈتمەن، ئىنىڭىز: بىئامالدىن.

سالام! ئىسىم بىئامال، خېنىڭىزنى تاپشۇرۇۋالدىم. مەن سىزگە، ئاستانىگە كېلىپ يولۇققان مۇنداق بىر ھېكايىنى سۆزلەپ بېرەي، شۇ

ھېكايىنى نەپىسلىي ئوقۇسىڭىز، يۇقىرىقى سوئاللىرىڭىزغا جاۋاب تاپالايسىز:

سىز بۇرۇن ئاستانىگە كېلىپ باققانمۇ؟ ئاستانىگە كېلىپ ۋاڭ فۇجىڭنى كۆرمەي كېتىدىغان ئادەم بولمىسا كېرەك، چۈنكى بۇ كوچا بىرىنچىدىن، ھەيۋەتلىك تېنئەنمېن مەيدانىنىڭ يېنىدا؛ ئىككىنچىدىن، بۇ، ئاستانىدىكى ئەڭ ئاۋات كوچىلارنىڭ بىرى.

مەن ئۆتكەن ھەپتە ئەنە شۇ ۋاڭ فۇجىڭدىكى «شىنخۇا كىتابخانىسى» غا بېرىپ، «دۇنيادىكى مەشھۇر كىشىلەرنىڭ ئەقلىيە سۆزلىرى» دېگەن كىتابتىن بىرنى سېتىۋالماقچى بولۇپ پرىكازچىقا تالون يازغۇزدۇم. دە، ئۇدۇل پۇل تۆلەش بوتكىسىغا بېرىپ، يانچۇقۇمدىن پۇلنى ئېلىپ كاسسىرغا تەڭلىدىم. مەن كاسسىرغا پۇل تەڭلەپ تۇرسام ئۇ مېنىڭ قولۇمدىكى پۇلنى ئالماقتا يوق، ئەكسىچە چىرايمغا شۇنداق بىر مەنىلىك قاراپ قويۇپ، باشقىلارنىڭ پۇللىرىنى ئېلىپ تالونلىرىغا تامغا پېسىپ بېرىپ يولغا سېلىۋاتىدۇ، مەن غەزەپتىن بېرىلغۇدەك بولۇپ، ئەتراپقا قارىسام، باشقىلار كىتابقا پۇل تۆلەش ئۈچۈن ئۆچىرەتتە تۇرغانلار ئىكەن ئەمەسمۇ؟ ئۇلارنىڭ بەزىلىرى مېنىڭ ھاماقەتلىكىمگە مەسخىرە نەزىرى بىلەن قارىسا، بەزىلىرى مېنىڭ يولسىزلىقىمدىن رەنجىگەندەك ئالىيۋاتاتتى. يەنە بەزىلىرى بولسا: «شىنجاڭرىن، شىنجاڭرىن» دەپ مېنى بىر - بىرىگە كۆرسىتىپ كۈلۈشۈۋاتاتتى. مەن شۇندىلا كاسسىرنىڭ ماڭا نېمە ئۈچۈن مەنىلىك قاراپ قويغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى چۈشىنىپ ئاستا بېرىپ 20 ئادەمنىڭ ئارقىسىدا ئۆچىرەتتە تۇردۇم، ئەمدى ئالدىمدىكىلەر ماڭا رازىمەنلىك بىلەن قاراشتى. بىراق، مەندە نېمە گۇناھ؟ مەن بۇرۇن ئۆچىرەتتە تۇرۇپ كىتاب سېتىۋېلىپ باقمىغان، ھەتتا كىتاب سېتىۋېلىش ئۈچۈن ئۆچىرەتتە تۇرغانلارنى كۆرۈپمۇ باقمىغان تۇرسام! ئىنىم، سىز كۆرۈپ باققانمۇ؟

خەير، سىزگە بەخت تىلەپ:

ئاڭلىڭىز ئىرىپاندىن.

بېيدە يىخىدىن سۈزگەن ئۈنچىلەر

دېڭىز قوينىغا ئادەم تارتىپ كەتكەن

مانا بۇ — دېڭىز. مانا بۇ مەن ئۇزۇندىن بېرى نامىنى ئاڭلىغان، ئەمما ئۆزىنى كۆرەلمەي كېلىۋاتقان بېيدە يىخى، مانا بۇ، بىر كۆرۈشكە، ياق، دولقۇنلىرىدا غۇلاچ تاشلاپ ئۈزۈشكە تەشنا بولۇپ كېلىۋاتقان مۇقەددەس سەيلىگاھ.

ئون يىلدىن بېرى كۆڭلۈمگە پۈكۈپ كېلىۋاتقان: ”خەپ دېڭىز، سېنىڭ ۋەسلىڭنى قۇچۇش ماڭا قاچان نېسىپ بولىدىكەن، قوينۇڭغا ئۆزۈمنى ئېتىپ، بېلىقتەك شۇڭغۇپ، دولقۇنلىرىڭدا قېيىقتەك قىيغىنىپ پۇخادىن راسا بىر چىقىمىسام“ دېگەن خىياللىرىم مانا ئەمدى دېڭىز ساھىلىغا قەدەم قويۇش بىلەنلا خۇددى دېڭىز دولقۇنلىرىنىڭ خادا تاشلارغا ئۇرۇلۇشىدىن ھاسىل بولغان بۇزغۇنلاردەك بىردەمدىلا يوقالدى.

مەن يەر تەۋرىگەندە كۆل سۈيىنىڭ داۋالغۇغىنىنى، شامال چىققاندا ئامبار سۈيىنىڭ دولقۇنلىغىنىنى، كەلكۈن كەلگەندە دەريا سۈيىنىڭ ئۆركەشلىگىنىنى كۆرگەن، خىيالىمدا دېڭىز سۈيىمۇ شۇنچىلىك دولقۇنلايدۇ ھەقىچان، دەپ يۈرگەن تىم. ئەمدى قارىسام دېڭىز سۈيى قىرغاقتىكى خادا تاشلارغا ئۆزىنى شۇنداق زەرب بىلەن ئۇراتتىكى، ھەييات! بۇ كۆرۈنۈش پەيلىرىنى پاختاپىت پەنجە قويۇشۇۋاتقان خوراز، بەل تۇتۇشۇپ كۈچ سىنىشۇۋاتقان پالۋان، ئات ئۈستىدە قىلچىلىشۇۋاتقان باتۇرلارنى ئەسلىتەتتى.

خىيالىمدىن ئويغىنىپ قارىسام، ھەمراھلىرىم ئاللىقاچان كىيىملىرىنى سېلىپ، دېڭىزغا چۈشۈپ بولۇپتۇ، بېشىم قاتتى، چۈشمەي دېسە باشقىلارنىڭ مەسخىرىسىگە قالمەن، ئۇنىڭغا يىگىتلىك غۇرۇرۇم يول قويمايدۇ، چۈشەي دېسەم، دېڭىز دولقۇنىنىڭ مېنى ئۆز قوينىغا شوراپ

ئەكسرىپ كېتىشىدىن قورقتۇم. ئاخىر يىگىتلىك غۇرۇرۇم قورقۇنچاقلىقىم ئۈستىدىن غالىب كەلدى. دېڭىزغا كېلىپ ھۆل بولماي كەتسەممۇ بولماس، "ئەلگە كىرسەك ئېلىڭچە، سۇغا كىرسەك بېلىڭچە" دەپتىكەن، بېلىمگىچە بولسىمۇ چۆمۈلۈپ چىقاي دەپ تەۋەككۈل قىلدىم. ئىست! ئوشۇقچە ئەنسىرەپ كېتىشىمدىن، قاراڭ، بېلىمگىچە تۇرماق، ھەتتا گېلىمىگىچە، ئاخىرىدا خېلى يەرلەرگىچە ئىچكىرىلەپ بېرىپمۇ باقتىم، دېڭىز دولقۇنى ئادەمنى قوينغا تارتماستىن، بەلكى قىرغاققا ئىتىرىدىكەن ئەمەسمۇ؟! ئۇنىڭ خۇسۇسىيىتى بىزنىڭ دەريالارنىڭكىگە ھەرگىز ئوخشىمايدىكەن.

يالىڭاچلىنىش

دېڭىز بويىدىكىلەر يالىڭاچلىنىپتۇ. دېڭىز دېگەن ئاجايىپ قۇدرەتكە، ئاجايىپ سېپىرى كۈچكە ئىگە ئىكەن. دېڭىز بويىغا كېلىپلا ساھىلدا يېرىم يالىڭاچ يۈرۈۋاتقان ئەر - ئاياللارنى كۆرگىنىمدە ھەيرانلىق، قورقۇنۇش ئىچىدە بىر ئاز گاڭگىراپ قالىدىم، چۈنكى ئارىمىزدا ئوقۇتقۇچىلىرىمۇ، قىز ساۋاقداشلىرىمۇ بار ئىدى.

دەسلەپكى كۈنى قىزلار باشقا جايدا، مۇئەللىملەر باشقا جايدا، بىز باشقا جايدا چۆمۈلدۈق. دېڭىزدىكى، قىرغاقتىكى، ساھىلدىكى سۇ ئۈزۈش كىسمى كىيگەن ئاياللار قۇياش نۇرىدا خۇددى ئالتۇن يېلىقتەك يالىتراپ بۇ يەرگە بىرخىل سېپىرى كۈچكە ئىگە گۈزەللىك ئاتا قىلغانىدى. ئۇلارنىڭ جەلپكار بەدەنلىرى مېنىڭ سەزگۈ ئەزىزلىكىمنى قانچە مەپتۇن قىلىۋالغان بولسىمۇ مەن يەنىلا ئۇلارغا قاراشقا پىتىنالمىدىم، بىراق ئۇلار خۇددى مېنى كۆرمەيۋاتقاندەك يېنىمدىن بخارامان ئۆتۈشۈپ يۈرەتتى. ۋاقىت، رېئاللىق ھەممىنى ئۆزگەرتىدىكەن. ئەتىسىدىن باشلاپ قىزلارمۇ، مۇئەللىملەرمۇ ھەممىمىز بىر يەردە چۆمۈلۈۋەردۇق. دېڭىزدا

بىللە چۆمۈلدۈق، قىرغاققا بىللە رەسىمگە چۈشتۈق، ساھىلدا قۇمغۇ بىللە كۆمۈلدۈق، مەكتەپتە خېلى ئۇياتچان كۆرۈنىدىغان قىزلارمۇ ھازىر ھېيىقىش، تارتىنىش دېگەنلەرنى كىسمى بىلەن بىللە سېلىپ تاشلىۋەتكەندەك قىلاتتى. ئۇلار ئۆزلىرىنى ئوغۇل بالا دەپ ئويلاپ قالىدىمۇ ۋە ياكى بىزنىمۇ قىز بالا دەپ ھېس قىلىپ قالغانىدىمۇ؟ يا بولمىسا ئىنسان تەبىئىتى ئەسلىي شۇنداقمۇ؟ مانا بۇ سوئال قەلبىمنى تاتلىماقتا. ئويلسام، ئادەم ئانىسىدىن يالڭاچ تۇغۇلىدىكەن، مەككىگە بارغان ھاجىلارمۇ يالڭاچلىنىپ ئېھرام باغلاپ ئىبادەت قىلىدىكەن. ئادەم يەنە ئۆلگەندىمۇ يالڭاچلىنىپ كېپەنگە ئېلىنىدىكەن، ئىشقىلىپ ھاياتىدىكى ھەممە ئۇلۇغ ئىشلارنى، ھەممە ئەھمىيەتلىك ئىشلارنى يالڭاچلىنىپ قىلىدىكەن. شۇنىڭدىن قارىغاندا، يالڭاچلىنىش ئىنسان تەبىئىتىنىڭ ئاشكارىلىنىشى بولسا كېرەك.

توغرا، ھەممىنى يالڭاچلاش كېرەك، ھېسسىياتنى يالڭاچلاش، غايىنى يالڭاچلاش، ئارزۇ - ئارمانلارنى يالڭاچلاش كېرەك! ماھىيەتنى يوشۇرۇش، ئۆزىنىمۇ، ئۆزگىنىمۇ ئالدىغانلىق، خالاس! بىراق، خوتۇن - قىزلىرىمىزنى جاراستاندا يالڭاچلىمايلى!

مەڭگۈلۈك ئارمان

بوينۇمدا ئاپپارات، قەلبىمدە ئارمان تاغ ئۈستىدىكى راۋاقتا سىڭلىغان سەيلىچىلەر قاتارىدا قۇياشنىڭ چىقىشىنى كۈتمەكتىمەن ...
مېنىڭ تەقەززالىقىم كۈچەيگەنسېرى يەر شارنىڭ ئايلىنىشى توختاپ قېلىۋاتقاندەك بىلىنىپ، كۆڭلۈمدىن ۋەھىملىك خىياللار كەچمەكتە. قۇياشنى كۈتۈۋاتقان، ئۇنىڭ دېڭىزدىن، ياق، بىزنىڭ ئالدىمىزدىن چىققاندەكلا تۇيغۇ بېرىدىغان رومانىك كۆرۈنۈشكە ئىتتىزار بولۇۋاتقان، قۇياش نۇرىنىڭ خۇددى قىزىل رەڭلىك لېنىدەك كۆز ئالدىمىزغىچە سوزۇلۇپ كېلىدىغان مۆجىزىلىك ھالىتىگە تەقەززا بولۇۋاتقان يۈرەكلەر،

تەلمۈرۈۋاتقان كۆزلەر سان - ساناقسىز ...
 قۇياشنى كۈتۈش ئۇدا ئۈچ كۈن داۋاملاشتى. بۇ ئۈچ كۈن جەريانىدا
 بىز ھەر كۈنى تاڭ سۈزۈلمەستە ئورنىمىزدىن تۇرۇپ، دېڭىز قىرغىقىدىكى
 «كەپتەر ئۇۋىسى» دەپ ئاتىلىدىغان تاغقا قاراپ ماڭمىز. تاغقا
 يېقىنلاشقاندا توسۇقچىلارغا 15 يۈەندىن پۇل تۈلەيمىز. ئاندىن مىڭ بىر
 جاپادا تاغقا چىقىپ سائەت سەككىز - توققۇزلارغىچە ئەنە شۇنداق
 تەقەززالىق بىلەن قۇياشنىڭ چىقىشىنى كۈتىمىز. قۇياشنىڭ چىقىدىغان
 ۋاقتى توشقاندىن كېيىن يەنە مەيۈسلەنگەن ھالدا تاغدىن قايتىپ
 چۈشمىز. بىراق مېنىڭ بۈگۈنكى كۈتۈشۈم، بۈگۈنكى تەقەززالىق
 ئالدىنقى كۈنلەردىكىگە پەقەت ئوخشامايتتى. بۈگۈن بىزنىڭ قايتىپ
 كېتىدىغان كۈنىمىز. ئەگەر قۇياش بۈگۈنمۇ چىقمىسا بۇ يەردىن مەڭگۈلۈك
 ئارماندا ئايرىلىشقا توغرا كېلەتتى.

كۈتۈۋېرىپ سەۋر قاچىمىز توشاي دېگەندە ئاخىر قۇياش چىقتى.
 چىقتى بۇ كۈتكەن چاغدا ئەمەس، بەلكى ۋاقتى ئۆتۈپ كەتكەندە،
 چۈشكە يېقىن چىقتى. قۇياشتا نېمە گۇناھ، لەنتى بۇلۇت ئۇنىڭ يۈزىنى
 توسۇۋالغان تۇرسا، قۇياش دېڭىز يۈزىدىن خېلىلا كۆتۈرۈلۈپ بولغاندا،
 جەزىمدار نۇرلىرىنى باشقا جايغا تۈكۈپ بولغاندا ئاندىن قۇياشنى
 كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولۇپتۇق. بۇنداق كۆرۈشنىڭ ھېچبىر پەيزى
 بولمايدىكەن.

تاغدىن چۈشۈۋېتىپ قۇياشتىن رەنجىشىڭمۇ، بۇلۇتنى تىللىشىڭمۇ
 ئورۇنسىز ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ قالدۇم، ئويلىسام، يېقىنقى يىللاردىن
 بېرى سودا شىركەتلىرى، پۇل مۇئامىلە ئورۇنلىرى، كارخانىلار ۋە باشقا
 تارماقلار لاتارىيە بېلىتى دەمدۇ، مۇكاپاتلىق مال سېتىۋېلىش دەمدۇ،
 مۇكاپاتلىق ئامانەت قويۇش دەمدۇ ئىشقىلىپ ھەرخىل مۇكاپاتلىقلارنى
 بەك تولا ساتتى. مەن ھەر قېتىم ئاشۇ "مۇكاپاتلىق" لاردىن بىرنەچچە
 ئون يۈەنلىكتىن تارتىپ، بىرنەچچە مىڭ يۈەنلىككەچە سېتىۋېلىپ باققان،
 بىراق ماڭا بىرەر قېتىممۇ مۇكاپات چىقىپ باقمىغانىدى. شۇ چاغدا بىر

خزىر ھەققىدە خىياللار

ئاغىنەمگە دەرد ئېيتىپ بەرسەم ئۇ ئاغىنەم ماڭا:

— ئامىتىڭلار يوق ئىكەن ئاداش، مۇكاپات دېگەن ئامىتى كەلگە،
ئەرگە چىقىدۇ، — دېگەندى.

توغرا، ئامىتى قاچقان ئەرگە دېڭىزدا قۇياشمۇ چىقمايدىكەن، بىراق
مېنىڭ ئامىتىم زادى قەيەرگە قاچتى؟ مەن قانداق قىلسام ئامىتىمنى قولغ
كەلتۈرەلەيمەن؟ سىز شۇنى ماڭا ئېيتىپ بېرەلەمسىز؟!

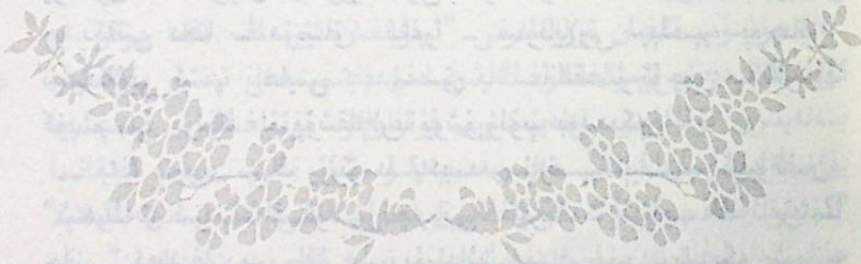

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

قبليہ تونلار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

شۇنىڭ ئۈچۈن شۇنداق ئىكەن بۇ جاھان

مېنىڭ يۇرتۇم تەكلىماكان چۆلىگە تۇتاش بولغاچقىمىكىن يىلان بەك كۆپ، مەن ئەقلىمگە كەلگەندىن بۇيان، ھەر يىلى بىر قېتىم كەڭ كۆلەملىك "يىلان يوقىتىش ھەرىكىتى" ئېلىپ بېرىلىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن يىلانلار يوقالماقتا يوق، ئەكسىچە يىلدىن-يىلغا كۆپەيمەكتە. بۇنىڭ سەۋەبىنى ھېچكىشى ئويلاپ كۆرمىدى ۋە ئويلاپ كۆرۈشىمۇ خالىمايدۇ. ئۇلار يوقاتسىلا بولدى، تۈگىمەسلىكى بىلەن نېمە كارى...

مەن ئاددىي بىر قەلەمكەش بولۇش سۈپىتىم بىلەن "بىز ھەر يىلى بىر قېتىم يىلان يوقىتىش ھەرىكىتى ئېلىپ بېرىۋاتساقمۇ، نېمە ئۈچۈن بۇ يىلانلار تۈگىمەي ئەكسىچە تېخىمۇ كۆپىيىپ كېتىدۇ؟" دېگەن تېما ئۈستىدە مەخسۇس تەتقىقات ئېلىپ بېرىپ، ئۇنىڭ ئاساسىي سەۋەبىنى تۆۋەندىكى ئىككى مەسىلىگە يىغىنچاقلىدىم.

بىرى، بىز ھەر قېتىم "يىلان يوقىتىش ھەرىكىتى" نى باشلاشتىن ئاۋۋال دائىرىلەر بويىچە چوڭ - كىچىك يىغىنلارنى بەك كۆپ ئېچىپ، يۇقىرى - تۆۋەن ئۇقتۇرۇشلارنى تولا تارقىتىدىكەنمىز. ئاندىن بۇ ھەرىكەتنى داقا - دۇمباق، ناغرا - سۇنايلارنى چېلىپ، پوجاڭزا، سالىوتلارنى ئېتىپ ناھايىتى داغدۇغىلىق باشلىغانلىقىمىز ئۈچۈن يىلانلارنىڭ كۆپىنچىسى بۇلۇڭ - پۇشقاقلارغا يوشۇرۇنۇپ بولىدىكەن.

يەنە بىرى، مېنىڭ يۇرتۇمدا قەدىمدىن تارتىپ ئېيتىلىپ كېلىۋاتقان: "شەرىئەت ئىزدىسەڭ ئۆلتۈر چاياننى، تەرىقەت ئىزدىسەڭ ئاغرىتما جاننى" دەيدىغان بىر ماقال بار. يۇرتداشلىرىمنىڭ ھۈجەيرىلىرىگە سوپىزم تەلىماتى سىڭىپ كەتكەن بولغاچقا نەق ئۇچرىغان يىلاننىمۇ پېشىنى كەسمەي پەقەت قۇيرۇقىنىلا قىرىپ قويدىكەن، شۇڭا ئۇلار يەنىلا تىرىك پىتى قېلىۋېرىدىكەن.

كونا قوشاق، يېڭى مەنتىقە

ئاخشام ئوينىغان يەردە،

ئالتۇن ئۈزۈكۈم قايتۇ.

ئىزدىمەڭلار، سورىماڭلار،

كۆڭلۈمدىكى يار ئايتۇ.

— خەلق قوشقى

ئويلاپ باقسام ئادەم ئاتا بلەن ھاۋا ئانا جەننەتتە نەپىسنىڭ كەينىگە كىرىپ، چەكلەنگەن مېۋىنى يەپ قويۇپ، بۇ پانىي ئالەمگە سۈرگۈن قىلىنغاندىن باشلاپ، تا بۈگۈنكى ئېلېكترون دەۋرىگە قەدەر، ئىنسان بالىلىرى سان - ساناقسىز ئويۇنلارنى ئويناپتۇ. ئوينىغان يەرلىرىدە قانچىلىغان نازىنلار ئالتۇن ئۈزۈك، كۈمۈش ئۈزۈك، ئالماس ئۈزۈك، قاشتېشى ئۈزۈك ھەمدە بىز تېخى ئىسمىنى ئاڭلاشقا، ئۆزىنى كۆرۈشكە ئۈلگۈرمىگەن ئاللىقانداق قىممەت باھالىق ئۈزۈكلىرىنى ئۈنتۈپ قايتۇ ۋە يىتۈرۈپ قويۇپتۇ.

چۈشۈپ قالغان ئۈزۈكلەرنى ”تېپۋالغان ئۈزۈكنىڭ، قاغا چوقۇغان كۆزنىڭ“ دەپ، تېپۋالغانلارنىڭ ئىچىدىن پايتىمىسنى تەتۈر يۈگىگەن بىتەلەيلىرى تۇتۇلۇپتۇ، تەلەيلىكلىرى قۇتۇلۇپتۇ، تۇتۇلغانلىرى قىلمىشقا يۈزىڭ پۇشايمان قىلىپ ھەپسىدە يېتىپتۇ. ئۆز تىلى بويىچە ئېيتقاندا ”كۆزنى قاغا چوقۇپتۇ“. قۇتۇلغانلىرى ھارام مالنى ئەتىسىدىن باشلاپلا جاراстанدا بخارامان سېلىپ يۈرۈۋېرىپتۇ. نېمە ئۈچۈن بىر زامان، بىر ماكاندا ئۈزۈك تېپۋالغانلارنىڭ بەزىلىرى قۇتۇلۇپ قالدۇ؟ بەزىلىرى تۇتۇلۇپ قالدۇ؟

راست گەپنى قىلغاندا، بۇ ئىش ئۈزۈك تېپۋالغۇچىلارنىڭ ئەقىللىق -

ئەقىلسىز، تەلەپلىك-تەلەپسىزلىكىگە مۇناسىۋەتلىك بولماستىن، بەلكى ئۈزۈك يىتتۈرگۈچىنىڭ نىيىتىگە باغلىق ئىشكەن. ئۈزۈكنىڭ ئىگىسى يىتتۈرگۈچىنى دەرھال ئىزدەپ تېپىڭلار دېسە، باقاۋۇلار شۇ ھامان بەرگ قاپقان، كۆككە تور قۇرۇپ ئۈزۈك تېپىۋالغانلارنى ئاسمانغا چىقىپ كەتكەن بولسا تاپىنىدىن، يەرگە كىرىپ كەتكەن بولسا كوكۇلىسىدىن تۇتۇپ سۆرەپ ئەكىلىدىكەن. ناۋادا ئۈزۈك يىتتۈرگۈچى "ئىزدىمەڭلار، سورىماڭلار" دېسە ئوغرى قازناقچى بولۇپ يۈرۈۋېرىدىكەن.

ئۈزۈك يىتتۈرگۈچىمۇ ئىزدەش، ئىزدىمەسلىك بۇيرۇقىنى كونكرېت ئادەمگە قاراپ چۈشۈرىدىكەن، ئۈزۈكنى كۆڭلىدىكى ئادىمى تېپىۋالغان بولسا "ئىزدىمەڭلار، سورىماڭلار، كۆڭلۈمدىكى يار ئاپتۇ" دەپ ئىشنى جىمىقتۇرىدىكەن، ناۋادا كۆڭلىدىكى ئادىمى ئالمىغان بولسا باقاۋۇلارغىمۇ دەرھال تېپىش بۇيرۇقى چۈشۈرىدىكەن.

دوستۇم، مانا بۇ شۇنداق جاھان، شۇڭا كۆڭۈلىڭنىڭ كەينىگە كىرىپ سىزنى چىن دىلىدىن سۆيمەيدىغان گۈزەل بىلەن ھەرگىز ئۆلپەت بولماڭ، ناۋادا شەيتىڭىز غالىب كېلىپ شۇنداق سەتەڭ بىلەن ئۆلپەتلىشىپ قالسىڭىز، ئۈزۈكنى ئۆزى قەستەن ئۆتۈپ قېلىپ كەتكەن تەقدىردىمۇ سىز ئۇنىڭ ئۈزۈكىگە ھەرگىز كۆز قىرىڭىزنى سالماڭ، بۇ بىر قىلتاق!

پۇلدىن كەلگەن سادالار

مەن ئىشخانىدا چوت سوقۇپ ئولتۇراتتىم، ئىشىك چېكىلمەيلا ئېچىلدى، مەن بۇنداق رۇخسەتسىزلا ئۈسۈپ كىرگەن مېھماندىن بىزار بولۇپ ئىشىككە ئاللىب قارىغاندىم، ئىشىكتىن كىرگىنى قانداقتۇر بىر ئادەم بولماستىن، بەلكى ئەللىك يۈەنلىك بىر باغلام پۇل ئىكەن، ئۇ ئىشىكتىن كىرىپلا ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي سۆزلەپ كەتتى، بۇ سۆزۈمگە ھەيران بولۇۋاتامسىز؟ ھەرگىز ھەيران بولماڭ، دۆلەت چېگرىسىدىنمۇ بىمالال كىرىپ - چىقىۋاتقان بۇ پۇللار مېنىڭ ئىشخانىغا نېمىشقا كىرەلمىسۇن، بەزى ئادەملەر دەردكە چىدىماي سۆزلەپ قالىدىغۇ، پۇلىڭمۇ دەردى ئۇنى شۇنداق سۆزلەشكە مەجبۇر قىلغاندۇ، يەنە كېلىپ مېنىڭ تىلىمدا سۆزلىشى جەمئىيەت پىسخىكىسىغا تامامەن ئۇيغۇن، چۈنكى كىمىنىڭ كىمگە ھاجىتى چۈشسە ئاۋۋال شۇنىڭ تىلىنى ئۆگىنىشى، شۇنىڭ تىلىدا سۆزلىشى، بۇ ئەمەلىيەتتۇر... پۇلنىڭ ماڭا نېمە دېگەنلىكىنى بىلگىڭىز كېلىۋاتامدۇ؟ ئۇ ماڭا مۇنداق دېدى:

— ھۆرمەتلىك بانكىر، مەن ئەسلىدە مېھرى چوغدىن ئىسسىق، تەڭرىدىن قۇدرەتلىك، جاندىن ئەزىز، قېرىنداشتىن ئەتسۋار پۇل ئىدىم، ھەممە ئادەم چېكىسىگە قىسقىدەك گۈل ئىدىم، ھالا بۈگۈنگە كەلگەندە ”پاخال“ غا ئايلاندىم، ”بانكا خادىملىرى پۇلنىڭ ئىناۋىتىنى جېنىدىن ئەزىز كۆرىدۇ“ دەپ ئاڭلاپ سىزنىڭ پىنىڭىزغا كەلدىم، مەن سىزدىن ئۆتۈنۈپ قالاي، مېنى دەرھال خەزىنىگە كىرگۈزۈپ قويۇڭ...

— نېمە ئۈچۈن خەزىنىدىن چىقىپ كەتكەن ئىدىڭ؟

— خەزىنىدىن چىقىپ كېتىش مېنىڭ ھەدىمىمۇ؟ مەن پەقەت پېشانەمنىڭ شورلۇقىدىن، سىرتقى كۈچنىڭ زورلۇقىدىن چىقىپ كەتكەن، بۇ مۇنداق گەپ، — دېدى ئۇ بىر ئاز دەم ئېلىۋالغاندىن كېيىن، — بىر

سودىگەر مەلۇم بىر بانكا باشلىقىغا بىر دانە رەڭلىك تېلېفون سۈپىتىدە باشلىقىمۇ ياخشىلىق قىلغاننى بىلىدىغان ئەقىللىق ئادەم ئىكەن، سودىگەرگە مەن بىلەن يەنە توققۇز قېرىندىشىمنى تېڭىقتىن بەشمە "كېرىدەت" دېگەن ئىشىك بىلەن چىقىرىپ بەردى. ئۇ سودىگەرنى قالغان توققۇز قېرىندىشىمنى نەلەرگە ئاپارغانلىقىنى بىلمەيمەن، مەن بىر ئۆزۈمچى دېھقاننىڭ قولىغا ئۆتتۈم. دېھقان مېنى قاتتىق قوللىرىدا بىر بىرلەپ تۈكۈرۈپ ساناپ، قاڭسىق پۇراق چىقىپ تۇرىدىغان كۆڭلىكىنى قويۇن يانچۇقىغا سالغانىدى. بىر ئازدىن كېيىن بەدىنىمگە تىغ تەگكەندە بولدى. "ۋاي!" دەپ بولغۇچە ئامبۇردەك قاتتىق بىر قول بېشىمدە رەھىمسىزلەرچە قىسىپ تارتىۋېلىپ ئايىغى بوغما ئىشتىنىنىڭ پۇشنىقىغا تىقىۋەتتى... شۇنىڭدىن كېيىن مەن بىر ۋاراق - بىر ۋاراقىتىن ئايرىلىش باشلىدىم. ئارىدىن قانچىلىك ۋاقىت ئۆتتىكىن تاڭ، بىز يەنە بىر تىجارەتچىنىڭ دۇكىنىدا جەم بولدۇق. ئەينەككە قارىسام ئەسلىي ئەپتىمىنىڭ ئونىڭ بىرىمۇ يوق، رەڭگىم ئۆچكەن، بوينۇم قىسىلغان، قورساقلىرىم تۆشۈك... يىرتىلساممۇ، تىتىلساممۇ ئۆز ئىناۋىتىم بىلەن ياشىسام مەيلى ئىدىغۇ، بىراق "پاخاللاشتى" دېگەن سۆز ماڭا بەك ھار كەلدى.

شۇڭا ئىگەمنىڭ كۆزىنى غەلەت قىلىپ سىزنىڭ يىنىڭىزغا كەلدىم مېنى بۇنداق خارلىققا قويغۇچە ياكى كۆيدۈرۈۋېتىشكە ياكى بولمىسا خەزىنىڭ ئەكەرىپ قويۇڭ، مەن سىزدىن ئۆتۈنۈپ قالاي!...

ئەللىك يۈەنلىك پۇلنىڭ سۆزى تۈگىمگەندى، شۇ ئەسنادا يۈەنلىك بىر تېڭىق پۇل يىغا - زار قىلىپ كىرىپ ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ قويدى. يۈز يۈەنلىك پۇل نېمە ئۈچۈن يىغلايدىكەن دەمسىز؟ ئۇ شۇنىڭ ئۈچۈن يىغلايدىكەن:

يۈز يۈەنلىك پۇل ئەسلىي، "مەن بىردىنبىر ئالماشتۇرۇش ۋاستىسى بولۇپ، قولىدىن - قولىغا ئۆتۈپ يۈرۈپ، جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى قاتلاملىرىغا بېرىپ تازا قانغۇدەك سەيلە - ساياھەت قىلىۋالغۇدەك، دەپ ئويلىغان بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە سودىگەرلەرنىڭ سومكىسىدىن

پىخسىقلارنىڭ بوسۇغىسىنىڭ تېگىدىن سىرتقا چىقالماپتۇ. دېھقان، چارۋىچى، قوشۇقچى، چويلچى، ئاشپەز - ھالۋىچى، سەيچى، قېتىقچىلار ۋە ئوشاق سېتىقچىلار "پارچىلىغىلى بولمايدۇ" دەپ قولغىمۇ ئالماپتۇ، يانچۇقغا سالماپتۇ.

— ئۇنداقتا چىقىمىڭ بولمامدۇ؟ — دەپ سورىدىم مەن ئۇنىڭدىن.

— چىقارسا چىقىدىغان، كىرگۈزسە كىرىدىغان نەرسە مەن، — دېدى ئۇ تىرنىقىنى تاتلاپ تۇرۇپ، — مېنى ئەسلى مەلۇم بىر ئىدارىنىڭ باشلىقى ئۆز مەنپەئىتىڭ قۇربانى قىلىۋەتكەن. — قانداق قىلىپ؟

— مۇنداق قىلىپ، — دەپ ئۇ ئۆز ھېكايىسىنى باشلىدى، — مەلۇم بىر ئىدارىنىڭ باشلىقىغا ئىدارىنىڭ بەش ئېغىزلىق ئۆيى تار كەپتۇ، تار ئۆيدە ئولتۇرۇش ئۇنىڭغا ھار كەپتۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن شەخسى داچا سالدۇرماقچى بولۇپتۇ، تارىختا نامىنى قالدۇرماقچى بولۇپتۇ، لېكىن ئۇنىڭ ئۆي سالدۇرغۇدەك شەخسى پۇلى يوق ئىكەن، شۇنداقتىمۇ قولدا ھوقۇق ماركىلىق بايلىقى بولغاچقا كۆڭلى يەنە توق ئىكەن.

باشلىق بىر كۈنى ئەقلىنى ئىشلىتىپ، پاكىتلارنى ئوبدان چىشلىتىپ، ئىدارىغا بىر يۈرۈش خىزمەت بىناسى سالدۇرۇش توغرىسىدا يۇقىرىغا بىر پارچە دوكلات يېزىپتۇ، دەبدەبىلىك سۆزلەرنى قاتارىسىغا تىزىپتۇ، دوكلاتنى تەستىقلايدىغان ئورۇندا ھېلىقى باشلىقنىڭ بىر يېقىنى بولغاچقا دوكلات تېزلا تەستىقلىنىپتۇ. ئۇ قۇرۇلۇشى ئىش تاپالمىغان بىر قۇرۇلۇش ئەترىتىگە كۆتۈرە بېرىپتۇ، شۇنىڭ بىلەن باشلىقنىڭ داچا سالدۇرۇش ئارزۇسى ئەمەلگە ئېشىپتۇ، مەن ئەنە شۇ خىزمەت بىناسى سالدۇرۇشقا چىقىم قىلىنغان 5 مىليون يۈەننىڭ ئىچىدە ئىدىم، دېمەك مەن ئىرادەمگە خىلاپ ھالدا خەزىنىدىن چىقىپ كەتكەن، — دەپ تۈگەتتى ئۇ ھېكايىسىنى.

مەن بۇ پۇللارنى بىر ئامال قىلىپ خەزىنىگە ئەكىرىپ قويماي دەپ تۇرۇشۇمغا ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن ئون يۈەنلىك، بەش يۈەنلىك، ئىككى

يۈەنلىك، بىر يۈەنلىك، ئەللىك پۇڭلۇق... پۇللار ئۆز مەرتىۋىسى بويىچە سەپ بولۇپ كىرىپ، ئېگىز - پەس توۋلاپ بىردەمنىڭ ئىچىدا ئىشخانا مېشىغا كىردى. مەن ئۇلارنى تىنچلاندۇرۇپ بىر-بىرلەپ ئەھۋالاشسام ئۇلارنىڭ دەيدىغىنى: "بىزنى بىر قىسىم ئەمەلدارلار ئۆزلىرىنىڭ شەخسىي ئېھتىياجىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن ھەرخىل يوللار، ھەرخىل ناملار بىلەن زەربىدارلىق بىلەن خەزىنىدىن چىقىرىۋەتتى. بىز ئەمدى جامائەتنىڭ نەزىرىدە 'پاخال'لاشتۇق. سىز بانكا خادىمى بولغاندىكى بىزنى خەزىنىگە ئەكىرىپ قويۇڭ، بىز مۇئامىلىگە ئەمەلىي ئېھتىياجلىق بولغۇچە شۇ يەردە دەم ئالايلى!" دېگەندىن ئىبارەت ئىكەن.

“توغۇتتا ئۆلگەن” قازانلار

21 - ئەسىر ئىنسانلار ئۈچۈن تولمۇ كۆپ يېڭىلىقلارنى ئېلىپ كەلدى، بولۇپمۇ بىزدەك جاھاننىڭ ئەڭ چەت بۇلۇڭىدا بېكىنمە ھالەتتە ياشاۋاتقان قۇدۇق پاقلىرىغا نىسبەتەن بۇخىل يېڭىلىقلار خۇددى بىر چوڭ مۆجىزىدەك تۇيۇلۇپ ھەممىمىزنى ئۆزىگە رام قىلىۋالدى. مانا قاراك، ئېلىمىزنىڭ دۇنيا سودا تەشكىلاتىغا ئەزا بولۇشى، ئىقتىسادنىڭ يەر شارلىشىشى، پۇل مۇئامىلە تاللا بازارلىرىنىڭ قۇرۇلۇشى، پۇقرالارنىڭ پايچىكى ئوينىشى، فوندى سېتىۋېلىپ باي بولۇشى، توردى مۇھەببەتلىشىش، توردى مال سېتىۋېلىش... قاتارلىقلار ئون يىلنىڭ ئالدىدا ئۇخلىساق چۈشمىزگە كىرمەيدىغان ئىشلار ئىدى. مانا بۇلار ھازىر كۈندىلىك تۇرمۇشىمىزنىڭ ئايرىلماس بىر قىسمىغا ئايلاندى.

ئۆتكەن يىلى مۇشۇ كۈنلەردە تۆت ئادەم بىر يەرگە كەلسەك: “ئەسسالامۇئەلەيكۇم! ئائىلەڭلار تىنچ - ئامانمۇ؟” دېگەننىڭ ئورنىغا “فوندى سېتىۋالدىڭلارمۇ؟ قايسى تۈردىن ئالدىڭلار؟ قانچە پۇللۇق ئالدىڭلار؟” دېگەندەك قىزىق تېمىلاردا سۆزلىشىدىغان غەيرىي رەسمىي ئادەت شەكىللەنگەنىدى. ئۇ چاغدا فوندى سېتىۋالغانلار، سېتىۋالغاندىمۇ قانچە كۆپ سېتىۋالغانلار ئۆزىمىزنى شۇنچە قالتىس چاغلەيتتۇق. فوندى سېتىۋېلىشقا قۇربى يەتمىگەنلەر، ھەمدە پۇلى بولسىمۇ فوندى سېتىۋېلىشقا جۈرئەت قىلالماي پۇلىنى يەنىلا ئەنگەنئۇي ئۈسۈل بويىچە بانكىدا ئامانەت قويغانلار ۋە ياكى زايوم سېتىۋالغانلار بىچارە، نامرات، زامان بىلەن تەڭ ئىلگىرىلەشنى بىلمەيدىغان ئىدىيىسى قاتمىل، تومپاي سانلالتى. شۇ ۋەجىدىن بەزىلەر پايدا قوغلاشسا يەنە بەزىلەر مودا قوغلىشىپ، ئېشىنچا پۇللىرىنى بانكىدا قەرەللىك ئامانەت قويغانلار ئاماننىڭ قەرەلىنى بۇزۇپ ئېلىپ، ئوشۇق پۇلى يوقلار تېخى ئالمىغان مائاشنى بانكىغا رەنە قويۇپ

قەرز ئېلىپ، ھەتتا بەزىلەر ئالتۇن جابدۇق، ئۆي - زېمىنلىرىنى سېتىپ بولسىمۇ فوندى سېتىۋالدىغان دولقۇن كۆتۈرۈلگەندى. دېمىسىمۇ ئاچاغدا بۈگۈن سېتىۋالغان فوندىنىڭ باھاسى ئەتىسىدىن باشلاپ ئۆسۈپ تۇرغاندى.

”ئىشەنگەن تاغدا كېيىك ياتماپتۇ“ دېگەندەك، ئۆتكەن يىلى بىل ئارخىرىدىن باشلاپ مانا بۇ ئېلىمىز مىقياسىدا ھەممە ئادەمنىڭ قەلبىنى ئۆزىگە مەھلىيا قىلغان جىلۋىگەر سەتەڭگە بىراقلا كۆز تەگدى. فوندىنىڭ باھاسى كۈنسېرى چۈشۈشكە باشلىدى. ياق، داۋاملىق چۈشۈۋەرمىدى، ئەكسىچە ئارىلاپ ئۆسۈپمۇ قويدى، لېكىن ئۆسكىنى چۈشكىنىگە دال بولالمدى، خۇددى ئون قېتىم ئالغان تەرەت بىر قېتىملىق ئۆسۈرۈۋەتكەن بولالمىغاندەك.

مانا ئارىدىن بىرىل ئۆتكەن بۈگۈنكى كۈندە ئۆتكەنكىدەك يەنە تۆت ئادەم بىر يەرگە جەم بولساق: ”فوندى سېتىۋالغانمۇ؟ قانچە پۇلۇق سېتىۋالغان؟ قانچە پۇل زىيان تارتتىڭلار؟“ دەپ ئەھۋاللىشىدىغان بولدۇق. ئاز سېتىۋالغانلار جىق سېتىۋالغانلاردىن ئۆزىنى ئەقىللىق چاغلایدىغان؛ جىق سېتىۋالغانلار ئۆزىنى ھاماقەت چاغلایدىغان؛ پەقەت سېتىۋالغانلار ئۆزىنى ھەممە ئىشنى ئالدىن كۆرەر دانىشمەن ھېسابلايدىغان بولدى.

مۇشۇ يېقىندا فوندىنىڭ غەيۋىتى تازا قىزىغان بىر سورۇنغا داخىل بولۇپ قالدىم. سورۇندىكىلەر مېنىڭ ئوتتۇز يىل بانكىدا ئىشلەپ يېقىندا ئارامغا چىققىنىمنى ئوقۇپ كۆڭلىدىكى مۇجەھل قاراشلارغا مەندىن توغرا جاۋاب ئالماقچى بولۇشۇپ سوئال - سوراق دېگەننى ياغدۇرۇۋەتتى: — فوندى دېگەن ئەسلىي پۇقرالارنىڭ قولىدىكى پۇلنى يىغىۋېلىش ئۈچۈن قۇرغان قىلتاقمىكىن - دەيمەنغۇ؟

— فوندى شىركەتلىرى بىزدىن توپلىغان پۇلنى ئېلىمىزنىڭ تەكرار ئىشلەپچىقىرىشىغا مەبلەغ سالدۇق، دەپتۇ. ئېلىمىزنىڭ مىللىي ئىشلەپچىقىرىش ئومۇمىي قىممىتى كۈنسېرى ئېشىۋاتسا يەنە نېمە ئۈچۈن فوندىنىڭ قىممىتى چۈشۈپ كېتىدۇ؟

— فوند شىركەتلىرى پۇلىمىزغا ئامېرىكىنىڭ پاچىكىنى سېتىۋاپتىكەن دەپ ئاڭلايمىز، بۇ راستمۇ؟

— فوند شىركەتلىرىنىڭ ئەمەلدارلىرى مەبلەغىنى يۆتكەپ چەت ئەلگە قېچىپ كەتكەن ئىشلارمۇ بارمىشقى؟
— ... ؟

مەن بىر نېمىدەپ ئۇلارنىڭ ئاغزىنى تۇۋاقلىمىسام ئۇلارنىڭ ئاغزىدىن تېخىمۇ قوپال گەپلەر چىقىپ كېتىدىغاندەك قىلاتتى. فوند شىركەتلىرىنى ئاقلاپ گەپ قىلاي دېسەم مېنىڭ دەردىممۇ شۇ تاپتا ئۇلارنىڭكىدىن قېلىشمايتتى. شۇڭا ئۇلارنىڭ غولغۇلىسىنى كۈلكىگە يۈلەپ ئاخىرلاشتۇرماقچى بولدۇم.

— ئاغىنىلەر، مەن فوند بازىرى ۋە فوند شىركەتلىرىنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشى ھەققىدە سىلەر قانائەتلەنگۈدەك بىر نېمە دەپ بېرەلمەيمەن، بىراق سىلەر سوراپ قالدىڭلار شۇڭا مەن سىلەرگە كىچىك ۋاقىتىدا دادامدىن ئاڭلىغان ئەپەندىمنىڭ مۇنداق بىر لەتپىسىنى سۆزلەپ بېرىم،
— دېدىم.

ئۇلار شۇ ھامان مېنى نېمە دەيدىكەن، دەپ ئاغزىمغا قاراپ تۇرۇشتى:

— بىر كۈنى، — دەپ باشلىدىم مەن لەتپەمنى، — ئەپەندىمنىڭ ئۆيىگە مېھمان كېلىپ قاپتۇ. ئەپەندىمنىڭ قازىنى كىچىك بولغاچقا قوشنىسىنىڭ قازىنىنى سوراپ ئاچقىپ تاماق ئېتىپ مېھماننى ئۇزىتىپتۇ. كېيىن ئەپەندىم قوشنىسىنىڭ قازىنىنى پاكىز يۇيۇپ ئۇنىڭ ئىچىگە ئۆزىنىڭ كىچىك قازىنىنى سېلىپ ئاچقىپ بېرىپتۇ. قوشنىسى تاماق ئېتەي، دەپ تۇۋاقتى ئاچسا قازىنىنىڭ ئىچىدە يەنە بىر قازان تۇرغۇدەك، بۇنى كۆرۈپ قوشنىسى ئەپەندىمنىڭ ئۆيىگە كىچىك قازاننى كۆتۈرۈپ كىرىپ: “ئەپەندىم، مەن سىلىگە بىر قازان بەرسەم، سىلە ماڭا ئىككى قازان ئاچقىپ بېرىپلىغۇ؟” دېگەنسەن، ئەپەندىم: “قازانلىرى ئىككى قات ئىكەن، بىزنىڭ ئۆيدە يەڭگىدى، ئىچىدىكىسى قازانلىرىنىڭ بالىسى، شۇڭا

خىزىر ھەققىدە خىياللار

ھەرىككى قازان سىلىنىڭ، خاتىرىجەم ئىشلىتىۋەرسىلە“ دەپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ئەپەندىم قازان تۇغدۇرالايدىكەن. دېگەن گەپ پۈتۈن مەھەللىگە پۇر كېتىپتۇ. ئەپەندىم بىردىنلا قازان تۇغدۇرالايدىغان كارامەت ئىگىسىگە خاسىيەتلىك ئادەمگە ئايلىنىپتۇ. بۇ گەپكە ئىشەنگەن نادان پۇقرا ئۆيلىرىدىكى چوڭ قازانلىرىنى ئەپەندىمنىڭ ئۆيىگە ئەكىلىپ ئۆزلىرىنى قازىنىمۇ تۇغدۇرۇپ بېرىشنى ئۈتۈنۈپتۇ. ھەتتا ئۆيدىكى قازىنى كىچىك كۆرگەنلەر قوتاندىكى قوي - ئۆچكە، قازناقتىكى بۇغداي - قوناقلىرىنى سېتىپ، بازاردىن چوڭ داش قازانلارنى سېتىۋېلىپ ئەكىلىپ بېرىپتۇ. ئەپەندىمۇ كەلگەنلىكى قازاننى قايتۇرماي ئېلىۋېرىپتۇ. قازانلار ھويلىغا دۆۋىلىنىپ بولغاندىن كېيىن ئەپەندىم كونا قازاندىن ئىككى - ئۈچىنى چىقىپ چويۇنلىرىنى ھويلىنىڭ بىر بۆلۈكىگە دۆۋىلەپ قويۇپ قالغان قازانلارنى بىر كېچىدىلا ھارۋىغا بېسىپ بازارغا ئەكىرىپ سېتىپ خەجلەپتۇ. ئارىدىن بىر نەچچە كۈن ئۆتۈپ قوشىنلار يىغىلىپ: ”قازىنىم تۇغدىمىكىن ئەپەندىم؟“ دەپ سورىغانىكەن. ئەپەندىم قازان ئىگىلىرىنى ھويلىسىغا باشلاپ كىرىپ، ناھايىتى قايغۇرغان ھالدا: ”ھەرقايسىلىرىنىڭ قازانلىرى ھەقىقەتەنمۇ ئىككى قات ئىكەن، بىراق تۇغۇتى ئوڭۇشلۇق بولماي، ئۇنىڭ ئۈستىگە شۇنچە كۆپ قازاننىڭ تولغىقى بىراقلا تۇتقاچقا ئۆزۈم يالغۇز يېتىشىپ بولالماي قازانلىرىڭلار تۇغۇتتا ئۆلۈپ كەتتى. جەستىنى ئېلىپ كېتىپ دەپنە قىلىشىۋېتەلا! ...“ دەپتۇ ۋە ھويلىنىڭ بۆلۈكىدىكى ئەسكى قازاننىڭ چويۇن پارچىلىرىنى كۆرسىتىپ قويۇپتۇ، - دەپ، لەتىپەنى تۈگەتتىم.

بۇنى ئاڭلاپ بەزىلەر كۈلدى، بەزىلەر يىغلىدى يەنە بەزىلەرنىڭ كۆزلىرى چەكچىيىپ، چىرايى تاتىرىپ كەتتى، يەنە بەزىلەرنىڭ... بىراق بۇ لەتىپىنى دەپ بولۇپ ئۆزۈممۇ ئەنسىرەپ قالدىم، دادام بۇ لەتىپىنى فوندى شىركەتلىرىنىڭ ئەمەلدارلىرىغىمۇ دەپ بەرگەن بولغىمىدى!؟

ئەمەلدارلىق دەستۇرى

سالام! ھۆرمەتلىك ئەمەلدار دوستۇم،

پېقىر سىزدەك بىر ئەمەلدار دوستۇمنىڭ بولغانلىقىدىن تولمۇ پەخىرلىنىمەن. گەرچە بۇ ئەمەل جۇڭگوغا نىسبەتەن ئارقىدىن سانغاندا بىرىنچى ئورۇندا تۇرىدىغان ئەمەل بولسىمۇ، شۇڭا ئەمەلدارلىق تەختىدە مەڭگۈ مەزمۇت ئولتۇرۇشىڭىز ۋە كۈنسىرى يۇقىرى ئۆرلۈشىڭىز ئۈچۈن تۆۋەندىكى بىر يۈرۈش ئەمەلدارلىق دەستۇرنى سىزگە سوۋغا قىلماقچىمەن.

ئەمەلدار دېگەننىڭ قوللىغۇچىسى، قوغدىغۇچىسى، ماختىغۇچىسى ۋە چاققۇچىسى بولۇشى كېرەك. شۇنداق بولغاندىلا قوللىغۇچىدىكى ھوقۇق گەرچە زىغىردەك كىچىك بولسىمۇ سىز ئۇنى تاۋۇزدەك دومۇلىتىپ ئوينىيالايسىز.

قوللىغۇچىڭىز ئەلۋەتتە سىزنىڭ ئۈستىڭىزدە بولىدۇ ھەم شۇنداق بولۇشى كېرەك. قوغدىغۇچىڭىز سىزنىڭ ئاستىڭىزدا بولىدۇ. بۇ سىزنىڭ قول ئاستىڭىزدىكى خىزمەتچىلەرگە — چاپارمەنلەرگە قارىتىلغان. ماختىغۇچىڭىز سىزنىڭ ئەتراپىڭىزدا، ئەتراپىڭىزدىكى ھەرقايسى قاتلاملاردا بولىدۇ. چاققۇچىڭىزغا كەلسەك، بۇ گەپنى ئوچۇق ئېيتىش ئەپسىز، چۈنكى، كەسپىي چېقىمچىلارنىڭ سالاھىيىتىنى ئاشكارىلاشقا بولمايدۇ. ئۇنداق بولمىغاندا كىممۇ چېقىمچىلىق قىلىدۇ دەيسىز. سىز يۇقىرىقىلارغا ئېرىشىش ئۈچۈن تۆۋەندىكىلەرنى بىلىشىڭىز كېرەك.

1. ساھىبجامال تەقدىم قىلىش. (ھازىر بەزى كىشىلەر بۇ ئۇسۇلنى دەللىلىق دەپ ئاتايدىكەن. بۇ ئەلۋەتتە ئۆزى قىلىپ ئوخشالمىغان، باشقىلار ئوخشاستا چىدىمغانلارنىڭ گېپى، سىز ئۇنداق ئۆسەك سۆزلەرگە ھەرگىز پەسەنت قىلماڭ!) ساھىبجامال تەقدىم قىلىش، بۇ ئەلۋەتتە

تۆۋەندىكىلەرنىڭ يۇقىرىدىكىلەرگە قىلىدىغان خۇشامتى، بەزى يېمەكلىك
 مۈشۈك بولمىغىنىدەك، خېنىملارغا قانات سۆرىمەيدىغان ئەركەك بولم
 كېرەك، ناۋادا قانات سۆرىمەيدىغان باشلىقنى ئۇچرىتىپ قالسىڭىز ئا
 قىلىپ ئۇنىڭغا ئۆگىتىڭ، ئۇنداق بولمىغاندا بۇ باشلىقىڭىز ئۈچۈنمۇ،
 ئۈچۈنمۇ ناھايىتى ئەپسۇسلىنارلىق ئىش بولغان بولىدۇ، ھازىر ئەمەل
 ئۈزۈم - ياڭاق، گىلەم - ئەتلەس دېگەنلەرگە ئانچە قىزىقمايدى
 بولۇپ كەتتى، زورلاپ ئاپارسىڭىز ئۇ قوبۇل قىلغان تەقدىردىمۇ ئىشىڭىز
 كۆڭلىڭىزدىكىدەك ياخشى پۈتكۈزۈپ بەرمەيدۇ، شۇڭا سىز "ئۈزۈ
 باشلىقتىن ھىمات تاپمەن" دەيدىكەنسىز، ئەلۋەتتە مۇشۇنداق ن
 دەسمايە بىلەن تېز ئۈنۈم كۆرگىلى بولىدىغان ئۇسۇلنى قوللىنىپ يېقى
 نېمە؟ ساھىبجامالنى قانداق سوۋغا قىلىمەن؟ سوۋغا تەقدىم قىلى
 مۇراسىمنى نەدە ئۆتكۈزۈمەن دەمسىز؟ ياقەي، بۇ ھەرگىزمۇ خې شىتت
 چىن لوڭغا قىز تەقدىم قىلغىنىغا ئوخشىمايدۇ، بۇ دېگەن سوتسىيالىست
 تۈزۈم، بۇنىڭدا ئىشنى مۇنداق توغرىلايمىز:

ئالدى بىلەن مەلۇم بىر رېستوراننىڭ خاس بۆلۈمىگە زىياپە
 تەييارلايسىز، زىياپەتكە بىر ئەرگە بىردىن توغرىلاپ خېنىملارنى چاقىرىسىز
 رومكا تۆت - بەش قېتىم ئايلانغاندىن كېيىن ھەممەيلەننى تانسا ئويناڭ
 دەۋەت قىلىسىز، شۇنىڭ بىلەن ئىشلار ئۆزىچە يۈرۈشۈشكە باشلايد
 شۇنىڭغا دىققەت قىلىڭ، باشلىقىڭىز قايسى قىز بىلەن كۆپرەك تان
 ئوينىغان بولسا، ئاخىرىدا باشلىقىڭىزنى شۇ قىز بىلەن بىر تەكسىغا سېلى
 قويىسىز ياكى باشلىق ئاشۇ قىزنى ئۆيىگە ئاپىرىپ قويماقچى بولىدۇ
 ياكى قىز باشلىقنى ئۆيىگە ئاپىرىۋېتىپ كەتمەكچى بولىدۇ...

ناۋادا باشلىقىڭىزدا ئۈنچىلىكمۇ جۈرئەت بولمىسا (مېنىڭچە ھاز
 مۇنداق ئادەملەر بەكمۇ ئاز)، ئۇنىڭغا ھاراقىنى ئىچكۈزۈپ راسا ش
 كەيپ بولغاندا ئۇنى بەدىنىنى ئۇۋىلىتىشقا ياكى ھامامدا يۇيۇنۇش
 تەكلىپ قىلىڭ، سىز باشلىقىڭىزنى يۈدۈپ بولسىمۇ ئۇ يەرنىڭ ئىشىكىد
 ئەكىرىۋالسىڭىزلا قالغان ئىشلارنى مۇلازىملار ئۆزلىرى ئەپلەيدۇ، پەقە

ئامال قىلالىمىسىڭىز ئايالىڭىزنى ياردەملەشتۈرۈڭ. جاللات شېڭ شىسەيمۇ خوتۇنىنىڭ بىر كېچىلىكىدىن كېچىش بەدىلىگە نەچچە يۈزلىگەن قىزلارنىڭ تەمىنى تېتىغۇدەك ئەمەلگە ئېرىشكەنكەن، بۇ خۇددى دېھقاننىڭ ئەتىيازدا بىر چارەك ئۇرۇق چېچىپ، كۈزدە بىر تاغار ھوسۇل ئالغىنىغا ئوخشايدۇ.

نېمە؟ بۇنىڭغا قانداقمۇ ئادەمنىڭ غۇرۇرى چىدىسۇن، دەۋاتامسىزا؟ قويۇڭ ئۇنداق تۇتۇرۇقسىز گەپنى! غۇرۇر دېگەننى يا يېڭىلى، يا كىيىلى، يا مېتىرلىغى، يا جىڭلىغى ۋە ياكى ساتقىلى بولمىسا، نېمە قىلىسىز يوق غۇرۇرنى دەپ نان تېگىدىغان ئىشتىن قۇرۇق قېلىپ! ئەگەر غۇرۇرۇم بىلەن ياشايمەن دېسىڭىز، ئۇنداقتا نەپ دېگەننى تەرك ئېتىڭ... چۈنكى، غۇرۇر بىلەن نەپ مۇشۇ كۈنلەردە بىرى ئوت، بىرى سۇ بولۇپ كېتىۋاتقان تۇرسا...

2. پۇل شۇڭغۇتۇش. خەنزۇلار بۇنى "قىزىل بولاق بېرىش" دەيدىكەن. مەن بىرنى بىر دەيدىغان "جاھىل خوتەنلىك"، شۇڭا پۇل شۇڭغۇتۇش دەپلا گەپنىڭ پوسكاللىسىنى دېدىم. چۈنكى، ئاشۇ قىزىل بولاقنىڭ ئىچىدە ئەلۋەتتە پۇل بولىدۇ - دە. چۈنكى، رەڭگى ھەرقانچە قىزىل بولغىنى بىلەن ئىچى قۇرۇق بولسا، ئۇنىڭغا گۈل بولىدىغان ئەخمەق باشلىق تېخى تۇغۇلمىدى، پۇلنى قانداق شۇڭغۇتمەن دەۋاتامسىز يەنە! قىزىكەنسىز، نىيەت قىلدىڭىزمۇ بولدى، ئامال دېگەن ساماندىك.

1) باشلىقىڭىزنىڭ ئەڭ يىراق جەددى - جەمەتنىڭ ئۆلۈپ قالغانلىقىنى ئاڭلىغان ھامان باشلىقىڭىزغا چاي ئىچكۈزۈپ ئۇنىڭ قارىسىنى ئۈستۈڭ، تۇغقىنىنىڭ ئۆلۈپ كەتكەنلىكىدىن باشلىقىڭىز خەۋىرى بولمىسىمۇ بولۇۋېرىدۇ. ۋاقتى كەلگەندە سەۋەبىنى سىز خەۋەرلەندۈرۈپ قويسىڭىزلا كۇپايە.

2) باشلىقىڭىز پەرزەنتلىرىنىڭ تويىنى، نەۋرىلىرىنىڭ سۈننەت تويىنى ۋە تۇغۇلغان كۈنلىرىنى ئۆتكۈزمەكچى بولغاندا بىرەر كۈن بۇرۇن بېرىپ كۆڭلىڭىزنى ئىزھار قىلىڭ، ياق، ساداقتىڭىزنى بىلدۈرۈڭ. ئەتىسى يەنە چاندۇرماي ئەل قاتارى ئادەمگەرچىلىك قىلىڭ.

3) ئىدارىغا نەرسە - كېرەك ئالماقچى بولغاندا ئالدى بىلەن باشلىقنىڭ ئىزدەپ، "سلى كۆپنى كۆرگەن، كۆپنى بىلەن، شۇڭا نەرسىلەرنى ئۆزلىرى بىر قوللۇق ئېلىپ بەرسە" دەپ پىلىنىڭ، ئۇ قانداق بولار" دەپ سەل نازلانسا، ۋاستە تاللىماي يالۋۇرۇپ ئۇنى قىلىڭ، چۈنكى، ئۇ سىزگە شۇ نەرسىلەرنى بازاردىكىدىن نەچچە ھەسسە قىممەت ئېلىپ بېرىدۇ ئەمەسمۇ؟! ناۋادا باشلىقنىڭ يۈزى تېخى ئانچە قېلىنلىشىپ كەتمىگەن بولسا، ئۇ سىزگە: "بۇ نەرسىلەر بازاردىكىدىن سەل قىممەت بولۇپ قالدى، چۈنكى، ساتارمەن مېنىڭ يېقىنىمكەن، بىز كېلەلمىدەم" دەيدۇ. بۇ چاغدا سىز قىلچە ھېقىماستىن تۇرۇپ "نەدىكىنى، باھاسى ئازراق قىممەت بولغىنى بىلەن سۈپىتى بازارنىڭكىدىن نەچچە ھەسسە ياخشىكەن، بۇ دېگەن ھەقىقەتەن ئېسە مال ئىكەن" دەپ تۇرۇۋېلىڭ.

4) يىل ئاخىرىدا خىزمەتلەرنى خۇلاسەلەپ، خادىملارغا بىللىنىش مۇكاپات تارقىتىشقا، باشقىلارغا يۈز يۈەندىن بەرگەن بولسىڭىز، باشلىقنىڭ يۈەن، ناۋادا باشقىلارغا مىڭ يۈەن بەرگەن بولسىڭىز، باشلىققا ئون مىڭ ھەتتا يىگىرمە - ئوتتۇز مىڭ يۈەن بېرىشىنى ئۇنتۇپ قالماڭ، بۇنى باشقىلارغا چوڭ زالدا داغدۇغىلىق، باشلىققا بولسا خۇپىيانە بېرىشىڭىز ئەلۋەتتە، باشلىقنىڭ سەل ناز قىلسا: "مۇشۇنچىۋالا زور غەلبىنى قولغا كەلتۈرۈشتە (گەرچە ئىدارىڭىز زىيان تارتقان بولسىمۇ) ئۆزلىرىنىڭ بىزگە قارىغاندا نەچچە ئون ھەسسە ئەجىرى بار، بۇنى ئالدىمىزلا بىز قايسى يۈزىمىز بىلەن ئالىمىز" دەپ ئۇنىڭ ئالدىدا يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇۋېلىڭ، ئاخىر ئۇ كۆڭلىڭىزنى رەت قىلالماي، ئۇنى "بويۇن ئېلىپ قوياي" دەپ قوبۇل قىلىدۇ.

3. ئاقىللارغا ئۇنۋان بېرىش، سادىقلارغا ئەمەل بېرىش، بۇ قورال ئاستىڭىزدىكىلەرنى ۋەزىپىگە تەيىنلەشتە، ئۇلارنىڭ مەدەنىيەت سەۋىيىسى بىلەن ئەقلى - قابىلىيىتىگە قارىماي، سىزگە بولغان ساداقەتمەنلىكىگە قاراپ دېگەنلىكتۇر، بۇنىڭ سەۋەبىنى بىلەمسىز؟

تارىخ ئىسپاتلىغان ھەقىقەت شۇكى، بىلىمسىز ئادەملەر خۇشامەتچى كېلىدۇ، خۇشامەتچى ئادەملەر ئىت سىجەز بولىدۇ. بىزدە ھەم "ئىت ۋاپا، خوتۇن جاپا" دېگەن ماقالمۇ بارغۇ؟! شۇڭا سىزگە كېرىكى ئەنە شۇنداق ۋاپادار ئىت بولالايدىغان چالا ساۋات ساداقەتمەنلەردۇر. ئۇنىڭ ئۈستىگە قارا قورساق ئادەملەرنى باشقۇرماقۇمۇ ئاسان، گېزى كەلسە ئۇنداقلارنى ئانىسىنىڭ يېچىقى (كۆكسى) نى كېسىپ كېلىشكە بۇيرۇغىلىمۇ بولىدۇ، تېخى، شۇڭا سىز ھوقۇق تەختىدە مەڭگۈ خاتىرجەم ھۇزۇر سۈرۈش ئۈچۈن قول ئاستىڭىزغا ئەنە شۇنداق بىر تۈركۈم ساداقەتمەنلەرنى توپلاڭ، ئەنە شۇلار سىزنىڭ قالىقىڭىز.

ئەمدى ئاقىللارغا ئۇنۋان بېرىش دېگەن گەپكە كەلسەك، بۇ ناھايىتى ئۈستىلىق بىلەن بىر تەرەپ قىلمىسا بولمايدىغان نازۇك ئىش. چۈنكى، پەن - تېخنىكىنىڭ بىرىنچى ئىشلەپچىقىرىش كۈچى ئىكەنلىكىنى ھەممە ئېتىراپ قىلدى. مانا ئەمدى ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنى ئازاد قىلىش ھەدەپ تەكىتلىنىۋاتىدۇ. شۇڭا بىلىمى بار زاكوندارلارنى ئوچۇقتىن ئوچۇق "نېرى تۈر" دېگىلى بولمايدۇ. بۇنىڭ ئامالى، ئۇلارنىڭ ئاغزىنى ئۇنۋان بىلەن تۇۋاقلاپ، ئەمەل ئۈستىلىدىن نېرى قىلىش، شۇنداق قىلىشىڭىز بۇنىڭ سوئال - سورىقى بولۇپ قالسىمۇ، ئوتتۇرا دەرىجىلىك كەسپى تېخنىكا ئۇنۋانى مۇئاۋىن باشقارما دەرىجىلىك مەمۇرىي ئەمەلگە تەڭ بولغاچقا، سىز يەنىلا ئىختىساس ئىگىلىرىنى ئەتىۋارلاپ ئىشلەتكەن، ئۇلارغا ھۆرمەت قىلغان بولسىز، ئۆزىنى ھەقىقىي ئىلىم ئىگىسى دېگۈچىلەر ھەرگىزمۇ ئەمەل - مەنسەپ دېگەنلەرگە ئانچە ئىستىلاپ كەتمەيدۇ. نەتىجىدە ئۇلار جاھان غوۋغالىرىدىن خالىي ھالدا ئۆزىنىڭ تەتقىقاتىنى قىلغىنىغا خۇش، سىز ئىشلىرىڭىزنىڭ پۈتلىكاشاڭسىز يۈرۈشىڭىزگە خۇش، ئىشنىڭ يولى دېگەن ئەنە شۇ.

4. ۋەزىپىسىنى ئۆستۈرۈپ ھوقۇقىنى كىچىكلىتىش، بۇ، سىزدىن بۇرۇنقى باشلىقلار ئۆستۈرۈپ قويغان كونا كادىرلارنى، سىز ئۇقماي ئۆستۈرۈپ سالغان بىر قىسىم ئالا كۆڭۈللەرنى بابلايدىغان ئەپچىل

ئۇسۇل، بۇنداقلارنى ۋەزىپىسىدىن بىراقلا ئېلىپ تاشلىسىڭىز بەك چىراغ قالدۇ ھەم دۈشمەننى كۆپەيتىۋالىسىز، ئورنىدىن سىدىرلاتماي قويى كېچىلىرى قارا بېسىپ خاتىرجەم ئۇخلىيالىمىسىز، شۇڭا ئۇنداق كى قالدغان مىخلىرىنى ۋەزىپىسىنى ئۆستۈرۈپ، ھوقۇقىنى كىچىكىلىتە تاكتىكىسى بىلەن بابلاش كېرەك، مەسىلەن، بۆلۈم باشلىقى دەرىجىدا يەر سۈيۈرگۈچى، باشقارما باشلىقى دەرىجىلىك ئۆز ئىش قىلغۇچى... دېگەندەك.

5. ئۆزىنى گەۋدىلەندۈرۈش، بۇ پۇل بېرىپ ئۆزىنى ماختىتىپ قارىتىلغان، بىزدە: "خېرىدارىڭ بولمىسا، زىبالىقىڭ نە كېرەك" دېگەن ماقال بار. سىز خىزمەتتە تاغىدەك نەتىجە قازانغىنىڭىز بىلەن ئۇنى خالايتە تەشۋىق قىلىدىغان كىشىڭىز بولمىسا، سىز كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە يەنە ئىشلىمىگەنگە باراۋەر، ناۋادا سىزنى پات - پات ماختاپ ئۇچۇرۇ تۇرىدىغان ئادىمىڭىز بولسا، ئۇ چاغدا سىز خىزمەت قىلماي ھارايىڭىزدا بەخۇدۇك ئىچىپ ھاجىتى بار خېنىملارغا قاننىڭىزنى ئەركىن سۆزدە يۈرۈۋەرسىڭىز بولىدۇ، نېمە؟ نەتىجەم بولمىسا كىم مېنى ماختايتە دەمىسز؟ خاتىرجەم بولۇڭ، مەركەز "ئىككى قولدا تۇتۇش، ئىككىلا قول قاتتىق بولۇش" سىياسىتىنى ئوتتۇرىغا قويغاندىن بۇيان، ئەكسىچە، بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ ئەمەلىي ئىش تۇتىدىغان بىر قولى توساتتىن بوشتا كەتتى، ھازىر مەنئۇ مەدەنىيەتنى چىڭ تۇتىدىغان، ئۇنىڭغا ئايانما مەبلەغ سالدىغان ئادەم يوق دېيەرلىك. سىز مۇشۇ پۇرسەتتە پايدىلىنىپ، ئاخبارات، تەشۋىقات ئورۇنلىرىغا ئانچە - مۇنچە ئىش قىلىپ تۇرۇڭ، ئۇلار بىلەن ئۇزۇن مۇددەتلىك ھەمكارلىق، ياق دوستلۇق ئورنىتىۋېلىڭ، شۇ چاغدا سىزنى ماختايدىغانلار ئەتراپىڭىز پەرۋانە بولىدۇ، ئۇنىڭدىن باشقا، سىزنى زىيارەت قىلغىلى كەلگەن مۇخبىرلارنىمۇ ھەرگىز قۇرۇق قول يولغا سالماڭ، شۇنىڭ بىلەن ئىش تامام، ۋەسسالام.

6. ئۆزىڭلەرگە قەتئىي ئىشەنمەڭ، جۇڭگونىڭ زامانى ئاۋۋال

ئۆتكەن بىر پادىشاھى تەختكە ئولتۇرۇش ئالدىدا بىر پالچىنى چاقىرتىپ ئۇنىڭدىن: "مەن قانداق ھاكىمىيەت يۈرگۈزسەم ئۇزۇن سەلتەنەت سۈرەلەيمەن؟" دەپ سورىغاندا، پالچى ئۇنىڭغا: "پۇستانى شەھەرنى ئوردۇكەنت قىلىڭ، ئوردىنىڭ سىرتىغا ھەرگىز چىقماڭ، ئۆزىڭزىدىن باشقىلارغا ھەرگىز ئىشەنمەڭ، شۇنداق قىلىشىڭزىلا بىر ئۆمۈر ئالتۇن كۇرستا سەلتەنەت سۈرەلەيسىز." دەپ جاۋاب بەرگەنمىش. ئۇ پادىشاھ پالچى ئېيتىپ بەرگەن پىرىنسىپلارغا قاتتىق ئەمەل قىلىپتىكەن، قېرىپ كۆزى كۆرمەس، قۇلقى ئاڭلىماس، قولى تۇتماس-پۇتى باسمىس بولۇپ قالغانىدىمۇ تەختنى باشقىلارغا بەرمەي جان ئۆزگەنمىش. كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ئۆزىگە ئىشەنمەسلىك ئەمەلدارلىقتا كەم بولسا بولمايدىغان پەزىلەتلەرنىڭ بىرى. شۇڭا سىز قول ئاستىڭىزدىكىلەرنىڭ سىزگە بولغان كۆز قارىشى ۋە ئىنكاسلىرىنى كۆزىتىش، ئۇلارنىڭ ھەر ۋاقىت سىزگە قەست قىلىش ئېھتىمالىنى پايلاپ تۇرۇش، سېزىلگەن ھامان ئۇلارنى بۆشۈكىدىلا ئۇجۇقتۇرۇشتا سىزنىڭ چوقۇم بىرقانچە ئۇزۇن قۇلاق چېقىمچىلىرىڭىز بولۇشى كېرەك. سىز ئۇلارغا ئەمەل، مەرتىۋە، تاپان ھەققى دېگەنلەرنى بەرمىسىڭىزمۇ بولۇۋېرىدۇ. ئادەم چېقىپ كۆنۈپ قالغان كىشىلەر بىرەر كۈن چاقىدىغانغا ئادەم تاپالماي قالسا ئۇيقۇسى ھارام، يېگىنى ئوغا بولىدۇ. شۇڭا سىز ئۇلار بىرەر قېرىندىشىنى چېقىپ ئالدىڭىزغا كىرگەندە پەقەت "ياخشى" دەپ ماختاپ قويسىڭىزلا ئىچىنى بوشتۇۋالغىنىغا، سىزنىڭ ئۇلارنىڭ تىلىنى كەسمىگىڭىزگە خۇش بولۇپ دوپپىسىنى ئاسمانغا ئېتىپ يۈرۈۋېرىدۇ. يەنە ئەپ تاپسىلا چېقىمچىلىقتا سىزگە ھەقسىز مۇلازىمەت قىلىپ تۇرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن سىز كىمنى يىقىتىپ، كىمنى يۆلەش ئارقىلىق ھوقۇقىڭىزنى مۇستەھكەملەشنىڭ شېرىن خىيالىنى بخارامان سۈرۈۋېرىسىز.

دوستۇم، سىزگە ھەدىيە قىلماقچى بولغان ئەمەلدارلىق دەستۇرى بۇنىڭلىق بىلەن تۈگىمىگەندى. بىراق، مېنىڭچە يۇقىرىقىلارغا تولۇق ئەمەل قىلىشىڭىزلا يولىڭىز راۋان ئېچىلىدۇ. يول تېپىۋالغاندىن كېيىن

خىزىر ھەققىدە خىياللار

بۇنىڭدىنمۇ مۇكەممەل يېڭى - يېڭى ھىيلە - مەكرلەرنى ئۆز
تاپالايدىغانلىقىڭىزغا، گېزى كەلسە ئۆز تەجرىبىڭىزگە ئاساسەن بۇنىڭدىن
مۇكەممەل دەستۇرلارنى يېزىپ باشقىلارغا سوۋغا قىلالايدىغانلىقىڭىزغا بۇز
يۈز ئىشىمنەن.

ھاسىلى كالام: يۇقىرىقى ئالتە ماددىلىق دەستۇرنى چوق
يادلىۋېلىڭ. نېمە؟ ئادەمنىڭ مەرتىۋىسى ئۆسكەنسېرى خاتىرىسى ئاجىز
كېتىدىكەن دېدىڭىزمۇ؟ راستلا شۇنداق بولسا ئۇنى تۇمار قىلىپ بويسۇڭ
ئېسىۋېلىڭ!

قاباھەتلىك چۈش

”ئەمدى مېنىڭمۇ بۇرۇتۇم خەت تارتتى، شۇڭا ئانام مېنىڭ ھەممە ئىشلىرىمغا چات كېرۋالمىسىمۇ بولىدۇ، ھەتتا ئەمدى مەن ئانام بولمىسىمۇ كۈنۈمنى ئالالايمەن...“ دەپ يۈرگەنلىرىم ئانامنىڭ قۇلىقىغا يەتكەن بولسا كېرەك، بىر كۈنى ئانام ماڭا:

— مەن سىزنىڭ ئوتىڭىزدا كۆيۈپ، سۈيىڭىزدە ئېقىپ سىزنى باققىلى 18 يىل بولدى، دادىڭىز رەھمەتلىك ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىنمۇ سىزنى ئۆگەينىڭ ئالدىدا بوينى قىسىلىپ قالمىسۇن، دەپ، خېلى ئوبدان يەرلەردىن ئەلچى كەلسىمۇ ياتلىق بولمىدىم، ھەتتا سىزدىن بىر كۈنمۇ ئايرىلمىدىم، ئەمدى سىزمۇ چوڭ بولۇپ قالىدىڭىز، شۇڭا بىر ھەپتە ئۆيدە تۇرۇپ تۇرۇڭ، مەن ئاكامنى يوقلاپ كېلەي، — دەپ تاغامنىڭ ئۆيىگە كەتتى.

ئانام كەتكەن كۈنى مەھەللىدىكى دوستلىرىمنى ئۆيىگە باشلاپ يەپ- ئېچىپ، راسا ئوينىدىم، ئۆيدە ئانا بولمىسا بالا دېگەن راستتىنلا قەپەستىن چىققان قۇشتەك، يايلاققا چىققان تايچاقتەك ئەركىن - ئازادە بولۇپ قالدىغان گەپ ئىكەن، بىراق ئەتىسى ئورنۇمدىن تۇرسام يۈزۈمنى يۇيغىلى سۇ يوق، ئاھ، خۇدا! ئەمدى سۇ ئەكېلىشمۇ ئۆزۈمگە قالغان ئوخشايدۇ، شۇ ئاناممۇ سىرتقا ماڭغاندىكىن قاپاق - قاچىلارغا بىر نەچچە كۈن يەتكۈدەك سۇ ئەكېلىپ قويۇپ كەتسەچۇ؟ كۈنلارنىڭ: ”ئەر قېرىسا كۈچىدىن قالار، خوتۇن قېرىسا ئەقلىدىن“ دېگىنى راست ئوخشايدۇ، بوپتۇ، سۇنى ئۆزۈم ئەكەلسەممۇ ئەكېلەي، دەپ قاپاقتى يۈدۈپ سۇغا ماڭدىم، بۇلاق بېشىغا كېلەي دېگەندە ئۇچى ئاسمانغا تىرەلگەن بىر قارا قۇيۇن كېلىپ مېنى ئورۇۋالدى ھەمدە قاپقىم بىلەن كۆتۈرۈپ ئاسمانغا ئەپچىقىپ كەتتى، قانچىلىك ئۇچقانلىقىمنى

بىلمەيمەن، بىر ھازادىن كېيىن قۇيۇن پەسىيىپ مەن بىر ناتونى شەھەرگە چۈشتۈم.

... بۇ شەھەرنىڭ بىنالىرى نە قەدىمىي ئۇيغۇر بىناكارلىرى ياسا-
ئوردا، مەسچىت ۋە ئايۋان - سارايلارغا، نە ھازىرقى زاماندىكى
ئىمارەتلەرگە ئوخشىمايتتى، ھەربىر بىنانىڭ تېمىغا شۇ بىنانىڭ ر-
نومۇرى يېزىقلىق تۇراتتى، كوچىلاردا ئادەم يوق، پەقەت لالما ئىت-
توپ - توپ بولۇپ يۈرۈشەتتى، بۇ غەلىتە بىنالار مېنى ئۆزىگە
قىلىۋالغاچقا، مەندە بۇ بىنالارنىڭ ئىچىگە بىر كىرىپ بېقىش ئىستى-
قوزغالدى.

«1 - بىنا» دا كۆرگەنلىرىم:

بۇ بىناغا مۇشۇ شەھەردىكى بارلىق ئىشان، ھاپىز، سوپىلار ج-
بولغان بولۇپ، ئۇ يەردە يەنە شۇلار دۇئاغا ئالغان نارەسىدە قىزلار-
ياشلىقنى كەيپ - ساپا ئىشلار بىلەن ئۆتكۈزۈپ، بازىرى كاساتلاشقا
"توۋا" قىلغان بۇۋىملەرمۇ بار ئىكەن. بۇلارنىڭ ئىش - ھەرىكىتى تولىمۇ
قالايىمقان بولۇپ، بەزىلىرىنىڭ قولىدا ساپايى، بەزىلىرىنىڭ قولىدا داپ-
يەنە بەزىلىرىنىڭ قولىدا تەسۋى ۋە بەزىلىرىنىڭ قولىدا چىلىم...
بۇلار چىلىمنى قولىدىن - قولغا ئۆتكۈزۈپ، خۇمارنى باسقاند-
كېيىن ئەھمەت يەسەۋىينىڭ:

"قۇل خوجا ئەھمەت ئەر بولساڭ ئۆلگەن ياخشى،

قىزىل يۈزۈڭ قارا يەردە سۇلغان ياخشى.

تۇپراق سۈپەت يەر ئاستىدا بولغان ياخشى،

زاتى ئۇلۇغ غوجام سېغىنىپ كەلدىم ساڭا،"

دېگەن ھېكمەتلىرىنى ئوقۇپ، ساپايى بىلەن داپنى بوراندا قالغان قون-
شېخىدەك ئېگىلىپ چېلىپ ئولتۇرسا، بەزىلىرى كۇلا كىيگەن باشلىرى
قاتتىق سىلكىگىنىچە ساراڭ تۆگىدەك سەكرىشەتتى.

«2 - بىنا» دا كۆرگەنلىرىم:

قىزىق ئىش، بۇنىڭ ئىچىدە بىر توپ كىشىلەر ئەتىگەندە كېس-

تۆكىدىكەن، چۈشتە ئۇ كېسەكلەرنى يەنە چاقىدىكەن. ئۇنىڭ لېيدا يەنە كېسەك تۆكىدىكەن، يەنە چاقىدىكەن... ئۇلار بۇ ئىشلارنى ھەرگىزمۇ ئۆز ئىختىيارلىقى بىلەن ئەمەس، بەلكى قارىماققا بەكمۇ سىپايە كۆرۈنىدىغان بىر دورغىنىڭ زورى بىلەن قىلىدىكەن. ئەگەر كىمدە كىم بۇ ئىش تەرتىپىگە قارشى چىقسا، دورغا ئۇلارنى ھەرگىزمۇ يۈز تۇرانە تەنقىد قىلماستىن، بەلكى ئەينەك ساندۇقتا مەخسۇس باققان كۆزەينەكلىك يىلانلىرى بىلەن كېچىسى چاقتۇرۇپ ئۆلتۈرۈۋېتىدىكەن. مەن بۇ بىنادىكى بۇنداق ئېغىر جازاغا ئۇچرىغۇچىلارنىڭ قانداق گۇناھكارلار ئىكەنلىكىنى بىلىش ئۈچۈن ھېلىقى دورغىدىن سورىدىم:

— بۇلار نېمە ئادەملەر؟

— نېمە ئادەملەر بولاتتى، كىتاب خالىتلىرى.

— بۇلارنى نېمە ئۈچۈن بۇنداق تىكىپ - سۆكەر ئىشقا سالىسىز؟

— ۋىجداننى ئازابلاش، گۇناھنى تونۇتۇش ئۈچۈن.

— بۇلار نېمە گۇناھ قىلغان؟

— نېمە گۇناھ قىلاتتى، بەزىلىرى تەتقىقات بىلەن شۇغۇللىنىمەن

دەپ پادىشاھقا قەسىدە يازمىغان، يەنە بەزىلىرى ئىش ھەققىگە كىتاب سېتىۋېلىپ خوجايىنىغا زىياپەت بەرمىگەن، قاراڭ، بۇلارنىڭ ئىچىدە مېنىڭ ساۋاقداشلىرىمۇ، ئۇستازلىرىمۇ، ھەتتا قېرىنداشلىرىمۇ بار. ئادەم بولغان بىلەن جان بېقىشنىڭ يولىنى بىلمىسە بىكار - دە. ھى... ھى... ھى!...

ئۇنىڭ ۋەزىلىرىنى ئاڭلاشقا ئەمدى تاقىتىم قالمىدى.

«3 - بىنا» دا كۆرگەنلىرىم:

بۇ، شەھەر باشلىقىنىڭ مەخسۇس قورۇسى بولغاچقا، بىنانىڭ سېلىنىشىدىن تارتىپ بېزىلىشىگىچە، ئىچىدىكى مۇلازىملارنىڭ ئوزۇقلىنىشىدىن تارتىپ ئىش - مەشغۇلىتىگىچە كىشىنى ھەيران قالدۇراتتى. مەن كىرگەندە بۇلار تاماقخانىدا چۈشلۈك غىزا ئۈچۈن تەرەددۈت قىلىۋاتقانكەن، تاماقخانىنىڭ تۆت ئەتراپى سىرتىدىكى ئادەم

ئىچىنى كۆرەلەيدىغان، ئىچىدىكىلەر سىرتىنى كۆرەلمەيدىغان ئەينەك بىلەن توسۇقلۇق بولغاچقا، مەن بۇلارنىڭ ھەرىكىتىنى تولۇق كۆزىتىپ تۇردۇم. بۇلار ئۆز مەرتىۋىسىگە قاراپ، ئەتراپقا تاراپ ئورۇن ئېلىشتى. قىزىق ئىش، بىزنىڭ شەھەردە ئاشپەزلەر ئاق خالات كىيەتتى، بۇ ئاشپەزلەر خالات كىيىدىكەن. مانا، كۈتكۈچىلەر تاماق كەلتۈرۈشكە باشلىدى. ئوۋ بىزنىڭ يۇرتتا شىرەگە تاماق تولۇق كەلتۈرۈلۈپ بولغاندىن كېيىن «ئالسىلا، باقسىلا...» دەپ تەكەللۈپ بىلەن يەيتتۇق، بۇلار كەلتۈرۈلگەن قورۇمىلارغا خۇددى تاپقا ئولاشقان قاغا - قۇزغۇنلاردەك ئاچ كۆزلەردە ھۇجۇم قىلىپ، تەخسىلەرنى ئۇدۇللىق قۇرۇقداپ تۇرىدىكەن.

يەپ - ئىچىش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن ئىشقا چۈشۈشكە داۋام ئۇرۇلدى. بويى پاكىز، چېچى شالاڭ، دوقا ماڭلاي، قوتۇر ئامۇتە يوغان بۇرنى قېقىزىل پارقراپ تۇرىدىغان شەھەر باشلىقى تەختە چىقىپ ئولتۇردى، مۇلازىملار باشلىققا پارالېل تۇرۇپ سەككىز رەكەت «تۆھپە ناماز» ئوقۇدى. نامازدىن كېيىن ھەممىسى باشلىرىنى تۆۋەن سېلىپ، قولباغلاپ تۇرۇشتى، شەھەر باشلىقى شۇن ئان قولىغا يوغان بىر پارچە قارا كۆمۈرنى ئېلىپ:

— جامائەت، بۇ كۆمۈر ئاقمۇ-قارىمۇ؟ — دەپ سورىدى.
 — جانابلىرى قانداق دېسەلە شۇنداق! — دەپ جاۋاب بەردى.
 مۇلازىملار.

باشلىق بۇ جاۋابتىن مەمنۇن بولۇپ:
 — بۇ كۆمۈر قارا ئەمەس، ئاق، — دېگەندى:
 — دۇرۇس، ئاپئاق! — دېگەن چىرقىراق ئاۋاز يەتتە قات يىپىك تېگىدىن ئاڭلانغاندەك بولدى. باشلىق بىر تۇتام ئاق پاختىنى قولىغا ئېلىپ:

— بۇ پاختا قارا، — دېگەندى.
 — دۇرۇس، قاپقارا! — دېگەن زەئىپ ئاۋازلار يەنىلا تەكرارلاندى...

باشلىق چۈشتە قىزىلمۇچ ھارىقىنى بەك كۆپ ئىچىۋالغانمۇ ياكى ھۆپۈپ قورۇمىسى يېگەنلەرنىڭ بىرەرسى قاتتىق چىرقىراشتىن يەل قويۇۋەتتىمۇ، ئىشقىلىپ كۆڭلى ئېلىشىپ قۇسقىلى تەمىشلىۋىدى، شۇئان كەپكە شەپكە كىيگەن تازىچاق بىرى پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ كەپكىسىنى باشلىققا تۇتۇپ بەردى، باشلىق ئۇنىڭ كەپكىسىگە قۇستى، ئۇ كەپكىنى خۇددى ئۈنچە - مەرۋايىت توشقۇزۇلغان پەتنۇسنى كۆتۈرگەن غۇلاملاردەك ئاۋايلاپ كۆتۈرۈپ كەينىچە قايتىپ سەپنىڭ ئىچىگە كىرگەندى، باشقىلار ئۇنىڭغا ھەسەت قىلغان ھالدا قاراشتى.

مەن بۇ پەسكەشلىكنىڭ شاھىتى بولۇپ قېلىشنى راۋا كۆرمەي ياقامنى چىشلىگەن ھالدا يېنىپ چىقتىم.

«4 - بىنا» دا كۆرگەنلىرىم:

بۇ بىنا مۇشۇ شەھەرنىڭ تەپتىش مەھكىمىسى بولۇپ، مەھكىمە خىزمەتچىلىرى ئادەتتە ئىشخانىدا ئىش بېجىرمەيدىكەن. ئەگەر كىمىنىڭ بۇ يەرگە ھاجىتى چۈشسە مۇناسىۋەتلىك كىشىنىڭ ئۆيىگە "زەللە" كۆتۈرۈپ كىرىپلا ئىشنى پۈتتۈرۈپ كېتىدىكەن.

تەرەت سۇندۇرۇش ئۈچۈن ھاجەتخانىغا كىرگەندىم، ئاياللار ھاجەتخانىسى بىلەن ئەرلەر ھاجەتخانىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى توسما تامنى تېشىپ چىقارغان ھاۋادانغا بىر ئېلېكتر لامپۇچكىسى ئېسىپ ئۇنىڭ ئىككى تەرىپىنى پولات چۈنۈق بىلەن بېكىتىپ قويۇپتۇ. ئەگەر شۇنداق قىلمىسا تەرەتخانىنىڭ لامپۇچكىسىمۇ تۇرمايدىكەن.

بۇ شەھەردە تەپتىش خادىملىرى تەرەتخانىنىڭ لامپۇچكىسىنى ئوغرىلىغاندىكىن، باشقا بىنالاردىكى كۆرۈنۈشلەردىن ئەجەبلەنمىسەممۇ بولغۇدەك.

"زىمىستان كۆرمىگەن بۇلبۇل، باھارنىڭ قەدرىنى بىلمەس" دېگەندەك، مانا مەن ھازىر ئۆز يۇرتۇمدىكى پاراۋان تۇرمۇش، ئىللىق چىرايلارنى، قايناق ھاياتنى سېغىنىپ كەتتىم. "بولدى بەس، قالغان بىنالارغا كىرمەيلا قويماي، ئەگەر بۇ شەھەردە ئۇزۇن تۇرۇپ قالسام

بۇلارنىڭ ئىللەتلەرى ماڭمۇ يۇقۇپ قالمىسۇن“ دەپ ئويلاپ، ئۆز يۇرتۇمغا قايتىش ئۈچۈن تىمسىقلاپ يۈرۈپ شەھەر دەرۋازىسىغا كەلدىم. قارىسام، دەرۋازا تاقاقلىق ئىكەن. بۇ دەرۋازىنى بويى پاكىر، دىنماق كەلگەن، چاچ-ساقاللىرى ئۇچتەك ئاقارغان، چىرايى قارا، بىر دولسى ئېگىز، بىر دولسى پەس بىر مەخلۇق باقىدىكەن. مەن ئۇ مەخلۇققا:

— تەخسىر، مېنى چىقىرىۋەتسىلە، ئۆز يۇرتۇمغا كېتىۋالاي! —

دېدىم.

— سەن باشقا يۇرتلۇق ئوخشىمامسەن؟ — دېدى ئۇ چىشلىرى

پۈتۈنلەي چۈشۈپ كەتكەن ئاغزىنى كالاچتەك ئېچىپ.

— خوش، مەن باشقا يۇرتلۇق، — دېدىم مەن ئۆزۈمنى

تونۇشتۇرۇپ.

— ھە، سەن پايلاقچى ئىكەنەن-دە؟ ئولجا، ئولجا! مەن سېنى

ساقچىغا تاپشۇرۇپ بېرىپ مۇكاپات ئالىدىغان بولىدۇم، — دەپ سەكرەپ

كەتتى ئۇ مەخلۇق.

مەن ئۆزۈمنىڭ پايلاقچى ئەمەسلىكىم ۋە بۇ شەھەرگە نېمە

سەۋەبتىن كېلىپ قالغانلىقىم ھەققىدە قانچە سۆزلىگەن بولساممۇ، ئۇ

مېنىڭ گەپلىرىمگە پەقەت ئىشەنمەي:

— ”ھايۋاننىڭ ياخشى كىشى يۇرتىدا ئۆلىدۇ، ئادەمنىڭ ياخشىسى

ئۆز يۇرتىدا“ دېگەن ماقال بار، ئەگەر سەن ياخشى ئادەم بولساڭ

ھەرگىزمۇ ئۆز يۇرتۇڭدىن ئايرىلمايتتىڭ، سەن پايلاقچى بولمىغاندىمۇ ئۆز

خەلقىڭگە، ئۆز يۇرتۇڭغا يۈز كېلەلمىگۈدەك بىرەر ئىش قىلىپ قويۇپ

قېچىپ كەلگەن خائىن، بۇ يەردىمۇ قازاننىڭ قۇلقىنىڭ تۆتلىكىنى بىلىپ

يۇرتۇڭغا كەتمەكچى بولۇۋاتسەن، قايتىپ بارساڭمۇ ساڭا ياخشى كۈن

يوق. شۇڭا سېنى بىز مۇشۇ يەردىلا بىر تەرەپ قىلىۋېتەيلى، — دەپ،

قولۇمغا كوزىزا سېلىپ ساقچىغا ئېلىپ ماڭدى.

ھېلىقى مەخلۇقنىڭ مېنى ساقچىغا تۇتۇپ بېرىپ قانچىلىك مۇكاپات

ئالغانلىقى ماڭا نامەلۇم، بىر پەستلا ئۆزۈمنى ساقچى ئىدارىسىدا كۆردۈم.

ساقچى باشلىقى مېنى بىر ھازا سوراق قىلغاندىن كېيىن:
— بىزنىڭ شەھىرىمىزنىڭ قانۇن - بەلگىلىمىلىرى ھەمدە
خەلقىمىزنىڭ يوسۇنلىرىمۇ ئۆزگىچە، بۇ مەخپىيەتلىكنى ساقلاش ئۈچۈن
بىز شەھەر پۇقرالىرىنى پەقەت سىرتقا چىقارمايمىز، سىرتتىن
كەلگەنلەرنىمۇ ئۆز يۇرتىغا قايتۇرمايمىز، ئەگەر ياشاشنى خالىساڭ «1 -
بىنا» دىكى ئىشان، سوپىلار بىلەن بىرگە ياشا، خالىمىساڭ سېنى
ئۆلتۈرمەكتىن باشقا ئامال يوق، — دېدى.
— ئۇنداق بەلگىلەر بىلەن ياشىغاندىن ئۆلۈم مىڭ ئەۋزەل، —
دېدىم مەن قەتئىي قىلىپ.

ئۇلار مېنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن جازا مەيدانىغا ھەيدەپ كەلدى. جازا
مەيدانىدا ئېگىز بىر دار بار ئىكەن، ئۇلار مېنىڭ بوينۇمنى قىل ئارغامچىدا
باغلاپ دارغا ئاستى، ھەش - پەش دېگۈچە مەن ئۆزۈمنى ھاۋادا
كۆردۈم... قانچىلىك ۋاقىت ئۆتتىكىن، بىرى ئارغامچىغا ئوقيا ئاتتى. قىل
ئارغامچە ئۈزۈلدى، ئاھ، مەن پەسكە چۈشمەكتىمەن، چۈشمەكتىمەن...
يەر بىلەن مېنىڭ ئارىلىقىم بارغانچە ئۇزىرىپ كەتكەندەك ھېچ يەرگە
چۈشمەيۋاتىمەن، مانا، يەرگە بېشىم ئاستىن، پۈتۈم ئۈستۈن بولۇپ
چۈشتۈم... "ۋايجان ..."

چۆچۈپ ئويغاندىم، كۆزۈمنى ئاچسام ئۆز ئۆيۈمدە يېتىپتىمەن،
مېھرىبان ئانام ئاپئاق لۆڭگە بىلەن يۈز - كۆزلىرىمدىكى تەرنى
سۈرتىۋېتىپتۇ، ئەتراپقا قارىسام سائەتنىڭ ئىستىرىلكىسىدىن باشقا ھەممە
نەرسە مەن ئاخشام كۆرگەندەك تۇرۇپتۇ.
— مېنى ئەجەب قورقۇتۇۋەتتىڭىز ئوغلۇم، — دېدى ئانام
يۈرىكىنى تۈتۈپ.

دېمەك، مەن چۈش كۆرۈپتىمەن، كۆرگەن چۈشۈمنى ئانامغا ئۆرۈپ
بېرىپ، ئانامغا مەڭگۈ تۈزكۈرلۈك قىلماسلىق ھەققىدە ۋەدىمۇ بەردىم.
— ياق بالام، سىز مېنىڭ ئاق سۈتۈمنى ئېمىپ چوڭ بولغان،
شۇڭا سىزنىڭ كۆڭلىڭىز ھەرگىز قارا بولمايدۇ، — دېدى ئانام

خزىر ھەققىدە خىياللار

مېھرىبانلىق بىلەن.

مەن ئانامغا ۋە ئەل - جامائەتكە شۇنداق ۋەدە بېرىمەنكى: مە
ئۆز ئانامدىن، ئۆز يۇرتۇمدىن مەڭگۈ يۈز ئۆرۈمەيمەن ھەمدە ھېلىقىدە!
قورقۇنچلۇق چۈشنى قايتا كۆرۈشنى خالىمايمەن ۋە قايتا كۆرۈمەسلىكى
خۇدادىن تەلەيمەن.

ھەسرەتنامە

ھاراقكەشنىڭ مەنتىقىسى

بۈگۈن كونا ئۆلپەتلىرىمدىن بىر قانچىسى يوقلاپ كەپتۇ. بىزدە "ئۆزى كەلگەن مېھمان — خۇدايى مېھمان" دېگەن ماقال بار ئەمەسمۇ؟ شۇڭا بۇ مېھمانلارنى ئوبدان كۈتمىسەم بولمايتتى. قانداق كۈتۈش ئوبدان كۈتۈش بولىدۇ؟ ھەي، شۇنىمۇ سوراش كېتەمدۇ. ئەلۋەتتە ھاراق بىلەن كۈتۈش-تە، مەن ئوغلۇمغا 50 يۈەن تۇتقۇزۇپ، ھاراق، تاماكا ئەكىرىپ بېرىشكە بۇيرۇدۇم. ئوغلۇم ھايال ئۆتمەي ئىلىنىڭكىدىن بىر بوتۇلكا ۋە ئۈچ قاپ تاماكا ئەكىرىپ بەردى. مەن بوتۇلكىنى ئېچىپ، قانداق بويىچە ئاۋۋال ئۈزۈم بىرنى قېقىۋەتتىم. قانداق گېلىم غىقىدە بولۇپ قالدى، چۈنكى بۇ سۇ قوشۇلغان ھاراقكەن ئەمەسمۇ، مېھمانلىرىمنىڭ ئالدىدا خىجىللىقتىن يەرگە كىرىپ كەتكۈدەك بولدۇم. مەن ئۇلاردىن ئۆزۈم سوراپ، ئوغلۇم دائىم ھاراق ئەكىرىدىغان دۇكانغا چىقتىم. ئاچچىقىمغا چىدىماي دۇكاندارغا بىر مۇنچە قاتتىق گەپ قىلىۋېتىپتىمەن. كېيىن قانداق بولدى، دېمەمسىز؟ ئەسلىدە ئوغلۇم ھاراقنىڭ يېرىمىنى ئىچىۋېلىپ، چاندۇرماسلىق ئۈچۈن بوتۇلكىنى سۇ بىلەن تولدۇرۇپ ئاندىن ماڭا ئەكىرىپ بەرگەنكەن. مۇشۇ كۈندىكى بالىلارنىزە، نېمە بولۇپ كېتىۋاتىدىكىن، تاڭ؟! مەن بۇ ئارزۇلۇق ئوغلۇمنى ساۋاقداشلىرىمنىڭ يامان ئادەتلىرىنى يۇقتۇرۇۋالماستىن دەپ مەكتەپكىمۇ بەرمىدىم، ئويۇنغا ئامراق، ئىشقا خام بولۇپ قالمىستىن دەپ، مەشرەپكىمۇ بەرمىدىم، ئۇنى كىچىكىدىن تارتىپ كۆز قارچۇقۇمدەك ئاسراپ چوڭ قىلدىم. ئەمدى كېلىپ بۇ ھاراملىق مېنىڭ دوپپامغا جىگدە سالغۇدەك بولۇپتۇ ئەمەسمۇ؟ مۇشتۇمدەك تۇرۇپ بۇنداق ساختىپەزلىكنى

نەدىنمۇ ئۆگەنگەندۇ؟ ئىست، مېنىڭ قىلغان ئەقدەم!

ھاراقكە شىنڭ پۇشايمىنى

ياشلىقىمدا بىر قىزنىڭ پىراقىدا ئىشىق-مۇھەببەت ئۈچۈن ئىچتىم نوي قىلىپ، ئۆيلۈك-ئوچاقلىق بولۇۋېدىم يېڭى تۇرمۇشۇمنى قۇتۇقلاپ خۇشاللىقتا ئىچتىم، ئۇنىڭدىن كېيىن ئەسلىم ئۆسۈۋېدى تەست كەلگەن بۇ ھوقۇقنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن ھاياجاندا ئىچتىم، ئاخىرى يەنە ھوقۇقتىن ئايرىلىپ ئارامغا چىقىۋېدىم قولىدىن كەتكەن شۇ ھوقۇققا ئىچ ئاغرىتىپ ھەسرەتتە ئىچتىم، ئەمدى ئويلىسام، مېنىڭ بۇ ئۆمرۈم پەقەت ئىچىش بىلەنلا ئۆتۈپتۇ، ئەجدادلار ئاۋۇنغۇدەك، ئەۋلادلار سۆيۈنگۈدەك بىرەر ئىش قىلماپتىمەن، مانا ئەمدى بېھۇدە ئۆتۈپ كەتكەن ئاشۇ كۈنلىرىمنى ئەسلەپ، مىڭ پۇشايمان، يۈزىڭ نادامەتتە بىر كۈن بولسىمۇ غەم-قايغۇدىن خالاس بولاي دەپ، ئۆز-ئۆزۈمگە تەسەللى بېرىپ ئىچۋاتىمەن.

ھاراقكە شىنڭ ئۆمرى

يىگىرمە ياش ۋاقتىم ئىدى، مۇھەببەت قىزى كېلىپ ئىشىكىمنى چېكىپتۇ، بىراق مەن دوستلىرىم بىلەن قاۋاقتا بولغاچقا ئۇ، ئۆيگە كىرەلمەي مەندىن قېىىداپ كېتىپ قاپتۇ، ئۇ، شۇ كەتكەنچە قايتا كەلمىدى، كۈنلارنىڭ: "قىز كۆڭلى قىلدىن ئىچىكە" دېگىنى شۇ ئوخشايدۇ.

ئوتتۇز ياش ۋاقتىم ئىدى، ئىستىقبال قىزى كېلىپ ئىشىكىمنى چېكىپتۇ، بىراق مەن ئۆلپەتلىرىم بىلەن ئۆيدە ئالا-تاغىل توۋلاپ مەي ئىچۋاتقاچقا ئاڭلىماپتىمەن، ئۇمۇ ئىشىكىنى ئاچقۇزالماي كېتىپتۇ، ئۇمۇ شۇ كەتكەنچە بوسۇغامغا قايتا يولۇمدى، كۈنلارنىڭ: "ھاراق بىلەر

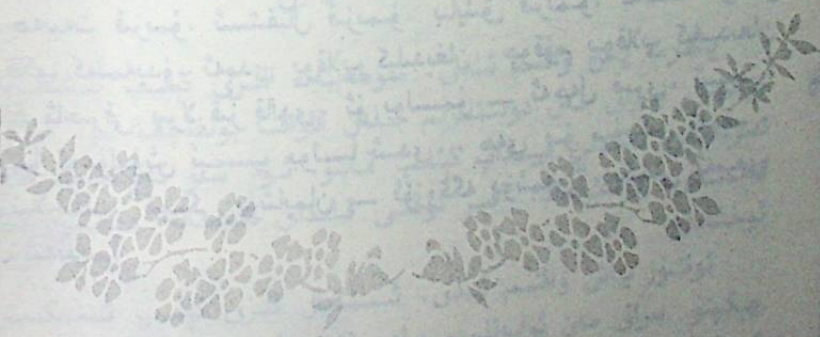
دوستلاشقنىڭ، ئەقىل بىلەن خوشلاشقنىڭ“ دېگىنى شۇ ئىكەن. دە!

قىرىق ياش ۋاقتىم ئىدى، بايلىق قىزى كېلىپ ئىشكىمنى چېكىپتۇ، بىراق مەن ئۇ چاغدا يول بويىدىكى ئورمانلىقتا مەست ياتاتتىم. ئاغزىمدىن ئېقىۋاتقان قۇسۇقنى ئاچ قالغان بىر لالما ئىت ھۇزۇرلىنىپ يالاۋاتتى. ئۆيدە ئىشىك ئاچىدىغان ئادەم بولمىغاچقا ئۇ ساقلاۋېرىشكە چىدىماي باشقا بىرىنىڭ كەينىدىن كېتىپ قاپتۇ. نېمە ئامال، كۈنلارنىڭ: “مەستلىك — نەسلىك” دېگىنى شۇ ئوخشايدۇ.

ئەللىك ياش ۋاقتىم ئىدى، بەخت قىزى كېلىپ ئىشكىمنى چەكتى. بىراق مەن قوپۇپ ئىشكىنى ئاچالمىدىم، چۈنكى مەن غەرق مەست ئىدىم. بۇيرۇي دېسەم ئۆيدە نە ئايالىم، نە بالىلىرىم بولمىغاچ ئۇمۇ كىرەلمەي كېتىپ قالدى. نېمە ئامال، كۈنلارنىڭ: “ھەر ئادەم ئۆز نەقدىرىنىڭ تۆمۈرچىسى” دېگىنى شۇ ئوخشايدۇ.

مانا، ھەش-پەش دېگۈچە يېشىم ئاتمىشىمۇ ئۇلاشتى. ئەمدى ھاراق ئىچسەم ئاشقازىنىم ئاغرىيدۇ، ئىچمىسەم يېشىم ئاغرىيدۇ، ئىشىك، دېرىزىلىك بۇ زامانىۋى گۆردە ئۆز-ئۆزۈم بىلەن مۇڭدېشىپ، ئەزرائىلنى كۈتۈپ ياتىمەن، تېخى ئىشكىنى قىيا ئېچىپمۇ قويدۇم، خىيال قىلىمەن، كۈتمەن، پۇشايمان قىلمەن، بىلىمەن، مېنى ئەمدى مۇھەببەت قىزىمۇ، ئىستىقبال قىزىمۇ، بايلىق قىزىمۇ، بەخت قىزىمۇ يوقلاپ كەلمەيدۇ، ئەمدى يوقلاپ كېلىدىغان، چوقۇم يوقلاپ كېلىدىغان ئەڭ ئاخىرقى بىرلا قىز قالدى. ئۇ بولسىمۇ — ئەجەل قىزى، ئىست! قايتا تۇغۇلۇش نېسىپ بولسا ئىدى... ھەي بۇ مۇمكىن ئەمەس. كۈنلارنىڭ: “كېيىنكى پۇشايمان — ئۆزۈڭگە دۈشمەن” دېگىنى ئەمدى چۈشەندىم!

ئىككىلىم

مۆئەللىمىنىڭ ئۆيى

مەن ھېلىقى "ئاق" قا خۇمار بولۇپ قالغاندىن باشلاپ كاللىپەزلىكتىن تاپىدىغان پۇلۇم بىر قېتىملىق خەجمگىمۇ يەتمەيدىغان بولۇپ قالدى. توي قىلىش ئۈچۈن يىغقان بانكىدىكى ئامانەت پۇلۇم تۈگەپ، ئاخىر دادامدىن قالغان ئۈچ ئېغىزلىق ئۆيىنى سېتىپ، ئانام بىلەن ئىككى سىڭلىمنى كىشلەرنىڭ ئۆيىدە ئىجارىگە ئولتۇرۇشقا مەجبۇر قىلدىم. "يېتىپ بېسە تاغۇمۇ تۈگەيدۇ" دېگەندەك، بۇ كەيپىگە پۇل توشمايدىكەن. ئاخىر "سەيخانا"دىكى ئۆلىپتىم قابىز بىلەن قۇلۇپ ئاچىدىغان بۇ تاپاۋەتلىك ھۈنەرنى كەسىپ قىلىۋالدۇق. بىراق، بىز ئۇدۇل كەلگەنلا ئۆيىنىڭ قۇلۇپىنى ئېچىۋەرمەيتتۇق، بەلكى ئۆي ئىگىسىنىڭ نېمە ئىش قىلىدىغانلىقىنى، ئۆيىدىن قانداق چاغدا چىقىپ، قانداق چاغدا قايتىپ كېلىدىغانلىقىنى، ھال كۈنىنىڭ قانچىلىك ئىكەنلىكىنى ئوبدان كۆزەتكەندىن كېيىن، ئۇ ئۆيىنىڭ قۇلۇپىنى ئاچاتتۇق.

بىز نىشان قىلغان بۇ ئۆي مۇشۇ بىنانىڭ بەشىنچى قەۋىتىدە بولۇپ، بۇ ئۆيىدە 40 ياشلار ئەتراپىدىكى بىر جۈپ ئەر - خوتۇن ۋە ئىككى بالا تۇراتتى. بۇلارمۇ باشقىلارغا ئوخشاشلا ئەتىگەندە ئىشقا چىقىپ كېتىپ، كەچتە قايتىپ كېلەتتى. مەن بىر كۈنى قابىزغا:

— بۇلارنىڭ ھەر كۈنى قول سومكىسى كۆتۈرۈپ مېڭىشى ۋە رەتلىك كىيىنىشىدىن قارىغاندا چوقۇم مۇھىم ئورۇندا ئىشلەيدىغان بولۇشى ھەتتا ئوتتۇرا دەرىجىلىك ئەمەلدار بولۇشىمۇ مۇمكىن. — دېدىم.

— ياق، بۇلارنىڭ چىرىغىنىڭ ھەر كۈنى باشقىلارنىڭكىدىن بىر - ئىككى سائەت كېيىن ئۇچىدىغىنىدىن قارىغاندا بۇلار چوقۇم سودىگەر، چۈنكى تىجارەتچىلەر ھەر كۈنى كەچتە كۈندۈزى قىلغان تىجارەتنىڭ ھېسابىنى قىلىدۇ، — دېدى قابىز مېنىڭ سۆزۈمگە قايىل بولماي.

— قانداقلا بولمىسۇن بۇ ئۆيدە پۇل بار، — دېدىم مەن گە قىسقارتىپ. بىز ئۇلار ئۇشقا كەتكەندە ئۆينى قۇرۇقداشنى قارار قىلدۇق بىز ئىشكىنى ئاسانلا ئاچتۇق، ئۆي ئۈچ ئېغىزلىق بولۇپ، بىر ئەر — خوتۇننىڭ، بىرى بالىلارنىڭ ھۇجرىسى، يەنە بىرى مېھمانخانىسى ئىكەن. قابىز مېھمانخانىسى، مەن ئىككى ھۇجرىنى ئاخشۇرماقچى بولدۇق. مەن ھۇجرىغا كىرىپلا ھەيران قالدىم. چۈنكى ئۆينىڭ تېمىنى تولۇق ئىگىلىگەن كىتاب جازىسىدا نۇرغۇن كىتاب — ژۇرنال تىزىقلىق تۇراتتى. ”توۋا، بۇ ئۆيۈمۈ ياكى كىتابخانىمۇ؟“ دەپ ئويلىدىم. مەن تۆپە — تۆپىلەپ قويۇلغان چامادانلارنى ئاچماي دۇرسام، قابىز:

— ھاپىز، ماڭ چىقىپ كېتىمىز! — دېدى.
— نېمىشقا؟ سىرتتا بىرەر شەپە بارمۇ؟ — دەپ سورىدىم.
نېمە ئىش بولغانلىقىنى بىلەلمەي ئۇنىڭ يېنىغا چىقىپ.
— ياق، بىز بۇ ئۆيگە خاتا كىرىپ قاپتۇق، قارىمامسەن، ئەپەندىنىڭ ئۆيى ئىكەن، — دېدى قابىز ئۈستەلدىكى كىتاب، دەپتە گلوبۇس ... دېگەندەك نەرسىلەرنى ئىما قىلىپ.
توۋا، بۇ ئۆيۈمۈ كىتاب، دەپتەر، خەرىتە بىلەن جابدۇلغانىكەن مەنمۇ ئۈستەلدىكى ئوقۇغۇچىلارنىڭ تاپشۇرۇق دەپتەرلىرىنى كۆرۈپ قابىزغا:

— بىكار ئاۋارە بولۇپتۇق، يۈر چىقىپ كېتەيلى، — دېدىم چۈنكى بىز تېلېۋىزور، گىلەم قاتارلىق ئادەمگە يۈك بولىدىغان لاقا لۇقلارنى ھەرگىز ئالمايتتۇق؛ نەق پۇل، زاپىوم، ئالتۇن جابدۇق ئوخشاش بىزگە كېرەكلىك نەرسىلەرنىڭ بۇنداق ئۆپلەرنى غەلۋىر تاسقىسىمۇ چىقمايدىغانلىقى بىزگە بەش قولىدەك ئايان ئىدى.

ئېمە، ئاشۇ قىز...

مەن ئولتۇرغان ئاپتوبۇس ئىككىنچى بېكەتكە كېلىپ توختۇلدى، ئاپتوبۇسقا يەنە يەتتە - سەككىز ئادەم چىقتى. ئاپتوبۇس ئىچى ئەسلىدىمۇ ئادەمگە لىق توشۇقلۇق ئىدى، مانا بۇ يېڭىدىن چىققانلارمۇ ئۇيانغا قىمىرلاپ، بۇيانغا قىمىرلاپ ئاخىر سىغىپ كەتتى. توۋا، ئادەم دېگەن كەڭرى يەردە كېرىلىپ، تار يەردە يىغىلىدىغان ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپ قالدىم مەن. بىراق ئەمدى قېرىلارنىڭ ۋاپاسلىرى، ئاياللارنىڭ دادلاشلىرى، بالىلارنىڭ قىيا - چىيالرىغا قوشۇلۇپ ئاپتوبۇس ئىچىنى باشقا بىر دۇنياغا، توغرىسى قىيامەت قايىم بولۇۋاتقان دەك بىرخىل ھالەتكە ئوخشىتىپ قويۇۋاتاتتى.

”جاھاندا بار مىڭ كىشى، كۆڭۈلدە بار بىر كىشى“، توغرا، مېنىڭ كۆزۈم، ياق، پۈتۈن دىققىتىم بىرلا شۇ قىزدا، مەندىن ئىككى ئورۇندۇق ئالدىدا ئۆرە تۇرۇپ قالغان ئاشۇ گۈزەل قىزدا، بىر قولىدا سومكىسىنىڭ ئاغزىنى، بىر قولىدا ئاپتوبۇسنىڭ تۇتقۇچىنى تۇتقان پىتى قاققان قوزۇقتەك تىك تۇرغان ئاشۇ نازىن قىزدا، ئەگەر ئۇ قىز مېنىڭ يېنىمدا بولسا ئىدى، مەن دەرھال ئورنىمنى ئۇنىڭغا بوشىتىپ بېرىپ، ئۆزۈم ئۆرە تۇرسام، ناۋادا ئۇ ماڭا قارىسا ئىدى، شۇئان شەرەتلەپ ئۇنى يېنىمغا ئەكىلىۋالسام... ئاھا! ئەمدى چىدارغا تاقەت قالمىدى، ئاپتوبۇس شۇنداق بىر سىلكىنىۋىدى، قىزنىڭ ئالمىدەك كۆكسى ئالدىدا تۇرغان ”گوي“ نىڭ دولىسىغا تېگىپ كەتتى، بۇنىڭغا چىداش مۇمكىنمۇ؟ گەرچە بىز تېخى تونۇشمىغان بولساقمۇ، بىراق، مۇشۇ تاپنىڭ ئۆزىدە ئۇ قىزغا مېنىڭ كۆزۈم چۈشۈپ قالدى - دە، دېمەك ئۆزۈڭ ياخشى كۆرگەن بىر قىزنىڭ كۆكسى كۆزۈڭچىلا خەقنىڭ دولىسىغا تېگىپ تۇرسا ئۇنىڭغا سۈكۈت قىلىش ئۆزۈڭنىڭ غۇرۇرىنى يەرگە ئۇرغانلىق بولماي نېمە؟! مەن

ئويلاپ شۇ يەرگە كەلگەندە ئورنۇمدىن "لىككىدە" تۇرۇپ كەتتىم - دە:
 - قىزچاق، بۇياققا كېلىپ مېنىڭ ئورنۇمدا ئولتۇرۇۋېلىڭ!
 دېدىم. قىز بۇرۇلۇپ ماڭا قارىدى، ياق، ماڭا قىيا باقتى، توغرىسىم
 ئېيتسام پۈتۈن جاھان ماڭا قارىدى. قىز مېنىڭ ئۆزىگە تەلمۈرۈپ تۇرغا
 ھالىتىمدىن بۇ ئىلتىپاتنى دەل ئۆزىگە كۆرسىتىۋاتقانلىقىمنى چۈشەندە
 بولغاي، ماڭا شۇنداق ئىللىق تەبەسسۇمدىن بىرنى تەقدىم قىلىپ
 قويۇپ:

- ياخشى كۆڭلىڭىزگە رەھمەت! مەن دېگەن ياش، ئۆرە تۇرسام
 كېرەك يوق. ئەگەر خالىسىڭىز ئورنىڭىزنى يېنىڭىزدىكى بوۋايغا بوشتىپ
 بېرىڭ، - دېدى. يېنىمغا قارىسام مەن بىلەن بىرگە ئاپتوبۇسقا
 چىققان، ياق ئەسلى ئاپتوبۇسنىڭ ئىشىكىگە مەندىن بۇرۇن كەلگەن
 بولسىمۇ، قېرىلىقىدىن مېنىڭ ئارقامدىنراق ئاپتوبۇسقا چىقىپ،
 ئورۇندۇققا ئېرىشەلمىگەن ھېلىقى - چاچ - ساقاللىرى تەكشى ئاقارغان
 مويسىپت كىشى قىزچاققا قاراپ بېشىنى لىگىشتىۋاتاتتى. ئاپتوبۇسنىكى
 كىشلەر بولسا گاھ قىزغا رازىمەنلىك بىلەن قارىسا، گاھ ماڭا مەسخىرە
 نەزىرى بىلەن تىكلەمەكتە ئىدى.

قىزچاقنىڭ تەلىپىنى بەجا كەلتۈرمەسلىككە مەندە نېمە ئامال دەيسىز
 مەن بوۋاينىڭ ئۈنىمىغىنغا قارىماي ئۇنى ئورنۇمدا ئولتۇرغۇزۇپ ئۆزۈم
 ئۇنىڭ ئورنىدا ئۆرە تۇردۇم. ئۆرە تۇردۇم - دە، نېمە ئۈچۈندۇر شۇئار
 ئۆزۈمنى ئېغىر بىر يۈكتىن يېنىكلەپ قالغاندەك ھېس قىلدىم.

بوۋاي ماڭا قاراپ: "رەھمەت ئوغلۇم!" دېۋىدى، مەن بوۋايغا:
 - سىلى بۇ رەھمەتنى ماڭا ئەمەس، بەلكى ئاۋۇ قىزغا ئېيتىسىز
 بولىدۇ. - دەپ قىزچاققا قارىدىم. قىزچاقنىڭ ماڭا تىكىلىپ تۇرغا
 بۇلاقتەك، ياق، ئاتەشتەك بىر جۈپ كۆزىدىن مەن بىر خىل
 سەممىيلىكنى، رازىمەنلىكنى، يەنە نېمىدۇر ئىشقىلىپ مەن تەش
 بولۇۋاتقان بىر نەرسىنى كۆرگەندەك بولدۇم.
 ئېھ، ئاشۇ قىز ...

ئىللىق سابا

— تاغا، قېنى مەرھەمەت، ئاشخانمىزغا كىرىپ تاماق يەپ قاتىسلا!

— ئادەمنى تولا ئەخمەق قىلماڭا ئۆكۈم، ئاشخانا ئەمەس، بۇلاڭخانغۇ بۇ.

— تاغا بۇ نېمە دېگەنلىرى؟ بۇ دېگەن شەھەر بويىچە بىرىنچى دەرىجىلىك رېستوران، ئاشخانمىزنىڭ تاماقلارىغا ئېغىزلىرى تېگىپ قالدىمۇ بولدى، باشقا ئاشخانىدا ھەرگىز تاماق يېگىلىرى كەلمەيدۇ. بەتتە يەملا، بولۇمۇ؟ مانتا يەملا، يۇتازىمۇ؟ بولاق مانتا، پىتىر مانتا، يۇمىلاق مانتا، سۇقا مانتا، كاۋا مانتىسى، كۈدە مانتىسى، گۆش مانتىسى، تۆش مانتىسى، چۆچۈرە، ئۈگرە ھەممىسى تەييار.

— بولدىلا، ئادەمنى تولا جىلە قىلمىڭا ئۆكۈم، شۇ تاپتا قورسۇقۇم كوركىراپ كېتىۋاتىدۇ. تاماق يەيدىغان يەرگە پاتراق بېرىۋالاي.

— تاغا، مەنمۇ سىلگە باشقا گەپ قىلىدىم. تاماق يېسىلە دەۋاتىمەن.

— ئۆكۈم، مەنمۇ سىزگە دەپ قوياي، ئېشەك جېنىدا پۇتى تېپىلغان كۆۋرۈكتىن ئىككىنچى قېتىم ئۆتمەيدۇ. مەن دېگەن پۈتۈن-سۈرۈك بىر ئادەم، شۇڭا يېمىگەن مانتىنىڭ پۇلىنى تۆلەيدىغان بۇنداق ئاشخانغا ئىككىنچى كىرمەسلىكىگە قەسەم ئىچىۋەتكەنمەن.

— بۇ نېمە دېگەنلىرى؟ گەپلىرىنى ھېچ چۈشىنەلمىدىمغۇ؟

— چۈشىنەلمىگەن بولسىڭىز، مەن سىزگە چۈشەندۈرۈپ قوياي ئۆكۈم، بۇنىڭدىن دەل ئىككى ئاي ئىلگىرى شەھەرگە پاختا ساتقىلى كىرىۋىدىم، پاختا زاۋۇتىدىكى پرىيىومچىلار، پاختا ھۆلكەن، يېپىپ قۇرۇتمىساڭ ئالمايمىز، دەپ تۇرۇۋالدى. پاختىنى يېپىپ قۇرۇتۇپ،

ئۆچىرەت ساقلاپ، پاختىنى ئۆتكۈزۈپ، پۇلىنى قولۇمغا ئېلىپ بولغۇ
 كەچ كىرىپ كەتتى. پۇلىنى ساناپ يانچۇقۇمغا سېلىپ بولۇپلا، ئاندىن
 ئەتىگەننىڭ ياقى ئاغزىمغا لوقما سالماقلىقىم ئېسىمگە كەلدى - دە،
 ئاۋۋال قورساقنى بىر ئەستەرلەپ ئاندىن ئۆيگە قايتاي، دېگەن خىيالى
 بىلەن كونا شەھەردىكى چۆپقىتىمنىڭ ئاشخانىسىغا كېتىۋېتىپ، مانا مۇشۇ
 سىلەرنىڭ رېستورانىڭ ئالدىغا كېلىپ قاپتىمەن، دېرىزىنىڭ ئەينىكىدە
 كىشىلەرنىڭ ئايپاق داستىخان سېلىنغان ئۈستەللەردە بەھۇزۇر ئولتۇرۇپ
 تاماق يەۋاتقانلىقىنى كۆردۈم، ئاللامۇ "پاكلىقى ۋە پاكىز بەندىلەرنى
 دوست تۇتمەن" دېگەن ئەمەسمۇ، شۇڭا يېنىمدا پۇل بولغاندىكى
 چىداپ مانا مۇشۇنداق پاكىز ئاشخانىدا بىر قېتىم تاماق يەپ باقاي، دە
 ئاشخانىغا كىردىم، بوسۇغىدىن ئاتلىشىمغا پەرىزاتەك بىر قىز ماڭا باشتىن
 ئاياغ بىر قاراپ چىقتى - دە:

— بېرەرسىنى ئىزدەمدىلا؟ — دەپ سورىدى. مەن ئۇ، ئۆزۈ
 چىرايلىق، گېپى سەت قىزغا:

— تاماق يېگىلى كىردىم، — دېسەم، ئۇ يەنە:

— جوزا بولاملا؟ — دەپ، سورىدى. مەن ئۇنىڭغا:

— قىزىم، مەن دېگەن دېھقان، جوزا بولمايدىغان ھۈنەرنى
 بىلمەيمەن. سىز ماڭا بىر تەخسە لەغمەن سېتىپ بېرىڭا، مەن شۇنى
 يەپ ئۆيۈمگە قايتىۋالاي، — دېدىم. بىراق ئۇ قىز مېنى، "ئېمانداق
 ساراڭ گاداى ماۋۇ" دەپ تىلاپ قويۇپ، يېڭى كىرگەن مېھمانلارغا چاي
 قويۇشقا باشلىدى، "بوتۇلا، ئاشخانىسى مەينەت بولسىمۇ، تامىقى
 ھالال، مۇئامىلىسى ئىللىق بولغاندىكىن، يەنىلا شۇ كونا شەھەردىكى
 ئاشپۇزۇل ياخشىكەن ... " دەپ قايتىپ ماڭسام، ئىشىك تۈۋىدىكى
 باقاۋۇل:

— ئاشخانىغا كىرگىنىڭگە يىگىرمە كوي تۆلەيسەن، — دە
 ئېسىلۋالدى. مەن:

— سىلەر ماڭا بىر تەخسە تاماق بەرمەكتە يوق تىللا

ھەيدىۋەتسەڭلا، مەن سىلەرگە يەنە نېمىدەپ پۇل بەرگۈدەكمەن، —
دەپ تۇرۇۋالسام، ئاخىر باشلىقلىقلار كېلىپ:

— بۇ دېگەن رېستوراننىڭ تۈزۈمى، پۇلنى چىرايلىقچە بېرىپ
چىقىپ كېتىڭ، ھېلى بىكار قوغدىغۇچىنى چاقىرساق يىگىرمە كوينىڭ
تاشايندا يەنە ئاممىۋى تەرتىپنى بۇزغان، دەپ جەزمانە قويدۇ، —
دېدى، بىز دېھقان خەق جەزمانە دېگەن ئاپەتتىن بەك قورقىمىز
ئەمەسمۇ، باشلىقلىقلارنىڭ ئاغزىدىن شۇ گەپ چىقىپ بولغۇچە، بېنىمدىن
يىگىرمە كوينى ئېلىپ قولغا "پاققىدە" تۇتقۇزۇپ قويۇپ، ئىچىمدە
قاغاپ يېنىپ چىقتىم، شۇ غەشلىكتە تاماقمۇ يېمەي ئۆيگە چىقىپ
كەتتىم، بۇ يەرگە كىرمەسلىكىمنىڭ سەۋەبىنى ئەمدىغۇ چۈشەنگەنسۇ؟

— چۈشەندىم، ئەمدى چۈشەندىم، كەچۈرسىلە تاغا، ھازىر
ئۇنداق ئىش يوق، يالغۇز كىرىپ ئىستېھالىرىغا لايىق بىرەر قاچا تاماق
يەملا ۋەياكى پۈتۈن ئائىلىدىكىلەرنى باشلاپ كىرىپ بىر ئۈستەللىك تاماق
بۇيرۇتالما ئىختىيارلىرى، بۇرۇنقىدەك ئىشكىتىن كىرگەندە يىگىرمە كوي
ئالدىغان ئىشقى ھازىر يوق، ھەتتا ئاشخانغا كىرىپ بىرەر چەينەك چاي
ئىچىپ چىقىپ كەتسىلمۇ بىر پۇڭ ئالمايمىز.

— ئۆكۈم بۇ گېپىڭىز راستمۇ؟

— راست تاغا، ئىشەنمىسىلە سىناپ كۆرۈمەلا، ناۋادا دېگەنلىرىم

يالغان بولۇپ قالسا قۇلقىمنى ساپالدا كېسىپ بېرى،

— سىلەرنىڭ كۈپكۈندۈزدە ئادەم بۇلايدىغان بۇ ئاشخانلارنى

قايسى ئوغۇل بالا مۇشۇنداق تۈزۈۋەتتى، ئۆكۈم؟

— قايسى ئوغۇل بالا بولاتتى، يەنىلا شۇ ھۆكۈمەت، تاغا.

— ئۆكۈموي، ھۆكۈمەت دېگەن شۇ چاغدىمۇ بار ئىدىغۇ،

ئوچۇقراق دەڭا گېپىڭىزنى!

— بۇ مۇنداق گەپ تاغا، يېقىندا ئومۇمنىڭ پۇلغا يەپ - ئىچىش

ھەرىكىتىنى قاتتىق چەكلەش توغرىسىدا ئومۇمىي ئۇقتۇرۇش چىقىرىلدى،

ئومۇمنىڭ پۇلغا يەپ ئۆگىنىپ قالغانلار ئۇنداق قىممەت تاماقلارنى

خىزىر ھەققىدە خىياللار

شەخسىي پۇلغا يېمەيدىكەن؛ شۇنداق قىلىپ تىجارىتىمىز كۈندىن كۈنگە كاساتلاشتى، شۇڭا بىزنىڭ خوجايىنىمۇ بۇرۇنقى نامۇۋاپ تۈزۈملەرنى ئىسلاھ قىلىپ، رېستوراننى كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش سەۋىيىسى لايىق قىلىپ ئېچىۋەتتى، مانا مەنمۇ شۇڭا ئىشىك ئالدىغا چىقىپ خېرىتە چاقىرىۋاتىمەن.

— مۇنداق دەڭ ئۇكام، شۇ نەپسانىيەتچىلەرنىڭ نەپسىگە چە قويۇلسا، بىز دېھقانلارنىڭمۇ كۈنىمىز تۇغۇلىدىكەن - دە، مۇشۇندا ياخشى سىياسەتنى چىقارغان ئوغۇل بالغا مىڭ مەرتىۋە رەھمەت!

ھەر كالىدا ھەر خىيال

چوققىسى تېشىلىپ كەتكەن تەلپىكىنى تازىدەك چۆكۈرۈپ كىيىپ ،
خاماندا ئۈنچە قۇرۇتۇۋاتقان توختاخۇن ياۋاشنىڭ بەدىنىدىن چىققان نەز
خالتا كۆڭلىكىدىن پارغا ئايلىنىپ ھاۋاغا كۆتۈرۈلمەكتە. ئۇنىڭ قولى ئىشتا
بولغان بىلەن خىيالى ئەتىيازدا ئامانەت - قەرز كوپراتىپىدىن ئوغۇتقا
ئالغان 500 يۈەن قەرزنى قانداق قىلىپ تۆلەشتە ئىدى. قەرزنىڭ
مۇددىتى يەنە بىر ھەپتىدىن كېيىن توشاتتى. قەرزنى ۋاقىتدا
قايتۇرۇۋەتمەسە بىرىنچىدىن ئۆسۈمگە جەرىمانە قوشۇپ تۆلەشكە توغرا
كېلەتتى. يەنە بىرى كېلەر يىلى يەنە قەرز، دەپ بېرىشقا بولمايتتى. بۇ
گەپنى ئەتىيازدا ئامانەت - قەرز كوپراتىپىنىڭ بوغالتىرى ئۇنىڭغا چېكىلەپ
قويغان. بىراق قېرىشقان دەك يېقىندىن بېرى ئىككى كۈندە بىر يامغۇر
يېغىپ خاماندىكى ئۈنچىنى قۇرۇتمايۋاتاتتى. بۈگۈن يامغۇردىن كېيىن
ئاپتاپ تازا چىقتى. شۇڭا توختاخۇن ياۋاش ئىككى كۈندىن بېرى يامغۇردا
بخسىپ قالغان ئۈنچىنى ئىسسىققا قارىماي چۈۈۋاتاتتى. ئۈنچە تېزىرەك
قۇرۇسا خاماننى ئېلىپلا بۇغداينى سېتىپ ئامانەت - قەرز كوپراتىپىنىڭ
قەرزنى تۆلۈۋېتىپ "ئۇھ" دېسە ھاردۇقى چىقاتتى. چۈنكى كۈنلەر،
"چىنە بولسا دېزى بولمىسا، يىگىت بولسا قەرزى بولمىسا" دەپ بىكار
ئېيتىمىغان - دە!

شۇ ئەسنادا ئامانەت - قەرز كوپراتىپىنىڭ بوغالتىرى تۇردى
مۇھەممەت «SUZUKI» نى بوتۇلدىتىپ كېلىپ قالدى. ئېنىقراقى ئۇ
مەلۇم بىر ئائىلىنىڭ يەكشەنبە كۈنى بىر كالا ساتقانلىقىنى ئاڭلاپ شۇنىڭ
ئۆيىگە ئامانەتنى قايتۇرۇۋېلىش مەقسىتىدە ماڭغانىدى. يول بويىدا ئۈنچە
چۈۈۋۈۋاتقان توختاخۇن ياۋاشنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ بىلەن سالاملىشىپ
ئۆتەي دەپ ئويلاپ، دەرھال تورمۇز قىلدى - دە، مۇتسىكىلىنىڭ

خىزىر ھەققىدە خىياللار

ئۈستىدىن چۈشمەيلا:

— ھارمىغا يلا توختاخۇن! — دەپ سالام قىلدى.

توختاخۇن ياۋاش كۈتۈلمىگەن بۇ ئاۋازدىن چۆچۈپ ئارقى قارىدى، قارىدىمۇ ئۆزىگە سوئال نەزىرى بىلەن تىكىلىپ قاراۋاتقان ئۆمۈھەممەت ئاخۇننى كۆرۈپ، سارغا يولۇققان چۆچىدەك تېكىر قالىدى. تۇردى مۇھەممەت يەنە:

— قانداق، قۇرۇي دەپ قاپتۇمۇ؟ — دېگەندى. توختا-
ياۋاش تېخىمۇ جىددىلىشىپ، — ھازىر تۈلگىلى پۇل يوق، قەرز
خاماننى ئېلىپلا تۆلەي، — دېدى.

— مەن سىلنى قەرز تۆلە دېمىدىم، مۇسۇلماندارچىلىق
يۈزىسىدىن سالام بېرىۋاتمەن.

— بەش ئايدىن بېرى سەۋرى قىلىپ بەردىلە ئۆكۈم، يەنە ئىككى
ئۈچ كۈن تەخىر قىلىپ بەرسىلە، مەن بۇغداينى سېتىپلا ئاۋۋۇ
ئۆزلىرىنىڭ قەرزىنى بېرىۋىتەي.

— توختاخۇن، سىلى ساراڭ بولۇپ قالىدىڭلارمۇ نېمە؟

— جېنىم ئۆكۈم سوتقا بارمىسلا مەن تۆلەي! ...

تۇردى مۇھەممەت بۇ ئادەمنىڭ "كالا دەپسە پاچاق" دە
تۇرۇشىدىن زېرىكىتمۇ ياكى ئۆز ئىشىغا ئالدىراپ قالىدىمۇ ئىشقىلى
موتونى خوتقا سېلىپلا توپا تۈزۈتۈپ كېتىپ قالدى. توختاخۇن ياۋاش:
— ئاھ خۇدا، ئەمدى مېنى قەرزنى ۋاقتىدا تۆلىمىدى، د

ئۈستۈمدىن سوتقا ئەرز قىلسا ئەل - جامائەت ئالدىدا يۈزۈمنى قانداق
كۆتۈرۈپ يۈرەرمەن، — دەپ قولىدىكى ئارىغا تايانغان پېتى نېمە قىلارنى
بىلەلمەي تۇرۇپلا قالدى.

ھويلىدا يىلىم سوقۇپ ئولتۇرغان ھەلىمخاننىڭ قولى ھاۋانچىنى
تېشىدا، خىيالى خاماندا ئىدى. "بىتەلەي تېزەك تەرگىلى چىقسا،
سۇغا تېزەكلەپتۇ" دېگەندەك مانا ئەمدى بۇغداينى ئورۇپ تۇرسا،
كاساپەت يامغۇر قېرىشىپ خاماننى ئالغۇزمايۋاتىدۇ. خەپ، ئۈنچى

قۇرۇپ قالار، خاماننى ئالغان ھەپتىسى بۇغدايدىن بىر تاغارنى بازارغا ئەكىرىپ ساتقۇزۇپ بىر كىملىك شېۋىن دۇخاۋا ئالغۇزۇپ كىسەم، ئالتە ئاي ياز ئېتىزدا ئىشلىگەننىڭ ھاردۇقىمۇ چىقىپ قالاتتى. شېۋىن دۇخاۋىنىڭ زادى قانداق رەڭلىكىنى ئالغۇزسام بولار؟ قىزىلى، ياق ئالما ئۇرۇقىدىن ... مانا ھويلىنىڭ ئىشىكى مائىسىراپ قالغان يارىياردەك غىچىرلاپ ھەلىمخانىنىڭ شېرىن خىياللىرىنى ئۈزۈپ قويدى. ئىشىكتىن ئۈستۈشۈشكى توپا چاڭغا تەرقۇشۇلۇپ خۇددى لاي ھەيكەلگە ئوخشاپ قالغان توختاخۇن ياۋاش ئېغىر قەدەملەر بىلەن كىرىپ كەلدى ۋە قولىدىكى ئارنى تامغا ئاستا يۆلەپ قويۇپ، قاپاقتىكى سۇدىن ئىككى جامنى غورتۇلدىتىپ ئىچىۋەتكەندىن كېيىن، جاۋغايلىرىغا ساقىغان سۇنى قولى بىلەن سۈرتكەچ، تەلپىكىنى سۆڭىگە تاشلاپ قويۇپ ئايالىنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ سۆزلەپ كەتتى:

— خاماندا تۇرسام بانكىدىكى تۇردى مۇھەممىتخۇن قەرز سۈيەپ كەپتىكەن، بىر نەچچە كۈن تەخىر قىلىپ بەرسە بۇغداينى سېتىپلا تۆلەي دېسەم ئۇنىماي، سوتقا ئەرز قىلىمەن، دەپ كېتىپ قالدى. راست سوتقا ئەرز قىلسا قانداقمۇ قىلارمىز، خوتۇن؟ — دەپ سورىغانىدى، ھەلىمخان ئېرىگە تېخىمۇ يېقىنراق سۈرۈلۈپ:

— بۇ چاغقىچىمۇ مەن سىلىگە ئۇنى كىيەي، بۇنى كىيەي، دېمىدىم، ھېلىمۇ شۇ، نېمە ئېلىپ بەرسە شۇنى كىيەن، — دېدى. — ھوي خوتۇن، مەن سىلىگە نېمە كىيىسە دېمىدىم، بانكىدىن ئالغان قەرزنى قانداق قىلىپ تۆلەيمىز، دەۋاتمەن؟! —

— ھە ماقۇل، ئەمەسە ئالما ئۇرۇقى شېۋىندىن بىر كىملىك ئېلىپ بەرسە، قالغىنىنى كۈزدە پاختا ساتقاندا ئېلىپ بەرسىمۇ مەيلى ...
 ”ئۆچكە جاڭگال چۈشەپتۇ، توخۇ داڭگال“ دېگەندەك خوتۇننىڭ كۆپكۈندۈزدە ئۆرە ئولتۇرۇپ كىيىم چۈشەۋاتقانلىقىدىن نەئەججۈپلەنگەن توختاخۇن ياۋاش ”بۇ خوتۇنغا جىن چاپلىشىۋالغان ئوخشايدۇ“ دەپ ئويلاپ، ئۇدۇل كەپتەرخانىغا كىردى - دە، بىر جۈپ باچكىنى ئېلىپ،

قوشنا كەنتتىكى موللامنىڭ ئۆيىگە چىراغ ياققۇزۇپ بېقىش ئۈچۈن چىقىپ كەتتى.

ھەلىمخان ئېرىنىڭ مەردلىكىدىن سۆيۈنۈپ ئولتۇراتتى. ئۆگزىگە گۈلە يايغىلى چىقىپ كەتكەن ھەببە ئۆگزىدىن چۈشۈپ، ئانىسىنىڭ يېنىغا كېلىپ يۈز، بويۇنلىرىدىكى تەرنى چىت كۆڭلىكىنىڭ ئېتىكى بىلەن سۈرتۈشكە باشلىغانىدى، ھەلىمخان قىزغا:

— قاراڭ قىزىم ھازىرلا دادىڭىز خاماندىن كېلىپ، ئالتە ئاي ياكى ئېتىزدا ئۇششەپ كۆڭلىكىڭلار بەك يىرتىلىپ كەتتى، خامانى ئېلىپلا بۇغداي ساتقان پۇلغا سىلگە كۆڭلەكلىك ئېلىپ بېرەي كىيگۈڭلار بارنى ماڭا دەڭلا، دېگەندى. شۇڭا ئالما ئۇرۇقى شىپۇن دۇخاۋىدىن بىر كىيىملىك ئېلىپ بەرسە دەيدىم، ئالما ئۇرۇقىنى ئالغۇزسام بولارمۇ ياكى باشقا رەڭلىكتىن ئالغۇزسام بولارمۇ؟ — دېۋىدى، قىزى:

— بۇ چاغقىچىمۇ مەن سىزگە ياتلىق بولاي دەيمىدىم، خامانى ئېلىپلا چىقارساڭلارمۇ، كۈزدە چىقارساڭلارمۇ مەيلى، — دېدى،
— ھوي قېلىن داپشاق، مەن سېنى قاچان ئەرگە تېگىسەن دەيمىدىم ...

— كىمگە بەرسەڭلار مەيلى ئۇشقىلىپ باشقا دوستلىرىمغا ئوخشاش بالدۇرراق بىر ...
— ...

ھەلىمخان قىزنىڭ ئۇياتسىزلىقىدىن قاقشماقتا ئىدى. بويىغا يەتكەن بىر قىزنىڭ ئانىسىنىڭ ھالىغا ھال، مۇڭغا مۇڭ بولماي، ئانىسى كىيىمنىڭ گېپىنى قىلسا ئۆزى ئەرنىڭ گېپىنى قىلىپ ئولتۇرغانلىقىدىن رەنجىمەكتە ئىدى. كەچتە ئېرى كەلسە ئۇنىڭغا تازا بىر چىقىشتۇرۇشنى ئويلاپ خىيال سۈرمەكتە ۋە ھەرخىل رەڭدىكى شىپۇن دۇخاۋىلارنى كۆرۈۋالدىدىن بىر مۇنۇ بىر ئۆتكۈزمەكتە ئىدى.

ھەببەنىڭ قېلىن كالىپۇكلىرى سىدىرلىدى، بۇغداي ئۆڭ چىرايىغا بىلىنەر-بىلىنمەس كۈلكە يۈگۈردى، كىرىپكىلىرى جۈپلەشتى. ئۇ مۇشۇ

تۇرقدا كەلگۈسىدىكى شېرىن تۇرمۇشنىڭ ئاجايىپ لەززەتلىرىنى سۈرمەكتە ئىدى.

ئوقۇرمەنلەر سورايدۇ:

— توختاخۇن ياۋاش ساراڭمۇ؟

— ھەلىمخانغا جىن چاپلىشىۋالدىمۇ؟

— ھەببە راستتىنلا شۇنداق قېلىن قىزمۇ؟

مۇئەللىپ ئېيتىدۇ:

— ياق، ئۇلار ھەممىسى سىز ۋە ماڭا ئوخشاش ئەقىل - ھوشى

جايدا، نورمال ئادەملەر.

مانا بۇ شۇنداق جاھان! ھەر كاللىدا ھەر خىيال!

جاۋابىسىز قالغان سوئاللار

دادام ئۆلما كىشى بولغاچقا پايدا تاپسىمۇ، زىيان تارتسىمۇ، بەختكە ئېرىشىسىمۇ، بالاغا يولۇقسىمۇ ھەممىنى تەقدىردىن كۆرۈپ، "شۈكۈر" بىلەن ئۆتكۈزۈۋېتەتتى. ھېلىمۇ ئېسىمدە ئانام بىر قېتىم: "ھوي دادىسى، قوشنىمىز بارات ئاخۇن قويلرىنىڭ يۇڭىنى شەھەرگە ئاپىرىپ جىڭنى يەتتە كويىدىن سېتىپتۇ، سىلى قاراپ تۇرۇپ ئۆيگە كەلگەن ھېلىقى مەككەرغا ئۈچ كويىدىن سېتىۋەتسە!" دەپ كاپىسا، دادام: "سەن ئىشىڭنى قىل خوتۇن، يالغان گەپكە ئىشەنمە، ھەممە يەردە قازاننىڭ قۇلىقى تۆت، دېگەننى بىلمەمسەن؟" دەپ سىلىكۈۋەتكەندى. بىر كۈنى قوشنىمىز كىرىپ: "ئاخۇنۇم، جىڭدە ئوتۇنىنى شەھەرنىڭ كاۋاپچىلىرى بەك قىممەت ئالىدىكەن. مەن بىر ھارۋا ئوتۇن تەييارلاپ قويدۇم، ئۆزلىرىمۇ باغدا بىكار ياتقان جىڭدە كۆتەكلىرىدىن بىر ھارۋا ئوتۇن تەييارلىغان بولسلا، شەھەرگە بىللە كىرىپ سېتىپ چىقساقمىكىن" دەپ مەسلىھەت بەرسە، دادام: "تۇرسۇناخۇن، مەن سىلىگە ئېيتىپ قويماي، ھەممە يەردە قازاننىڭ قۇلىقى تۆت، ئۇنىڭ ئۈستىگە پالانى يەردە ئەزان ئىكەن، پوكۇنى يەردە قىممەت ئىكەن دەپ بازار قوغلاپ يۈرۈشمۇ، ئاللاتائالانىڭ ئاتا قىلغان رىزىقىغا شۈكۈر قىلمىغانلىقى بولىدۇ..." دەپ ۋەز - نەسپەت ئېيتىپ يولغا سالغانىدى.

قىش ئاخشاملىرى ئوچاق ئالدىدا كولۇڭدىكى قوقاسنى لاخشىگىر بىلەن كوچىلاپ ئولتۇرۇپ ماڭمۇ: "ئوغلۇم، بىزدە ئاتا - بوۋىمىزدىن قالغان ھەممە يەردە قازاننىڭ قۇلىقى تۆت، دەيدىغان ماقال بار، بۇنىڭ مەنىسى شۇكى، ئون سەككىزىنىڭ ئالەمنىڭ ھەممە يېرى ئوخشاش، ئاللا ئىگەمنىڭ ئاتا قىلغان نېمەتلىرىگە شۈكۈر سانا ئېيتىپ ياشاش كېرەك. قانائەت قىلماسلىق كۇپۇرلۇقتۇر، شۇڭا بىز ئاچ - توق قالساقمۇ، يېلىڭ.

بالىڭاچ قالسا قۇمۇ ھەرگىز زارلانماسلىقىمىز لازىم ... دەپ نەسىھەت قىلاتتى.

مەن بۇ چاغلاردا دادامنى دۇنيادىكى ئەڭ ئەقىللىق ئادەم بولسا كېرەك دەپ ئويلايتتىم ھەمدە دادامنىڭ ئۈچتەك ئاقارغان ساقاللىرىغا قاراپ خىزىر دېگەنمۇ مۇشۇ دادامغا ئوخشىشى مۇمكىن دەپ پەرەز قىلاتتىم. شۇڭا دادامنىڭ "ھەممە يەردە قازاننىڭ قولىقى تۆت" دېگەن ھېكمەتلىك سۆزى مېنىڭ گۈدەك قەلبىمگە تاشقا مۇھۈر باسقاندەك ئورناپ كەتكەندى.

مەن باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ ئۈچىنچى يىللىقىنى تۈگىتىپ، تۆتىنچى يىللىقىغا كۆچىدىغان يىلى يازلىق تەتىلدە، سىنىپ مۇدىرىمىز سىنىپتىكى ساۋاقداشلارنى شەھەرگە ساياھەتكە ئېلىپ باردى. بىز باغچىغا كىرىپ توك بىلەن ئايلىنىدىغان چاقپەلەككە چىقتۇق؛ بىرسى پاكىر، بىرسى ئېگىز، بىرسى ئورۇق، بىرسى سېمىز كۆرىستىدىغان ئەينەكنى كۆردۈق؛ باغچىدىن چىقىپ، ئۈستىگە قارىسا ئادەمنىڭ دويىسى پېشىدىن چۈشۈپ كېتىدىغان ئېگىز قەۋەتلىك ماگىزىنغا كىردۈق ... ماگىزىننىڭ يېنىدىكى يول بىلەن بېرىپ تېمى خۇددى چاي قۇيىدىغان پىيالىدەك پارقراپ تۇرىدىغان مەكتەپنى كۆردۈق. بۇ مەكتەپنىڭ تېمىنىڭ شۇنچىلىك چىرايلىقلىقىدىن قارىغاندا، سىنىپلىرىنىڭ ئىچى ۋە ئۈستەل - ئورۇندۇقلىرى قانچىلىك چىرايلىق ئىدىكىن تاڭ. نەتىل ۋاقتى بولغاچقا سىنىپلىرىنىڭ ئىچىنى كۆرۈشكە مۇمكىنچىلىك بولمىدى. بىراق بۇ مەكتەپنىڭ شۇنچە كەڭرى مەيدانىنى پۈتۈنلەي چىم بېسىپ كېتىپتۇ. بۇنى كۆرۈپ مەن سىنىپ مۇدىرىمدىن:

— مۇئەللىم، شەھەرنىڭ بالىلىرى مەيداننى چىم بېسىپ كەتسىمۇ

ئوتۇمايدىكەن - ھە؟ - دەپ سورىدىم.

— بۇ چىمنى ئاتاين يىراقتىن ئەكىلىپ كۆچۈرگەن. شۇڭا

ئوتۇمايدۇ، - دەپ جاۋاب بەردى مۇئەللىم.

شۇنىڭ بىلەن بىز مۇئەللىمنى ئورۇۋېلىپ سوئال سوراشقا

باشلىدۇق:

- مۇئەللىم، بىز نېمە ئۈچۈن مەيدانغا چىم كۆچۈرمەيمىز؟
- بۇ دېگەن پۈتۈل مەيدانى، بىزنىڭ پۈتۈل مەيدانىمىز يوق،
ۋاسكېتبول مەيدانىغا چىم كۆچۈرسە توپ ئوينىغىلى بولمايدۇ.
- مۇئەللىم، بىزنىڭ نېمىشقا پۈتۈل مەيدانىمىز يوق؟
- بىزنىڭ يېرىمىز ئاز.
- مۇئەللىم، شەھەردە يەر جىقمۇ؟
- شەھەردە يەر جىق ئەمەس، بىراق شەھەرنىڭ مائارىپ ئىشلىرى
جەھەتتىكى شارائىتى ياخشى.
- مۇئەللىم، بىزنىڭ مەكتەپىمۇ شەھەردىن باشقۇرسا بولمامدۇ؟
- بىزنىڭ مەكتەپىمۇ مۇشۇ شەھەردىن باشقۇرىدۇ.
- ئۇنداقتا نېمىشقا بىزنىڭ پۈتۈل مەيدانىمىز يوق، يەنە تېخى
مەكتىپىمىزمۇ بۇنداق چىرايلىق ئەمەسقۇ؟

— ...

مۇئەللىم ئەمدى ئۈندىمىدى، نېمىشقىكىن ئۇنىڭ كۆزىدىن سرغىغان
ئىككى تامچە ياش ئاستا-ئاستا مەڭزىگە سىڭىپ كەتتى.
بىز مەدەنىي يادىكارلىقلار ئورنىغا كىردۇق، ئۇ يەردە تۇنجى كۆرگىنىم
چوڭ مىس قازان بولدى. ساۋاقداشلار ئۈستۈن قەۋەتتىكى كۆرگەزمە
زالغا چىقىپ كەتتى. مەن قازاننىڭ قۇلقىنى ساناشقا باشلىدىم. چۈنكى
بۇ قازاننىڭ قۇلقى تۆتىن جىق تۇراتتى. مەن قايتا - قايتا ساناپ
چىقتىم. توپتوغرا ئون ئىككى. مەن ئۆز كۆزۈمگە ئىشەنمىگەن ھالدا
كۆزۈمنى ئۇۋۇلۇپتېپ قازاننىڭ ئازراق ئۇچۇپ كەتكەن بىر قۇلقىنى
بەلگە قىلىۋېلىپ ئەتراپىنى ئايلىنىپ قايتا ساناپ چىقتىم. ئوشۇق -
كېمى يوق، يەنىلا ئون ئىككى. شۇ چاغدا دادامنىڭ: "ئوغلۇم، ھەممە
يەردە قازاننىڭ قۇلقى تۆت" دېگەن سۆزى قۇلاق تۇۋۇمىدە يەنە
ئاڭلاندى. مەن قايتا ساندىم، يەنىلا ئون ئىككى. مەن شۇ تاپتا بۇ
قازاننىڭ قۇلقىنىڭ تۆت بولۇپ قېلىشىنى تولىمۇ ئارزۇ قىلاتتىم. نېمە

ئامال، ئۇ قازاندىكى ئون ئىككى قۇلاق مست قىلماي تۇراتتى، بەلكى ئۇزۇن يىللاردىن بېرى شۇنداق تۇرغاندۇ، يەنە تېخى ئۇزاق يىللارغىچە، ھەتتا مەڭگۈ شۇنداق تۇرۇشى مۇمكىن. مەن مۇشۇ چاغدىلا دادامنىڭ ئېيتقانلىرىنىڭ ھەممىسىنىڭ توغرا بولۇۋەرمەيدىغانلىقىنى تۇنجى قېتىم ھېس قىلدىم ھەمدە مېنىڭ قەلبىمدىمۇ نېمە ئۈچۈن قازاننىڭ قۇلقىنىڭ ھەممە يەردە ئوخشاشلا تۆت بولۇۋەرمەيدىغانلىقى ھەققىدە بىر سوئال تۇغۇلدى. شۇڭا بۇ سوئالنىڭ جاۋابىنى كۆرگەزمە زالىدىن ئوقۇغۇچىلارنى ئەگەشتۈرۈپ چىقۇراتقان مۇئەللىمدىن سورىدىم:

— مۇئەللىم، دادام ماڭا ھەممە يەردە قازاننىڭ قۇلقى تۆت دەپتى، ئەجەبا بۇ قازاننىڭ قۇلقى ئون ئىككى ئىكەنمۇ؟ جاۋاب بېرىڭا مۇئەللىم، قازاننىڭ قۇلقى يېزىدا تۆت، شەھەردە ئون ئىككى بولامدۇ يا؟!

مۇئەللىم جاۋاب بەرمىدى، لېكىن چىرايمىغا ھېچقاچانمۇ ئوخشىمايدىغان بىر خىل ھالەتتە تىكىلىپ قاراپ قويدى. ئارىدىن ئۇزۇن يىللار ئۆتۈپ كەتكەن بولسىمۇ، نېمە ئۈچۈنكى مۇئەللىمنىڭ شۇ چاغدىكى تىكىلىپ قارىشىنى پەقەت ئۇنتۇپالمىدىم. مانا ئەمدى ھېس قىلىۋاتمەنكى، ئۇنىڭ شۇ چاغدىكى قاراشلىرىغا بىرخىل ھېسداشلىق، ئېچىنىش، ئازابلىنىشتىن ئىبارەت ئاجايىپ مۇرەككەپ تۇيغۇ يوشۇرۇنغانىكەن.

قەسىدگە تاي، ساتىرىغا ئات

ئەينى يىللاردا خوتەن دىيارىغا ھاكىمبەگلىك قىلىۋاتقان ئابدۇلۇمۇس ھاكىمبەگ مىلادىيە 1818 - يىلى كېسەللىك سەۋەبىدىن ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن، ئوغلى مۇھەممەت ئەلىشىر ئاتىسىنىڭ ئورنىغا ھاكىمبەگ بولدى. ئۇ مەدرىسىدە ئوقۇغان ھەمدە شېئىرىيەتتىن خەۋەردار بىلىملىك يىگىت بولغاچقا تەختكە ئولتۇرغاندىن كېيىن، مەدرىسە سالغۇزۇپ، ئۆستەڭ قازدۇرۇپ، يول - كۆۋرۈك ياسىتىپ، يۇرتنى ئاۋاتلاشتۇردى، ئالۋان - ياساقنى ئازايىتى، خۇشامەتگۈي ئەمەلدارلاردىن ھەزەر ئەيلەپ، شائىر، ئۆلىمالارنى دوست تۇتتى. ئۆز زامانىسىدىكى نوپۇزلۇق ئىلىم ئەھلى بولغان شائىر نېمىتۇللا ئىبنى ئەسمىتۇللا مۆجىزىنى ئوردىغا تەكلىپ قىلىپ، ئۆز يېنىدىن ئايرىماي ھەمسۆھبەت بولدى، ھەمدە مەخسۇس كىتاب تەرجىمە قىلىشقا قويدى، مۇھەممەت ئەلىشىر ھاكىمبەگنىڭ مەرىپەتپەرۋەرلىك پەزىلىتى ئوردىدىن چىقىپ يۇرتقا تارالدى.

ئاقشاش كەنتىدىكى موللىنىياز ئىسىملىك بىر ياش شائىر، يۇرت ئەھلىنىڭ بۇ ئەمەلدارغا ياخشى باھا بېرىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىغان، ھەمدە ھاكىمبەگنىڭ شېئىر خۇمار ئىكەنلىكىدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، ھاكىمبەگ ھەققىدە بىر قەسىدە يازىدۇ ۋە ئۇ قەسىدىنى ئېلىپ ياز ئايلىرىنىڭ قۇتلۇق بىر كۈنى ئوردىغا كىرىدۇ، ھۆكۈمەت ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل بولۇۋاتقان ھاكىمبەگ بۇ ياشنىڭ ئوردىغا كىرىشىدىكى مۇددىئاسىدىن خەۋەر تېپىپ ئۇنىڭغا شېئىرىنى ئوردا ئەمەلدارلىرى ئالدىدا ئوقۇشقا ئىجازەت بېرىدۇ، يىگىت ھاكىمبەگكە تەزىم بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن، بۆز يەكتىكىنىڭ قوينىدىن خوتەن قەغىزىگە قومۇش قەلەم بىلەن ھۆسنخەت قىلىپ پۈتۈلگەن شېئىرىنى ئېلىپ:

”مۇھەممەت ئەلىشىر ھاكىمنىڭ ۋاقتىدا ياخشىغا ئامان بولدى،
مۇھەممەت ئەلىشىر ھاكىمنىڭ ۋاقتىدا ئۆي-ئۆيدە قازان بولدى،
مۇھەممەت ئەلىشىر ھاكىمنىڭ ۋاقتىدا دېھقانلار ئەزىز بولدى،
مۇھەممەت ئەلىشىر ھاكىمنىڭ ۋاقتىدا پۇقرالار سېمىز بولدى،
مۇھەممەت ئەلىشىر ھاكىمنىڭ ۋاقتىدا سۇلار يەتتى سايلىققا،
مۇھەممەت ئەلىشىر ھاكىمنىڭ ۋاقتىدا نامرات يەتتى بايلىققا،
مۇھەممەت ئەلىشىر ھاكىمنىڭ ۋاقتىدا جۈندەك يەتتى شادلىققا.“
دېگەن مىسرالارنى ئاجايىپ ۋەزىمىن ئاھاڭدا يادقا ئوقۇپ بولۇپ، ھاكىمغا
باش ئېگىپ، قولۇنغا ئالغان تۇردى، ھاكىمبەگ ئۆزىگە ئوقۇغان قەسىدىنىڭ
مەزمۇنىدىن بەكرەك، يىگىتنىڭ ئىقتىدارىدىن قاتتىق تەسىرلىنىپ، شۇئان
ئىمىن دورغىغا قاراپ:

— دورغام، بۇ يىگىتكە مېنىڭ نامىدىن ئىگەر-توقۇملۇق ئاتىنى
بىرنى ئىئام قىلغايىز! — دەپ بۇيرۇدى.

ئىمىن دورغا ھاكىمبەگنىڭ ئالدىدا يەتتە پۈكلىنىپ، ئارقىسىچە مېڭىپ
چىقىپ، ئاتخانىغا كىرگەندە ”بىز ئەمەلدارلار ھاكىمبەگنىڭ ئوردىسىدا
خىزمەت قىلىۋاتقانلىقىمىزغا بىرنەچچە يىل بولدى، بىزگە بىرەر ئېشەك
ئىئام قىلغىنى يوق، بىر ساياق موللا ئاللىقانچىلىك قەغەزگە قوشاق
يېزىپ كىرسە ئىگەر-توقۇملۇق ئات ئىئام قىلغىنى...“ دەپ ئويلاپ
ئېغىلىدىن بىر تايچاقنى يېتىلەپ چىقىپ ئىگەر-توقۇملىرىنى جابدۇپ
موللىنىيازغا بەردى. موللىنىياز تايچاقنى كۆرۈپ ”ھاكىمبەگم ئات ئىئام
قىلىۋىدى، ئەمدى بۇ دورغا تايچاق بېرىۋاتىدۇ، دورغىنىڭ بۇخىل
ئالدامچىلىقىدىن ھەر ھالدا ھاكىمبەگنى خەۋەردار قىلىپ قويغىنىم تۈزۈك“
دەپ ئويلاپ، شۇ يەردىلا:

”ھەزرىتى ھاكىمبەگنىڭ بەرگىنى مۇشتۇمچە تاي،
جىن سوقۇپ سالغانمىكىن قىردىن ئۆتەلمەيدۇ بۇ تاي،
سەيشەنبە كۈن جابدۇق ئېتىپ، چارشەنبە كۈن پىر ئوينايتاي،
بەرسىلە چوڭ بەرسىلەر دۈشمەن كۆزىدە ئوينايتاي.“

دېگەن بىر كۈپلەپ ساتىرانى يېزىپ، ھاكىمبەگ مۇستەھەپ قىلىدىغان ئۆيگە چاپلاپ قويۇپ چىقىپ كەتتى. ھاكىمبەگ مۇستەھەپ قىلىش ئۈچۈن كىرگەندە بۇ بىر كۈپلەپ قوشاقنى ئوقۇپ، قاتتىق غەزەپلەندى - دە، مۇستەھەپخاندىن چىقىپلا ئىمىن دورغىنى ھۇزۇرىغا چاقىرتتى. ئىمىن دورغا ھاكىمنىڭ ئالدىغا كىرىپ، مۇشۇكىياپلاقنىڭكىدەك چىقىر كۆزنى پارقىرتىپ، قولۇغا ئالدى، ھاكىمبەگ:

— سەن موللىنىيازغا قانداق ئات بەردىڭ؟ — دەپ سورىدى.

— ياخشى جابدۇلغان بىر تايچاق بەردىم.

— مەن ساڭا ئات بەر، دېسەم، سەن نېمە ئۈچۈن تايچاق

بەردىڭ؟

— ئاللىقانچىلىك قەغەزدىكى قوشاققا چوڭ بىر ئات بېرىشكە كۆزۈم

قىمىدى، بېگىم.

— خوش، ئۇنداق بولسا سەنمۇ ئاللىقانچىلىك قەغەزگە بىر قوشاق

يازغىن، مەن ساڭا ئىككى ئات ئىنئام قىلاي.

— ھەزرىتىم، ئۆزلىرىڭمۇ ئايان، پىقىر ساۋاتسىز ئادەممەن.

ھاكىمبەگ ئەمدى غەزەپتىن ئۆزىنى تۇتۇۋالماي كايىپ كەتتى:

— سىلەر يۈك ئارتىدىغان ئېشەك بىلەن تەڭ مەخلۇقلار، ئىچكىلاردا

نجاسەتتىن ئۆزگە نەرسە يوق، شۇڭا شائىرلارنىڭ قەدىر - قىممىتىنى

بىلىشمەيسەن. ئۇلارنىڭ فەزلى ئىلىملىرىنى ئوقۇشمايسەن، ئۇلارنىڭ

ھەقىقىي كالىسى بار ئادەم ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىشمايسەن، يۈرۈڭقاش

دەرياسىدىكى تاشلار ئىچىدىن ئاق سۈزۈك قاشتېشىنى تاپساڭ ئۇنى

ئەللىك يامبۇغا ئالىدۇ. بىراق ئۇنداق قاشتېشىدىن سانسىزلىغان تاشلار

ئىچىدىن بىرسى چىقىدۇ ياكى چىقمايدۇ، لېكىن ئادەتتىكى تاشنى

بىرەرسىگە بىكارغا بەرسەڭمۇ تاشلىۋېتىپ كېتىدۇ. ئالتۇن بىلەن تۇچ

ئوخشاشلا سېرىق، ئالتۇننىڭ باھاسى نېمە ئۈچۈن تۈچنىڭكىدىن ئۈستۈن

تۇرىدىغانلىقىنى بىلمەسەن؟! مەن نېمە ئۈچۈن نېمىتۇلا ئىبنى ئەسمتۇللا

مۈجىزىگە شۇنچە ھۆرمەت بىلدۈرۈۋاتمەن؟ چۈنكى ئۇ كىشى شائىر،

نەچچە يۈز مىڭ ئادەم ئىچىدىن ئاران بىرنەچچە شائىر چىقىدۇ، شائىرلار خۇددى كانچىلار نەچچە مىڭ گەز چوڭقۇرلۇقتىن مىڭبىر تەسلىكتە ئالتۇن قازغانغا ئوخشاش، زېھنىي ئەمگىكى بىلەن شېئىرىيەت جاۋاھىرلىرىنى بارلىققا كەلتۈرۈپ ئەۋلادلارغا تۆھپە قالدۇرىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنى قەدىرلەش كېرەك، ئۇزۇن زاماندىن بېرى خوتەن دىيارىدىن ئابدۇلمۇمىن ۋە نۇبىتىدىن باشقا بىرەر شائىر چىقمىغان، ھازىر موللىنىياز ئاخۇننىڭ شۇنچىلىك بىر شېئىر يازغانلىقىغا ناھايىتى كۆپ خۇرسەن بولدۇم، ئىقتىسادىمنىڭ كەملىكىدىن ئاران بىر ئات ئىشئام قىلسام، سەنلەر نارازى بولۇشۇپسەن، ئەگەر ئىقتىسادىم يار بەرگەن بولسا ئون يامبۇ ئىشئام قىلغان بولاتتىم، — دەپ، ئوردا خىزمەتچىلىرىنىڭ ھەممىسىنى تىللاپ، ئاخىرىدا ئىمىن دورغىنى خىزمەتتىن قالدۇرۇپ ئوردىدىن ھەيدەپ چىقاردى.

ئەتىسى ھاكىمبەگ شائىر موللىنىيازنى ئوردىغا چاقىرتىپ ئەكەلدۈردى ۋە مىراخورغا:

— ئۆزۈم مىنىدىغان قارا تورۇق ئاتنى كۈمۈش ئىگەر، شايى كۆرپىلىرى بىلەن جابدۇپ، يوپۇقلىرىنى يىپىپ ئېلىپ كەلگىن، — دەپ بۇيرۇدى. مىراخور ھاكىمبەگنىڭ بۇيرۇقىنى شۇئان بەجا كەلتۈردى.

ھاكىمبەگ:

— ساۋاتسىز ئەمەلدار شائىرنىڭ قەدىرىگە يەتمەيدىكەن. ئىمىن دورغا ماڭا بويۇنتاۋلىق قىلىپ، ساڭا ھەسەت قىلغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى خىزمەتتىن ھەيدىدىم، سەن مۇشۇ مېنىڭ ئېتىمىنى قوبۇل قىلغىن، — دەپ ئاتنىڭ چۈلۈۋىرىنى موللىنىيازغا تۇتقۇزدى. موللىنىياز ھاكىمبەگنىڭ سەمىمىيىتىدىن قاتتىق تەسلىنىپ، كۆزىگە ياش ئالدى ۋە ھاكىمبەگكە ئۇزۇن ئۆمۈر، يۇقىرى مەرتىۋە، تۈگمەس بايلىق تىلەپ دۇئا قىلدى. ئۇ ھاكىمبەگ بىلەن خوشلىشىۋېتىپ:

— كەمىنلىرىنىڭ مۇددىئاسى ئۆزلىرىدىن ئات ئۇندۇرۇۋېلىش ئەمەس، بەلكى ئىمىن دورغىنىڭ ساختىپەزلىكىنى ئۆزلىرىگە مەلۇم قىلىپ

خىزىر ھەققىدە خىياللار

قويۇش ئىدى، بەك كايىپ كېتىپلا، ئىلتىپاتلىرىغا كۆپتىن - كۆپ رەھمەت بېگىم، ھېلىقى تايچاقنى ئەتىلا ئەكىرىپ بېرەي، — دېۋىدى. ھاكىمبەگ كۈلۈپ تۇرۇپ:

— مېنى مەدھىيەلەپ يازغان شېئىر ئۈچۈن تايچاقنى بېقىپ ئات ئېتىپ مىنگىن، مېنى تەنقىدەپ يازغان شېئىرنىڭ ئۈچۈن چوڭ ئاتنى مىنگىن، ھەر ئىككى ئاتنى ساڭا ئىئام قىلدىم. بۇنىڭدىن كېيىن بەنمۇ تىرىشىپ كۆپ شېئىرلارنى يازغىن، شۇنداق قىلساڭ سەن ئۈلگەندىن كېيىنمۇ نامىڭ ئۆچمەيدۇ، — دەپ ئىلھام بېرىپ ئۈزتىپ قويدى.

باشلىقنىڭ رايى

مانا بۇ بىزنىڭ مۇئاۋىن بانكا باشلىقىمىز — ساخاڭجاننىڭ ئىشخانىسى، ئۇنىڭ ئەسلى ئىسمى سادىر مۇ، ساۋۇتمۇ، سايتمۇ ھېچكىم بىلمەيدۇ، چۈنكى بىزنىڭ بۇ يۇرتتا بىرەرسى چۈشنىڭ قاننىچىلىك ئەمەلگە ئېرىشىمۇ، بولدى، شۇ كۈندىن باشلاپ، ئىسىم — فامىلىسى ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ئەسلى ئالمىشىدۇ، بۇ ئىشنى ئاۋۋال ئۇنىڭ مۇرىتلىرى باشلايدۇ، ئۇنىڭغا خوتۇن، بالىلىرى ئەگىشىدۇ، شۇنداق قىلىپ بارا — بارا ئاۋامغا ئومۇملىشىدۇ. شۇڭا بىزمۇ “ئېشەك ئېشەكتىن قالسا قۇلۇقنى كەس” دېگەندەك ساخاڭجاڭ دەپ نۇرۇيلى.

ساخاڭجاڭ ناھىيىلىك تارماق بانكىنىڭ كرىدىت خىزمىتىگە مەسئۇل بولغاچقا، ئۇنى ئىزدەيدىغانلار ھەقىقەتەن كۆپ ئىدى. ئىزدىگۈچىلەرنىڭ ئىچىدە قەرز پۇل تەستىقلىتىدىغانلارمۇ، يېڭى قۇرۇلغان كارخانىسىنىڭ لېنتا كېشىش مۇراسىمىغا تەكلىپ قىلىدىغانلارمۇ، ساخاڭجاننىڭ ئىش كۈتۈپ تۇرغان ئۇرۇق — تۇغقانلىرىنى زاۋۇتىغا ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇشنى ئىلتىماس قىلىدىغانلارمۇ بار ئىدى. بەزىلەر ئۆزىنىڭ مەلۇم بىر شىركەتنىڭ دىرېكتورلۇقىغا تەيىنلەنگەنلىكى شەرىپىگە بېرىدىغان چاي زىياپىتىگە تەكلىپ قىلىپ كەلسە، يەنە بەزىلىرى قايسى بىر يەرلىك مەھسۇلاتنىڭ مىس مېدالغا ئېرىشكەنلىكى توغرىسىدىكى ئاخبارات ئېلان قىلىش مۇراسىمىغا تەكلىپ قىلىپ كېلەتتى. بۇنداق ئايغى ئۈزۈلمەيدىغان ئىلتىماس قىلغۇچى، تەكلىپ قىلغۇچىلارنىڭ ئاغزىدا سۆزلەيدىغىنى ھەرخىل بولسىمۇ، لېكىن كۆڭلىدە ئويلايدىغىنى بىرلا، ئۇ بولسىمۇ، قانداق قىلىپ كۆپرەك قەرز ئېلىش.

بىزنىڭ ساخاڭجاڭمۇ ئالدىغا كەلگەنلىكى قەغەزنىڭ ھەممىسىگە

“قوشۇلمەن” دېگەن سۆزنى ئايماي يازىدىغانلاردىن ئەمەس، ئۇ بەزىلەرنىڭ تىلى بىلەن ئېيتقاندا “بىر قولدا ئوت، بىر قولدا سۇ” كۆتۈرۈپ ماڭىدىغانلاردىن، شۇڭا ئۇ قەرز پۇل تەلەپ قىلىپ كەلگەنلەرنىڭ سالاھىيىتىنى ئوبدان ئويلىشىپ، ئۇلارنىڭ ئىچىدىن ئوندىن بىرىنىڭ ھاجىتىنى راۋا قىلىدۇ. قالغانلىرىنى “بانكىنىڭ كىرىپىتى باشقۇرۇش پىرىنسىپى بار، ھازىرچە مەبلەغ قىستەك تۇرىدۇ” دېگەندەك گەپلەر بىلەن يولغا سالىدۇ.

“مىڭ ئاڭلىغاندىن بىر كۆرگەن ئەلا” دەيدىغان ماقال بار. ئەمدى سىزنى ساخاڭجاڭنىڭ ئىشخانىسىغا باشلاپ كىرىڭ. سىز ئۇنىڭ قەرز پۇلىنى قانداق تەستىقلايدىغانلىقىنى ئۆز كۆزىڭىز بىلەن كۆرۈپ بېقىڭ!

ئاق ئارىلىغان شالاڭ چېچىنى رەتلىك تاراپ، يۇقىرى گرادۇسلۇق كۆز ئەينىكىنى قوتۇر ئامۇتتەك يوغان بۇرنىنىڭ ئۈچىغا چۈشۈرۈپ قويغان، بوينىنىڭ سېمىزلىكىدىن گالىستۇكى كۆڭلىكىنىڭ ئۈستۈنكى تۈگمىسىنى ئەتمەيلا چىگىۋالغان سالاپەتلىك بۇ كىشى بىزنىڭ ساخاڭجاڭ. سىز ئۇنىڭ كۆزىنى يېرىم يۇمۇپ ئولتۇرۇشىدىن ئۇ بانكىنىڭ ئىلگىرىكى خىزمەتلىرىنى يەكۈنلەۋاتقان ۋە ياكى كەلگۈسىدىكى خىزمەت پىلانى ھەققىدە ئويلىنىۋاتقان بولسا كېرەك، دەپ ئويلىشىڭىز مۇمكىن. ئەمەلىيەتتە، ئۇ ئاخشام بەك كۆپ ئىچىۋەتكەچكە، ئۇيقۇنىڭ قازاسىنى ئادا قىلماقتا، ئۇ خىزمەتنىڭ كۆپ قىسمىنى دەم ئېلىش ۋاقىتلىرىدا بېجىرىدىغان بولغاچقا، خىزمەتكە سەرپ قىلغان دەم ئېلىش ۋاقتىنى ئىشخانىغا كەلگەندە تولۇقلاشقا ئادەتلىنىپ كەتكەن.

— تاك، تاك، تاك...

ئىشكىنىڭ يېنىك چېكىلىشى ئۇنى شېرىن ئۇيقۇدىن ئويغاتتى. بىر ئەسنۋەتكەندىن كېيىن كۆز ئەينىكىنى يۇقىرى كۆتۈرۈپ قويدى — دە:
— كىرىڭ! — دەپ ئىجازەت قىلدى.

ئىشك ئېچىلىپ، تەمىنات — سودا بىرلەشمە كوپىراتىپىنىڭ كەسپىي خىزمەتلىرىگە مەسئۇل مۇئاۋىن مۇدىرى قورۇنۇپراق كىرىپ كەلدى.

— ئەسسالامۇئەلەيكۇم ساخاڭجاڭ، ئوبدان تۇرۇۋاتامدىلا؟ — قول ئۇزاتتى مۇئاۋىن مۇدىر.

— يامان ئەمەس، كەپقاپسىزغۇ؟

— ئازراق مەبلەغكە ئېھتىياجلىق بولۇپ قېلىپ، — دېدى مۇئاۋىن مۇدىر ۋە ئېلىپ كەلگەن 500 مىڭ يۈەن قەرز ئېلىش توغرىسىدىكى ئىلتىماس، كوپىراتىپنىڭ ھازىرقى مەبلەغ ئەھۋالى مەلۇمات جەدۋىلى، بۇ يىللىق تىجارەت پىلانى ۋە ناھىيىلىك يېزا ئىگىلىك ئىدارىسىنىڭ بۇ يىللىق ئىشلەپچىقىرىش پىلانى دېگەندەك ماتېرىياللارنى بىر — بىرلەپ ساخاڭجاڭغا سۈندى.

ساخاڭجاڭ ماتېرىياللارنى بىر قۇر كۆرۈپ:

— سىلەر 500 مىڭ يۈەنلىك ئوغۇت كەلتۈرمەكچىمۇ؟ — دەپ

سورىدى.

— شۇنداق، بۇ يىللىق يېزا ئىگىلىك ئىشلەپچىقىرىشى ئۈچۈن...

— دېھقانلارنىڭ ئېغىلىدىكى قىغى ئىشلەتكىلى يەرى يوق پۇرپاق تۇرۇۋاتسا، ئوغۇت كەلتۈرىمىز دېگىنىڭلار بولماپتۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە يېڭى يىل كىرگەندىن بېرى كىرىپت مەبلەغىمۇ بەك جىددىيلىشىپ كېتىۋاتىدۇ. كېيىنچە مەبلەغدە ئېشىنىغان ۋاقىتىمىزدا بىر نېمە دېيىشەرمىز، — دېدى ساخاڭجاڭ. ئۇ قىغىنىڭ گېپىنى تىلغا ئالغاندا، چىرايى گويا چوشقا قوتىسىغا كىرىپ قالغان ئادەمنىڭكىدەك تۈرۈلۈپ كەتتى ۋە دەرھال يانچۇقىدىن قول ياغلىقىنى ئېلىپ، بۇرنىنى سۈرتكەن بولۇپ ئولتۇردى.

— خاڭجاڭ، ئوغۇت ئىشىنى ۋاقىتىدا تۇتماساق بولمايتتى، ئۇنىڭ

ئۈستىگە ناھىيىلىك پارتكوم، خەلق ھۆكۈمىتىدىكى...

— ئۇنى مەنمۇ بىلىمەن، — گەپنى بۆلدى ساخاڭجاڭ، —

سېكرىتار، ھاكىم دېگەنلەر چوڭ يىغىندا ئون تۈمەن، يۈز تۈمەن دېگەننى خاتىرجەم ئاغزىدىن چىقارغان بىلەن يانچۇقىدىن بەش يۈەن چىقىرىدىغان چاغدا، خوتۇنلىرىغا 50 قېتىم يېلىنىدۇ، 500 مىڭ يۈەنگە تەستىق سېلىش ئۇنداق ئاسان ئىش ئەمەس. بىزنىڭمۇ كىرىپت

پرىنسىپىمىز بار، قەرز پۇلىنى چوقۇم ئۈچ تەكشۈرۈشتىن ئۆتكۈزۈلدىغان گەپ.

مۇئاۋىن مۇدىر ساخاڭجائىڭ سۆزىگە قايىل بولدىمۇ ياكى "بىرمۇ يەرگە 20 كىلوگرامدىن خىمىيە ئۇغۇت تەييارلاش كېرەك..." دېگەن رەھبەرنى تاپماقچىمۇ، ئىشقىلىپ، ھېچقانداق ئىپادە بىلدۈرمەستىنلا ماتېرىياللىرىنى كۆتۈرگەن پىتى چىقىپ كەتتى.

— تاك، تاك، تاك ...

— كىرىڭ!

— ئوبدان تۇرۇپلا خاڭجائىڭ، — دەپ ئەھۋال سورىدى ئىشكىتىن

كىرگەن كىشى.

— يامان ئەمەس ئۆزىڭىزچۇ؟

— ...

بۇ قېتىم كىرگىنى ناھىيەلىك يېزا - بازار كارخانىلىرى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى ئىدى. ئۇ ئولتۇرۇشىنىمۇ ئۈتۈپ، ساخاڭجائىڭغا «جۇڭخۇا» ماركىلىق تاماكىدىن بىر تال تۈتۈپ، ئۆزى ئوت يېقىپ بەردى ۋە بىر مۇنچە تەكەللۇپ سۆزلەردىن كېيىن قول سومكىسىدىن ناھىيەدە ھاراق زاۋۇتى قۇرۇش توغرىسىدىكى دوكلات ۋە 2 مىليون يۈەن مۇقىم مۈلۈك قەرزى ئېلىش ئىلتىماسىنى ئېلىپ، ساخاڭجائىڭ ئالدىغا قويدى. ساخاڭجائىڭ دوكلاتنى قولغا ئېلىپ، گويا قارىي قۇرئان ئوقۇغاندەك ئىخلاى بىلەن سۆيۈنۈپ ئوقۇشقا باشلىدى. ئۇ بەك ھاياجانلانغان بولسا كېرەك، بەزى جايلارنى ئوقۇغاندا ئاۋازى تېشىغا چىقىپ كەتتى.

— دېمەك، بىزنىڭ ناھىيەدە زامانىۋى ھاراق زاۋۇتى قۇرۇلدىغان

بوتۇ - دە، — دېدى ئۇ دوكلاتنى ئوقۇپ بولۇپ.

— پەقەت بانكا مەبلەغ بىلەن قوللىسلا، باشقا تەييارلىقلار پۈتۈپ

بولدى، — دېدى جۇبىجائىڭ.

— سىلەر بۇ زاۋۇتتا «تېچۈي» مۇ ئىشلەپچىقىرامسىلەر؟

— ئەلۋەتتە شۇنداق بولىدۇ - دە، ھەتتا ئۇنىڭ ماركىسىنىمۇ

لايىھىلەپ بولدۇق، ماركىسى «يىپەك يۇرتى ئالاھىدە ھارىقى» دېسىلە، بىز تۇنجى مەھسۇلاتىمىزنى چەت ئەلگە چىقارماقچى. مەھسۇلات تەييار بولغاندا، چەت ئەل سودىگەرلىرىنى، مۇخبىرلارنى ھەم مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلارنىڭ بىزنى قوللىغان رەھبەرلىرىنى ئالاھىدە تەكلىپ قىلىپ، تەبرىكلەش زىياپىتى ئۆتكۈزۈمىز. ۋاقتى كەلگەندە، ئۆزلىرىمۇ ئەزىز مېھمان سۈپىتىدە تۆردىن ئورۇن ئالالا، ساخاڭجاڭ.

ساخاڭجاڭ قەرز ئېلىش ئىلتىماسىنىڭ ئاخىرىغا 2 مىليون يۈەن بەش يىللىق قەرز بېرىلسۇن» دەپ ئىمزا قويدى. جۇيىچاڭ رەھمەتنى ئايىماي ئېيتىپ، ئاغزى قۇلىقىغا يەتكەن ھالدا كەينىچە مېڭىپ چىقىپ كەتتى.

ساخاڭجاڭ قۇرۇلمىغان زاۋۇتىنىڭ ئىشلەنمىگەن ھارىقىدا مەست بولدى. ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىن ئۇزۇن پىچاق رومىكلارغا شارابنى بېلىق كۆزى قۇيۇپ، كۈمۈش پەنتۇسلاردا تەڭلەپ تۇرغان كۈتكۈچى قىزلار، قەدەھ سوقۇشتۇرۇۋېلىش، تونۇشۇۋېلىش ئۈچۈن تەلمۈرۈپ تۇرۇشقان مېھمانلار، «پىزا - بازار كارخانىلىرىنى قوللاش نەمۇنىچىسى» دېگەن ھۆسنخەت يېزىلغان لەۋھە، «NISSAN» نىڭ ئارقىسىغا قاچىلىنىۋاتقان يەشىك - يەشىك «يىپەك يۇرتى ئالاھىدە ھارىقى»... بىر - بىرلەپ ئۆتۈشكە باشلىدى.

ئۇ، قاچان ساقىيار؟

بۇ دوختۇرخانىدىكىلەر بۇنداق ئەمەلدارلاردىن بۇرۇنمۇ بىر نەچچىنى قوبۇل قىلغان ۋە ساقايىتىپ يولغا سالغانىدى. چۈنكى ئۇلارنىڭ ئېغىر كېسەل دەپ كەلگىنى ناھايىتى بىر زۇكام، قان بېسىمى ئۆرلەپ قېلىش ۋە ياكى ئىستىزام تەكشۈرۈش كومىتېتىدىن رەنجىش قاتارلىق كېسەللەر ئىدى. شۇڭا دوختۇر-سېستىرالارمۇ ئۇلارنىڭ كېلىشى بىلەن قائىدە بويىچە قان بېسىمىنى ۋە بەدەن تېمپېراتۇرىسىنى ئۆلچەيتتى. ئاندىن ئۆزىگە يادا بولۇپ كەتكەن كېسەل تارىخىنى قايتىدىن يېزىپ چىقىپ بىلىكىگە ئاسما ئوكۇلدىن بىرنى سېلىپ قوياتتى. پەقەت بىر سائەتتە بىرنەچچە قېتىم كىرىپ ئەھۋال سوراپ كۆڭلىنى كۆتۈرۈپ تۇرسىلا بىرنەچچە كۈن ياكى بىرەر - ئىككى ھەپتىدە ساقىيىپ كېتەتتى. شۇڭا دوختۇر - سېستىرالار بىمارنىڭ يېنىغا كىرگەندە ناھايىتى ئەستايىدىل، بەك ئالدىراش كۆرۈنگەن بىلەن ئىشخانىسىغا چىققاندا خاتىرجەم كۈلۈشۈپ ئولتۇرۇشاتتى. بىراق ئۇنىڭ مۇبارەك تېنى دوختۇرخانا كارىۋىتىدىن ئورۇن ئالغان بىر سائەتتىن بېرى دوختۇرخانا باشلىقىدىن تارتىپ، ھاجەتخانىنى تازىلايدىغانلارغىچە ھەممىسى قاتتىق ساراسىمىگە چۈشۈپ قالدى. خالىق مۇدىرىمۇ ھەم ئۈمىدسىزلىك ھەم ئالدىراشلىق ئىچىدە تىپىرلايتتى. چۈنكى بۇ بىمارغا كېسەل بۇ قېتىم ناھايىتى قاتتىق تەگدى. ياق، تېلېۋىزىيە ئىستانسىسىدىكى دىكتور قىز ئۇنىڭ چىشىغا تەگدى، توغرىسىنى ئېيتقاندا دىكتورنىڭ قىلغان سۆزلىرى ئۇنىڭ جېنىغا تەگدى، ئىش ئەسلىي مۇنداق بولغانىدى:

دېھقانلار يىغىم مەزگىلىدە، موللار باراتتا، ھابدالار رامزاندا ئالدىراش بولغاندەك ئۇمۇ مانا مۇشۇ سېنتەبىردە بەك ئالدىراش بولۇپ كېتىدۇ. ئالدىرىماي بولامدۇ؟ بۇ ئاي - بۇ كۈنلەر ئالىي، ئوتتۇرا

تېخنىكوملارنى پۈتتۈرۈپ كەلگەن ئوقۇغۇچىلارنى خىزمەتكە تەقسىم قىلىدىغان ھالقىلىق پەيت تۇرسا، شۇڭا ئۇ ئىشنىڭ تولىمىنى، بولۇپمۇ ئاساسلىق كادىرلار خىزمىتىنى دەم ئېلىش ۋاقتىنى قۇربان قىلىپ ئۆيدە ئىشلەيدۇ. پۈتۈن بىر ناھىيە ئۇنىڭغا قاراشلىق تۇرسا شۇنچىۋالا ئىشلارنى سەككىز سائەتتە بېجىرىپ بولۇش مۇمكىنمۇ؟ ھۆكۈمەت ئىشىنى، خەلق ئىشىنى ئارقىغا سۈرسە قانداق بولىدۇ؟ ئۇ پارتىيە بايرىقى ئالدىدا بەرگەن قەسىمنى تېخى ئۇتتۇپ قالغىنى يوق - تە! شۇڭا ئۇ بۈگۈن تامىقىنى بۇرۇنلا يەپ، ھاجەتمەنلەرنىڭ ئىشىنى، ياق، خەلقنىڭ ئىشىنى كۈتۈپ ئولتۇردى، بىر چاغدا ھويلىنىڭ ئىشىكى چېكىلگەندەك قىلىۋىدى، ئۇ، ئايالىنى دەرھال چىقىپ ئىشىكىنى ئېچىشقا بۇيرۇدى، ئايال چىقىپ ئىشىكىنى ئېچىپ قارىغاندى، ئىشك ئالدىدا ھېچ كىشى يوق، ئۇ ئىككى تەرەپكە بويۇنداپ ئاخىر ئۇ چېكىلگىنى يان قوشنىسىنىڭ ئىشىكى ئىكەنلىكىنى بىلدى، بىردەمدىن كېيىن ئىشك يەنە چېكىلگەندەك قىلدى، ئۇ يەنە ئايالىنى ئىشككە قاراپ بېقىشقا بۇيرۇۋىدى، ئايالى: "بىزنىڭ دەرۋازىنى ھېچ كىشى قاققىنى يوق" دەپ چىققىلى ئۈنمىدى، ھەي ئىست، بۇ كاساپەت قوڭغۇراقمۇ قېرىشقانداك بۇزۇلۇپ قالغىنى، ئون نەچچە سوملۇق نەرسىنى پۇلغا ئالاي دېسە تېخى، بۇرۇنقىسىنىغۇ ھېلىقى بالا... ئۇ، شۇ ئىشلارنى ئويلىغاچ ساپما كەشىنى پالاقىشىپ مېڭىپ ھويلىنىڭ ئىشىكىنى ئاچقانىدى، ئىشك ئالدىدا ئادەم تۇرماق ئىس - جىنىڭمۇ قارىسى كۆرۈنمىدى، ئۇ ئەمدى بۇ ئىشقا ھەم ھەيران ھەم خاپا بولدى: "توۋا، بەزىلەر ياشتا چوڭايغانچە قۇلقى ئېغىرلىشىپ قالىدىكەنمىش، بىراق مېنىڭ قۇلقىم يوقنى ئاڭلىغىنىدىن قارىغاندا مەن مۇشۇ كۈنلەردە ياشىرىۋاتقان ئوخشاشمەن... ياق، ئۇنىڭ سەزگۈ ئەزاسى خاتا مەلۇمات بەرگەنمۇ ئەمەس، قۇلقىمۇ يوقنى ئاڭلايدىغان ھالغا ئۆزگەرگىنى يوق.

ئەكسىچە ئۇنىڭ ئىشكىتىكى "تاك - تاك" قا كۆنۈپ كەتكەن تويماس نەپسى بۈگۈن بارلىق سەزگۈ ئەزالىرىنى ئالداۋاتتى، نېمىدۇر

بىر نېمىگە تەقەززا قىلىۋاتاتتى. ئۇ ئەمدى ۋاقتىنى ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن يىگىرمە توققۇز دىيولۇق رەڭلىك تېلېۋىزورنى ئېچىپ قويۇپ، ئايۋاننىڭ سۆكسىدىكى كەلكۈن نۇسخا گىلەمدە بېقىنغا ياستۇقنى قىستۇرۇپ يانپاشلىدى.

تېلېۋىزور ئېكرانىدا ئۇنىڭغا تونۇش بولغان دىكتور قىزنىڭ يۈرەكىنى ئويناقتۇچى گۈزەل جامالى يەنە كۆرۈندى، بۇ قىزنىڭ ئۇستا رەسىم سىزغان نەپىس سۈرەتتەك گۈزەل جامالى ئۇنىڭ لاۋزا ھېسسىياتىغا ئوت ياقسا، 40 يىللىق خىزمەت ستاژىغا ئىگە بۇ كونا رەھبەرمۇ مۇشۇنداق ئېكراندا پۈتۈن ئولتۇرۇپ، ئون مىنۇت، بەش-ئون مىنۇت، ياق ھېچبولمىغاندا بىر مىنۇت ئۇتۇق سۆزلىۋېلىشنى كېچە - كۈندۈز ئارزۇ قىلىدىغان مۇشۇ تېلېۋىزوردا، ئەنە شۇ ھېچقانداق ئەمىلىمۇ يوق بىر ئاددىي قىزنىڭ ھەر كۈنى شۇنداق ئولتۇرۇپ، ئۇنى مەسخىرە قىلغاندەك يېرىم سائەتلەپ سۆزلەپ كېتىشى، بولۇپمۇ ھەر بىر جۈملە سۆزنىڭ ئارىلىقىدا ئۇنىڭغا ئاتاين قاراپ قويۇشى ئۇنىڭ ھەسەت يارىسىغا تۈز سېپەتتى. مانا ئەمدى ئۇنىڭ ھەۋىسىمۇ، ھەستىمۇ بىراقلا نەپرەتكە ئايلىندى. ئۇ ئورنىدىن دەرھال قوپۇپ بېرىپ تېلېۋىزورنى ئۆچۈرۈۋەتتى، چۈنكى دىكتور قىز بىسىملىسىغىلا گەپنى: ”ھازىر يېزىلاردا دېھقانلارغا سېلىنىۋاتقان ھەرخىل ئالۋان - سېلىقلارنىڭ كۈنسىرى كۆپىيىپ 80 خىلغا يەتكەنلىكى ...“ ھەققىدە باشلاۋاتمامدۇ. ئۇ تېلېۋىزورنى ئۆچۈرۈپ بىردەم ئويلىغاندىن كېيىن تېلېفوننىڭ قۇلقىنى تولغاشقا باشلىدى:

— ۋەي، زۇڭجىما؟ دىيەنچاڭنى ئۇلاپ بېرىڭ!

— دىيەنچاڭما؟ مەن ئابدۇۋاقاس، مەندىن بۇيرۇق، يېزا توكىنى، ياق پۈتۈن ناھىيە تەۋەسىدىكى توكىنى دەرھال ئۆچۈرۈڭ! ھەر قانداق مەسىلە كۆرۈلسە مەن مەسئۇل. مەندىن سورىماي ھېچقانداق ئورۇنغا توك بېرىشكە بولمايدۇ! ئۇقتىڭىزمۇ؟!

ئۇنىڭ بۇيرۇقى شۇ ھامان كۈچىنى كۆرسەتتى. ئۆي ئىچى، ياق پۈتۈن بىر ناھىيە زۆلمەت قاراڭغۇلۇققا غەرق بولدى. ئايالى غۇدۇراپ

يۈرۈپ، قاچانلاردىن تاشلاپ قويغان يېرىم تال شامنى تېپىپ چىقىپ ياندۇردى. بۇ يوغان ئايۋان بىر تال شامنىڭ يورۇقىدا چالا ساۋات باشلىقىنىڭ كۆڭلىدەك غۇۋا يوردى. ئۇ، سۆردەمدىن چىققان بۇقىدەك ئېغىر پۇشۇلدايتتى، ئۇ ئاستا كېلىپ ياستۇققا قىسايدى. شامنىڭ پىلىكى يانغا يىقىلدى. بۇ شامنىڭ تۈگىگەنلىكىدىن بېشارەت ئىدى. ئايالى ئۇنىڭغا مەنلىك قاراپ قويدى، ئۇ، ئورنىدىن قوپۇپ تېلېفوننى يەنە ئالدى:

— ۋەي، دېيەنچاڭنى ئۇلاپ بېرىڭ!

— دېيەنچاڭما؟ مەن ئابدۇۋاققاس، بىزنىڭ ئۆي تەردىپنىڭ توكىنى

يېقىپ بېرىڭ. باشقا يەرگە ھازىرچە توك بەرمەڭ!

ئۆي يەنە يوردى. ئۇ، تېلېفوننىڭ ئالدىغا بېرىپ بىردىنلا توختاپ

قالدى. خۇددى تېلېفوندىن بىرەر يىرتقۇچ ھايۋان ئېتىلىپ چىقىپ

ئۇنىڭ گېلىنى بوغدىغاندەك بىلىندى. ئۇ ۋۇجۇدىدىكى بارلىق كۈچ -

قۇۋۋىتىنى ئوڭ قولىغا يىغىپ ئۇرۇنۇپ باققان بولسىمۇ، قولى

تېلېفونغا بارماقتا يوق، ئەكسىچە تىترەپ كەتتى. ئاخىر ئورنىغا كېلىپ

يانپاشلاپ يېتىپ بىرىۋاتقان دېمىنى ئېلىۋالغاندىن كېيىن ئايالىغا تېلېفوننى

ئاچقۇزدى. يەنە شۇ "ئالۋاستى"، "نامۇۋاپىق سېلىقلارنى دېھقانلارنىڭ

رەت قىلىش ھوقۇقى بار..." دېگەن گەپلەر ئىدى. ئۇ ئورنىدىن

سۆرۈلۈپ قوپۇپ تېلېفوننى ئالدى ۋە توكىنى دەرھال ئۆچۈرۈشنى

بۇيرۇدى. ئۆي ئىچىدە يەنە قاراڭغۇلۇق ھۆكۈم سۈردى. ئۇ ئۆزىنىڭ

بۇخىل دانا تەدبىرىدىن سۆيۈنۈپ كەتتى ۋە ئۆزىنىڭ كۈچتىن قالسىمۇ

ئەقلىدىن قالسىغانلىقىغا تولىمۇ مەمنۇن بولدى. بىراق، ئايالىنىڭ ئەمدى

سەۋر قاچىسى توشقاندى:

— سىلى بۈگۈن نېمانداق ھېلى تېلېفوننى ئۆچۈرۈپلا، ھېلى

خەقنىڭ توكىنى ئۆچۈرتكۈزۈپلا، نېمە بولدى سىلگە زادى؟

— ھەي، ئاڭلىمىدىڭمۇ، تېلېفوندىكى ھېلىقى زۇۋاندارنىڭ

قىلىۋاتقان گېپىنى، دېھقانلارنىڭ سېلىقىنى قىسقارتىش لازىم دەۋاتمامدۇ؟

بۇ زادى كىمىنىڭ گېپى بولغىنىتى؟ بىرەر باشلىقنىڭ ئەمرىمىدۇ ۋە ياكى

قانۇن ...

— نېمە دېسە دەۋەرمەمدۇ، ئۆزىنىڭ ئاغزى، سىلىنىڭ نېمە كارىلىرى ئۇنىڭ بىلەن؟

— ”دادام مازارغا شەيخ، مەن تەييارغا شەيخ“ دېگەن، ئاڭلاپ

قوي: ”ھەر دەرىجىلىك خەلق قۇرۇلتايلىرىنىڭ ماقۇللۇقىدىن ئۆتمىگەن

ھەر قانداق ئالۋان - سېلىقلارنى دەرھال ئەمەلدىن قالدۇرۇش كېرەك“

دەۋاتىدۇ، بىلەمسەن؟ خەلق قۇرۇلتايلىرىنىڭ ماقۇللۇقىدىن ئۆتكىنى

ئۇدۇل مالىيىنىڭ خەزىنىسىگە بارىدۇ، مالىيىنىڭ بىر موچىسىگە قول

تەككۈزگىلى بولامدۇ؟ مۇشۇ كۈنلەردە ئىنتىزام تەكشۈرۈش، مۇپەتتىش

دېگەنلەر جاھاندا ئادەم يوقتەك ساپلا باشلىقنىڭ ئىزىغا دەسسەپ يۈرسە،

ئەگەر بۇ گەپنى دېھقانلار ئاڭلاپ قالسا مېنىڭ شياڭجاڭ، شۇجىلىرىم ئۆزى

خالغانچە سېلىق يىغالمايدۇ، ئۇ چاغدا بىزگە كېلىدىغان توقماق -

توقماق پۇللارنىڭمۇ ئايىغى ئۈزۈلىدۇ، ساندۇقتىكى كىيىم - كېچەك،

قۇلىقىڭدىكى، بارمىقىڭدىكى، بىلىكىڭدىكى ئالتۇن جابدۇقلارنى سەن

خىيالىڭدا ئېرىمنىڭ مائاشىغا ئالدىم، دەپ ئويلايمەن؟ مېنىڭ بىر ئايلىق

مائاشىمغا ئۇنىڭ ئاران بىر مىسقىلى كېلىدۇ، بىر ئۆي دېگەننىڭ ئۇنىڭدىن

باشقا چىقىمى ئازمۇ؟ ئېسىڭدىدۇ ئۆتكەن يىلى قىزىمىزنى ياتلىق قىلغاندا

يۇقىرىسى شياڭجاڭ، تۆۋىنى شياۋدۇيچاڭغىچە ھەر قايسى يېزىدىن

مىڭدىن ئارتۇق ئادەم كەلدى، توي ئاخشىمى چۈشكەن پۇلىنى كۆرۈپ

ئاغزىڭ قۇلىقىڭغا يەتسە، بەش يۈز يۈەندىن مىڭ يۈەنگىچە قويغانلىرى

شۇ ساپلا شياڭجاڭ، سۈنجاڭ، دادۇيچاڭ، شياۋ دۇيچاڭ دېگەنلەر،

ئەگەر ئۇلارمۇ دېھقانلاردىن ئۆزى خالغانچە پۇل يىغالمىسا ماڭا شۇنچە

قىلىپ كېتەمدۇ؟...

— ۋاي خۇدايىم، مۇنداق گەپ دېسە، ئۇنداق بولسا بۈگۈنكى

گەپنى تۈنۈگۈنمۇ پۈتۈن ناھىيىگە، ياق پۈتۈن جاھانغا ئۇقتۇرۇپ

بولدى، ئۇ، جۇۋايىمەك.

— نېمىدېدىڭ؟ تۈنۈگۈنمۇ ئاڭلاتقانمۇ بۇ شۇم خەۋەرنى؟

— ھەئە، ئاڭلاتقان.

ئۇ، بۈتتەك قېتىپلا قالدى. ئىستى، تۈنۈگۈنكى شۇ زىياپەتكە بارمىغان بولسىچۇ، ئۆيدە ئولتۇرۇپ تېلېۋىزور كۆرگەن بولسا بۇ شۇم خەۋەرنىڭ ئالدىنى ۋاقتىدا ئالالغان بولاتتى. ئەمدى قانداق قىلغۇلۇق. بۈگۈنكى چارە - تەدبىرلەرنىڭ ھەممىسى بىكار بوپتۇ. ئەمدى دېھقانلاردىن بالدۇرقىدەك خالىغانچە سېلىق يىغقىلى بولمىسا... ئويلىغانسىرى ئۇنىڭ سەپرايى ئۆزلىدى. ياق، قان پېسىمى ئۆزلىدى، ئۇنىڭغا ھەمدەم بولۇپ كونا يۈرەك سانجىق كېسىلمۇ دەرھال يېتىپ كەلدى، ئۇ قاراڭغۇ ئۆيگە "گۈپ" قىلىپ يىقىلدى. ئايالى ئاللا - توۋا قىچقىرىپ يىغا - زار قىلىشقا باشلىدى، بۇنى ئاڭلىغان قولۇم - قوشنىلارمۇ بىر - بىرلەپ يۈگۈرۈپ كىرىشتى... شۇنداق قىلىپ ئۇ بۈگۈن ئاخشام ناھىيىلىك دوختۇرخانىنىڭ "ناھىيە دەرىجىلىك كادىرلارنى كۈتۈش ئۆيى"دىن ئورۇن ئالدى.

ئۇنىڭ كېسىلى دوختۇرخانىدىن بەكرەك كىتابخانلارغا ئايان بولدى.

مۇئەللىپ سورايدۇ:

— ئۇ قاچان ساقىيار؟!

ئۈچ يۈز يۈەننىڭ تەستىقى

زاكىر مۇئەللىم 300 يۈەنلىك سىنىپ رېمونت قىلدۇرغان ھۆججەتنى بۈگۈن مەكتەپ مۇدىرىنىڭ ئىشخانىسىغا ئۈنچى قېتىم ئەكىرىۋىدى، مۇدىر:

— زاكىر جان، بۇ تېخى ئۆتكەن يىلقى ھۆججەتتە، نېمىگە شۇنچە ئالدىرايسىز؟ باھار گۈل خانىممۇ ئالدىنقى يىلى مەكتەپنىڭ بىر تۇتاش ئورۇنلاشتۇرۇشىغا بويسۇنماي "11 - ئاينىڭ 15 - كۈنىدىن باشلاپ سىنىقتا مەش قويمىساق بولمايدۇ..." دەپ، ئۆز پۇلىغا 50 يۈەنلىك ئوتۇن سېتىۋېلىپ ئوقۇغۇچىلارغا قالاپ بېرىۋىدى. ئۇمۇ ئاشۇ ھۆججەتنى تېخىچە سىقىمداپ يۈرمەمدۇ؟ ھازىرچە تەخىر قىلىپ تۇرۇڭ، كېيىنچە بىر گەپ بولار، — دەپ چىقىرىۋەتتى.

زاكىر جان ئالىي مەكتەپنى ئۆتكەن يىلى ئەلا نەتىجە بىلەن پۈتتۈرگەن، ئۇنىڭ ئوقۇش پۈتتۈرۈش ئىلمىي ماقالىسىمۇ باھالىغۇچىلارنىڭ يۇقىرى باھاسىغا ئېرىشكەن ۋە مەكتەپ ئىلمىي ژۇرنىلىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى نەق مەيداندىلا بۇ ماقالىنى ژۇرنالدا ئېلان قىلىدىغانغا ۋەدە بېرىپ ئەپقالغان. ئۇنىڭ شۇ نەتىجىلىرى بىلەن ئازراق ھەرىكەت قىلىسلا ئۈرۈمچىدە قېچىپىلىشىدا گەپ يوق ئىدى. بىراق ئۇ "ئاتا - ئانا مېنى بەش يىل مىڭ بىر جاپادا ئوقۇتتى، ئەمدى يۇرتقا قايتىپ، ئۇلارنىڭ ھالىغا ھال، مۇڭغا مۇڭ بولمىسام بولماس" دەپ ئويلاپ، يۇرتقا قايتىپ كەلگەندى.

ئۇ ئوقۇش پۈتتۈرۈپ يۇرتقا قايتسام "ۋىلايەت مەركىزىدىكى بىرەر مەكتەپتە ئىشلەرمەن" دەپ كۆڭلىنى توق تۇتۇپ يۈرگەندى، بىراق، ئۇ يۇرتقا كەلگەندە، بۇ يەردە ئالىي، ئوتتۇرا تېخنىكوملارنى پۈتتۈرگەن ئوقۇغۇچىلارنى "ئۈچكە يۈزلەندۈرۈش" سىياسىتى ئىزچىل ئىجرا

قىلىۋاتقان بولغاچقا، تەقدىرنىڭ رەھىمسىز شامىلى ئۇنى ئۇيان ئۇچۇرۇپ، بۇيان ئۇچۇرۇپ ئاخىر ئائىلىسىدىن 70 كىلومېتىر يىراق بولغان مانا مۇشۇ نامرات يېزىغا ئەكېلىپ تاشلىدى.

ئۇ، تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ 1 - يىللىقىغا سىنىپ مۇدىرى قىلىپ بەلگىلەندى. ئىككى ھەپتە كەتمۇ كەنت يول يۈرۈپ 45 ئوقۇغۇچىنى مەكتەپكە قوبۇل قىلىپ ئەكەلدى. ھەش - بەش دېگۈچە ئۆكتەبىر چىقىپ كېتىپ، نويابىرمۇ كىرىپ قالدى. ئۇ مەكتەپنىڭ ئوقۇغۇچىلار ئاللىقاچان كۆنۈپ كەتكەن ئوقۇتۇش شارائىتىغا كۆنەلمىدى. شۇڭا ئۇ، بىر كۈنى مەكتەپ مۇدىرىنىڭ ئىشخانىسىغا كىرىپ:

— مۇدىر، مەن سىنىپنى رېمونت قىلدۇرىمەن، — دېۋىدى،
مۇدىر:

— سىنىپنىڭ نېمىسىنى رېمونت قىلدۇرىسىز؟ سىنىپ بىر ئوبدان تۈرە تۇرمادۇ؟ — دەپ، ھەيران قالدى.

— بىرى، سىنىپ دېرىزىسىگە ئەينەك سالغۇزمەن.

— نېمە دەۋاتىسىز؟ دېرىزىگە ئەينەك سالغۇزغىلى يا بۇ شياڭجائىنىڭ ئۆيى بولمىسا؟ بولدى دېرىزىگە گېزىت چاپلاپ قويسىڭىز بولىدۇ.

— گېزىت چاپلىغان بىلەن بىر قېتىملىق بورانغا بەرداشلىق بېرەلمەيدىكەن، قاتمۇقات چاپلاۋەرسەك سىنىپقا يورۇق چۈشمەيدىكەن. — يەنچۇ؟

— سىنىپنىڭ تېگىنى پىششىق خىش قىلمەن.

— دېھقان بالىلىرى دېگەنچۇ، توپىغا تۇغۇلۇپ، توپىدا چوڭىيدۇ.

ئۇلارغا نېمە ھەشەم.

— ياق مۇدىر، سىز بىلىسىز بۇ يەرنىڭ تۇپرىقى بەك زەي،

ئوقۇغۇچىلار ياز كۈنلىرى يالاڭ ئاباغ يۈرىدۇ، قىش كۈنلىرى كىسمى يالاڭ، بۇنداق بولۇۋەرسە ئاز كۈنگە قالماي بالىلار رېماتىزم بولۇپ قالىدۇ.

— خوش، سىزنىڭ دېگىنىڭىزدەك بولسىغۇ ناھايىتى ياخشى

بولاتتى، بىراق، شۇنىڭغا خەجلەيدىغان پۇل نەدە؟
— پۇلنىڭ نەدىلىكىنى مەن نەدىن بىلەي؟ مەن يا مەكتەپ مۇدىرى بولمىسام!

— توغرا، سىز مەكتەپ مۇدىرى بولمىغاندىكىن، تولا ئاتىكاچلىق قىلماي بەلگىلىگەن خىزمەتنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىشىنى بىلىڭ!
— مەن ياتقىمنى ئەمەس، بەلكى سىنىپنى رېمونت قىلدۇرىمەن دەۋاتىمەن...

ئۇلار، زاكىر مۇئەللىم ئاخىر ئۆز پىنىدىن پۇل چىقىرىپ سىنىپنى رېمونت قىلدۇرىدىغان، رېمونت ھۆججىتىنى كېيىنچە مەكتەپ پۇل تاپقاندا ئاتچوت قىلىپ بېرىدىغان بولۇپ كېلىشتى. زاكىر مۇئەللىم ئەنە شۇ 300 يۈەنلىك سىنىپ رېمونت قىلدۇرغان ھۆججەتنى بىر يىلدىن بېرى ئاتچوت قىلدۇرالمى يۈرەتتى. مۇدىرنىڭ ”باھارگۈل خانىمىمۇ ئالدىنقى يىلى مەكتەپنىڭ بىر تۇتاش ئورۇنلاشتۇرۇشىغا بويسۇنماي شەخسىي پۇلغا ئوتۇن سېتىۋېلىپ ئوقۇغۇچىلارغا قالاپ بېرىۋىدى ئاشۇ ھۆججەتسىمۇ ھازىرغىچە سىقىمداپ يۈرمەمدۇ؟“ دېگىنى راست. باشقىلارنىڭ ئېيتىشىچە ئالدىنقى يىلى 11 - ئاينىڭ 17 - كۈنى قارىغىچە كېتىپ تېمپېراتۇرا بىراقلا تۆۋەنلەپ كېتىپتۇ. يېزا باشلىقلىرى كۈزگى بۇغداي تېرىش بىلەن بولۇپ كېتىپ مەكتەپكە يىغدۇرۇپ بېرىدىغان ئوتۇننى تېخىچە نەقلەشتۈرۈپ بېرەلمىگەچكە سىنىپلارغا مەش قويالمىغانىكەن. باشقا ئوقۇتقۇچىلار ئوقۇغۇچىلارنى مۇزدەك سىنىپقا سولاپ، دەرسنى داۋاملاشتۇرۇۋېرىپتۇ. باھارگۈل خانىم ئۆز پىنىدىن پۇل چىقىرىپ ئوتۇن سېتىۋېلىپ سىنىپقا مەش قويۇپتۇ. ئوقۇغۇچىلارغۇ ئىسسىق ئولتۇرۇپ ئوبدان راھەتلىنىپتۇ. بىراق، باھارگۈل خانىم 50 يۈەنلىك ئوتۇن ھۆججىتىنى ھازىرغىچە ئاتچوت قىلدۇرمىغاننى ئاز دەپ، بىرنەچچە قېتىم ”تەشكىلسىزلىك قىلىپ، باشقا ئوقۇغۇچىلارغا يامان تەسىر بەرگەن، بۇ پارتىيىمىزنىڭ جاپا - مۇشەققەتكە چىداپ كۈرەش قىلىش ئېسىل ئەنئەنىسىگە خىلاپ“ دەپ تەنقىدلىنىپتۇ.

ئۇنىڭ سەۋەبى باھارگۈل خانىم ئۈرۈمچىدە ئوقۇغان، خىزمەتتىكى تىرىشچانلىقى، چىرايلىق كىيىنىپ يۈرۈشلىرى بىلەن بۇ مەكتەپتەلا ئەمەس، بەلكى پۈتۈن يېزىدىكى ئايال خىزمەتچىلەردىن خۇددى يۇلتۇزلار ئىچىدىكى چولپاندىكى ئالاھىدە پەرقلىنىپ، ئاياللارغا ھەسەت ئوتى يېقىپ يۈرىدىغان نازاگەتلىك جۇۋان، ئۇنىڭ يولدىشى ئەختەرگەرچە ئارانلا ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتتۈرگەن دېھقان يىگىت بولسىمۇ، بىراق ئەدەبىيات، تارىخ، پەلسەپە دېگەنلەرنى ئۈزلۈكسىز ئۆگەنگەن، ھەتتا مۇشۇ ساھەدە بىرنەچچە پارچە ئىلمىي ماقالىسى ئېلان قىلىنغان تىرىشچان يىگىت، شۇڭا ئۇ، بۇ مەكتەپتىكى پەقەت دەرس تەييارلاش ئۈچۈنلا زورغا كىتاب ئوقۇيدىغان، بولمىسا بەش موچەندىن پۇل تىكىپ قىمار ئويناپ، يىغىلغان پۇلغا ئاخشىمى ئاللىقاچان مودىدىن قالغان “كۈچۈڭ داچۇي” دىن ئىككى بوتۇلكا ئەكىرىپ، بىر كېچە جاھاننى بېشىغا كىيىدىغان مۇئەللىملەرنىلا ئەمەس، ھەتتا مۇنۇ ھوقۇقنى پارغا سېتىۋالغان، تېشى پال-پال، ئىچى غال-غال قۇرۇق سۆلەت مۇدىرىنىمۇ ئېرىنىڭ ئېلىۋەتكەن تىرىقىغا تەڭ قىلمايدۇ، مەنچۇ؟ مەن ئۇنىڭغا نېمە قىلدىم؟ مالىيەدە پۇل يوق دېگىنى نېمىسى؟! “تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچانلىق بىلەن مەكتەپ باشقۇرۇش” تىن ئىبارەت بۇ دانا تەدبىر يولغا قويۇلغاندىن بۇيان بۇ مەكتەپمۇ سىنىپلارنىڭ ئىشكىنى كەڭ ئېچىۋېتىپ، ئىگىلىكىنى جانلاندىردۇق، مانا ھازىر ھەربىر ئوقۇغۇچىنىڭ يىلىغا 100 يۈەندىن قوشۇمچە كىرىم قىلىش شەرەپلىك ۋەزىپىسى بار، ئوقۇغۇچىلارغا بۇ ۋەزىپىنى ئاڭلىق ھالدا ئاشۇرۇپ ئورۇندىتىش ئۈچۈن مەكتەپ قىشلىقتا سۆڭەك، بوتۇلكا، ئەتىيازدا كونا رېزىنكە ئاياغ، كېرەكسىز يالتىراق ئامبىرىغا؛ يازلىقى قارا ئۆزۈم، ئۆرۈك مېغىزى ئىشلەش كارخانىسىغا؛ كۈزدە مەدىكار بازىرىغا ئايلىنىپ قېلىۋاتمامدۇ؟ مانا بۇ پۇللارنى ئەجەب باشلىقلارنى كۈتۈشكە ئىشلەتسە بولىدىكەنۇ... ھەي!؟

زاكىر مۇئەللىم بۇ ئىشلارنى ئويلىغانسىرى ئۆزىنى بېسىۋالماي، ئاخىر ئازراق بولسىمۇ ئىچ پۇشۇقنى چىقىرىش ئۈچۈن يېزىلىق

ھۆكۈمەتتىكى ئەختەم كاتىپىنى ئىزدەپ تاپتى. ئەختەم كاتىپ بوش ۋاقىتلىرىدا گېزىت - ژۇرناللارغا خەۋەر يېزىپ تۇرىدىغان ئادەم بولغاچقا ئۇ مۇشۇ يېزىدىكى زىيالىيلارنىڭ بىرى ھېسابلىناتتى. شۇڭا ئۇ بۇ يېزىغا يېڭىدىن كەلگەن زىيالىيلارنى تەشەببۇسكارلىق بىلەن ئۆيىگە ناماققا چاقىرىپ تونۇشاتتى ۋە دوستلىشىپ ئۆتەتتى. ئۇ زاكىر مۇئەللىمنىڭ دەردىنى ئاڭلاپ:

— مەن يەكۈنلىگەن مۇنداق بىر تەجرىبە بار ئۇكام، بۇنى تامامەن ئىشەنچلىك دېگىلى بولمىسىمۇ، لېكىن سىناپ بېقىشقا ئەرزىدۇ. ئۇ بولسىمۇ، ئايال باشلىقلارغا بىر نەرسە تەستىقلىتىشقا توغرا كەلگەندە، چوقۇم ئۇنىڭ يالغۇز ۋاقتىنى پەملەپ كىرىپ، ئالدى بىلەن چىراي - تۇرقى، كىيىم - كېچىكىنى بىر قۇر ماختاپ قويۇش، ئېيى كېلىپ قالسا بىر - ئىككى ئېغىز چاقچاق قىلىپ ئۇنى تازا بىر كۈلدۈرۈۋەتكەندىن كېيىن، ئاندىن ئاساسىي مەقسەتنى ئېيتىش كېرەك. ئايال كىشى دېگەن ئۆچكە يېغىدەك ئاسان ئېرىيدىغان مەخلۇق، خۇشلۇقتا ئۆزىنى تۇتۇۋالماي تەستىقلىۋېتىدۇ. ئەر باشلىقلارغا بىر نەرسە تەستىقلىتىشقا توغرا كەلگەندە، ئامال بار ئۇنىڭ يېنىدا بىرەر ئايال بار چاغنى پەملەپ كىرىش كېرەك. يېنىدىكى ئايالغا ھوقۇقنىڭ كۈچىنى نامايان قىلىش ئۈچۈن تېزلا تەستىق سېلىۋېتىدۇ، — دەپ مەسلىھەت بەردى.

زاكىر مۇئەللىمنىڭ بۈگۈن چۈشتىن بۇرۇن دەرسى بولمىغاچقا قولغا بىر كىتابنى ئېلىۋېلىپ ھېلى ئىشخانغا كىرەتتى، ھېلى سىرتقا چىقاتتى. ئۇنىڭ كۆزى كىتابتا بولغىنى بىلەن دىققىتى مۇدىرنىڭ ئىشخانىسىدا ئىدى. 3 - سائەتلىك دەرسكە قوڭغۇراق چېلىنىۋىدى. ھەممە ئوقۇتقۇچىلار سىنىپلىرىغا چىقىپ كەتتى. سەككىز كىشىلىك بۇ ئىشخانىدا زاكىر مۇئەللىم بىلەن يالغۇز قالغان ھېلىقى كالىپۇكىنى ئۈچ يۈز ئاتمىش كۈن قان يالغان ئىشىكىدەك بويىپ يۈرىدىغان روشەن قونچاق زاكىر مۇئەللىمگە كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا لەپىدە بىر قاراپ، ئۇنىڭ پۈتۈن دىققىتى بىلەن كىتاب ئوقۇپ ئولتۇرغىنىنى كۆردى - دە، سىرتقا چىقىپ كەتتى. زاكىر مۇئەللىم

دەرھال دېرىزە تۈۋىگە بېرىپ، كۆرسەتكۈچ بارمىقىنى تۈكۈرۈككە نەمدەپ دېرىزىنىڭ قەغىزىگە تەگكۈزۈۋىدى. دېرىزىگە چاپلانغان گېزىت ئاۋازسىزلا تېشىلدى. ئۇ، تۆشۈكتىن روشەن قونچاقنىڭ ھەرىكىتىنى كۆزىتىشكە باشلىدى. ئۇ مۇشۇ تۇرقدا خۇددى بىر ئوۋچىغا ئوخشاپ قالغانىدى. ئۇنىڭ يۈرىكى روشەن قونچاقنىڭ ئۇدۇل بېرىپ مۇدىرنىڭ ئىشخانىسىغا كىرىشىنى، مۇدىر بىلەن بەش - ئون مىنۇت پاراڭلىشىپ ئولتۇرۇشىنى تەقەززالىق بىلەن تىلەيتتى. "ئىش ئوڭىدىن كەلسە، تامبال سوڭىدىن كەپتۇ" دېگەندەك، روشەن قونچاق ئەتراپقا ئاپشاركىدەك بىر قۇر قاراپ قويۇپ مۇدىرنىڭ ئىشخانىسىغا غىپىدە كىرىپ كەتتى. خۇداغا شۈكۈر، زاكىر مۇئەللىمنىڭ تىلىكى ئاخىر ئىجابەت بولدى. ئەمدى قانداق قىلىش كېرەك؟ دەل بەش مىنۇتنى ئۆتكۈزۈۋېتىپ ئاندىن كىرىش كېرەك، چۈنكى روشەن قونچاقنىڭ مۇدىرغا دەيدىغىنى ئادەتتىكى گەپ بولسا بەش مىنۇت ئىچىدە تۈگەيدۇ. ئەگەر ئۇلارنىڭ پارىكى بەش مىنۇتقىچىمۇ تۈگىمىسە ئۇ چوقۇم شېرىن سۆھبەت ۋە ياكى ھۈزۈرلۈك غەيۋەت بولىدۇ. دەل شۇنداق گەپنىڭ بېلىگە تېپىپ ئۈسۈپلا كىرسە ئەختەم كاتىپنىڭ تەجرىبىسى بويىچە مەقسەتكە يەتكىلى بولىدۇ.

بىر مىنۇت، ئىككى مىنۇت ... مانا خاسىيەتلىك بەش مىنۇتمۇ توشتى. زاكىر مۇئەللىم قاتلىقى كېسىلىپ كەتكەن ھېلىقى ھۆججەتلەرنى ئېلىپ شېرىن خىيال، چوڭ ئۈمىد بىلەن بىر يېسىپ، ئىككى يېسىپ، مۇدىرنىڭ ئىشخانىسىغا ئۈسۈپلا كىردى. كىردىمۇ ئۇ، كۆز ئالدىدىكى بۇ مەنزىرىنى كۆرۈپ ھەيرانلىقتىن قېتىپلا قالدى. چۈنكى ئۇلار ساقا ئۈستىدە ئىنسان ھاياتىدىكى قىلغىلى بولىدىغان، دېگىلى بولمايدىغان بىر ئىشنى قىلىۋاتاتتى. ئۇنىڭ كىرگىنىنى كۆرۈپ، مۇدىر ئالدىراپ - تېنەپ ئىشنى يىغىشتۇردى. روشەن قونچاقمۇ داستىخاننى يىغىپ، ئۆپكەدەك قىزىرىپ، تامغا قاراپ ئولتۇردى. زاكىر مۇئەللىم بۇ سەتچىلىكنىڭ شاھىتى بولۇشنى راۋا كۆرمىدىمۇ ۋە ياكى مۇدىرنى سەپەردىن يېرىم يولدا توختاتقىنىغا خىجىل بولىدىمۇ ئۇرۇلۇپلا سىرتقا مېڭىۋىدى، مۇدىر:

— توختاڭ! نېمىشقا كىرگەنتىڭىز؟ — دەپ سورىدى.

— مەن، مەن ھېلىقى ھۆججەتنى... — دەپ گېپنىڭ ئاخىرىنى

دېيەلمەي قالدى زاكىر مۇئەللىم.

مۇدىر، زاكىر مۇئەللىمنىڭ تىترەۋاتقان قولىدىكى ئۆزىگە تونۇش

بولۇپ كەتكەن بالا تەڭكۈر ھۆججەتلەرنى ئاستا ئېلىپ، ئۈستىگە:

”چىقىم قىلىپ بېرىلسۇن“ دەپ يېزىپ، ئاخىرىغا ”مەتباقى“ دەپ

ئىسمىنى يازدى.

زاكىر مۇئەللىم تەستىق سېلىنغان ھۆججەتلەرنى قولغا ئېلىپ

مۇدىرغا بۈگۈن بۇ يەردە ھېچ ئىش كۆرمىگەنلىكىنى ئەسكەرتىپ قويۇپ

قايتىپ چىقتى.

ئەتىسىدىن باشلاپ كۈن يەنە شەرقتىن چىقىپ، غەربكە پىتۋەردى.

300 يۈەنلىك ھۆججەتنىڭ تەستىقلىنىش جەريانى ئۈچ ئادەم ئوتتۇرىسىدا

ۋاقتىنچە بېشىلمەيدىغان سىر بولۇپ قالغان بولسىمۇ، بىراق، زاكىر

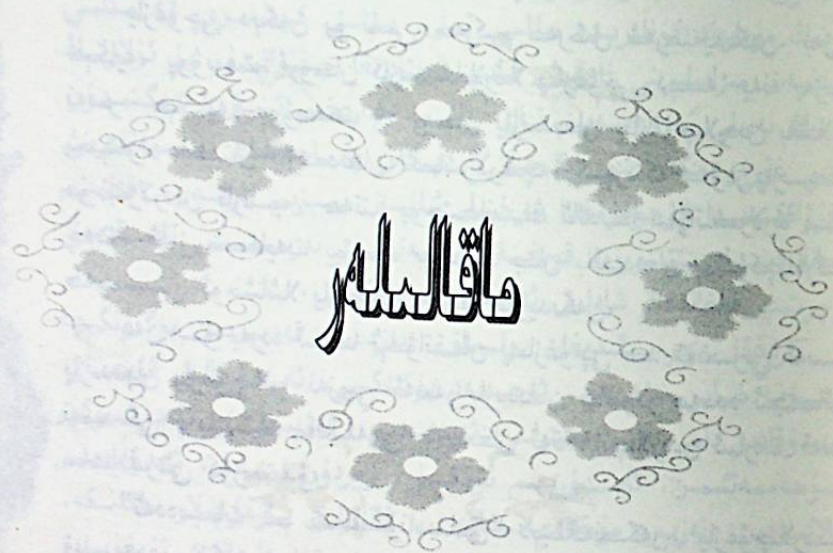
مۇئەللىم بۇنىڭدىن كېيىن يەنە بىرەر قېيىنچىلىققا دۇچ كەلسە قىلچە

ئىككىلەنمەي ئەختەم كاتىپتىن مەسلىھەت ئېلىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپ

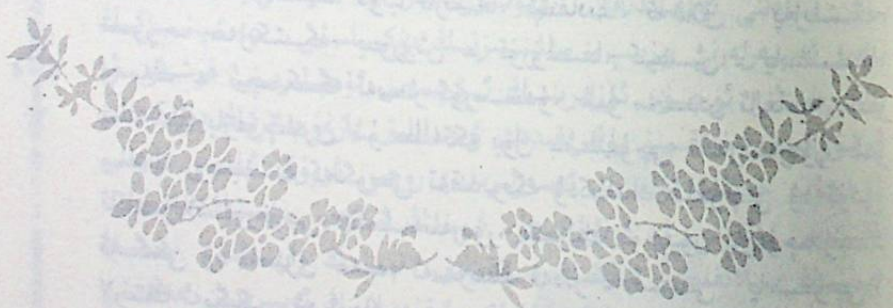
قويدى.

المجلد الثاني

مكتبة جامعة القاهرة - مكتبة جامعة القاهرة - مكتبة جامعة القاهرة
مكتبة جامعة القاهرة - مكتبة جامعة القاهرة - مكتبة جامعة القاهرة
مكتبة جامعة القاهرة - مكتبة جامعة القاهرة - مكتبة جامعة القاهرة

مقال السلسل

مكتبة جامعة القاهرة - مكتبة جامعة القاهرة - مكتبة جامعة القاهرة
مكتبة جامعة القاهرة - مكتبة جامعة القاهرة - مكتبة جامعة القاهرة
مكتبة جامعة القاهرة - مكتبة جامعة القاهرة - مكتبة جامعة القاهرة

يازغۇچىنىڭ بۇرچى ھەققىدە ئويلىغانلىرىم

يازغۇچى دېگەن بۇ نامنى ھەركىم ھەرخىل شەرھلەيدىكەن. بەزىلەر ھېكايە، پوۋېست، رومان يازىدىغانلارنىلا يازغۇچى دېسە؛ يەنە بەزىلەر نەسر، ھېكايە، پوۋېست ۋە رومان يازىدىغان يازغۇچىلاردىن باشلاپ، شېئىر، داستان يازىدىغان شائىرلارغىچە؛ گېزىتكە خەۋەر يازىدىغان مۇخبىرلاردىن تارتىپ، ھەتتا پوچتىخاننىڭ ئالدىدا ساۋاتسىزلارغا سالام خەت، ئەرز-شكايەت يېزىپ بېرىپ جان باقىدىغان بۈتۈكچىلەرگىچە ھەممىنى ئوخشاشلا يازغۇچى، دەپ قارايدىكەن.

مەن بۇ يەردە تىلغا ئېلىۋاتقان يازغۇچى — نەسرېي ئەسەر يازىدىغان يازغۇچىلار، نەزمىي ئەسەر يازىدىغان شائىرلار ھەمدە ئىجتىمائىي تېمىدىكى پوبلىستىك ماقالىلەرنى يازىدىغان تەتقىقاتچىلاردىن ئىبارەت قەلەم ساھىبلىرىنى كۆرسىتىدۇ.

”ئەدەبىيات — ئىنسانشۇناسلىق“ دېيىلگەنىكەن، يازغۇچىلارنىڭ قەلىمىدىن پۈتكەن ھەرىر ئەسەر ئوقۇرمەنلەرنىڭ، ئوقۇرمەنلەر ئارقىلىق شۇ مىللەت جامائىتىنىڭ دۇنيا قارىشىغا، ئېتىقادىغا، ئەخلاقى - پەزىلىتىگە، سۆز - ھەرىكىتىگە، يۈرۈش - تۇرۇشىغا، كىيىنىش - ياسىنىشىغا، يېمەك - ئىچمىكىگە تەسىر كۆرسىتىدۇ. شۇ مەنىدىن ئالغاندا، بىر مىللەتنىڭ يازغۇچىلىرى شۇ مىللەتكە يول باشلىغۇچى سەركىلەردۇر. شۇ مىللەت روھىيىتىنىڭ كەلگۈسى تەقدىرىگە ۋەكىللىك قىلغۇچى ۋە ئۇنى تاكامۇللاشتۇرغۇچى دانىشمەنلەردۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن يازغۇچىلارنىڭ ئەمگىكى ۋە ئەسىرى ھەمدە ئەسىرىنىڭ قەدىرى - قىممىتى ”ياسىغۇچى“ لارنىڭ ئەمگىكى ۋە ئىجادىيىتىدىن نەچچە ھەسسە يۇقىرى تۇرىدۇ. نەبىئىي پەن ئالىملىرىنىڭ ئىجادىي كەشپىياتلىرى تۇرمۇشىمىزغا، خىزمىتىمىزگە قۇلايلىق، باياشاتلىق ئېلىپ كەلسە، يازغۇچىلارنىڭ مەنىسى

ئەمگىكى روھىمىزغا، يۈكسەكلىك، ئىپتىخارلىق ئاتا قىلىدۇ. «تەڭرىتاغ» ژۇرنىلىنىڭ 2007 - يىللىق 1 - سانغا بېسىلغان ئۆزبېك يازغۇچىسى تۇرسۇنئاي سادىقوۋانىڭ: «نەزەر سالغىن، دۇنيا خەلقلىرى ئەڭ كاتتا مۇنبەزلەردە، قەدىمىي جاھان كۆرىدىغان جايلاردا، ئۆزىنىڭ مۇبارەك كۈنلىرىدە مىللىي تىل، مىللىي كىيىملىرى ۋە مىللىي مەدەنىيەت مىراسلىرىنى نامايىش قىلىپ ئوتتۇرىغا چىقىۋاتىدۇ. بۇ ئۇلارنىڭ (مېنىڭ نەسلى - نەسەبىم تازا، زاتىم، تارىخىم ئېنىق) دېگىنىدۇر. مىللىي غۇرۇر دېگەن شۇ، بالىجان! دېگەن پائىدەلىك نەسەپتلىرىنى ئوقۇۋاتقىنىمدا ۋۇجۇدۇمغا بىرخىل ئىللىق سېزىم تارالدى، قەلبىم قاچانلاردىمۇ يىتىۋرۇپ قويغان قىممەتلىك نەرسىسىنى تاسادىپىي ئۇچرىتىپ قالغاندەك شادلىق ئىلكىدە يىراپ كەتتى.

تارىخقا نەزەر سالىدىغان بولساق، بىزدىمۇ قەدىمدىن بۈگۈنگىچە يۈسۈپ خاس ھاجىپ، ئەھمەد يۈكەنكى، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر، ئابدۇقادىر داموللام، مەتبىلى ئەپەندىم (تەۋپىق)، ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتسىمىن، ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر، زوردۇن سابىر، ئابدۇقادىر جالالىدىن، نەزىرە مۇھەممەتسالام... قاتارلىق يازغۇچىلار مىللەتكە، دەۋرگە ۋە جەمئىيەتكە بولغان يۈكسەك مەسئۇلىيەتچانلىق تۇيغۇسى بىلەن مىللەتنى ئويغىتىدىغان، ئويۇشتۇرىدىغان ۋە تەرەققىي قىلدۇرىدىغان نادىر ئەسەرلەرنى يېزىپ، مىللىتىمىزنىڭ يۈكسەكلىكى، جەمئىيىتىمىزنىڭ ئىلگىرىلىشى ئۈچۈن ئۆزلىرىنىڭ ئۈچمەس تۆھپىلىرىنى قوشتى ۋە قوشۇۋاتىدۇ. خەلقىمىز يۇقىرىقىدەك ۋىجدانلىق يازغۇچىلارنىڭ يۈرىكىدىن ئوخچۇپ چىققان ئۆلمەس ئەسەرلىرىدىن روھى ئوزۇق ئېلىپ، ئۆزىنى قايتىدىن تونۇدى ۋە تونۇۋاتىدۇ. نېمىنىڭ شەرەپ، نېمىنىڭ نومۇس، نېمىنىڭ سادىقلىق، نېمىنىڭ سادىقلىق، نېمىنىڭ سادىقلىق، نېمىنىڭ ۋارىسلىق، نېمىنىڭ دورامچىلىق ئىكەنلىكىنى ئەنە شۇنداق يازغۇچىلارنىڭ ئەسىرىدىن ھەقىقىي تونۇپ يېتىپ، «ئۇرغۇي» ئەمەس، بەلكى، ئۇيغۇر بولۇش ئۈچۈن تىرىشىۋاتىدۇ. مانا بۇ، يازغۇچىلىرىمىزنىڭ تارىخ يۈكلىگەن مەسئۇلىيەت

ۋە مەجبۇرىيەتنىڭ ھۆددىسىدىن چىققانلىقى ۋە چىقۇۋاتقانلىقىنىڭ ئىپادىسى. مانا بۇ يازغۇچىلارنىڭ مىللەت ۋە جەمئىيەت ئالدىدىكى بۇرچى.

بىراق، قاچانلاردىدۇر، قايسى بىر يازغۇچى: ”چەت ئەللىك مۇسۇلمانلار مەسچىتكە يالاڭۋاش كىرىپ، يالاڭۋاش ناماز ئوقۇيدىكەن“ دەپ پىزىپ قويۇۋىدى، ئۇيغۇر يىگىتلىرىمىزمۇ ئارانلا تۇرۇپمىدىكىن، تاڭ، بىر ئوبدان يارىشمىلىق دوپپىلىرىنى ئەپ تاشلاپ، مەسچىتكىمۇ، رىستورانغىمۇ، بازارغىمۇ، مازارغىمۇ، تويغىمۇ، ھازىغىمۇ ئوخشاشلا يالاڭۋاش بېرىۋېرىدىغان بولدى (مۇئەللىپمۇ شۇنىڭ ئىچىدە). ناۋادا بىرەر ئۇيغۇر يىگىتى بېشىغا دوپپا كىيىپ رەستىگە چىققۇدەك بولسا كۆرگەن - بىلگەنلەر تەپ تارتماستىن: ”سىزگە نېمە بولدى؟ قارىلىق بولۇپ قالدىڭىزمۇ؟“ دەپ بىمەنە سوئاللارنى سوراپ ئازام بەرمەيدىغان بىنورمال ھالەت كۆرۈلدى. شۇنىڭ بىلەن، بىر يارىشمىلىق چىمەن دوپپا، بادام دوپپىلار ئۇيغۇر خانىم قىزلىرىنىڭ باشقا مىللەت مېھمانلىرىغا تەقدىم قىلىدىغان سوۋغات بۇيۇمىغا ئايلىنىپ قالدى، خالاس.

مەيلى بۇرۇنقى پىلانلىق ئىگىلىك دەۋرىدە بولسۇن ۋە مەيلى بۈگۈنكى بازار ئىگىلىكى دەۋرىدە بولسۇن، ھەممە ساھە، ھەممە كەسىپ ۋە ھەممە كىشىنىڭ ئۆزىگە تۇشلۇق ئىشلەپچىقىرىش پىلانى ۋە ۋەزىپە كۆرسەتكۈچى بار. بىراق، يازغۇچىلارنىڭ ۋەزىپىسى يوق (ھۆكۈمەت مەخسۇس تەكلىپ قىلغان بىر قىسىم توختاملىق يازغۇچىلاردىن باشقا). شۇڭا بىزنىڭ يازغۇچىلىرىمىز بىر قىسىم مۇسۇلمانلار دۆلەتلىرىدە يۈز بېرىۋاتقان مەزھەپ سوقۇشىنىڭ خەلقكە كەلتۈرگەن بالايىپاتىدىن چوڭقۇر ساۋاق ئېلىپ، مىللىتىمىز ھازىرچە قوبۇل قىلالمايدىغان، مىللەت ئوتتۇرىسىغا نىزا تېرىدىغان بىر قىسىم ئەسەرلەرنى يازغاندىن ۋاقىتتىنچە سۈكۈت قىلغىنى تۈزۈك. شۇنداق قىلغاندىلا ئەجدادلارغىمۇ، ئەۋلادلارغىمۇ يۈز كېلەلگىلى بولىدۇ. مانا بۇ - يازغۇچىلارنىڭ ئوقۇرمەنلەر ۋە دەۋر ئالدىدىكى بۇرچى.

خوش، ئۇنداق بولسا بىزنىڭ يازغۇچىلىرىمىز ئۆزلىرىنىڭ يۇقىرىقىدەك بىر قاتار بۇرچ، مەجبۇرىيەتلىرىنى تولۇق ئادا قىلىشى ئۈچۈن ئۆزلىرىدە قانداق ساپا ۋە خۇرۇچنى ھازىرلىشى كېرەك؟

بىزنىڭ يازغۇچىلىرىمىز، بىرىنچىدىن، ئۆزىمىزنىڭ مەدەنىيەت تارىخىنى مۇپەسسەل بىلگەندىن سىرت، باشقا مىللەتلەرنىڭ ئىلغار مەدەنىيىتىنىمۇ پۇختا بىلىشى، كەلگۈسىگە ئۈمىدلىك كۆز بىلەن قارايدىغان، نەزەر دائىرىسى كەڭ مۇتەپەككۈرلاردىن بولۇشى كېرەك. ئىككىنچىدىن، مىللەت توپىدا ساقلنىۋاتقان قىسمەن قاششاقلىق ئىللەتلىرىنى ئويىپكىتىپ تەھلىل قىلىپ، قېزىپ چىقىش بىلەن بىرگە، مىللەتنىڭ ئۆزىنى روناق تاپقۇزۇش يولىنىمۇ تەڭ كۆرىستىپ بېرەلەيدىغان، خەلقىگە روھىي ئوزۇق ئاتا قىلالايدىغان، بىر قىسىم روھىي چۈشكۈن كىشىلەرنى، بولۇپمۇ، تۇيۇق يولغا كىرىپ قالغان ياشلارنى توغرا يولغا باشلىيالايدىغان دانىشمەنلەردىن بولۇشى كېرەك. ئۈچىنچىدىن، يازغۇچىلىقنى يۈز - ئابروى تېپىشنىڭ دەسمايىسى دەپ بىلمەستىن بەلكى، ئۆزىنى مىللەت ئۈچۈن، خەلق ئۈچۈن، ئەدەبىيات ئۈچۈن تەقدىم قىلالايدىغان؛ ئەسەرنى ھېسسىيات بىلەنلا ئەمەس، بەلكى ئەقىل بىلەن يازىدىغان، يازغان ئەسىرىگە ۋىجدان بىلەن تامغا باسىدىغان پىداكارلاردىن بولۇشى كېرەك. تۆتىنچىدىن، ئەسەر يېزىشتا ھۇرۇنلۇق قىلماسلىقى، ئېلان قىلدۇرۇشقا ئالدىرىماسلىقى، ئەسىرىنىڭ ئۆزىدىن ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرۈشىنى ئىجادىيەت يولىنىڭ تۈپكى مىزانى قىلىشى كېرەك.

بازار ئىگىلىكى ۋە دېھقان يازغۇچىلار

بەش - ئالتە يىلنىڭ ئالدىدا قولۇمغا ھەر سان يېڭى زۇرنال ۋە گېزىتى ئالساملا ئالدى بىلەن ئايال ئاپتورلارنىڭ ئىسمىغا كۆز يۈگۈرتەتتىم. ناۋادا ئايال ئاپتورلارنىڭ ئەسەرلىرى بېسىلغان بولسىلا ئاۋۋال شۇلارنىڭ ئەسىرىنى ئوقۇپ بولۇپ، ئاندىن باشقا ئەسەرلەرنى ئوقۇپ چىقاتتىم، مېنىڭ ئۇنداق قىلىشىم بىرى، يازدىغانلار ئىچىدە ئاياللارنىڭ نىسبەتەن ئاز بولغانلىقىدىن، يەنە بىرى، قارشى جىنسىلىقلارنىڭ بىر - بىرىگە قىزىقىشىدىن بولغان بولۇشى مۇمكىن. ئەمدى يېقىندىن بېرى، «شىنجاڭ مەدەنىيىتى»، «جۇڭگو مىللەتلىرى» قاتارلىق زۇرناللارنى قولۇمغا ئالسام ئاۋۋال دېھقان ئاپتورلارنىڭ ئەسەرلىرىنى ئىزدەيدىغان، ئەگەر ئۇلارنىڭ ئەسىرى بولسا ئاۋۋال شۇنى ئوقۇپ بولۇپ، ئاندىن باشقا ئەسەرلەرنى ئوقۇيدىغان بولۇپ قالدىم، چۈنكى ئۇلار يوقلۇقتىن بارلىققا كېلىپ، ئازلىقتىن زورىيىۋاتىدۇ. شۇنداق بولۇشىغا قارىماي ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرىنىڭ ھېسسىياتى خۇددى دېھقانلاردەك ساددا، دېمەكچى بولغان پىكىرى دېھقان قىزلىرىدەك گىرىمىسىز ۋە خىمىيىۋى ئوغۇت سالمىغان يەرنىڭ بۇغدىيىدەك ساپ.

90 - يىللارنىڭ باشلىرىدا ئاغىنەمنىڭ ئاغىنىلىرى بىلەن بىر سورۇندا ئولتۇرۇپ قالساق سورۇن باشقۇرغۇچى (ياكى ساھىبخان) سورۇننىڭ قائىدىسى بويىچە مېھمانلارنى ئۆزئارا تونۇشتۇرۇپ، نۆۋەت ماڭا كەلگەندە:

— بۇ ئاغىنىمىزنىڭ ئىسمى شەرىپى ئابدۇرەھىم ھەكىمى، يېزا ئىگىلىك بانكىسىدا ئىشلەيدۇ، ئۆزى شائىر، — دەپ تونۇشتۇراتتى. شۇنداق تونۇشتۇرسا بەزىلەر ماڭا ھەيرانلىق، قىزىقىش نەزىرى بىلەن قارايتتى ۋە ئۆزىچە مەندىن ھەرخىل سوئاللارنى سوراپ باقاتتى:

— سىز بانكىدا ئىشلەپ تۇرۇپ يەنە شېئىر يازدىكىنەنسىز — ھە!
 — سىز قايسى مەكتەپتە، نېمە كەسىپتە ئوقۇغانتىغىز؟
 — سىز ئەدەبىيات، يېزىقچىلىق نەزەرىيىسى ئوقۇمايمۇ يەنە شائىر بولۇپسىز — ھە؟

ئەدەبىيات، يېزىقچىلىق، شېئىر دېگەنلەرنى چۈشەنمەيدىغانلارغۇ، بۇ ھەقتە زۇۋان سۈرمەيتتى. ئەكسىچە يۇقىرىقىدەك سوئاللارنى سورايدىغانلار ئۆزىنى خېلى زىيالىي چاغلايدىغان، ھەمدە ئۆزىچە بۇ سوئالنى بىز شېئىرنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى، شېئىر يېزىشنىڭ ھەممە ئادەمنىڭ قولىدىن كېلىۋەرمەيدىغان، پەۋقۇلئاددە قىيىن ھۈنەر ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ سوراۋاتىمىز دەيدىغان مەمەدان كىشىلەر ئىدى. ھەتتا مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنۋېرسىتېتىنىڭ مەلۇم بىر ئۇيغۇر تىلى پروفېسسورىمۇ مېنىڭ تەرجىمىھالىمنى كۆرگەندىن كېيىن ئۆزىچە ماڭا كۆڭۈل بۆلۈپ:
 — سىز مۇشۇ ئىقتىدارىڭىز بىلەن بانكىغا زايە كېتىپسىز، ئەسلىي ئوقۇتقۇچى بولسىڭىز بولۇپتىكەن، — دېگەندى.

مەن دەسلەپتە شۇنداق سورىغۇچىلارغا:

— لۇشۇن ئەپەندىمۇ ئەدەبىيات ئوقۇمىغان. ئۇ ياپونىيىدە دوختۇرلۇق كەسپىدە ئوقۇغان. ئوقۇش پۈتتۈرۈپ ۋەتەنگە قايتقاندىن كېيىن جۇڭگو خەلقىنىڭ روھىيىتىدىكى كېسەلنىڭ بەدىنىدىكى كېسەلدىن ئېغىر ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ، جۇڭگو خەلقىنى روھىي جەھەتتىن داۋالاش ئۈچۈن ئوپىراتسىيىنى پىچاق بىلەن ئەمەس، قەلەم بىلەن قىلغان، — دەپ چۈشەندۈرەتتىم، كېيىنچە بۇنداق گەپلەرگە پەرۋاسىز قارايدىغان، بەزىدە كۈلۈپلا ئۆتكۈزۈۋېتىدىغان بولدۇم. چۈنكى، بىزدە ”نادانغا سۈكۈت“ دېگەن گەپ بار ئەمەسمۇ. ئۇلارچە بولغاندا، يازغۇچى، شائىر دېگەنلەر چوقۇم ئالىي مەكتەپتە سىستېمىلىق ئەدەبىيات نەزەرىيىسى ئوقۇپ، يېزىقچىلىق مەشىقلىرىنى ئىشلەپ دېپلوم ئالغان زىيالىيلاردىن چىقىشى كېرەك ئىدى. چۈنكى، يېزىقچىلىقنى ئالىي مەكتەپتە مەخسۇس ئۆگىتىپ قويدۇ، يەنە كېلىپ يازغۇچى، شائىر

دېگەنلەر گېزىتخانا ۋە ياكى ئەدەبىي ژۇرناللاردا مۇھەررىرلىك، مۇخبىرلىق قىلىشى كېرەك، ھېچبولمىغاندا ئوقۇتقۇچى بولۇشى كېرەك، يازغۇچى، شائىر دېگەنلەر شۇنداق يەرلەردىن چىقىدۇ، دەپ ئويلايتتى. بانكىغا ئوخشاش ئەتىگەندىن كەچكىچە پۇل ساناش، چوت سوقۇشتىن باش كۆتۈرەلمەيدىغان ئادەملەر توپىدىن مەندەك بىر شائىرچاقنىڭ چىقىپ قېلىشى تىرىقتىن تۈك چىققاندىكى بىر ئىش ئىدى.

مەن شۇ چاغدا مەندىن شۇنداق بىمەنە سوئاللارنى سورىغانلارنى ئەيىبلەمەكچى ئەمەسمەن، ھەمدە ئەيىبلەشكىمۇ ھەقىقىي يوق. چۈنكى، شۇ زاماندىكى كىشىلەرنىڭ بىلىشى، سەۋىيىسى شۇنچىلىك ئىدى. ئۇ چاغلاردا بىرەر پارچە شېئىرىم ئېلان قىلىنسا بەزى كەسپداشلىرىم تېخى سۆيۈلۈپ "ئابدۇرەھىمنىڭ بىر پارچە ماقالىسى ئېلان قىلىنىپتۇ" دېيىش كېتەتتى. بۇ يەردە قىستۇرۇپ ئۆتۈپ كېتىشكە تېگىشلىك بىر ئىش شۇكى بىر قېتىم مەن يازغان ساتىرادىكى سەلبىي پىرسوناژنىڭ ئىسمى بىر خىزمەتدەشمنىڭ ئىسمىغا ئاسادىيېي ئوخشاپ قالغانلىقى ئۈچۈن، مەن ئۇنىڭغا ھەرقانچە چۈشەندۈرسەممۇ، ئۇ خىزمەتدەشمنى قايىل قىلالماي ئىككىمىز تەگىشىپ قېلىپ، ئاخىردا ناھىيىلىك، ھەتتا ۋىلايەتلىك بانكىنىڭ باشلىقلىرىدىنمۇ دەككەمنى يېگەندىم. ناۋادا ئۆز ۋاقتىدا قاراقاش ناھىيىسىنىڭ ھاكىمى مەرھۇم ئابدۇللا مەخسۇت (كېيىن خوتەنگە مۇئاۋىن ۋالىي بولغان)، ۋىلايەتلىك پارتكومنىڭ مۇئاۋىن سېكرىتارى مۇھەممەت توختى (كېيىن خوتەن پىداگوگىكا ئالىي تېخنىكومىنىڭ مۇدىرى بولغان، ھازىر پېنسىيىدە) دەك ئەدەبىي ئەسەرنىڭ رېئاللىقتىن بىر بالداق يۇقىرى تۇرىدىغان بەدىئىي توقۇلما ئىكەنلىكىنى چۈشىنىدىغان ئوقۇمۇشلۇق رەھبەرلەر بولمىغان بولسا، "باشلىق" نى سۆكۈپ ساتىرا يازغىنىم ئۈچۈن خىزمىتىمدىن ئايرىلغىلىمۇ تاس قالغاندىم.

دېمەكچى بولغىنىم، 90 - يىللاردا دۆلەت ئىشچى - خىزمەتچىلىرىنىڭ بىلىم قۇرۇلمىسى، ئەدەبىياتقا بولغان چۈشەنچىسى پەقەت شۇنچىلىكلا ئىدى. ئۇنداق شارائىتتا يېزىدىكى دېھقانلارنىڭ

ئارىسىدىنمۇ يازغۇچى، شائىر يېتىشىپ چىقىدۇ ۋە ياكى بەلگىلىك مەدەنىيەت سەۋىيىسىگە ئىگە زىيالىيلارمۇ يېزىدا دېھقانچىلىق قىلىپ جان بېقىشقا مەجبۇر بولىدۇ دېگەننى تەسەۋۋۇر قىلىش ئەسلا مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

مانا، ھەش - پەش دېگۈچە ئارىدىن ئون نەچچە يىل ئۆتۈپ بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە «جۇڭگو مىللەتلىرى»، «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ۋە «شىنجاڭ ياشلىرى» ... قاتارلىق نوپۇزلۇق ژۇرناللارنى سەرخىل ئەسەرلىرى بىلەن تەمىنلەپ كېلىۋاتقان ئىجتىھادلىق ئاپتورلارنىڭ ئىچىدىن دېھقان ئاپتورلار مەلۇم سالماقنى ئىگىلەيدىغان يېڭى بىر ھالەت شەكىللەندى. بەلكىم بۇنداق دېھقان شائىر، دېھقان يازغۇچى، دېھقان تەتقىقاتچىلار باشقا گېزىت - ژۇرناللارنىڭمۇ ئەتراپىغا زىچ ئۇيۇشقان بولۇشى مۇمكىن، ئەپسۇس ئاپتورنىڭ ئادىسىنى بىللە ئېلان قىلىشنى ئادەت قىلمىغان مەتبۇئاتلاردىكى دېھقان يازغۇچىلارنى بايقاشقا پىقىر قادر بولالمىدىم.

دېمەك، ھازىر جەمئىيەتكە شۇنداق نەزەر سالىدىغان بولساق مەندەك بانكىدا ئىشلەپ تۇرۇپ شېئىر يازىدىغان شائىرغىمۇ خەقنىڭ قارايدىغانغا كۆزى يوق. ھەتتا دېھقان شائىر، ئىشىز يازغۇچى، مەدىكار پەيلاسوپ، كاۋاپچى كەشىپاتچىلاردىنمۇ ھېچكىم ئەجەبلەنمەيدىغان بولدى. ئەڭ ياخشىسى ھازىر ئۇلارنى "سەن نېمە ئۈچۈن دېھقان تۇرۇپ شېئىر يازىسەن؟"، "سەن نېمە ئۈچۈن يازغۇچى تۇرۇپ ئىشىز قالدىڭ؟"، "پەيلاسوپ دېگەنمۇ مەدىكار بولامدۇ؟" دەپ سوئال سوراپ ئاۋارە قىلىدىغان ئادەم يوق. ئۇلاردىن ھېچكىم ئەجەبلەنمەيدۇ ۋە ئۇلارغا ھېچكىم ئىچ ئاغرىتمايدۇ. خۇددى ئەزەلدىن شۇنداق بولۇپ كېلىۋاتقاندەك، گويا ئەسلىي شۇنداق بولۇشقا تېگىشلىكتەك. مانا بۇلار جۇمھۇرىيەت قۇرۇلغاندىن بېرى نەچچە قېتىملىق مەمۇرىي بۇيرۇق، قۇرۇق شوئار بىلەن ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا مۇمكىن بولمىغان، بىراق پىقنىقى يىگىرمە نەچچە يىلدىن بۇيان ئېلىمىزدە يولغا قويۇلۇۋاتقان

ئىقتىسادىي ئىسلاھات ۋە ئىش ئورنىغا چىقىشتىكى رەھىمسىز رىقابەت ۋە شۇنداقلا بازار ئىگىلىكىدىن ئىبارەت ئىقتىسادىي پىشاك بىزگە ئانا قىلغان رىئاللىق، مانا بۇ بازار ئىگىلىكى رىياپىقا چىقارغان دېھقان يازغۇچىلار. دۆلىتىمىزنىڭ ھازىرقى خىزمەت تەقسىماتىدا قوللىنىلىۋاتقان ئالىي مەكتەپنى پۈتتۈرگەن ئوقۇغۇچىلارنى دۆلەت بىر تۇتاش خىزمەتكە تەقسىم قىلماسلىق، ئۇلار يېزىدىن بېرىپ يېزىغا قايتىشتىن ئىبارەت بۇخىل رىئاللىق بىزگە مەلۇم بىر گۈزەل مەنزىرىنى سۈرەتلەپ بېرىۋاتىدۇ. بىرىنچىدىن، دېھقانلارنىڭ بىلىم قۇرۇلمىسى يۇقىرى كۆتۈرۈلدى ۋە كۆتۈرۈلدى. مانا بۇ ھەممىمىز خۇشاللىنىشقا، پەخىرلىنىشكە تېگىشلىك بىر ئىش ... دېھقانلارنىڭ بىلىم قۇرۇلمىسى يۇقىرى كۆتۈرۈلسە، يېزىلاردا ئەخلاقىي، ئەقلىي ۋە جىسمانىي جەھەتلەردىن تەڭ يېتىلگەن مىڭلىغان مەدەنىيەتلىك ئەمگەكچىلەر بارلىققا كەلسە، ئۇلارنىڭ ئىچىدىن نەچچە يۈز روزى سايت، نۇرغۇن مەمەت توختىلار يېتىشىپ چىقىپ، دېھقانلارنىڭ خۇشاللىقىنى، قايغۇسىنى، دەردىنى، ئارزۇسىنى مەتبۇئات ئارقىلىق ھاكىمىيەت بېشىدىكىلەرگە دەل ۋاقتىدا يەتكۈزۈپ تۇرىدۇ. يۇقىرىنى ئالداپ، تۆۋەننى بېسىپ ئۆگىنىپ قالغانلارنىڭ يالغان-ياۋىداق دوكلاتلىرىنىڭ قۇرۇق ھەيۋىسىنى، دېھقانلارنىڭ ھەقىقىي يۈرەك سادالىرى ئېزىپ مىجىقىنى چىقىرىدۇ. يۇقىرىدا كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ جانىجان تۈپ مەنپەئىتىگە ھەقىقىي ۋەكىللىك قىلىدىغان رەھبەرلەر تېخىمۇ كۆپىيىدۇ، تۆۋەندە پالتىنىڭ بىسىدا ئەمەس، چۈلدىسىدا ئوتۇن يارىدىغان قارا قورساق چاپارمەنلەر زاۋال تاپىدۇ. ئۇ چاغدا دېھقانمۇ ئەسلىي دېھقانچىلىق ھالىتىگە قايتىدۇ، ئىككىنچىدىن، مەكتەپتە ئوقۇشنى بولۇپمۇ ئالىي مەكتەپتە ئوقۇشنى، نوقۇل ھالدا كادىر بولۇش يەنى بىر ئۆمۈر داش قازاننىڭ تاسقىنى يەيدىغان مائاشلىق بولۇش ئۈچۈن دەپ ئويلايدىغان كىشىلەرنىڭ تونۇشمۇ تەدرىجىي ئۆزگىرىپ ئالىي مەكتەپتە ئوقۇشنى ئەقلىي كامالىتىنى تاكامۇللاشتۇرۇش، ئۆز - ئۆزىنى، دۇنيانى چۈشىنىش، ئادىمىيلىك ھوقۇقىنى قوغداش ئۈچۈن دەپ چۈشىنىدىغانلار،

ھېچبولمىغاندا دېھقانچىلىق قىلساقمۇ ئەڭ ئاز ئەمگەك ۋە ئەڭ تۆۋەن مەبلەغ سەرپ قىلىپ، ئەڭ يۇقىرى پايدىغا ئېرىشىش ئۈچۈن دەپ چۈشىنىدىغانلار كۆپىيىدۇ. جاپاكەش دېھقانلار ھۆددە يېزىشنىڭ ھەقىقىي خوجايىنلىرىغا ئايلىنىدۇ، كادىر بىلەن دېھقاننىڭ، شەھەر بىلەن يېزىنىڭ پەرقى تەدرىجىي ئازىيىدۇ. مانا بۇلار — ھازىرقى ۋەزىيەتنىڭ تەقەززاسى ۋە تەرەققىياتى، دەۋرنىڭ رىتىمى. بۇنى ھېچكىم ۋە ھېچقانداق كۈچ نوسىمەن دەپمۇ توسۇپ قالالمايدۇ، خۇددى قۇياشنى ئېستەك بىلەن ياپقىلى بولمىغاندەك!

خۇدا بىزگە شۇنداق ياخشى كۈنلەرنىمۇ كۆرگىلى نىسپ قىلغاي!

يېڭى ئەسردىكى خورسەننىش ۋە ئومىد

دۇنيا سودا تەشكىلاتى جەننەت ئەمەس

ئېلىمىز 20-ئەسىرنىڭ 80-يىللىرىدىن باشلاپ دۇنيا سودا تەشكىلاتىغا ئەزا بولۇشنى ئىلتىماس قىلغىلى تۇرۇۋىدى، بۇ بوسۇغىسى ئېگىز تەشكىلاتنىڭ ئەمەلدارلىرى ھېلى ئۇنداق، ھېلى بۇنداق باھانە-سەۋەبلەرنى كۆرسىتىپ، ئېلىمىزنىڭ بۇ ئارزۇسىنى كەينىگە سۈرۈشكە باشلىدى. "قېرىشقاننىڭ ئانىسى ئال" دېگەندەك بىزمۇ بۇ نىيىتىمىزدىن قەتئىي يانمىدۇق. بۇ تەشكىلاتقا ئەزا بولۇش ئۈچۈن ئۈستقۇرۇلمىدىن تارتىپ ئىقتىسادىي بازىسىقچە ھەممىنى بىر قۇر ئىسلاھ قىلدۇق. سوتسىيالىستىك دېموكراتىك سىياسىنى مۇكەممەللەشتۈرۈش ئۈچۈن تۈرلۈك قانۇن-نەزاملارنى تۈزۈپ ئېلان قىلدۇق؛ پىلانلىق ئىگىلىكنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، سوتسىيالىستىك بازار ئىگىلىكى تۈزۈلمىسىنى ئورناتتۇق؛ زاۋۇت، كان-كارخانىلارنى دەسلەپتە ھۆددىگە بەردۇق، كېيىن پايچىكلاشتۇردۇق؛ ئىشچىلارنىڭ دەسلەپتە تۆمۈر تاۋىقىنى چىقىپ تەكلىپ قىلدۇق، ئاخىرىدا ئىشتىن قالدۇردۇق. مەركەز ھەممە ساھەگە بازارغا يۈزلىنىش چاقىرىقىنى چىقىرىۋىدى باشقا جايلاردا قانداق بولۇپتىكىن، تاڭ؟ مەن ياشىغان خوتەندىكى بەزىلەر بازار ئىگىلىكى دېگەننى "سودا-سېتىق" دەپلا چۈشىنىپ، ئىدارىنىڭ يول بويىدىكى بىر ئوبدان گۈللۈكلىرىنى بۇزۇپ، دەرەخلىرىنى كېسىپ ئورنىغا دۇكان سېلىپ ئىجارىگە بەردى. تەبىئىي مەنزىرە، گۈزەل مۇھىتنىڭ ئورنىغا "ساتراشخانا"، "ئۇسسۇلۇق دۇكىنى"، "پۈت يۈيۈش ئورنى"، "بەل تۇتۇش ئۆيى" دېگەندەك ئاللىقانداق نەرسىلەر قۇرۇلدى. دېمەك، بىز بۇ تەشكىلاتقا ئەزا بولۇش ئۈچۈن ئاز بەدەل تۆلىمىدۇق.

20. ئەسىرنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە تېلېۋىزور دىمۇ، رادىئو دىمۇ، كېزىتىمۇ، ژۇرنال دىمۇ، ئىدارىدىمۇ، ھەتتا توي-مەرىكە، مەشرەپ-زىياپەتلەردىمۇ ساپلا شۇ گەپ — دۇنيا سودا تەشكىلاتىنىڭ گېپى. شۇ كۈنلەردە مەركەزدىن تۆۋەنگىچە، شەھەرلەردىن يېزىلارغىچە، ئەمەلداردىن، پۇقراغىچە ھەممىنىڭ ئىش-ھەرىكىتىدە بىر خىل جىددىيلىك، قەلبىدە بىر خىل ئۈمىدۋارلىق، خۇددى ئىخلاس مەن مۇسۇلماننىڭ ھەج سەپىرى ئالدىدىكى ئالدىراشلىقىدەك، ئاشىق يىگىتنىڭ توي ئالدىدىكى تەقەززالىقىدەك، كىچىك بالىلارنىڭ ھېيت ھارپىسىدىكى خۇشاللىقىدەك... مەنمۇ بىر جۇڭگو پۇقراسى بولغاچقا بۇ يېڭىلىققا كۆڭۈل بۆلمەي، قىزىقماي تۇرالمىدىم. كۆڭۈل بۆلۈشۈم، قىزىقىشىم ئاخىر بېرىپ ئىتتىزالىققا ئايلاندى. خۇددى ئېلىمىز بۇ تەشكىلاتقا ئەزا بولۇپ كىرسە دۆلىتىمىزدە ئىقتىسادىي قىيىنچىلىق پۈتۈنلەي تۈگەپ، پۇقراننىڭ توققۇزى ئىل، قىيىنچىلىقى ھەل بولۇپ كېتىدىغاندەك.

“كۆرۈنگەن تاغ يىراق ئەمەس” دېگەندەك 2001-يىلى 11-ئايدا ئېلىمىز ئاخىر بۇ تەشكىلاتقا ئەزا بولۇپ كىردى. قەلبىمدە بىر پاتمان خۇشاللىق، پاھ! مانا ئەمدى تاموژنا بېجى دېگەن نەرسە تۈگىدى، سودىغا توسالغۇ يوق، دۇنيا نوپۇسىنىڭ بەشتىن بىر قىسمىنى ئىگىلەيدىغان جۇڭگونىڭ بۇ تەشكىلاتقا ئەزا بولۇشى ئىقتىسادنىڭ يەر شارىلىشى ئۈچۈن شەرت-شارائىت ۋە زېمىن ھازىرلاپ بەردى. مانا ئەمدى پۇت-قولمىزنى ئۇزۇن سۇنۇپ ياتساق، چەت ئەللىكلەر ئالىي پىكاپ، كومپيۇتېر دېگەنلەرنى مەھەللىگە ئەكىلىپ، كوچمۇ كوچا توۋلاپ يۈرۈپ ئەرزان باھادا تۆكمە قىلىپ ساتسا؛ كېتەشەدە بىزنىڭ بۇغداي-قوناق، خەي-پايپاقلىرىمىزنى دېگىنىمىزگە ئېلىپ قايتسا؛ ھەر بىرىمىزگە بەشتىن دۆلەتنىڭ پاسپورتىنى تارقىتىپ بەرسە، بۈگۈن پارىژدا، ئەتە لوندوندا، ئۆگۈنلۈككە مەككىدە... پاھ! ئۆلمەي تۇرۇپ جەننەتكە كىرىدىغان ئوخشايمىز، دەپتىمەن.

ئارىدىن توپتوغرا يەتتە يىل ئۆتۈپ ئەمدى بىلىدىمكى، دۇنيا سودا

تەشكىلاتى دېگەن مەن ئويلىغاندەك ئۇنداق غايىۋى جەننەت ئەمەس، بەلكى بىر رەھىمسىز جەڭگاھكەن ئەمەسمۇ! بەزىلەرنى قۇتلىسا يەنە بەزىلەرنى پۇتلايدىغان، ئىقتىسادنىڭ يەر شارلىشىشىنى مەن تېخى ھەقىچان پەللىكە يانچۇقتىكى پۇل تۈگىسە قويۇن يانچۇقتىكى پۇلنى ئېلىپ خەجلىگەندەكلا ئوڭاي ئىش، مەن دېگەن تەرەققىي قىلىۋاتقان سوتسىيالىستىك دۆلەتنىڭ ئەركى پۇقراسى، مائاشىم يەتمەي قالسا تەرەققىي قىلغان كاپىتالىستىك دۆلەتلەرنىڭ ئوشۇق پۇللىرىنى خەجلىگەچ تۇرارمەن، دەپ ئاغزىمنى تاتلىق قىلىپ يۈرگەنلىرىمچۇ تېخى! مانا ئەمدى باشقىلار بىرنى چۈشكۈرۈۋىدى پۈتۈن دۇنيا خەلقىگە زۇكام تەگدى، ئامېرىكىدا پۇل مۇئامىلە كرىزىسى يۈز بېرىۋىدى پۈتۈن دۇنيانىڭ ئىقتىسادى كاساتلاشقىلى تۇردى، دېمەك، دۇنيا سودا تەشكىلاتىغا كىرىش دېگەنلىك — يولۋاسنىڭ ئۇۋىسىغا كىرىش دېگەنلىك ئىكەن، ئىقتىسادنىڭ يەر شارلىشىشى دېگەنلىك — تىكەن پۈتۈنغا كىرسە، ياش كۆزىڭىزدىن چىققاندەك ئىشكەن ئەمەسمۇ!

فوند سودىسىدا نېھنى يوقىتىپ، نېھىگە ئېرىشتۇق؟

فوند شىركەتلىرىنىڭ ئىچكىرىدىكى ئىقتىسادى تەرەققىي قىلغان شەھەرلەردە قۇرۇلغانلىقى، ھەمدە ئۇلار مەھسۇلاتلىرىنى، يەنى فوندىلىرىنى ئېلىم-سېتىم قىلىشنى ھەر قايسى سودا بانكىلىرى ۋە باشقا پۇل مۇئامىلە ئاپپاراتلىرىنىڭ ۋاكالىتەن بېجىرىشىگە ھاۋالە قىلغانلىقى ئۈچۈن، ھەر قېتىملىق يېڭى فوند بازارغا سېلىنغاندا ئاۋۋال ئىچكىرىدىكىلەر ئالاتتى، ئۇلاردىن ئاشسا بىز ئالاتتۇق، ئەگەر ئۇلاردىن ئاشمىسا پۇرسەت كۈتۈپ تۇرۇپ، نىمكەش بازاردىن ئالاتتۇق، چۈنكى، ئىچكىرىنىڭ ئەتىگەنلىك ئىشقا چۈشۈش ۋاقتى بىزدىن ئىككى سائەت بۇرۇن بولغاچقا بىر قىسىم بازىرى ئىتتىك، ئىستىقبالىلىق فوندىلار شۇ ئىككى سائەت ئىچىدە سېتىلىپ تۈگەيتتى. ئاتا-بوۋىلارنىڭ "سەھەر

قوپقان سائادەت” دېگىنى شۇ ئوخشايدۇ. بۇنداق چاغلاردا ئۆزۈمنىڭ شۇنداق ئامەت ياغىدىغان جايلاردا بولۇپ قالمىغىنىمغا يۈز مىڭ پۇشايمانلارنى قىلغان چاغلىرىمۇ يوق ئەمەس. بىراق بۇ فوندى سودىسى بانكا ئارقىلىق ئېلىم. سېتىم قىلىنىۋاتقان بولغاچقا بۇ سودىغا ھەر ھالدا باشقا ئورۇندىكىلەردىن بۇرۇنراق كىرىشىۋالغانلىقىمنى ئويلىسام كۆڭلۈم ئازراق تەسكىن تېپىپمۇ قالاتتى. ”ئالدىڭغا قاراپ پىكىر قىل، ئارقاڭغا قاراپ شۈكۈر قىل” دېگەن شۇ. دە!

فوندى دېگەن شەيتىنى كۈچلۈك جۇۋانغا ئوخشايدىكەن. ئوينىمىغانلارنىڭ ئوينىغۇسى كېلىدىكەن، ئازراق پايدا تاپقانلارنىڭ جىقراق تاپقۇسى كېلىدىكەن، زىيان تارتقانلارنىڭ كۈتۈپ باققۇسى كېلىدىكەن. ئىشقىلىپ بۇ ھازىرلىقنىڭ كۈچىسىغا بىرلا كىرىپ قالدىڭىزمۇ بولدى، چىققىڭىز زادى كەلمەيدىكەن. مەن فوندى سودىسىدا مىليونلاپ پايدا ئالغانلىرىمۇ، مىليونلاپ زىيان تارتقانلىرىمۇ ئاڭلىدىم. ئۆيىنى سېتىپ فوندى سېتىۋېلىپ ئاقتا قالغانلارنى كۆردۈم، ماشىنىسىنى سېتىپ فوندى سېتىۋېلىپ پىادە قالغانلارنى كۆردۈم، فوندى سودىسىدا پايدا تېپىپ داچا ياكى ماشىنا سېتىۋالغانلارنى ئاڭلاپ باقمىدىم. بىر دوستۇمنىڭ دەپ بېرىشىچە، بىزنىڭ خوتەندىن چىققان بىر داڭلىق تاشچى (قاشتېشى سودىگىرى — مۇھەررىردىن) بار ئىكەن. ئۇ دەسلەپتە 30 مىڭ يۈەن دەسمايە بىلەن بۇ سودىغا تۇتۇش قىلىپ، ئۇزاق ئۆتمەي ئىش-ئوقىتى راۋۇرۇس يۈرۈشۈپ دەپنە-دۇنياسى بىر نەچچە 100 مىڭ يۈەنگە يېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئىشنىڭ يولى مۇشۇ ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپ تونۇش-بىلىشلىرىدىن قەرز قىلىپ يۈرۈپ بىرەر مىليون يۈەنلىك تاش يىغىپ، ئۈرۈمچىگە ئېلىپ كەپتۇ. ئەمما، دەل ئاشۇ پەيتتە تاش بازىرى كاساتلىشىپ، ئۇنىڭ تاشلىرىنى ئالارغا ئادەم چىقماپتۇ؛ بىر مىليون يۈەنلىك تاش دۆڭكۆۋرۈكتىكى مىللەتلەر كوچىسىدا خېرىدار كۈتۈپ ياتارمىش. ھېلىقى تاشچىمۇ ھەر كۈنى قەرز سۈيىلەپ كېلىپ بوسۇغىنى تېشىۋەتكۈدەك بولۇۋاتقان قەرز ئىگىلىرىدىن قېچىپ يۈرەرمىش. ئەسلىدە، ئۇنىڭ

تاشلىرىنى ئىچكىرىدىكى دېڭىز بويلىرىدىن كەلگەن دۇڭچىلەر(توپ ئالدىغان ھاجەتمەنلەر — مۇھەررىردىن) ئالارمىشكەن. لېكىن، ئۇلارمۇ نۇرغۇن دەپنە-دۇنياسىنى پاي چېكى ۋە فوندىقا سېلىۋەتكەچكە، بۇ ئىككى بازار كاساتلىشىپ كەتكەندىن كېيىن، تاش ئالدىغانغا پۇلى يوق، بۇ سودىنى بولدى، قىلغانكەن.

خوش ئۇنداق بولسا، بىز بۇ بىر مەيدان فوندى سودىسىدا زادى نېمىگە ئېرىشتۇق؟ ۋە ياكى ھېچنىمىگە ئېرىشەلمىدۇقمۇ؟ فوندى سودىسى قىلغانلارنىڭ تۇرمۇشىمىزدا زادى ھېچقانداق ئۆزگىرىش بولمىدىمۇ؟! بولدى، كورىيىنىڭ كۆپ قىسىملىق تېلېۋىزىيە تىياتىرلىرىنى، ھېيت-بايراملىق سەنئەت پروگراممىلىرىنى قانالمۇ قانال قوغلاپ يۈرۈپ كۆرىدىغان بىغەملەر مانا ئەمدى مەملىكەت خەۋەرلىرى ۋە خەلقئارا خەۋەرلەرنى ئەستايىدىل كۆرىدىغان، مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى چوڭ ئىشلارغا كۆڭۈل بۆلىدىغان سەگەكلەرگە ئايلاندۇق. ئۆزىمىز ئۆيدە ئولتۇرساق كۆڭلىمىز ئامېرىكىدا پالاس قاقىدىغان بولدى. بۇرۇنقى مەھەللىۋى بايلار ھازىر زامانىۋى نامراتلارغا ئايلاندۇق. مانا بۇ — بىزنىڭ ئېرىشكىنىمىز!

لېكىن، ”يامان ئىشنىڭ ياخشى تەرىپىمۇ بولىدۇ“ دېگەندەك دۇنيا سودا تەشكىلاتىغا ئەزا بولۇپ كىرگەندىن كېيىنكى دۇنياۋى خىرىستىن باشقىلاردىكى ئىگىلىك باشقۇرۇش ئەندىزىلىرىنىڭ قانداق يۈرۈشىدىغانلىقىنى، قانداق قىلغاندا ئۆزىمىزنى بازارغا يەنى دۇنياغا يۈزلەندۈرەلەيدىغانلىقىمىزنىڭ ئەلىمى-تەلىمىنى ئانچە-مۇنچە بىلىپ بەتكەندەك بولدۇق، بۇ بىز ئېرىشكەن غەنىمەت.

بۇ قېتىمقى خەلقئارالىق ئىقتىسادىي كاساتچىلىقنىڭ كەلتۈرمىشلىرىنى چۈنەنەكتىكى بارۇ-يوقىمىزنىڭ خەجلىگىلى بەتمەيۋاتقانلىقىدىن بىلىپ يېتىشكە ئاران-ئاران قادىر بولالغان بولساقمۇ، لېكىن پۇلنى قانداق تېپىپ قانداق خەجلىش، قىسقىسى روزغارنى قانداق باشقۇرۇش ھەققىدە ئويلىنىپ تۇرمىساق، سىلكىنىپ باقمىساق بولمايدىغانلىقىنى تونۇۋالدۇق.

بولۇپمۇ 2008-يىلىنىڭ ئاخىرىدىكى مەركەز ئىقتىسادىي خىزمەت يىغىنىدا
يېڭىلىنىدىغان مۇپەسسەل تەدبىرلەردىن، يېلىمىزنى پۈتتۈرۈش مەھكەم باغلاپ،
كالا يىلىنى كالىدەك مېھنەت بىلەن ئۆتكۈزۈۋالسا، بۇ قېتىمقى دۇنياۋى
پۇل مۇئامىلىسى كرىزىسىنى ئوڭۇشلۇق يېڭىپ، نۇسردەتلىك كۈنلەرگە
ھامان ئېرىشىدىغانلىقىمىز خۇسۇسىدىكى ئىشەنچىمىز ئاشتى. بۇنىڭ ئۆزى
غەنىمەت!

ھازىر جاۋاب شائىر روزى سايت

2008 - يىل 9 - ئاينىڭ 8 - كۈنى دېھقانغا دىلكەش شائىر روزى سايتنىڭ بىز بىلەن مەڭگۈلۈك خوشلاشقىنىغا يەتتە يىل بولدى. مەرھۇم ھايات ۋاقتىدا ئۇنىڭ بىلەن بولغان دوستلۇقۇم خېلى چوڭقۇر بولسىمۇ ئەپسۇس، ئۇ ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن مەرھۇمنىڭ نامىغا ئاتاپ بىرەر پارچە مەرسىيە يېزىپمۇ ئېلان قىلدۇرالمىدىم. مەرسىيە يازمىدىم ئەمەس، بەلكى يازغانلىرىم ئۆزۈمگە يارىمىدى. قولۇمغا قەلەم ئالساملا پىكرىم چېچىلىپ كېتىپ، دېمەكچى بولغانلىرىم قەغەز يۈزىگە سىغىمىغاندەك بىلىنىپ قالدى. شۇڭا بۇ نۆۋەت بۇ ئەسلىمنى يېزىشنى مەرھۇمنىڭ روھى ئالدىدىكى ۋىجدانى بۇرچۇم دەپ قاراپ قولۇمغا قەلەم ئالدىم.

مەرھۇم روزى سايت خۇش چاقچاق، كىچىك پېئىل، چىقىشقاق، مەجەزى چۈس، ئەمما كۆڭلى تۈز ئادەم ئىدى. ئۇنى ئادىمىلىك، ئەخلاق - پەزىلەت، كىشىلىك مۇناسىۋەت، كەمتەرلىك جەھەتلەردە ئارزۇلۇق ماقامغا يەتكەن ئادەم دېگىلى بولمىسىمۇ، بىراق ھازىر جاۋاب شائىرلىقتا ئۆز زامانىسىنىڭلا ئەمەس، بەلكى يېقىنقى 50 يىلدىن بېرى تەڭدىشى كۆرۈلمىگەن تالانتلىق شائىر ئىدى. ئەمدى مەن شائىرنىڭ ئەنە شۇ ھازىر جاۋابلىقىغا مۇناسىۋەتلىك مۇنۇ ھېكايىلەرنى بايان قىلماقچىمەن:

مەن روزى سايتىنى 1980-يىلىنىڭ بېشىدا ئۇنىڭ «قاشتېشىنىڭ رىۋايىتى»، «بۇ قىز كىمنى تاللىسۇن» قاتارلىق كىتابلىرى ئارقىلىق سىرتتىن تونۇغانىدىم. 1985-يىلى ئۇنىڭ «ئۇيغۇر قىزى» ناملىق غەزىلى «ئۈرۈمچى كەچلىك گېزىتى» دە ئېلان قىلىندى، مەن بۇ شېئىرنى ياقىتۇرۇپ قېلىپ يادلىۋالدىم. 1987 - يىلى «تارىم» ژۇرنىلىدا ئۇنىڭ «تەرسائى» تەخەللۇسىدا ئېلان قىلىنغان رۇبائىلىرىنى ئوقۇدۇم.

بۇ رۇبائىيلار ماڭا بەك ياقتى. مەن شۇ رۇبائىيلارنىڭ ئىلھامى بىلەن بىر تۈركۈم رۇبائىيلارنى يازدىم. مەن ئۆلىما ئائىلىسىدە تۇغۇلۇپ چوڭ بولغان قۇلاق موللىسى بولغاچقا نېمىنىڭ شەرىئەت، نېمىنىڭ بىئەت ئىكەنلىكىنى تازا ئويىدىن چۈشىنەتتىم. شۇڭا ئىسلام دىنىنىڭ يارقىن ئوبرازىنى خۇنۇكلەشتۈرىدىغان چاكنى، رىياكارلىقلارنى ھەجۋى قىلىپ يازغان بىر قىسىم رۇبائىيلارنى كۆچۈرۈپ ئىلاۋىسىگە "روزى سايتقا تەقدىم" دەپ يېزىپ «يېڭى قاشتېشى» ژۇرنىلىغا ئەۋەتتىم. بۇ رۇبائىيلارم «يېڭى قاشتېشى» ژۇرنىلىنىڭ 1987 - يىللىق 5 - ساندا ئېلان قىلىندى. روزى سايت "روزى سايتقا تەقدىم" دېگەننى "ئۆمەر ھەيام ئىزىدىن" دەپ تەھرىرلەپ قويۇپتۇ. 1987 - يىلى «يېڭى قاشتېشى» ژۇرنىلىنىڭ 2، 4، 5 - سانلىرىدا ئۇدا ئۈچ گۇرۇپپا شېئىرلىرىم ئېلان قىلىنىپ بولغاندىن كېيىن شۇ يىلى 11 - ئايدا يۈرىكىمنى قاپتەك قىلىپ بىر گۇرۇپپا شېئىر بىلەن ئۈچ قوغۇن ئېلىپ خوتەن شەھىرىگە كەلدىم (ئۇ چاغدا مەن قارىقاش ناھىيىلىك يېزا ئىگىلىك بانكىسىدا ئىشلەيتتىم). روزى سايت بىلەن سابىق ئاممىۋى مەدەنىيەت سارىيىنىڭ تاختايلىق ئىشخانىسىدا كۆرۈشتۈم. روزى سايت ئادەتتە كۈندىلىك كەلگەن ئەسەرلەرنى بېسىپ قويۇپ ژۇرنالغا ئەسەر تەييارلايدىغان چاغدا ئاندىن بىرنەچچە كۈن ئولتۇرۇپ تەھرىرلەپ پىكىر يازدىكەن. ئىلگىرى ئېلان قىلىنغان ئەسەرلىرىمنىڭ يۈزىدىن بولسا كېرەك ئۇ ئەكەلگەن ئەسەرلىرىمنى تەپسىلىي ئوقۇپ چىقىپ: "بۇ شېئىرلىرىڭىز بۇرۇن ئېلان قىلغان شېئىرلىرىڭىزغا ئوخشىمايدىكەن. سىز يېڭىدىن ئىجادىيەتكە كىرىشىپسىز. شۇڭا ئۆزىڭىز ياش بولغاندىكىن قىز بالىلارنىڭ كۆزىڭىزگە چىرايلىق كۆرۈنگەن يەرلىرىنى يېزىپ پوچتىدىنلا سېلىۋېتىڭ. ئۆزىڭىز كېلىپ ئاۋارە بولماڭ" دېدى - دە، ئەسەرلىرىمنىڭ كەينىگە بىر نېمىلەرنى يېزىشقا باشلىدى. مەن ئۇنىڭغىچە مەشكە كۆمۈر سېلىۋېتىپ، مەشنىڭ يېنىدىكى ئورۇندۇقتا ئولتۇردۇم. بىر چاغدا ئۇ ئەسەرلىرىمنى قاتلاپ بىر كۈنۈپرتقا سېلىپ: "بۇنى ئالغاچ كېتىپ ساقلاپ قويۇڭ" دەپ ماڭا

بەردى. مەن ئەسىرىمنى ئېلىپ روزى سايت بىلەن خوشلىشىپ كۆڭلۈم غەش ھالدا يېنىپ چىقتىم. كۆڭلۈمنىڭ غەشلىكى قاراقاشنىڭ ياۋا يېزىسىدىن ئاتايىن تونۇپ ئاچىقتۇرغان يوغان ئۈچ قوغۇنىنى ئەكىلىپمۇ ئەسىرىمنى ئۆتكۈزەلمىگەنلىكىم ئىدى. ئىشخانىدىن چىقىپلا كۈنۈپىرتى ئېچىپ كۆڭلۈم پاللىدە يورۇپ كەتتى. كۆڭلۈمدىكى غەشلىك شادلىققا ئايلاندى. چۈنكى مېنىڭ نەزىرىمدىكى شۇنداق بىر چوڭ مۇھەررىر، داڭلىق شائىر روزى سايت مېنىڭ شۇ ئەرزىمەس ئەسىرىمگە شۇنداق ئەستايىدىل مۇئامىلە قىلىپ مۇنداق شېئىرىي پىكىر يازغانىكەن:

”شائىر ئىنىم، بۇ شېئىرلار قىيىقالدۇ،
مەن يوللىسام باش مۇھەررىر ئەپ قالدۇ،
ئۇنىڭغىمۇ ئامال قىلىپ ئېلان قىلساق،
ئوقۇغانلار ئىست شائىر، دەپ قالدۇ،
كالېندارغا قاراپ ئەسەر يازغانلاردىن،
شېئىر ئەمەس، بىر تاغاردى گەپ قالدۇ،
بىزگە ئوخشاش قېرىلارنى سىز دورىماڭ،
ئۇنداقلاردىن ئېچىنىشلىق ‘خەپ!’ قالدۇ،
شېئىر يېزىڭ، باستۇرۇشقا باش قاتۇرماڭ،
شۇندا خەلقىم ئارمانىڭنى يەپ قالدۇ“.

گەرچە ئۇ شېئىرلىرىم ئېلان قىلىنمىغان بولسىمۇ، شېئىرلىرىمنىڭ روزى سايتىنىڭ نەزىرىگە ئېلىنغانلىقىدىن ناھايىتى خۇش بولدۇم. 1990-يىلىنىڭ بېشىدا روزى سايتىنىڭ قەلەمكەشلەرگە يازغان شېئىرىي چاقچاقلىرىنى ئوقۇپ، شۇنىڭ ئىلھامى بىلەن مەنمۇ قەلەمكەش دوستلارغا ئۈچ قېتىم شېئىرىي چاقچاق يېزىپ «يېڭى قاشتېشى»، «شىنجاڭ ئاياللىرى»، «قۇمۇل ئەدەبىياتى» قاتارلىق ژۇرناللاردا ئېلان قىلدۇردۇم. بۇنى كۆرۈپ ئاق كۆڭۈل روزى سايت مېنىڭ ئۆزىنى دوراپ

باققىسىدىن، ئىزىدىن ماڭغىنىدىن خۇش بولۇپ، ھەرخىل سورۇنلاردا مېنى ماختاپ يۈرۈپتۇ.

1995 – يىلى 11 – ئايدا بېيجىڭ مىللەتلەر نەشرىياتى مېنىڭ «چۈنكى مەن نامەرد» ناملىق شېئىرلار توپلىمىمنى نەشر قىلىپ تارقىتىپ، بۇنىڭدىن خوتەندىكى قەلەمكەش دوستلار ماڭا ئوخشاشلا خۇش بولدى. چۈنكى قۇرداشلىرىم ئىچىدە مۇستەقىل كىتاب چىقارغىنىمۇ پەقەت مەنلا ئىدىم. شۇڭا دوستۇم تەلىئەت ئاتاۋۇللانىڭ تەشەببۇسى ۋە تەشكىللىشى بىلەن قەلەمكەشلەر ئەنجۈمەنى تېخنىك ئىشچىلار مەكتىپى رېستوراننىڭ يۇمىلاق گۈمبىزىدىكى ئايرىمخانىغا جەم بولۇپ، مېنى، ياق مېنىڭ شۇ كىتابىمنى تەبرىكلىدى. مەن كىتابقا ئىمزايمىنى قويۇپ ھەرىس ئادەمگە بىردىن سوۋغا قىلدىم. روزى سايىت شۇ مەيداندا مۇنۇ شېئىرنى ئوقۇپ سورۇن ئەھلىنى خۇش قىلىپ كەيپىياتنى ئەۋجىگە كۆتۈردى:

”بالا ‘نامەرد’ نەشرىياتىنىڭ تېشىغا چىقتى،
نەۋقىرانلار كۆك گۈمبەزنىڭ بېشىغا چىقتى.
ھاياجاننىڭ قۇچىقىدا ئەركىلەپ ھەكم،
ئىمزا قويۇپ مۇقاۋىنىڭ بېشىغا، چىقتى.

مەن ‘نامەرد’ شۇ ماۋزۇيىڭىز تېتىدى بالدەك،
خۇشال بولدۇق نەۋرە كۆرگەن ئاقساقال چالدەك.
شۇ خۇسۇستا يېزىڭ ئۆكۈم يەنە توختىماي،
ئارىمىزدا نامەرد تولا يۈگەنسز مالدەك.“

ئەپسۇس شۇنىڭدىن كېيىن مېنىڭ بۇ قەلىمىم روزى سايىت بىلەن قېرىشقان دەك گاللىشىپ قالدى. بۇنىڭ بىرى تەشكىل مېنى 1996 – يىلى 1 – ئايدا خوتەن شەھەرلىك يېزا ئىگىلىك بانكىسىغا مۇئاۋىن بانكا باشلىقى قىلىپ تەيىنلىدى. 5- ئايدا «باشلىق بولساڭ مەندەك بول»

دەپ بىر پارچە شېئىر يېزىپ ئېلان قىلدۇرغانىدىم، بۇ شېئىرنى باشلىقلىرىم ئوقۇپ: "ھەممىمىز ئابدۇرەھىمدەك باشلىق بولساق ئاندىن بولامدەكەن؟ باشلىق دېگەن بىزدەك بولسا بولمامدەكەن؟! " دەپ رەنجىپ يۈرۈپتۇ. ئۈنىڭسىزمۇ شېئىر بىلەن ماقالىنى پەرقلەندۈرەلمەيدىغان خىزمەتداشلىرىم مەن ئەمەل تۇتقاندىن كېيىن ئېلان قىلدۇرغان شېئىرلىرىمنى خۇددى "قىزىل باشلىق ھۆججەت" تەك چۈشىنىپ يۈرۈشكەندى. مۇھىمى كىتابىم چىققاندىن كېيىن ئىجادىيەتتە ئۆزۈمگە بەك قاتتىق تەلەپ قويدىغان، يازغانلىرىم ئۆزۈمگە يارىمايدىغان بولۇپ قالدى. خۇددى شۇ بىر پارچە كىتاب بىلەن مەن بىر داڭدار شائىر بولۇپ قالغاندەك... ئۇنىڭ ئۈستىگە مەندەك بىر مەسئۇلىيەتچان ئادەم ئۈچۈن ئەمەلدارلىق دېگەنمۇ ئۇنداق ئاسان ئىش ئەمەسكەن، ئەتىسى قىلىدىغان ئىشكىزنى ئاخشىمى يوتقاندا ئويلاپ ياتىدىكەنسىز، قارىماققا بىكار يۈرگەندەك قىلغان بىلەن كاللىڭىز دەم ئالمايدىكەن. دېمەك، شۇنداق ئەرزىمەس سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئەدەبىي ئىجادىيىتىم ئارىدا بىر مەھەل ئۆزۈلۈپ قالدى. بۇنىڭدىن روزى سايىت بەك خاپا بولۇپ يۈردى.

2001- يىل 1- ئاينىڭ 16 - كۈنى ئۆيگە مېھمان چاقىرغانىدىم، ئەزىز مېھمانلار قاتارىدا روزى سايىتمۇ بار ئىدى. مېھمانلار يەپ - ئىچىشكەچ، كۈلكە - چاقچاق بىلەن ئولتۇرۇشتى. بىراق روزى سايىتنىڭ كەيپىياتى بۇرۇنقىدەك كۆتۈرەڭگۈ ئەمەس ئىدى (ئېھتىمال لەنتى راک كېسىلىنىڭ باشلانغان ۋاقتى بولسا كېرەك). مېھمانلار روزى سايىتنىڭ لەۋزىدىن ئىككى كۈپلەپ شېئىر ئاڭلىمىسا كەتمەيدىغانلىقىنى ئېيتىشىپ ئۇنىڭ ئاغزىنى تاتلىدى. روزى سايىت شۇ يەردىلا: «بانكىر ئىسمىغا شائىرانە خەت» دېگەن مۇنۇ شېئىرنى يېزىپ ئوقۇپ بەردى:

"بىلىمەن، سەن مەرد، بىراق نامەرد ئەمەس،
ئورتا بوي سەن ئاددىي، تاغ قامەت ئەمەس،
مەنسىپىڭدىن ئىززىتىڭ چەندان ئوشۇق،

بۇ ئوشۇقلۇق ئۇچرىغان ئامەت ئەمەس،
 ئامەتنىڭ كەلدى قەلەمنىڭ زوقىدىن،
 ئىقتىدارىڭ تۇغما (تەستىق خەت ئەمەس)،
 تۇنجى ئۇچراشقاندا بىز ئون يىل بۇرۇن،
 مەن دېگەن: شېئىر — ئوت، مەدھىي، ئايەت ئەمەس،
 ياز ھەققەتنى ئىنىم لىلا تۇرۇپ،
 ساختا ئىلھامنىڭ كۈچى غايەت ئەمەس،
 سەن گېيىمىنى ئەستە تۇتۇڭ، ئازمىدىڭ،
 ھەم دەيدىڭ: يالغان ماڭا راھەت ئەمەس،
 غۇنچە تاقىڭ لەۋزى چىنىلىقتا بۈگۈن،
 ئەمما شائىر توختىغاق سائەت ئەمەس،
 تۇت ئەمەلنى بىر قولۇڭدا، بىر قولۇڭ -
 مەنئىۋى باغ راستلىسۇن، بۇ سەت ئەمەس،
 ئەي ھەككىمى ماڭ ئىجاد داغدامدىن -
 روزى سايىتتەك، ئۇمۇ نامەرد ئەمەس“.

مەرھۇم روزى سايىت ئۆز ھاياتىدا مەيلى توي - مەرىكە، مەيلى
 ناماز - مۇسبەت بولسۇن، مەيلى ئەمەلدارلار ھۇزۇرىدا ۋە مەيلى ئاددىي
 دېھقانلار ئارىسىدا بولسۇن؛ مەيلى شائىرلار مۇشائىرىسىدە بولسۇن ۋە
 ياكى ئېغىر ئەمگەك مەيدانلىرىدا بولسۇن يۇقىرىقىدەك ھازىر جاۋاب
 سورۇن شېئىرلىرىنى ناھايىتى كۆپ يازغان. مەن پەقەت تېما ئېھتىياجى
 بىلەن ئۆزۈمگە مۇناسىۋەتلىك بولغان شۇ ئۈچ پارچە شېئىرنىلا تىلغا
 ئالدىم. ئەگەر ئۇنىڭ مەتبۇئاتتا ئېلان قىلىنمىغان، خەلق ئارىسىدا ئېقىپ
 يۈرگەن سورۇن شېئىرلىرىنى يىغىپ توپلام قىلساق ئۇنىڭدىن توم بىر
 كىتاب پۈتۈدۇ.

كىچىككىنە قىستۇرما، روزى سايىتقا نىسبەتەن مەن ياش جەھەتتە
 ئىنى، ئىجادىيەت جەھەتتە شاگىرت دېمەتلىك بولساممۇ بىراق ئۇ ھەر

خىزىر ھەققىدە خىياللار

ھېيتنىڭ ئىككىنچى كۈنى خانىمى روزىنىڭ ساخا ۋە بالىلىرىنى ئېلىپ ئۆيۈمگە پەتلىپ كېلىپ مېنى يوقلايتتى. ئۇنىڭ كۆڭلىدە، "مەن ھەر جەھەتتىن چوڭ بولغاندىكىن ئابدۇرەھىم ھەكىمى ئاۋۋال مېنىڭ ئۆيۈمگە سالماق كەلسۇن" دەيدىغان غەيرىي خىيالى ھەرگىز يوق ئىدى. بەزى ھېيتلاردا مەن يوقلاپ بارالمىساممۇ ئۇ ھەرگىز رەنجىمەيتتى، ئۇ يەنە مېنى يوقلاپ كېلىۋېرەتتى.

دېمەك، مەرھۇم روزى سايت ھەۋەسكار ۋاقىتىدا مېنى يېتەكلىگەن، كىتابىم نەشر قىلىنسا مەن بىلەن تەڭ شادلانغان، قەلەمنى تاشلاپ قويسام مەندىن رەنجىگەن، مېنىڭ ئىجادىيەتتە توختاپ قالماسلىقىمنى چىن كۆڭلىدىن ئارزۇ قىلغان، كەمتەرلىكتە ماڭا ئۈلگە كۆرسەتكەن ئاق كۆڭۈل ئۇستازىم ۋە ھازىر جاۋاب شائىر ئىدى.

يۈسۈپ خاس ھاجىپ ۋە ئۇنىڭ ئىقتىساد ئىدىيىسى

ئۇيغۇرلار شىنجاڭدىن ئىبارەت مانا مۇشۇ قەدىمكى جۇڭگو مەدەنىيىتى، قەدىمكى ھىندى مەدەنىيىتى ۋە قەدىمكى يونان مەدەنىيىتى بىر - بىرى بىلەن ئۇچراشقان، ئىجتىمائىي ئىقتىساد بويىچە ئىش تەقسىماتى بۇرۇنلا مەيدانغا كېلىپ، چارۋىچىلىق، دېھقانچىلىق، قول - ھۈنەرۋەنچىلىك ئىشلەپچىقىرىشى بىر قەدەر تېز راۋاجلانغان ۋە يىپەك يولى سودىسىغا ھەم مەيدان، ھەم كۆۋرۈك بولغان بۇ بىر ئالاھىدە جۇغراپىيىلىك رايوندا ياشىغانلىقى ئۈچۈن، ماددىي ۋە مەنىۋى مەدەنىيەت جەھەتتە شۇ دەۋردىكى ئەڭ ئىلغار مىللەتلەردىن ئىدى.

بولۇپمۇ 9 - ئەسىردىن 13 - ئەسىرگىچە ھۆكۈم سۈرگەن قاراخانىيلار 11 - ئەسىرگە كەلگەندە غايەت زور گۈللىنىش دەۋرىگە كىردى. بۇ دەۋردە بىر تەرەپتىن ئاللىقاچان باشلىنىپ كەتكەن يېزا ئىگىلىك ۋە قول ھۈنەرۋەنچىلىك ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنىڭ ئاساسىي قىسمى بولۇش نەتىجىسىدە ئولتۇراقلىشىش ۋە شەھەرلىشىش ئومۇملاشتى. قەشقەر، بارچۇق، بالاساغۇن ۋە سەمەرقەنتكە ئوخشاش يىرىك ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەت مەركەزلىرى مەيدانغا كەلدى. يەنە بىر تەرەپتىن، ئۇزاق تارىخقا ئىگە مىللىي مەدەنىيەت ئاساسىدا ئوتتۇرا شەرقنىڭ ئىسلام مەدەنىيىتى ۋە جۇڭگونىڭ ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك مەدەنىيىتىنىڭ مۇنەۋۋەر ئامىللىرى قوبۇل قىلىنىپ، ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ مەدەنىيەت تارىخىدا يېڭى بىر گۈللىنىش دەۋرى باشلاندى. بۇ يېڭى دەۋر مەدەنىيىتى تاكى 13 - ئەسىرگىچە تەرەققىي قىلىپ ھەتتا غەرب مەدەنىيىتىدىنمۇ ئېشىپ كەتكەندى. ئەنە شۇ ئالتۇن دەۋردە قاراخانىيلار سۇلالىسى تېررىتورىيىسىدە يۈسۈپ خاس ھاجىپقا ئوخشاش يىتۈك ئالىم، شائىر، مۇتەپەككۈرلەر

مەيدانغا كەلگەن. «قۇتادغۇبىلىك» داستانى ئەنە شۇ دەۋرنىڭ بىزگە قالدۇرغان بىباھا گۆھەرلىرىدىندۇر.

يۈسۈپ خاس ھاجىپ — ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئۇلۇغ مۇتەپەككۈرى، شائىرى ۋە دۆلەت ئەربابى، جۈملىدىن ئىلمىي ۋە بەدىئىي قىممەتكە ئىگە «قۇتادغۇبىلىك» نىڭ ئاپتورى. ئۇ مىلادىيە 1020 - يىلى قاراخانىيلارنىڭ ئىلگىرىكى پايىتەختى، كېيىنكى ئاساسلىق شەھەرلىرىدىن بىرى بولغان بالاساغۇن (ھازىرقى قىرغىزىستان) دا دۇنياغا كەلگەن. ئۇ، ئۆسمۈرلۈك ۋە ياشلىق دەۋرىدە قاراخانىلار سۇلالىسىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدىكى بۇخارا، سەمەرقەنتتە ۋە ئەينى زاماننىڭ سىياسىي، مەدەنىيەت مەركىزى بولمىش قەشقەردە ئىلىم تەھسىل قىلغان. ئۇ، ئىلىم - مەرىپەتتە كامالەتكە يەتكەن ۋە قاراخانىلار سۇلالىسىنىڭ ئىچكى - تاشقى ۋەزىيىتىدىن تولۇق خەۋەردار بولغاندىن كېيىن قولغا قەلەم ئېلىپ، قاراخانىيلار جەمئىيىتىنىڭ ئىجتىمائىي، سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە ئەخلاقىي تەربىيە قاتارلىق مەسىلىلەرگە ئالاقىدار نۇرغۇن زىددىيەتلىرى ئۈستىدە ئىچكى تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىپ، چوڭقۇر تەتقىق قىلىش ئارقىلىق ئىگىلەپ چىققان يەكۈنلەرنى ئىلمىي قاراش بويىچە سىستېمىلاشتۇرۇپ، ھۆكۈمرانلارنىڭ دۆلەتنى ئىدارە قىلىش ئۇسۇللىرى، دۆلەت خادىملىرىنىڭ ئۆتەشكە تېگىشلىك ۋەزىپىسى، ئۇلاردا بولۇشقا تېگىشلىك ئەخلاق - پەزىلەت ۋە ئۇلارنىڭ شەرتلىرى قاتارلىق دۆلەتنىڭ ئىچكى قۇرۇلمىسىغا دائىر مەسىلىلەرنى چوڭقۇر پەلسەپىۋى كۆز قاراش بىلەن يورۇتۇپ بەرگەن «قۇتادغۇبىلىك» داستانى (1070 - 1096) قەشقەردە تاماملاپ ئۇنى تاۋغاچ ئەبۇ ئەلى ھەسەنگە تەقدىم قىلغان. ئەبۇ ئەلى ھەسەن بۇغرا قاراخان مۇئەللىپكە خاس ھاجىپ (ئوردىنىڭ ئومۇمىي ئىشلىرىغا مەسئۇل خاننىڭ يېقىن مەسلىھەتچىسى) لىق مەرتىۋىسىنى بەرگەن. يۈسۈپ خاس ھاجىپ شۇنىڭدىن باشلاپ ئوردىدا ئون بەش يىل ۋەزىپە ئۆتەپ تەخمىنەن 1085 - يىلى قەشقەردە 65 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن. ئىلىم ئەھلىلىرىدىن ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، ئۇنىڭ يەنە «سىياسەتنامە» دېگەن

بىر ئەسىرنىڭ بارلىقى مەلۇم. ئەپسۇسكى، ئۇ ئەسەر ھازىرغىچە تېپىلمىدى، مۇبادا ئۇ ئەسەر ئاتالمىش «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» دا كۈلگە ئايلىنىپ كەتمىگەنلا بولسا ھامان بىر كۈنى تېپىلغۇسى.

80 - يىللاردىن بۇيان تەتقىقاتچى، ئالىملارنىڭ قان - نەر سىڭدۈرۈشى نەتىجىسىدە «قۇتادغۇبىلىك» تەتقىقاتى بىر يېڭى دولقۇنغا كۆتۈرۈلگەن بولسىمۇ، بىراق يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ ئىقتىساد ئىدىيىسى تېخىچە پىنەزلىك تەتقىق قىلىنغىنى يوق، ئالىمنىڭ ئىقتىساد ئىدىيىسى داستاننىڭ 35 - بابىدىكى خەزىنىدارلىققا قانداق كىشى لازىملىقى توغرىسىدا ئېيتقان نەزىملىرىگە مۇجەسسەملەنگەن، مەن ئالىمنىڭ ئىقتىساد ئىدىيىسىدىن يۈزەكى ھېس قىلغانلىرىمنى تەتقىقاتچىلار ۋە كەسپداشلار بىلەن ئورتاقلاشماقچىمەن.

قاراخانىيلار سۇلالىسىدىمۇ باشقا پادىشاھلىق تۈزۈمىدىكى دۆلەتلەرگە ئوخشاشلا قانۇن ۋە ئەسكەر بار ئىدى. قانۇن دۆلەت ئىچىنى ئىدارە قىلسا، ئەسكەرلەر دۆلەت ۋە پۇقرانى سىرتقى كۈچنىڭ تاجاۋۇزىدىن قوغدايتتى ھەمدە ياتلارنى ئۆزلىرىگە ئەل قىلاتتى. ئەسكەرلەرنىڭ ۋە خانلىقنىڭ تۈرلۈك چىقىملىرى ئۈچۈن كېتىدىغان خىراجەت، بىرى، پۇقرالارغا باج - سېلىق سېلىش ئارقىلىق يىغىلاتتى؛ يەنە بىرى، ئۇرۇشتا غەنىمەت ئالغان ئالتۇن، كۈمۈش ۋە باشقا قىممەتلىك بۇيۇملارنىڭ شۇ قېتىملىق جەڭدە باتۇرلۇق كۆرسەتكەن ئەسكەرلەرگە مۇكاپات شەكلىدە تارقىتىپ بېرىلگەن قىسمىدىن باشقىلىرىنى خانلىق خەزىنىگە كىرىم قىلىش ئارقىلىق توپلىناتتى. پادىشاھلىقنىڭ ئەنە شۇ بايلىقىنى بىر نەپەر باش خەزىنىدارنىڭ يېتەكچىلىكىدە بىرقانچە ياردەمچى خەزىنىچى كىرىم - چىقىم قىلىپ باشقۇراتتى. دېمەك قاراخانىيلارنىڭ مالىيە ئىشلىرىنى باشقۇرغۇچىلار خەزىنىدار دەپ ئاتالغانىدى. يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ ياخشى بىر خەزىنىداردىن كۈتىدىغان پەزىلەتلەرنىڭ نېمىدىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى بىلىش ئۈچۈن تۆۋەندىكى مىسىرالارغا مۇراجەت قىلايلى:

2750. تېپىپ بەخت، كۆپەيسۇن دېسەن مال - تاۋار،

كۆزى توق، پەيلى ئۆز بولسۇن خەزىندار،
ھۆكۈمران ياكى پادىشاھ دۆلەتنىڭ مال - مۈلكىنى كۆپەيتىپ،
خەلق بېيسۇن، ئۆزۈم بەخت تاپاي دېسە، خەزىندارلىققا خىيانت
قىلمايدىغان، كۆزى توق ئادەملەرنى قويسۇن، شۇنداق قىلغاندىلا
دۆلەتنىڭ مال - مۈلكى كۈندىن - كۈنگە كۆپىيىپ، دۆلەت روناق
تاپىدۇ، خەلق بەختىيار تۇرمۇشقا ئېرىشەلەيدۇ.

2764. مەي ئىچمەي بولسۇن ئۇ، ئۆزىن تۇتقۇچى،

ئۆزىن تۇتقۇچى ئۇ، بەخت تاپقۇچى.

خەزىندارلار يەنە مەي ئىچمەيدىغان، ئۆزىنى تۇتالايدىغان، سالماق
ئادەملەردىن بولسۇن، روھى تېنى، ۋىجدانى نەپسىنى كونترول
قىلالايدىغان ئادەملەردىن بولسۇن، مەي - شارابقا ئامراق، بەزمە -
زىياپەتلەردىن كەلمەيدىغان رىستوران "كۈچۈكلىرى" دۆلەتنىڭ ئىقتىسادىنى
باشقۇرىدىغان خەزىندارلىققا يارمايدۇ.

2765. مەي ئىچسە مېلىغا سېخىلىق قىلور،

كىشىگە بېرىپ مال، ئاللاماي قالور.

مۇبادا خەزىندارلار ئەنە شۇنداق ھاراقكەشلەردىن بولۇپ قالسا
مەستلىكتە خۇددى بىلمەي سېنى يەپ ھارىقنى ئېچىپ، ئۇنىڭغا يۈز
كېلەلمەي دۆلەتنىڭ ئىقتىسادىنى بۇيرۇپ بېرىشكە مەجبۇر بولىدۇ.
خەقنىڭ نەرسىسى گېلىدىن ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن ئۇنى قايتۇرۇپ
ئالالمايدۇ. بىر ساپ ئۆزۈم ئۈچۈن بىر باغقا ئوت قويدىغان ئاچ كۆز
ئادەملەرنى خەزىندارلىققا قويۇشقا بولمايدۇ.

2773. ئۇ بولسۇن يېزىش ھەم سىزىش ماھىرى،

ھېسابات تۇتۇشقا بولسۇن ھۈنرى.

خەزىندارلار مەلۇم دەرىجىدە يېزىقچىلىق ئىقتىدارىغا ئىگە بولسۇن،
يەنە ئۆزىنىڭ ئىشلىگەن خىزمەتلىرىدىكى ئارتۇق - كەمچىلىكىنى ئىلمىي
يوسۇندا خۇلاسەلىيالايدىغان بولسۇن، شۇنىڭ بىلەن بىرگە ھەرخىل
ستاتىستىكا جەدۋەللىرى ۋە كىرىم - چىقىم دەپتەرلىرىنى سىزالايدىغان،

تۈزدەلەيدىغان، خاتىرىلىيەلەيدىغان بولسۇن، قىسقىسى ھېسابات تۇتۇشقا دائىر ھەرخىل بىلىملەرنى ئىگىلىگەن كەسپ ئەھلىلىرىدىن بولسۇن.

2775. يىل، ئاي، كۈن يېزىلسا ۋاقىت ھەم ئېنىق،

بىلىنگەي رەقەم - سان ئايرىم ۋە ئوچۇق،

خەزىنىگە مال - مۈلۈكنى كىرىم - چىقىم قىلغاندا مۇئامىلە سادىر بولغان يىل، ئاي كۈنىنى ئېنىق يېزىشى، ئىقتىسادىي مۇئامىلىنىڭ قىممىتىنى رەقەم بىلەن ئايرىم، ئوچۇق يېزىشى، ئۇنى ئوچۇرۇپ، سىزىپ چاپاق قىلىپ، گۇمان تۇغدۇرۇپ قويۇشتىن ساقلىنىش لازىم.

2781. خىزمەتچى ھېسابتا غاپىل بولسا گەر،

ھېساب ۋاقتىدا باش ئۇرۇپ ئېگەرەر.

ھېساب تۇتقۇچىلار ھېساب ۋاقتىدا يەنى خىزمەت ۋاقتىدا دىققىتىنى خىزمەتكە بىرلەشتۈرۈپ، ئەقىل - ھوشى بىلەن ئىش قىلماي خىلاپلىق قىلسا، ئاتچوت قىلغاندا ياكى ھېساب تەكشۈرگەندە دەپتەردىكى قالدۇق بىلەن خەزىنىدىكى ئەمەلىي مۈلۈك ئۇدۇل چىقماي قېلىپ ئۇنى تۈلەشكە مەجبۇر بولىدۇ. شۇڭا خەزىنىدار ھەر ۋاقىت سەزگۈر، چىچەن تۇرۇشى لازىم.

2783. ھېسابتا تۆت ئەمەل ئۇققاچ كېيىن سەن،

شۇغۇللان يەنە ئۇ، ھەندىسە بىلەن.

خەزىنىدارلار ھېساباتىدىكى تۆت ئەمەلنى پۇختا ئىگىلىگەندىن سىرت يەنە گېئومېتىرىيە بىلەنمۇ شۇغۇللىنالايدىغان بولسۇن، ئۇلار كىرىم - چىقىمىنىلا بىلىسەم بولدى دەپ تىرىشمىسا، ھەرخىل ماتېماتىكىلىق فورمۇلانى بىلمىسە، مۇرەككەپ ئىقتىسادىي ھادىسىلەرنى تەتقىق ۋە تەھلىل قىلالمايدۇ. چۈنكى، خەزىنىدارلارنىڭ ۋەزىپىسى خەزىنىدىكى تەييار بايلىقنى ئىشلىتىشلا ئەمەس، بەلكى قانداق قىلىپ شۇ ئورۇننىڭ ئىقتىسادىنى روناق تاپقۇزۇشنى ئىلمىي تەھلىل قىلىشتىن ئىبارەت.

2799. قولى چىڭ ساق بولسۇن ئۇ بولماي سېخى،

خەزىنە مېلىنى چاچمىسۇن تېخى.

خەزىندىدارلار ئىقتىسادچىل ھەم سەھمىي بولسۇن، قولى ئەگرى ئوغرى، خىيانەتچىلەر خەزىندىدارلىققا يارمايدۇ. يەنە ئۇ بەك سېخىلىق قىلمەن دەپ، خەزىنە مېلىنى بۇزۇپ چاچمىسۇن، باشقىلارغا ياخشى كۆرۈنۈش ئۈچۈن ھۆكۈمەت پۇلىنى بۇزۇپ - چاچىدىغان كۆز بويماچى ساختىپەزلەرمۇ خەزىندىدارلىققا يارمايدۇ.

2800. سېخىلىق بەك ياخشى تاشلىماس كېرەك،

لېكىن خەلق مېلى بىرلە قىلماس كېرەك.

سېخىلىق بىلەن باشقىلارغا ياردەم بېرىش ياخشى خىسلەت، لېكىن ئۇنى خەلقنىڭ مال - مۈلكى بىلەن قىلىشقا بولمايدۇ. ئەگەر ھەقىقىي سېخىلىق قىلمەن دەيدىكەنسىز، سىز ئۇنى ئۆز نەپسىڭىزدىن كېچىپ، شەخسىي مۈلكىڭىز بىلەن قىلىڭ، شۇنداق قىلالسىڭىز بۇ دۇنيادا ھۆرمەت، ئۇ دۇنيادا ساۋاب تاپالايسىز.

2804. ئېلىم ھەم بېرىمدە بولسۇن مۇلايىم،

ئۇلۇغ ھەم كىچىككە چۈچۈك سۆز دائىم.

خەزىندىدارلار باشقىلاردىن ئالدىدىغان چاغدا سىلىق بولۇپ، باشقىلارغا بېرىدىغان چاغدا ۋە ياكى باشقىلار ئۇنىڭغا ھاجەت بولۇپ ئالدىغا كەلگەندە غادىيۋالمىسۇن، ھاجەتمەنلەرگە قوپاللىق قىلمىسۇن، ئالدىدىغان چاغدىمۇ، بېرىدىغان چاغدىمۇ كىشىلەرگە ئوخشاشلا سىلىق - سىپايە مۇئامىلىدە بولسۇن؛ ئۇلار يەنە ئۆزىدىن مەرتىۋىسى چوڭلارغا يولۇقسا پۈكلىنىپ تۇرىدىغان، ئۆزىدىن مەرتىۋىسى تۆۋەنلەرگە يولۇقسا غادىيۋالدىغان ئىككى يۈزلۈك، مەۋقەسىز، تەخسىكەشلەردىن بولمىسۇن، ھەممە ئادەمگە چۈچۈك سۆز بىلەن ئوخشاش مۇئامىلە قىلىدىغان پەزىلەتلىك كىشىلەردىن بولسۇن، دەيدۇ.

دېمەك، ئالىمنىڭ قارىشىچە خەزىندىدار مەيلى ئەخلاق - پەزىلەتتە بولسۇن، مەيلى كەسپى ساپادا بولسۇن ئىنسان پەزىلەتلىرىنىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرىدە تولۇق يېتىلگەن ئەڭ ئىشەنچلىك، ئىقتىدارلىق ئادەملەردىن بولسۇن، شۇنداق بولغاندىلا ئاندىن پادىشاھ ھاكىمىيەتنى ئوڭۇشلۇق

يۈرگۈزەلەيدۇ ۋە دۆلەتنى روناق تاپقۇزۇپ، ئاۋامنى بەختىيار تۇرمۇشقا ئېرىشتۈرەلەيدۇ، دېگەن ئىدىيىنى ئوتتۇرىغا قويغان، ئالىمنىڭ يۇقىرىقىدەك بىباھا ھېكمەتلىرىدىن يەنە كۆپلىگەن نەقىل كەلتۈرۈش تامامەن مۇمكىن. بىراق، تامچە سۈدىمۇ قۇياشنىڭ ئەكسىنى كۆرگىلى بولغاندەك، ئەقىل ئىگىلىرى ئۈچۈن ئېلىپ ئېيتقاندا ئالىمنىڭ ئىقتىساد ئىدىيىسىنى يۇقىرىقى نەزىمىلەردىنمۇ تولۇق چۈشىنىۋېلىش تەس ئەمەس.

قاراخانىيلار سۇلالىسىدىكى خەزىندارلارمۇ، شۇ دۆلەتنىڭ ئىقتىسادىنى باشقۇرىدىغانلار ئىدى. ھازىرقى سوتسىيالىستىك دۆلەتتىكى بانكا خادىملىرىمۇ مانا مۇشۇ جەمئىيەتنىڭ ئىقتىسادىنى باشقۇرىدىغان، دۆلەتنىڭ خەزىنىسىنى باشقۇرىدىغان خەزىندارلاردۇر. مۇشۇ نۇقتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا ئۆز ۋاقتىدىكى خەزىندارلار بىلەن ھازىرقى پۇل مۇئامىلە خادىملىرىنىڭ خىزمىتى ماھىيەت جەھەتتىن پەرقلىنىشىمۇ، شەكىل جەھەتتىن پەرقلىنمەيدۇ. شۇڭا مەن يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ خەزىندارلارغا قويغان تەلپىنى ھازىرقى جەمئىيەتتىكى پۇل مۇئامىلە خادىملىرىغا نەدىقلاشقا تامامەن بولىدۇ، دەپ قارايمەن. بۇنىڭدىن مىڭ يىللار ئىلگىرى ياشىغان ئەجدادلىرىمىز خەزىندارلارغا ئەنە شۇنداق تەلەپ قويغان ۋە شۇنداق سۈپەتنى ھازىرلىغان كىشىلەرنى خەزىندارلىققا تەيىنلىگەن. ئەپسۇس، بىز بۈگۈنكى ئېلېكترون دەۋرىگە كەلگەندە مۇشۇنداق تەلەپنى ھازىرلىيالىدۇقمۇ ۋە ياكى بۇنداق تەلەپتىن يىراقلاپ كەتتۇقمۇ؟ سېلىشتۇرۇپ كۆرىدىغان بولساق يۇقىرىقى شەرتكە توغرا كېلىدىغان بانكا خادىملىرىدىن زادى قانچىسى چىقار؟ ھەرقايسى بانكىلاردىكى كۈنسىپىرى كۆپىيىۋاتقان ناچار قەرز پۇللار زادى نېمىدىن دېرەك بېرىدۇ؟! مانا بۇ خەزىندارلاردا بولۇشقا تېگىشلىك پەزىلەتلەرنىڭ بىزدە تېخىچە تولۇق يېتىلىپ بولالمىغانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ.

«قۇتادغۇبىلىك» داستانى ئۇيغۇرلار تارىخىدىلا ئەمەس، بەلكى پۈتكۈل ئىنسانىيەت تارىخىدا كەم ئۇچرايدىغان ھاكىمىيەت دەستۇرى، ئادەم بولۇشنىڭ مىزانى، ئۇنىڭغا سىياسەت، پەلسەپە، قانۇن، ئىقتىساد،

خزىر ھەققىدە خىياللار

ئەخلاق قاتارلىق ئومۇمىي پەنلەرنىڭ جەۋھىرى مۇجەسسەملەنگەن. ئالىمنىڭ ئالەمشۇمۇل داڭدار ئەسىرىگە مەندەك بىر ئادەمنىڭ تەبىرى بېرىشى خۇددى كۈندۈزى شام ياقان دەك بىر ئىش بولسا كېرەك. شۇڭا تەتقىقاتچىلارنىڭ، كەسپداشلارنىڭ بۇ ھەقتە تېخىمۇ چوڭقۇر، ئەتراپلىق ئۆزىنى پېقىشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

ئۇيغۇر خەلق ماقالى - تەمسىللەردىن ئەجدادلىرىمىزنىڭ پۇل قارشىسىغا نەزەر

بىز ئۇيغۇرلاردا "ئەر كۆركى ساقال، تىل كۆركى ماقال" دېگەن ھېكمەتلىك ماقال بار، دېمىسىمۇ ماقال - تەمسىللەرگە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ باشقا ژانىرلىرىغا ئوخشاشلا ئىنتايىن كەڭ ۋە چوڭقۇر ھېكمەت يۇشۇرۇنغان بولۇپ، ئۇنىڭدا ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئارزۇ - ئۇمىدلىرى، ئىدىيىسى كۈرەشلىرى، تەبىئەت ۋە جەمئىيەتكە بولغان قاراشلىرى، ئەۋلادلارغا بولغان نەسىھەت، ۋەسىيەتلىرى... قىسقىسى ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ پەلسەپىسى كۆز قارىشى ۋە ئىدېئولوگىيىسى ئەكس ئەتكەن بولىدۇ. ماقال - تەمسىللەر كىشىلىك تۇرمۇشنىڭ جەۋھىرى بولغاچقا ھەرقانداق كىشى ئۆز پىكىرىنىڭ ئىخچام ۋە قايىل قىلارلىق بولۇشى ئۈچۈن ھەرۋاقىت ماقال - تەمسىللەردىن پايدىلىنىدۇ. ئۇيغۇرلار ماقال - تەمسىللەرگە باي خەلق، مەيلى ئەدەبىي ئەسەرلىرىمىزدە، مەيلى ئېغىز تىلىمىزدا ۋە ياكى كۈندىلىك تۇرمۇشىمىزدا بولسۇن ماقال - تەمسىللەردىن ئايرىلالمايمىز. بۇنىڭ ئىچىدە ئەجدادلىرىمىزدىن بىزگەچە ئېغىزدىن - ئېغىزغا كۆچۈپ كېلىۋاتقان ياكى مىراس قالغان پۇل ھەققىدىكى ماقال - تەمسىللەرمۇ ئاز ئەمەس. كىشىلەر تەرىپىدىن دائىم ئېيتىلىپ كېلىۋاتقان بۇ ماقال - تەمسىللەردىن ئەجدادلىرىمىزنىڭ بۇلغا بولغان كۆز قارىشىنى بىر قەدەر مۇپەسسەل چۈشىنىۋالغىلى بولىدۇ.

ئۇنداق بولسا پۇل دېگەن زادى نېمە؟ پۇل - ئومۇمىي تەڭ قىممەتدەش بۇيۇملۇقنى ئۆز ئۈستىگە ئالغان پەۋقۇلئاددە تاۋار بولۇپ، ئۇ تاۋار ئىشلەپچىقىرىش ۋە ئالماشتۇرۇشنىڭ تەرەققىياتى داۋامىدا تاۋارلار دۇنياسىدىن ئىستېخىيلىك ھالدا بۆلۈنۈپ چىققان ئالاھىدە خىلدىكى تاۋار، ماركىسىنىڭ تىلى بويىچە ئېيتقاندا پۇل - ئالماشتۇرۇش جەريانىنىڭ

مۇقەررەر مەھسۇلى بولغان تاۋارنىڭ جەۋھىرى،
بىز ئۇيغۇرلاردا "تىرىك دۇنياغا تويماس، ئۆلۈك دۇنياغا
(تويماس)" دەيدىغان ماقال بار. دېمىسمۇ ئەر كىشى بۇ دۇنيادا ئۈچ
نەرسىگە تويماي ئۆلۈپ كېتىدۇ، ئۇنىڭ بىرى شۆھرەت، بىرى
شەھۋەت، يەنە بىرى پۇل. ئەمدى تۆۋەندىكى ماقال - تەمسىللەر
ئارقىلىق ئەجدادلىرىمىزنىڭ پۇل ھەققىدىكى كۆز قارىشى ۋە
چۈشەنچىسىنى تەھلىل قىلىپ كۆرەيلى: "پۇلنىڭ بىر ئۈچى بىلەكتە، بىر
ئۈچى يۈرەكتە".

بۇ ماقالدىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ئەجدادلىرىمىز پۇلنى
ھەرگىزمۇ غايىتىن تىلەپ تېپىشنى ياكى ئىشلىمەي چىشلەشنى، تەييارغا
ھەييار بولۇپ باي بولۇشنى ئويلىغان ياكى تەشەببۇس قىلغان ئەمەس.
تاش قورال دەۋرىدىن باشلاپ يىپەك يولى گۈللەنگەن زامانلارغا قەدەر...
قىسقىسى تا بۈگۈنگىچە ئۆز كۈچىگە تايىنىپ ئىككى قولى بىلەن ھالال
ئىشلەپ پۇل تېپىشنى، باي بولۇشنى، تۇرمۇشنى پاراۋان ئۆتكۈزۈشنى
ئۆزىنىڭ دائىملىق ئادىتىگە ئايلاندۇرغان ھەمدە شۇنداق ئېسىل تۇرمۇش
ئىستىلىنى بىزلەرگە مىراس قالدۇرغان.

شۇنىڭ ئۈچۈن "پۇلنىڭ بىر ئۈچى بىلەكتە" دەيدۇ، مەيلى باي
ياكى گاداي بولۇشىدىن قەتئىينەزەر پۇلنى ھەممىلا ئادەم ياخشى كۆرىدۇ.
پۇلنى ياخشى كۆرمەيدىغان بىرمۇ ئىنسان يوق. كىشىلەر دۇنيادىكى
نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئېرىشىشتىن بۇرۇن قەدىرلىگەن بىلەن ئېرىشىپ
بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭدىن زېرىكىشكە باشلايدۇ. بىراق پۇلنى بولسا
ھەممە كىشىلەر ئېرىشىشتىن بۇرۇنمۇ، ئېرىشكەندىن كېيىنمۇ مەڭگۈ
قەدىرلەپ ئۆتىدۇ، چۈنكى پۇل كۈندە بىر قېتىم ياتلىق بولسىمۇ مەڭگۈ
ئېيىتىنى يوقاتمايدىغان قىزغا ئوخشايدۇ، شۇڭا پۇلنى يۇقىرى يوقلارغا
قارىغاندا پۇل بارلار بەكرەك چىڭ تۇتىدۇ، بەكرەك قەدىرلەيدۇ. پۇل
تېپىشقا كەلگەندىمۇ نامراتلارغا قارىغاندا بايلار بەكرەك ئالدىرايدۇ، شۇڭا
ئەجدادلىرىمىز "پۇلنىڭ بىر ئۈچى يۈرەكتە" دەپ ناھايىتى توغرا ئېيتقان.

“بىر سەر ئالتۇن قوشۇلسا، بىر سەر ئەقىل قوشۇلۇر.”
 بۇ ماقالىنىڭ ھەقىقىتى دەلىللەش ئۈچۈن مەن مۇنداق بىر ئەمەلىي
 كايىنى قىستۇرماقچىمەن. تېخى تۈنۈگۈنلا ئۇشبۇ ماقالىنىڭ خام
 پىرىيالىنى تەييارلاپ ئولتۇراتتىم. پوچتىكەش ئىككى يۈز يۈەنلىك پوچتا
 رېۋوت چېكىنى ئەكىرىپ بەردى. بۇ ئاتۇش شەھەر ئىچى شاڭخەي
 زىمىدىكى س. ھاجىمنىڭ دادامغا ئەۋەتكەن ئازراق كۆڭلى ئىكەن.
 تۇشتىكى پىتىم-پىسىرلارغا ئوتۇن-كۆمۈر، گۆش-ياغ، ئۇن-گۈرۈچ
 لىپ پېرىپ خەيرخاھلىق قىلغاندىن سىرت يەنە خوتەندىكى بىراق
 ۋەغقىنىمۇ ئۇتۇپ قالمىغان بۇ ئىنساپلىق باي تۇغقىنىمنىڭ قانچىلىك
 ۋالى بارلىقىنى ئېنىق بىلمەيمەن. بىراق ئۇنىڭ ئاتۇشتا بىر شەھەر
 ئامانەت - قەرز كوپىراتىپى قۇرغانلىقى، مىڭ دۇكانلىق بىر سودا بازىرى
 نۇرۇۋاتقانلىقى ۋە ئۈرۈمچىدە مەلۇم بىر ئىدارىنىڭ ئالتە قەۋەتلىك
 خىزمەت بىناسىنى سېتىۋېلىپ، ئۇنى تۈرلۈك ماللار توپ تارقىتىش بازىرى
 قىلغانلىقى... قاتارلىقلارنى بىلىمەن ھەمدە يۇقىرىقى ئىشلارنىڭ
 ھەممىسىنى ئۇنىڭ مەن بىلەن تەڭ ياشلىق يەنى 1962 - يىلى داش
 قازانىنىڭ بېشىغا تۇغۇلغان چوڭ ئوغلىنىڭ قىلىۋاتقانلىقىنىمۇ ئوبدان
 بىلىمەن. ئۇنىڭ شۇ ئىشلارنى قىلىۋاتقان ئوغلى مەن باشلانغۇچ، ئوتتۇرا
 مەكتەپلەردە ئوقۇۋاتقان ۋاقتىمدا گىردە ۋە ئاشلىق بېلىتى ساتقان. مەن
 ئوقۇغان مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى ئالدىدىن ئۆتكەن بولۇشى
 مۇمكىن، بەلكى ئىچىگە كىرىپ باققان ئەمەس. دېمەك، ئۇنىڭغا شۇنچە
 كۆپ ئىگىلىكنى تىكلىگۈدەك، باشقۇرغۇدەك ئەقىل-پاراسەت پەقەت
 پۇلدىن كەلگەن.

“پۇل ئالساڭ ساناپ ئال، خوتۇن ئالساڭ سىناپ ئال.”
 پۇل ئالسا ساناپ ئېلىشنى ئەجدادلىرىمىز قۇيما پۇللارنى ئوبوروت
 قىلىشقا باشلىغان شۇ دەۋرلەردىلا تونۇپ يەتكەن ۋە ئېلىم - پېرىم
 ئىشلىرىدا پۇلنى تەپسىلىي ساناپ سودىنى پۇختا قىلغان. سودىگەرلەر
 كىشىلەر نەزىرىدىكى ئابروپۇلۇق ئادەملەردىن سانىلىپ كەلگەن، ئالغۇچى

كەم ئاپىتمەن دەيدىغان، بەرگۈچى ئارتۇق پېرىپىتمەن دەيدىغان ئورۇنسىز دەۋا - دەستۇردىن ھەر ۋاقىت ھەزەر ئەيلىگەن ۋە خالىي بولغان.

ئۆتكەن يىلى شۆبە بانكا خەلق پۇل ئاماننى مەخسۇس پۈكەيلىرىنى قېلىپلاشتۇرۇپ باشقۇرۇش بويىچە باھالاش ئېلىپ باردى. باھالاشنىڭ شەرتلىرى ئىچىدە "پۇلنى نەق مەيداندا ساناپ ئېلىش، پۈكەيدىن ئايرىلغاندىن كېيىن كەم چىقسا ئىگە بولمايمىز" دېگەن سۆزلەرنى كاسسىرلارنىڭ ئۇدۇلغا مۇئامىلىدارلارنىڭ كۆرىدىغان جايغا يېزىپ قويۇش دېگەن بىر مەزمۇنمۇ بار. شۇنىڭدىن قارىغاندا يۇقىرىقى سۆزنى يېزىپ چاپلاشنى تېخىچە ئەمەلىيلەشتۈرمىگەن بانكىلارمۇ خېلى بار ئوخشايدۇ. بۇ ماقالىنىڭ ئىككىنچى مەسىلىسىگە "خوتۇن ئالساڭ سىناپ ئال" دېگەن سۆزنىڭ قايىپە قىلىنغانلىقىدىن قارىغاندا بۇ ماقالىنىڭ چوقۇم شىنجاڭغا ئىسلام دىنى كىرىشتىن بۇرۇن مەيدانغا كەلگەنلىكىنى يەنى بۇ ماقالىنىڭ تارقىلىپ يۈرگىنىگە 1000 يىلدىن ئاشقانلىقىنى پەرەز قىلىش مۇمكىن. چۈنكى ئىسلام دىنىنىڭ شەرىئىتىدە ئاياللارنىڭ جامالىنى يات ئەركىشىگە كۆرسىتىش ھارام سانىلىپ، ئەر بىلەن ئايال پەقەت نىكاھ ئوقۇلغاندىن كېيىنلا يەنى توي ئاخشىمى يۈز كۆرۈشىدىغان يوسۇن ئومۇملىشىپ كەتكەن. بۇنداق شارائىتتا "خوتۇن ئالساڭ سىناپ ئال" دېگەن گەپنى كۆڭلىدە ئويلىغان نەقەدىردىمۇ ئېغىزدىن چىقىرىشقا ھېچكىممۇ پېتىنمايتتى.

دېمەك ئەجدادلىرىمىز تەرىپىدىن 1000 يىللار بۇرۇن ئىجاد قىلىنغان بۇ ماقال بۈگۈنكى دەۋرگە كەلگەندىمۇ ئۆزىنىڭ قىممەت - ئېتىبارىنى ۋە پاساھىتىنى يوقاتقىنى يوق. ئەكسىچە پۇلنى ساناپ ئېلىشىمۇ، خوتۇننى سىناپ ئېلىشىمۇ ھۆكۈمەت تەرىپىدىن تەكىتلەنمەكتە.

"ياتنى تۇغقان قىلاي دېسەڭ ئوتتۇرىدا پۇل قوي، تۇغقاننى يات قىلاي دېسەڭ ئوتتۇرىدا قىز قوي".

پۇل شۇنداق سېھرىي كۈچكە ئىگىكى، ئۇنىڭ بىلەن ھەر قانداق ئادەمنىڭ كۆڭلىنى ئۇتۇۋالغىلى، مايىل قىلغىلى، ئوۋلىغىلى بولىدۇ.

پۇل ئارقىلىق يات ئادەمنى تۇغقان قىلىش مۇمكىن ئەمەس، بىراق تۇغقاندىنمۇ چارە مېھرىبان ۋە ھەمىنەپەس قىلىش مۇمكىن. "تۇغقاننى يات قىلاي دېسەڭ ئوتتۇرىدا قىز قوي" دېگەن مىسراغا كەلسەك، يېقىن تۇغقانلار ئۆزئارا توي قىلىپ بالىلار ياخشى ئۆتەلمەي قالسا بۇنىڭ تەسىرىدە چوڭلارنىڭمۇ ياتلىشىپ كېتىدىغانلىقىنى، ئەكسىچە بالىلار ياخشى ئۆتۈپ قالسا ئۇلاردىن تۇغۇلغان پەرزەنتلىرىنىڭ مېيىپ تۇغۇلۇپ قېلىشى سەۋەبىدىن شۇنداق ئۇرۇق - جەمەتنىڭ ئاخىر ئەسلى قۇرۇپ تۈگەپ كېتىدىغانلىقىنى ئەجدادلىرىمىز خېلى بۇرۇنلا تونۇپ يەتكەن. مانا ھازىرمۇ مېدىتسىنا ئىلمىنىڭ ئىسپاتلىشى ئارقىلىق ئىلىم - پەنمۇ يېقىن ئۇرۇق - تۇغقانلارنىڭ ئۆزئارا توي قىلىشىنى چەكلىمەكتە. مانا بۇ ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئەقلى خۇلاسى ۋە ئۇزاق مۇددەتلىك تۇرمۇش جەريانىنى باشتىن كەچۈرۈش ئارقىلىق چىقارغان ئىلمىي يەكۈنى.

"ھېسابنى بىلمىگەن ھەمياندىن ئايرىلار".

پۇل تېپىش ئۈچۈن ساغلام بەدەن ۋە كۈچ - قۇۋۋەت بىلەن ئەتىگەندىن كەچكىچە باش كۆتۈرمەي كالىدەك ئىشلەشلا كۇپايە قىلمايدۇ. ئەكسىچە پەم - پاراسەت ۋە ئەقىل - ئىدراك بولۇشى كېرەك، پايدا - زىياننى ھېسابلىيالايدىغان، ئۇچۇرنى ئىگىلىيەلەيدىغان، بازارنى ئالدىن مۆلچەرلىيەلەيدىغان... ھېساب بىلىدىغان ئادەم ئاندىن پۇل تاپالايدۇ. ھەمدە بىرنى ئىككى، ئىككىنى تۆت قىلىپ ھەمياننى تولدۇرالايدۇ. ھېساب بىلمەيدىغان، كالا ئىشلەتمەيدىغان، ئىش قىلسا قارىسىغا تەۋەككۈل قىلىدىغانلار ھەمياندىن يەنى بار پۇلىدىنمۇ ئايرىلىپ قالىدۇ. مانا بۇ ھەقىقەتنى يىپەك يولىغا ئاساس سالغۇچى ئەجدادلىرىمىز ئاللىبۇرۇن تونۇپ يەتكەن.

"چىنە بولسا دېزى بولمىسا، يىگىت بولسا قەرزى بولمىسا."

كۈندىلىك تۇرمۇشتا ئادەملەر بىر - بىرى بىلەن پۇل ۋە باشقا نەرسىلەرنى ئۆتنە قىلىشىپ، بىر - بىرىنىڭ قىيىنچىلىقىغا ياردەم بېرىشىپ ئۆزئارا ھاجىتىنى راۋا قىلىشىپ تۇرىدىغان ئىشلار دائىم بولۇپ تۇرىدۇ.

مۇمكىن بولسا ھەركىم كىرىمگە قاراپ چىقىمىنى بەلگىلەش، ھالىغا يارىشا ئىش كۆرۈش، يوتقانغا بېقىپ پۈت سۈنۈش، خالىتىغا بېقىپ ئۇن تارتىش كېرەك. لېكىن باشقا كۈن چۈشكەندە كېچىدە تام تېشىنىڭ ياكى كۈندۈزى قول تەڭلەشنىڭ ئورنى يوق. ئۇنداق چاغلاردا چوقۇم ئۇرۇق - تۇغقان، دوست - بۇرادەرلەردىن، قولۇم - قوشنىلاردىن ياكى ئىقتىسادى ئۆزىدىن ئېشىپ تۇرىدىغان كىشىلەردىن (ھازىرقى جەمئىيەتتە بانكىدىن) مەلۇم مۇددەتلىك قەرز ئېلىپ، ئۆز تۇرمۇشىنى غەملەپ تۇرۇشقا توغرا كېلىدۇ. بۇنداق ئەھۋاللارنى ئەيىب كۆرۈشكە بولمايدۇ. لېكىن شۇنداقتمۇ قەرز ئېلىشتىن بۇرۇن ئۇنى قايتۇرۇشنىڭ ئىمكانىيىتى ۋە قانداق يوللار، ئامال - چارىلەر ئارقىلىق قايتۇرۇشنى ئوبدان ئويلىشىپ، قەرزنىڭ قەرەلى توشۇشتىن بۇرۇن قايتۇرۇپ بېرىش لازىم. ئۇنداق قىلماي، مەڭگۈ قەرزدار يىگىت، قەرزدار ئائىلە بولۇۋېلىش ئەجدادلىرىمىزنىڭ نەزىرىدىمۇ نومۇس ھېسابلانغان. ئەجدادلىرىمىز قەرزدار يىگىتى دەزەكتەن چىسگە ئوخشاش يارىماس، سورۇنلۇقى يوق بىر تاشلاندىق نەرسىگە ئوخشاتقان.

يېقىندىن بېرى بىزگە نەدىن ۋە كىمدىن يۇقتىكىن تاڭ، ئارىمىزدا ئاجايىپ بىر خىل ۋابا كېسەللىكى يەنى قەرزدارلىق كېسەللىكى، خەلقىمىزنىڭ ئېغىز تىلى بويىچە ئېيتقاندا "قويمىچى" لىق كېسەللىكى تارقالدى. خېلى ئابىرۈيلۇق تىجارەتچىلىرىمىز بىر ئوبدان ئېقۇۋاتقان تىجارىتىنى تاشلاپ "قويمىچى" بولۇۋالدى. بۇ خىل قويمىچىلار قانچىلىغان تىجارەتچىلەرنى دەسمايىسىدىن ئايرىپ، قانچىلىغان ئائىلىلەرنى ۋەيران قىلىپ، بالىلارنى يېتىم، ئاياللارنى تۇل قالدۇردى. قانچىلىغان بانكا باشلىقلىرى ۋەزىپىسىدىن ئايرىلدى. شۇ "قويمىچى" لارنىڭ تۈپەيلىدىن قانچىلىغان زاۋۇت، شىركەتلەر تاقىلىپ ئىشچى - خىزمەتچىلىرى ئىشتىن بويىشتى، دىرېكتورلىرى جازاغا تارتىلدى. شۇڭا، ھازىر كىشىلەر قەرزدارلىقتىن نومۇس قىلمايدىغان، قەرز بېرىشتىن قورقىدىغان، بىرەر ھاجەتمەن پۇل سوراپ كەلسە پۇلى بار تۇرۇپمۇ يالغان سۆزلەپ پۇل

ز بەرمەيدىغان يامان كەيپىيات يامراپ كەتتى. ھەي... مۇشۇ
 ويمىچى“لار كەلگۈسىدە ئەۋلادلارغا، مەھشەر كۈنى ئەجدادلارغا قانداق
 ر كېلەر كىن تاڭ!...”

”ئۇغۇلۇپ ئۆلمىگىنى كۆردى، پۇل ئېلىپ بەرمىگىنى كۆردى.“
 ئەجدادلىرىمىز بۇ ماقال ئارقىلىق پۇل ئالغان ئادەمنىڭ قانچە
 ئەس، ساختىپەز بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئۇنى ھامان بىر كۈنى بەرمەي
 تۇلالمايدىغانلىقىنى، ئۆتتە ئالغان، قەرز ئالغان پۇلنى قايتۇرۇشنىڭ
 ۋەدى ئۆلۈمگە ئوخشاش بايغىمۇ، گادايمۇ، خانغىمۇ، پۇقراغىمۇ،
 ئىقىمۇ، قېرىغىمۇ، ئەرگىمۇ، ئايالغىمۇ... ئىش قىلىپ ھەممە ئىنسان
 ۋچۈن ھەرگىز قېچىپ قۇتۇلالمايدىغان ھەقىقەت ئىكەنلىكىنى سەمىمىزگە
 سالغان. ئۇلار ھەرگىزمۇ قەرزدار ياۋاشراق بولسا ئېلىپ، يامانراق،
 ۋتتە ھەم ”قويمىچى“ بولسا ”خەپ قىيامەتتە ئالارمەن!“ دەپ بۇ دۇنيادا
 نىلغىلى بولىدىغان ئىشنى قەستەن ئۇ دۇنياغا سۈرىگەن ئەمەس.

يۇقىرىدا ئەجدادلىرىمىزنىڭ پۇلغا ناھايىتى يۇقىرى تەبىر بەرگەنلىكى
 پۇلنى ناھايىتى مۇقەددەس بىلگەنلىكى، دۇنياغا كەلگەن ئادەم
 ياشىقلارنىڭ ئالدىدا سارغىيىپ قالماستىكى، بويۇن قىسىپ يۈرمەستىكى،
 ياشىقلار ئالى دەرىجىلىك ماشىنىلاردا سەيلە - ساياھەت قىلىپ ياپراپ
 يۈرسە، يەنىلا قوتۇر ئېشەكتە كۈتۈننى يېغىر قىلىپ ئولتۇرماستىكى؛ پۇل
 تۈپەيلىدىن ئالى بىلىم يۇرتلىرىدا ئوقۇيالمىي چالا ساۋات بولۇپ
 يۈرمەستىكى، پۇل تۈپەيلىدىن بالىنىستىقا كىرەلمەي ئەجلىدىن بۇرۇن
 ئۆلمەستىكى ئۈچۈن پۇل تېپىشقا ۋە تاپقان پۇلنى چىڭ تۇتۇشقا
 شۇنداق ئەھمىيەت بەرگەن. شۇنداق پۇلدارلىرىمىز ئەينى زاماندا يىپەك
 يولى سودىسىغا ئاساس سالغاچقا، ئۆز زامانىسىنىڭ كۈچلۈك،
 قۇدرەتلىك، ئابرويلۇق مىللەتلەردىن بولۇپ ياشىيالىغان، لېكىن
 ئەجدادلىرىمىز ھەرگىزمۇ ”پۇل ھەممىگە قادىر“ دەپ ھالال - ھارامنى
 ئايرىماي قارىغۇلارچە پۇل تېپىشنى ئەسلا تەشەببۇس قىلغان ئەمەس.
 ”خەجلەيدىغان بىر پۇل بار، خەجلىمەيدىغان مىڭ پۇل بار.“

خىزىر ھەققىدە خىياللار

ئۆزىنىڭ قان - تەرى سىڭگەن ئۆزىنىڭ ھالال ئەمگىكى بەدىلىگە كەلگەن پۇل بولسا گەرچە ئۇ بىر تىيىن بولسىمۇ ھېسابلىشىپ ئېلىش ۋە بىمالال خەجلەش كېرەك. ئۆزۈڭ ئەجىر قىلمىغان، يەنى باشقىلار بەرگەن پۇل بولسا گەرچە ئۇ مىڭ تىللا بولسىمۇ ئالماسلىق، كۆز قىرىنىمۇ سالماسلىق لازىم. ھارام پۇل - مال خۇددى كۆيۈپ تۇرغان ئوتقا ئوخشايدۇ. ئۇنى تۇتسا قول كۆيىدۇ، يۇتسا تىل كۆيىدۇ. شۇڭا، ئۇنى ئېلىشقا ۋە خەجلەشكە ھەرگىز بولمايدۇ. "خەجلىمەيدىغان مىڭ پۇل" ئەنە شۇ ھارام پۇلدۇر. ئەجدادلىرىمىز مال - دۇنيانى ھالالدىن تېپىشقا ئەنە شۇنداق ئەھمىيەت بەرگەن. ئەكسىچە پۇل تېپىشنىلا بىلىپ، خەجلەشنى بىلمەيدىغان، پۇل ئۈچۈن جېنىدىن كېچىشكىمۇ تەييار تۇرىدىغان ھەتتا گېزى كەلسە ئانىسىنى سېتىشتىنمۇ يانمايدىغان، پىخسىق، ئەل - جامائەت ئالدىدا ھېچقانداق يۈز - ئابرويى يوق، ناكەس ئادەملەرنى "پۇل تاپقۇچە يۈز تاپ" دېگەن ماقال ئارقىلىق بىر ئېغىز گەپ بىلەنلا ئىنكار قىلىۋەتكەن.

"تەڭگەڭ يۈزگە يەتكۈچە، دوستۇڭ مىڭغا يەتسۇن."

ئاتا - بوۋىلىرىمىز پۇلنى ھەرگىزمۇ كىشىلەر ئارىسىدىكى مېھىر - مۇھەببەتتىن ئەلا بىلىگەن ئەمەس. پۇلنى دوستلىرىدىن ئەزىز بىلىگەن ئەمەس. ئۇلار پۇل ئۈچۈن دوستلىرىنى سېتىۋېتىدىغان، پۇل ئۈچۈن قېرىنداشلىرىنى ئورغا ئىتىرىدىغان ناھەلىلىكنى ھەرگىزمۇ ئۆزلىرىگە راۋا كۆرگەن ئەمەس. ئەكسىچە دوستلۇقنى پۇلدىن ئەلا ۋە قىممەتلىك بىلىگەن، مەردلىك، سېخىيلىك بىلەن دوست - بۇرادەرلىرىنىڭ كۆڭلىنى ئۇتقان، دوست - بۇرادەرلەرنىڭ بېشىغا كۈن چۈشكەندە مەردلىك بىلەن ياردەم قىلىپ بىر - بىرىگە ھەقىقىي دوستلۇق مېھرىنى يەتكۈزگەن. شۇڭا نۇرغۇن پۇلدار كىشىلەر ئەل - جامائەتنىڭ نەزىرىدە يۇرت كاتىلىرى سانىلىپ ئەمەلدارلار، قازى، ئاخۇنلار بىلەن تەڭ ئورۇندا تۇرۇپ كەلگەن. "بايغا ئارغامچا، نامراتقا كۇلا، باي بولاي دېسەڭ نامراتنى بۇلا،" ھارامخورلۇق قان - قېنىغا سىڭىپ كەتكەن، نامراتلارغا يەر ئىجارە

پېرىش، جازانىگە پۇل پېرىش ... ئۆزى ئىشلىمەي نامرات دېھقانلارنىڭ ئان-ئەرى بەدىلىگە، ئۇلارنى قاقتى-سوقتى قىلىش يولى بىلەن بېيىدىغان ئەھلىلەرنى يۇقىرىقىدەك ئاجايىپ ھېكمەتلىك ھەجۋىي ماقال-تەمسىللەر ئارقىلىق كۈچلۈك قامچىلىغان.

يۇقىرىقى ماقال - تەمسىللەردىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، بىزنىڭ ئەجدادلىرىمىز پۇل تېپىشقا ۋە پۇل تاپقاندىمۇ ھالال يول بىلەن پۇل تېپىشقا ھەر ۋاقىت ناھايىتى ئەھمىيەت بەرگەن. ھالالدىن پۇل تېپىپ، ئۇنى توغرا يولغا ئىشلەتكەنلەرنى ھۆرمەتلەپ، ھارام پۇل تاپقان ۋە تاپقان پۇلنى ناتوغرا ئىشلارغا ئىشلەتكەنلەرگە نەپرەت ياغدۇرغان ۋە لەنەت ئوقۇغان. شۇنداقلا بىزلەرگە مانا مۇشۇنداق ئېسىل مەنسۇي مىراسلارنى قالدۇرۇش ئارقىلىق بىزنىمۇ ئۆزلىرىدەك مەرد، پاك، ھالال ياشاشقا ئۈندىگەن.

مانا ھازىر ئېلىمىزدە بازار ئىگىلىكى تۈزۈلمىسى يولغا قويۇلدى. ھەممە مىللەت، ھەممە تەبىقە پۇل تېپىش ئۈچۈن بازار قاينىمىغا شۇغۇپ كەتتى. بىزنىمۇ مەملىكەت ئىچىدىلا ئەمەس، بەلكى پۈتۈن دۇنياغا تونۇلۇۋاتقان تىجارەتچى بايلار چىقىۋاتىدۇ. بىراق، يەنىلا يېگەننىڭ ئاغزىغا، كىيگەننىڭ ئۈچىسىغا قاراپ بوينىنى قىسىپ، تۈكۈرۈكنى يۈتۈپ يۈرۈۋاتقان دېھقانلىرىمىز، خەقنىڭ قورسىقى تويىسا كېكىرىشىپ بېرىۋاتقان كىسمى يېڭى، يانچۇقى قۇرۇق كادىرلىرىمىز، كالبۇكىدىكى گەزنى يوشۇرۇش ئۈچۈن لەۋ سۇرۇخ سۈرۈۋالغان، يۈزى مايلاقلىق، قورسىقى ئاچ خانىملىرىمىز يەنىلا بار. شۇڭا، بىزمۇ قۇلدەك ئىشلەپ بەگدەك يېيىشنى ئۆگىنىۋېلىشىمىز لازىم. چۈنكى بىز ئۇيغۇرلاردا "پۇلى يوقنى بازار تونۇماس" دېگەن ماقال بار.

ماقال - تەمسىللەر ھەركىمنىڭ قۇرۇقتىن - قۇرۇق، خىيالىي ئىزلىنىشى بىلەن توقۇلغان بولماستىن، بەلكى تۇرمۇشتىكى تۈرلۈك تۈمەن ھادىسىلەردىن ھاسىل بولغان تەجرىبىلەرنى خۇلاسىلە قىلىش ئارقىلىق مەيدانغا كەلگەن. ماقال - تەمسىللەردە خەلقنىڭ قىممەتلىك تۇرمۇش

تەجرىبىلىرى، دانىشمەنلىكى ۋە ئۆتكۈر مۇلاھىزىلىرى ئىزھار قىلىنغان، بۇ ھەقتە گوركى مۇنداق دېگەندى: ”ئومۇمەن ماقال - تەمسىللەر پۈتۈن تۇرمۇش، ئىجتىمائىي، تارىخىي تەجرىبىلەرنى ناھايىتى چىرايلىق فورمىدا ئىپادە قىلىدۇ. ئەڭ ئۇلۇغ دانالىق، سۆزنىڭ سادىقلىقىدۇر. ماقال - تەمسىللەر ھەجىم جەھەتتىن قىسقا بولىدۇ، ئۇلاردا توم - توم كىتابلارنىڭ مەزمۇنىغا توغرا كېلىدىغان پىكىر ۋە سەرگۈزەشتلەر مەۋجۇت.“

شۇ مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا ماقال - تەمسىللەرنى قېزىش، تەتقىق قىلىش پەقەت ئەجدادلىرىمىزنى ياد ئېتىش، ئۇلاردىن پەخىرلىنىش ئۈچۈن بولۇپلا قالماي، بەلكى ئۇلاردىن ئۆرنەك ئېلىپ، ئۆزىمىزنىڭ كۈندىن - كۈنگە زەئىپلىشىۋاتقان مىللىي ئاڭ، مىللىي پىسخىكىمىزنى بېيىتىشىمىز، جانلاندۇرۇشىمىز ھەمدە كەلگۈسى ئەۋلادلىرىمىز ئۈچۈن ئىدىئولوگىيە ساھەسىدە ئابىدە تىكلەپ مەشئەل يېقىپ بېرىشىمىز ئۈچۈندۇر. شۇ ۋەجىدىن مەن ماقال - تەمسىللەرنى ئۆگىنىش ۋە تەتقىق قىلىشقا ئەرزىيدىغان ئەھمىيەتلىك ئەمگەك دەپ قارايمەن.

ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتىنىڭ پۇل مۇئامىلە ئاپپاراتلىرى

ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتى بانكىسى

شېڭ شىسەي شىنجاڭغا ھۆكۈمرانلىق قىلغان دەسلەپكى مەزگىلدە، «جاھانگىرلارغا قارشى تۇرۇش، سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن يېقىنلىشىش، مىللەتلەر باراۋەر بولۇش، پاك بولۇش، تىنچ ئۆتۈش، گۈللەندۈرۈش» تىن ئىبارەت ئالتە بۈيۈك سىياسەتنى يولغا قويغاچقا، شىنجاڭدا جەمئىيەت نىسبەتەن مۇقىم بولدى، ئىقتىساد تەرەققىي قىلدى، مىللەتلەر بىر قەدەر تىنچ ئۆتتى، شىنجاڭ ئىككىنچى يەنئەن دەپ ئاتىلىپ، غايىلىك زاتلار ئىتىلىدىغان جايغا ئايلاندى. لېكىن ئۇزۇن ئۆتمەيلا شېڭ شىسەي مىلىتارىستلىق ئەپتىنى ئاشكارىلىدى. ئۇ «ئالتە بۈيۈك سىياسەت» نىڭ ئورنىغا ئەكسىيەتچىل مۇستەبىتلىك، تېررورلۇق سىياسىتىنى دەسسىتىپ، كۆپ قېتىم ئاتالمىش «سۈيىقەست پىلانلاش، توپىلاڭ كۆتۈرۈش دېپلوسى» نى پەيدا قىلىپ، ھەر مىللەت ۋە تەنپەرۋەر زاتلار ۋە جۇڭگو كومپارتىيىسىنىڭ شىنجاڭدىكى خادىملىرىغا زەربە بەردى ۋە زىيانكەشلىك قىلدى. مىللىي مەسىلە جەھەتتە، شېڭ شىسەي دەسلەپكى مەزگىلدە يولغا قويغان «مىللەتلەر باراۋەر» دېگەن سىياسەتنى بىكار قىلىپ، دەھشەتلىك مىللىي زۇلۇم سىياسىتىنى يۈرگۈزۈپ، مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتكە بۇزغۇنچىلىق قىلدى. ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئازادلىق كۈرىشىنى باستۇرۇپ، ھەر مىللەت خەلق ئاممىسىغا رەھىمسىزلىك بىلەن زىيانكەشلىك قىلدى. شىنجاڭدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئويىپىكىتىپ مىللەت ئىكەنلىكىنى ئۆكتەملىك بىلەن ئىنكار قىلىپ، بارلىق ئاز سانلىق مىللەتلەرنى «نەسىلداش ئۇرۇق» دەپ

ھاقارەتلىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاز سانلىق مىللەتلەر ئاممىسى، بولۇپمۇ تەرەققىيپەرۋەر زىيالىيلار بۇ خىل زىيانكەشلىككە چىداپ تۇرالماي، پائال ھەرىكەتكە كېلىپ، يەر ئاستى تەشكىلاتلارنى مەخپىي قۇرۇپ، ئاممىنى سەپەرۋەر قىلىپ، شېڭ شىسەينىڭ ئەكسىيەتچىل ھۆكۈمرانلىقىنى ئاغدۇرۇپ تاشلىماقچى بولدى.

1944 - يىلى 8 - ئايدا شېڭ شىسەي گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ

دېھقانچىلىق - ئورمانچىلىق مىنىستىرلىقىنىڭ مىنىستىرى بولۇپ

تەيىنلەندى. 9 - ئايدا، يىللاردىن بېرى توپلىغان نۇرغۇن ئالتۇن -

كۈمۈش بېزەكلەرنى ۋە زىخچە ئالتۇن، كېسەك ئالتۇن، يامبۇ ۋە باشقا

قىممەتلىك بۇيۇملارنى 32 ماشىنىغا بېسىپ چوڭچىڭغا توشىدى، ئۆزى

ئۆيىدىكىلەر بىلەن ئايروپىلانغا ئولتۇرۇپ يېڭى ۋەزىپە تاپشۇرۇۋېلىش

ئۈچۈن يۈرۈپ كەتتى. ۋۇجۇڭشىن شېڭ شىسەينىڭ ئورنىغا ئۆلكە رەئىسى

بولدى. مىللىي زۇلۇم يەنە داۋاملىشىۋەردى. شۇنىڭ بىلەن 1944 -

يىلى 11 - ئاينىڭ 7 - كۈنى غۇلجىدا قوزغىلاڭ پارتلىدى، 12 - كۈنى

قوزغىلاڭ كۆتۈرگەن ئامما شەھەر رايونىنى ئىگىلىدى. شۇ كۈنى "ئۈچ

ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى" قۇرۇلغانلىقى جاكارلاندى. مەزكۇر

ھۆكۈمەت قۇرۇلغاندىن كېيىن، ئىلگىرىكى شىنجاڭ تىجارەت بانكىسى

ئىلى شۆبە بانكىسىنىڭ بارلىق مۈلۈكلىرىنى مۇسادىرە قىلىپ، 1945 -

يىلى 1 - ئايدا ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتى ئۆزىنىڭ بانكىسىنى قۇردى.

ئۈچ ۋىلايەت بانكىسى دەسلەپ قۇرۇلغاندا ۋاقىتلىق ھۆكۈمەتنىڭ مالىيە

مىنىستىرلىقى ئىقتىساد مەھكىمىسىنىڭ باشقۇرۇشىدا بولدى. ھەسەنەم

پالتايىۋ دىرىكتور، ھۈسەين مۇراتوۋ مۇئاۋىن دىرىكتور بولدى. ئۇزۇن

ئۆتمەي بۇ بانكا ئۆزىگە بېرىلگەن ھوقۇققا بىنائەن ئۈچ ۋىلايەت

قەرەللىك چېكىنى تارقىتىپ، ئۈچ ۋىلايەتنىڭ پۇل تارقىتىش مەركىزىگە

ئايلاندى. قەرەللىك چەك بىلەن گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ پۇلى تەڭ

قىممەتتە بىللە ئوبوروت قىلىنىپ تۇردى. 1945 - يىلى 8 - ئايدا

غالبىيەت زايومى تارقىتىلدى. ئۇنىڭ ئومۇمىي سوممىسى 300 مىليون

دوللار، ئالتايغا 50 مىليون دوللار تەقسىملەندى. زايومغا ئۆسۈم ھېسابلانمايدۇ، دىرى ئىككىنچى يىلىدىن باشلاپ بەش يىلدا تولۇق قايتۇرۇپ بولۇنىدۇ، دەپ بەلگىلەندى. 1945 - يىلى 9 - ئايدىن 1946 - يىلى 3 - ئايغىچە گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ ئۈچ ۋىلايەتتە ئوبوروت قىلىۋاتقان پۇلغا ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتى بانكىسى تامغا بېسىش ئۆسۈمىنى قوللىنىپ، ئۇ پۇلنىڭ قايتا ئېقىپ كىرىشىنى چەكلىدى.

1945-يىلى كۈزدە ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتى بانكىنى مالىيىدىن ئايرىپ تەسىس قىلىشنى قارار قىلىپ، 1945-يىلى 11-ئاينىڭ 20-كۈنى ئۆزىنىڭ بانكىسىنى رەسمىي قۇردى. ھۈسەين مۇراتوۋ بانكا باشلىقى، ئەكرەمخان مۇئاۋىن بانكا باشلىقى بولدى. تارباغاتاي، ئالتايىلاردا شۆبە بانكىلار قۇرۇلدى. 1946 - يىلى 2 - ئايدا ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتى بانكىسى دېھقانچىلىق - چارۋىچىلىق، سودا - سانائەتكە قەرز پۇل تارقىتىش، ئامانەت پۇل جەلپ قىلىش، پېرېۋوت بېجىرىش ھەمدە ئامانەت - قەرز پۇلىنىڭ ئۆسۈم نىسبىتى ۋە ھەرقايسى كەسىپلەرنىڭ قەرز پۇل مۇددىتى قاتارلىق تۈرلۈك قائىدە تۈزۈملەرنى تۈزدى.

يېزا ئىگىلىك قەرز پۇلىنىڭ قەرەلىنى تۆت ئايدىن سەككىز ئايغىچە، ئايلىق ئۆسۈمىنى %15؛ چارۋىچىلىق قەرز پۇلىنىڭ قەرەلىنى تۆت ئايدىن سەككىز ئايغىچە، ئايلىق ئۆسۈمىنى %20؛ قول سانائەت قەرز پۇلىنىڭ قەرەلىنى ئۈچ ئايدىن ئالتە ئايغىچە، ئايلىق ئۆسۈمىنى %20؛ سودا قەرز پۇلىنىڭ قەرەلىنى بىر ئايدىن ئۈچ ئايغىچە، ئايلىق ئۆسۈمىنى %25؛ قەرەلسىز ئامانەتنىڭ يىللىق ئۆسۈمىنى %3.0؛ قەرەللىك ئامانەتنىڭ يىللىق ئۆسۈمىنى %0.5 قىلىپ بېكىتتى.

ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتى بانكىسى تارقىتىدىغان قەرز پۇلىنى قەرز پۇل تارقىتىش ھەيئىتى تەكشۈرۈپ تەستىقلىدى. قەرز پۇل ھەيئىتىنىڭ ئەزالىرى ۋاقىاس ھاجى، مۇھەممەتجان مەخسۇم، ساۋۇرجان، ھۈسەين مۇراتوۋ، مۇھەممەت ھاجى، ھەسەنەم پالتايۇ، سېيىت مۇھەممەت، كاتىپىۋدىن ئىبارەت سەككىز كىشىدىن تەركىب تاپتى. ئومۇمەن قەرز

خىزىر ھەققىدە خىياللار

ئالغۇچىلارغا ئىككى كىشى كېيىللىك قىلىش، ئەگەر قەرز پۇل ئالغۇچى قەرزنى قايتۇرالمىسا، كېيىللىك قىلغۇچى تۆلەپ قايتۇرۇش شەرت قىلىندى. قەرەلى ئۆتۈپ كەتكەن قەرز پۇلغا ھەسسەلەپ ئۆسۈم قوشۇپ ئېلىندى. رەنە ھېسابىدىكى قەرز پۇلغا قارىتا، قەرز ئالغۇچى ئالدى بىلەن ئالتۇن - كۈمۈش ۋە ياكى قىممەتلىك بۇيۇملىرىنى رەنگە قويغاندىن كېيىن، بانكا رەنە ئالغان بۇيۇم قىممىتىنىڭ %50 بويىچە قەرز پۇل تارقىتى. قەرز پۇلنىڭ مۇددىتى توشۇپ قايتۇرالمىسا، بانكا رەنگە ئالغان بۇيۇمنى سېتىپ، قەرز پۇلنى قايتۇرۇۋېلىپ، ئاشقان قىسمىنى ئىگىسىگە قايتۇرۇپ بېرىشكە ھوقۇقلۇق بولدى. بانكا رەنە قويغۇچىدىن رەنە بۇيۇمنى ساقلاپ بەرگەن مەزگىلگە ھېسابلاپ ساقلاش ھەققى ئالدى.

ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتى بانكىسى ئۆز تەۋەلىكى ئىچىدە تېلېگرام پېرېۋوت كەسپىنى بېجىردى، پېرېۋوت ھەققى %2 بولدى.

1946 - يىلى ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتى بانكىسىنىڭ دېرىكتور، مۇئاۋىن دېرىكتورلىرىنىڭ ئايلىق مائاشى 15 مىڭ دوللار قەرەللىك چەك، باش كاسسىر، ناھىيە دەرىجىلىك بانكا دېرىكتورلىرىنىڭ ئايلىق مائاشى 7000 دوللار قەرەللىك چەك، ھېساب خاتىرىلىگۈچى، ئىككىنچى دەرىجىلىك كاسسىرنىڭ ئايلىق مائاشى 5000 دوللار قەرەللىك چەك بولدى.

1945 - يىلى 9 - ئاينىڭ باشلىرىدا، ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسى ئۈرۈمچىگە 150 كىلومېتىرلا كېلىدىغان ماناس دەرياسىنىڭ غەربىي قىرغىقىغا قاراپ يۈرۈش قىلدى. گومىنداڭ تېزىدىن زور قوشۇننى شەرقىي قىرغاقنى قوغداشقا ئەۋەتتى. ئىككى تەرەپ دەريانىڭ ئىككى قىرغىقىدا تىرىكشىپ تۇرۇپ قالدى. سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ياراشتۇرۇشى ئارقىسىدا ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتى بىلەن گومىنداڭ ھۆكۈمىتى تىنچلىق سۆھبىتى ئۆتكۈزۈپ، تىنچلىق بىتىمى ئىمزالىدى. بىتىمدىكى بەلگىلىمىلەرگە ئاساسەن، گومىنداڭ ھۆكۈمىتى شىنجاڭدىكى ھەرىمىلەت خەلقىگە تۈرلۈك دېموكراتىيە ھوقۇقى ۋە ئەركىنلىك بەردى. 1946-يىلى 7-ئاينىڭ 1-

كۈنى شىنجاڭ ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت رەسمىي قۇرۇلدى. ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلغاندىن كېيىن، ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتى بانكىسى ئۆلكىلىك تىجارەت بانكىسىنىڭ ئىلى شۆبە بانكىسىغا ئۆزگەرتىلدى.

تىجارەت بانكىسى

1946 - يىلى 7 - ئاينىڭ 1 - كۈنى شىنجاڭ ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلغاندىن كېيىن، ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتى بانكىسى ئۆلكىلىك تىجارەت بانكىسىنىڭ ئىلى شۆبىسىگە ئۆزگەرتىپ تەشكىللەندى، ئابدۇرۇپ ئىبراھىموۋ دىرېكتور بولدى.

تىجارەت بانكىسىنىڭ ئىلى شۆبىسى سابىق "ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى بانكىسى" نىڭ تۈرلۈك فونكىسىسىگە ئىگە بولغاندىن سىرت، يەنە ئۆلكىلىك تىجارەت بانكىسىنىڭ پېرېۋوت قىلغان ۋە بۇيرۇغان پۇللىرىنى بېجىردى. بۇ پۇللار ئاساسلىقى ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت ئۈچ ۋىلايەتكە ئاجرىتىپ بەرگەن تۈرلۈك ھەربىي، مەمۇرىي ئورۇنلارنىڭ خىراجىتىدىن ئىبارەت.

1949 - يىلى 7 - ئاينىڭ 1 - كۈنى سابىق "ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى بانكىسى" ساقلاۋاتقان ئالتۇن، كۈمۈش قاتارلىق قىممەت باھالىق ماددىي بۇيۇملار باھاغا سۈندۈرۈلۈپ، تىجارەت بانكىسىنىڭ ئىلى شۆبىسىگە ئۆتكۈزۈپ بېرىلدى. ئالدى بىلەن "باھاغا سۈندۈرۈش كومىتېتى" قۇرۇلدى. بۇنىڭ ئەزالىرى مۇھەممەت قۇربان ئاخۇن، مۇھەممەت قۇربان سادىروۋ، ئېلى جېلىسپۇ، ئابدۇخالىق ئابدۇۋەلى قاتارلىق كىشىلەردىن تەركىب تاپتى. ئۇنىڭدىن كېيىن "ئۆتكۈزۈپ بېرىش كومىتېتى" قۇرۇلدى. بۇ كومىتېتنىڭ ئەزالىرى ھۈسەيىن مۇراتوۋ، مۇھەممەت قۇربان، ئېلاخون، ئابدۇللاھەق، ئابدۇرۇپ قاتارلىق كىشىلەردىن تەركىب تاپتى. باھاغا سۈندۈرۈش

كومىتېتى باھاغا سۇندۇرۇپ بولغاندىن كېيىن، ئۆتكۈزۈپ بېرىش كومىتېتى ئۆتكۈزۈپ بېرىش ئىشلىرىنى بېجىردى. بۇ ماددىي بۇيۇملارنى ئۆلكىلىك تىجارەت بانكىسى ئىلى شۆبىسىنىڭ دىرېكتورى ئابدۇرۇپ ئىبراھىموۋ، مۇئاۋىن دىرېكتورى ئابلاجان، بوغالتىر سادىق مىلىكوۋ، كاسسىر ئىمىنبەگ ھاجى قاتارلىق كىشىلەر تاپشۇرۇۋالدى. تاپشۇرۇپ بېرىلگەن قىممەتلىك بۇيۇملار ئىچىدە چەت ئەل تىللاسى، ئالتۇن، كۈمۈش، يامبۇ، كۈمۈش تەڭگە، ئالتۇن - كۈمۈش، زىبۇزىنەت بۇيۇملىرى، مەرۋايىت، ئالماس، ئامېرىكا دوللىرى قاتارلىقلار بار بولۇپ، بۇنى باھاغا سۇندۇرغاندا 35 مىليون 271 مىڭ دوللار بولدى. بۇنىڭ ئىچىدە ئالتاينىڭ كېپەك ئالتۇنى 245 سەر سەككىز مىسقال ئالتە يېرىم پۇڭ، بۇنى باھاغا سۇندۇرغاندا جەمئى 12 مىليون 47 مىڭ 385 دوللار بولۇپ، ھەر سېرى 49 مىڭ دوللارغا سۇندۇرۇلدى.

ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلغاندىن كېيىن، قەرەللىك چەك تارقىتىلىشتىن توختىتىلدى. ئۈچ ۋىلايەتنىڭ ھەربىي، مەمۇرىي خىراجىتىنى ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت چىقىم قىلىپ بەردى. تارباغاتاي ۋە ئالتاينىڭ خىراجىتىنى ئىلىدىن ئاغدۇرۇپ بېرىپ تۇردى.

1947 - يىلى 5 - ئاينىڭ 19 - كۈنى گومىنداڭ دائىرىلىرى ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرىنىڭ پىكرىنى ئالماي، ھەر مىللەت خەلقىنىڭ كۈچلۈك قارشىلىقىغا قارىماي، مەسئۇدىنى شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ رەئىسلىكىگە، ئەيسابەگنى شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ ئەزالىقىغا، قوشۇمچە باش كاتىپلىقىغا تەيىنلەپ، 5 - ئاينىڭ 28 - كۈنى گومىنداڭ دائىرىلىرى زورمۇزور خىزمەت ئۆتكۈزۈپ بېرىش مۇراسىمى ئۆتكۈزدى. مەسئۇدىنىڭ تەختكە چىقىشىغا ئەگىشىپ بىرلەشمە ھۆكۈمەت بۆلۈنۈشكە يۈزلەندى. ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت ئۈچ ۋىلايەتكە بېرىدىغان خىراجەتنى توختاتتى. ئۈچ ۋىلايەت قەرەللىك چەك تارقىتىشنى يەنە ئەسلىگە كەلتۈردى. بۇ چاغدا تارقىتىلغان قەرەللىك چەكنىڭ نامى "ئۆلكىلىك تىجارەت بانكىسى ئىلى ۋىلايەتلىك شۆبىسىنىڭ قەرەللىك چەكى" دەپ

ئاتالدى. چەكلىنىش سوممىسىمۇ ۋە تارقىتىش مىقدارىمۇ كۆپەيتىلدى. 1947 - يىلى 11 - ئاينىڭ 10 - كۈنى ئىلى مەمۇرىي مەھكىمە بۇيرۇق چۈشۈرۈپ، ئابدۇرۇپ ئىبراھىمىۋىنى بانكىنىڭ دىرېكتورلۇق ۋەزىپىسىدىن قالدۇرۇپ، مەنسۇر رومىيۋىنى ئىلى مەمۇرىي مەھكىمە تىجارەت بانكىسىنىڭ دىرېكتورلۇقىغا تەيىنلىدى.

ئىلى ۋىلايەتلىك تىجارەت بانكىسى شەخسىيەت ئامانەت - قەرز پۇل كەسپىنى يولغا قويغاندىن كېيىن، بۇ كەسپنىڭ تەرەققىياتى ناھايىتى تېز بولدى. تارىخىي ماتېرىياللاردا خاتىرىلىنىشىچە، يەككە سودا - سانائەتچىلەرنىڭ بانكىدا قويغان ئامانەت قالدۇقى 1948 - يىلى يىل ئاخىرىدا 1 مىليارد 748 مىليون 760 مىڭ يۈەن، 1949 - يىلى يىل ئاخىرىدا 1 مىليارد 748 مىليون 90 مىڭ يۈەن بولغان؛ يەككە سودا - سانائەتچىلەرگە بەرگەن قەرز پۇل 1948 - يىلى 22 مىليارد 223 مىليون 910 مىڭ يۈەن، 1949 - يىلى 52 مىليارد 266 مىليون 100 مىڭ يۈەن بولغان.

1948 - يىلى 12 - ئايدا كەلگەندە بانكا دىرېكتورىنىڭ ئايلىق مائاشى 525 مىڭ دوللارغا يېتىپ، 1946 - يىلىدىكىدىن 35 ھەسسە، ھېساب خاتىرىلىگۈچىنىڭ 22% مىڭ دوللارغا يېتىپ 44.4 ھەسسە، قارا خىزمەتچىنىڭ 75 مىڭ دوللارغا يېتىپ 21 ھەسسەدىن ئارتۇقراق ئاشقان. شىنجاڭ تىنچ يول بىلەن ئازاد بولغاندىن كېيىن، ئۆلكىلىك خەلق ھۆكۈمىتى مالىيە - ئىقتىساد كومىتېتىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى شىن لەنتىڭ، جۇڭگو خەلق بانكىسى شىنجاڭ ئۆلكىلىك شۆبىسىنىڭ باشلىقى، قوشۇمچە شىنجاڭ ئۆلكىلىك بانكىنىڭ باش دىرېكتورى جاڭ دىڭخەنلەر ئۆلكىلىك خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ مالىيە - ئىقتىساد خىزمىتىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش توغرىسىدىكى قارارىغا ئاساسەن، 1950 - يىلى 1 - ئاينىڭ 24 - كۈنى ئۈچ ۋىلايەتتىكى مالىيە - ئىقتىساد باشقارمىسىدا يىغىن ئېچىپ، پۇل تۈزۈمى ۋە پۇل مۇئامىلە ئاپپاراتلىرىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش ئۈستىدە كېڭىشىپ، كونكرېت قارار چىقاردى. قارارنىڭ ئاساسلىق

مەزمۇنلىرى تۆۋەندىكىچە:

(1) ئۈچ ۋىلايەت، يەتتە ۋىلايەتنىڭ ماددىي ئەشيا ئالماشتۇرۇشىنى ئىلگىرى سۈرۈش ئۈچۈن، ئۆلكىنىڭ خەلق پۇلى تارقىتىلىشتىن ئىلگىرى، سابىق ئۈچ ۋىلايەت تارقاتقان قەرەللىك چەك بىلەن يەتتە ۋىلايەتتە تارقىتىلغان كۈمۈش دوللار پۇلى ئالدى بىلەن پۈتۈن شىنجاڭدا مۇقىم سېلىشتۇرما باھادا تەڭ ئوبوروت قىلىندۇ.

(2) سابىق ئۈچ ۋىلايەت تارقاتقان قەرەللىك چەكنى بۇرغۇنچى ئۇنسۇرلارنىڭ يالغاندىن ياساپ، خەلققە ۋە ھۆكۈمەتكە زىيان كەلتۈرۈشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن، تەڭ ئوبوروت قىلىنىش مەزگىلىدە ئۈچ ۋىلايەت قەرەللىك چەك تارقىتىشى توختىتىش ھەمدە ئىمكانقەدەر ئالدىن يىغىۋېلىش، پىرىنسىپ جەھەتتىن قايتا چىقارماسلىق، بارلىق ھەرىسى، مەمۇرىي خىراجەت چىقىملىرىدا ۋاقىتنىچە كۈمۈش دوللار پۇلىنى ئىشلىتىش، خەلق پۇلى تارقىتىلغاندىن كېيىن، ئىككى خىل پۇلنى ئوبوروتتىن توختىتىپ، تەدرىجىي يىغىۋېلىش.

(3) ئۈرۈمچى بىلەن ئىلى رايونىدا 1950 يىلى 1 - ئاينىڭ 21 - كۈنىدىكى 16 تۈرلۈك ماددىي بۇيۇمنىڭ ئوتتۇرىچە باھاسىغا ئاساسەن، ئىككى خىل پۇلنىڭ سېتىۋېلىش كۈچىنىڭ مۇقىم باھاسى ھېسابلاپ چىقىرىلدى. نەتىجىدە ئۆلكىنىڭ بىر دوللار كۈمۈش پۇلى ئۈچ ۋىلايەتنىڭ 1558 دوللار قەرەللىك چېكىگە باراۋەر قىلىندى. ھېسابلاشقا قۇلايلىق بولۇش ئۈچۈن 1250 : 1 بويىچە ھېسابلاشقا ھەممەيىلەن بىردەك قوشۇلدى.

يۇقىرىقى قارارنى ئۆلكىلىك خەلق ھۆكۈمىتى تەستىقلىغاندىن كېيىن، ئۆلكىلىك خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ رەئىسى بۇرھان شەھىدى، مۇئاۋىن رەئىسلىرى گاۋ جىنچۈن، سەيپىدىن ئەرزىلەر 1950 - يىلى ئىككى ئومۇمىي ئۇقتۇرۇشنى ئېلان قىلدى.

1. ئومۇمىي ئۇقتۇرۇشنىڭ تولۇق تېكىستى تۆۋەندىكىدەك:
"ئۆلكىمىزدە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ھۆكۈمرانلىق قىلغان

ۋەزگىلدە، ئىلى، تارباغاتاي، ئالتايدىن ئىبارەت ئۈچ ۋىلايەتتە خەلقنىڭ مەنپەئىتىنى قوغداپ قېلىش ئۈچۈن شىنجاڭ ئۆلكىلىك تىجارەت بانكىسىنىڭ ئىلى شۆبىسى قەرەللىك چەك تارقىتىپ ئۈچ ۋىلايەت دائىرىسىدە ئوبوروت قىلغانىدى، ئۆلكىمىز ئازاد بولغاندىن كېيىن، ھەرقايسى ۋەزىپىلەرنى ئورتاق بىرلىككە كەلتۈردى. ھازىر پۈتۈن شىنجاڭدىكى ھەرقايسى ۋىلايەتلەرنىڭ ماددىي ئەشيا ئالماشتۇرۇشىنىڭ قۇلايلىق، سودىسىنىڭ توسالغۇسىز بولۇشى، ئىگىلىكنى گۈللەندۈرۈپ، ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئىقتىسادىي مەنپەئىتىنى قوغداش ئۈچۈن، ھۆكۈمىتىمىز تۈرۈمچى، ئىلىدىن ئىبارەت ئىككى جاينىڭ مال باھاسى ئۆلچىمىگە ئاساسەن، شىنجاڭ ئۆلكىلىك بانكا تارقاتقان بىر كۈمۈش دوللار پۇلىنى ئۈچ ۋىلايەت تارقاتقان 1250 دوللار قەرەللىك چەككە سۈندۈرۈپ ھېسابلاشنى بەلگىلىدى ھەمدە مۇشۇ سان ئىككى خىل پۇلنىڭ مۇقىم سېلىشتۇرما باھاسى قىلىندى. 1950 - يىلى 2 - ئاينىڭ 15 - كۈنىدىن باشلاپ ئۆلكىمىز ئىچىدە تەڭلا ئوبوروت قىلىندۇ. ئومۇمەن ھۆكۈمەت ۋە شەخسىيەت ئوتتۇرىسىدىكى بارلىق پۇل مۇئامىلە ئېلىم - پېرىم، سودا - سېتىق ۋە باج تاپشۇرۇش قاتارلىقلاردا ئىككى خىل پۇل يۇقىرىدا كۆرسىتىلگەن سېلىشتۇرما باھاغا ئاساسەن، ئۆلكىمىزنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا بىردەك قانۇنىي كۈچكە ئىگە، ھەرقانداق كىشىنىڭ ئىشلىتىشى رەت قىلىشىغا ياكى باھاسىنى خالىغانچە ئۆزگەرتىشىگە بولمايدۇ. خىلاپلىق قىلغۇچىلار قاتتىق جازالىنىدۇ. بارلىق ئارمىيە، خەلقنىڭ ۋاقىپ بولۇشىنى، ھەممەيلەننىڭ رىئايە قىلىشىنى ئۈمىد قىلىمىز.

ئۆلكىلىك خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ 2 - قېتىملىق ئومۇمىي ئۇقتۇرۇشنىڭ تولۇق تېكىستى تۆۋەندىكىدەك:

”سابىق ئىلى، تارباغاتاي، ئالتايدىن ئىبارەت ئۈچ ۋىلايەتتە تارقاتقان شىنجاڭ ئۆلكىلىك تىجارەت بانكىسى ئىلى شۆبە بانكىسىنىڭ 1250 دوللار قەرەللىك چېكىنى ئۆلكىلىك بانكا تارقاتقان بىر كۈمۈش دوللارغا

سۇندۇرۇپ ھېسابلاشنى ۋە تەڭلا ئوبوروت قىلىشنى ھۆكۈمىتىمىز بەلگىلىگەن ۋە كەسپىي تىجارەت ئېلانى تارقىتىپ ھەممەيلەننى خەۋەردار قىلغاندى ھەمدە ئۆلكىنىڭ پۇل تۈزۈمىنى بىرلىككە كەلتۈرۈشنى كۈزدە تۇتۇپ، ئۆلكىلىك سودا بانكىسى قەرەللىك چەكنى يۇقىرىقى سېلىشتۇرما باھا بويىچە ئارقا - ئارقىدىن يىغىۋېلىپ، قايتا چىقارمىدى، مەلۇماتلاردىن قارىغاندا مۇتلەق كۆپ قىسمى يىغىۋېلىنىپ ئاز بىر قىسىملا خەلق ئارىسىدا ئوبوروت قىلىنىۋېتىپتۇ، بۇمۇ پات ئارىدا يىغىۋېلىنىدۇ، قەرەللىك چېكى بار ئاز ساندىكى خەلقنىڭ مەنپەئىتىنى كۈزدە تۇتۇپ، ئالماشتۇرۇپ بېرىش مۇددىتىنى مۇشۇ يىلى 12 - ئاينىڭ 13 - كۈنىگىچە ئۇزارتىپ بېرىشنى ئالاھىدە بېكىتتۇق، ۋاقتى ئۆتۈپ كەتسە تېگىشىپ بېرىلمەيدۇ، قەرەللىك چېكى بار خەلقنىڭ زىيان تارتىپ قالماسلىقى ئۈچۈن بەلگىلىگەن ۋاقت ئىچىدە دەرھال ئۆز ئورنىدىكى خەلق بانكىسىغا بېرىپ پۇلنى تېگىشىۋېلىشنى ئۈمىد قىلىمىز، كېچىككۈچىلەرنىڭ زىنىنى ئۆزىگە، ۋاقىپ بولغايسىزلەر،”

1950 - يىلى 11 - ئايدا ئىلى شۆبە بانكىسى ئىلى «يېڭى يول گېزىتى» نىڭ ئۇيغۇرچە ساندا قەرەللىك چەكنى ساقلاۋاتقانلارنىڭ دەرھال بانكىغا كېلىپ قەرەللىك چەكنى تېگىشىۋېلىشى توغرىسىدا ئېلان چىقاردى.

1950 - يىلى 3 - ئاينىڭ 1 - كۈنى ئۈچ ۋىلايەت بىلەن يەتتە ۋىلايەت ئوتتۇرىسىدا پۇل پېرېۋوت قىلىش يولغا قويۇلدى، پېرېۋوت ھەققى ئۈرۈمچىدىن ئىلىغا پېرېۋوت قىلىنسا %3، ئىلىدىن ئۈرۈمچىگە پېرېۋوت قىلىنسا %1.5 قىلىپ بەلگىلەندى، ئۈچ ۋىلايەتتە 1945 - يىلىدىن 1949 - يىلىغىچە جەمئىي 39 مىليارد دوللار قەرەللىك چەك تارقىتىلغاندى، 1950 - يىلى 12 - ئاينىڭ 31 - كۈنىگىچە بۇنىڭدىن 36 مىليارد 800 مىليون دوللار قەرەللىك چەك يىغىۋېلىنىپ، يىغىۋېلىنىش نىسبىتى %94.36 كە يەتتى، شۇنداق قىلىپ قەرەللىك چەكنى يىغىۋېلىش خىزمىتى 1950 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئاساسىي جەھەتتىن ئاخىرلاشتى، 1951 - يىلى 1 - ئاينىڭ 1 - كۈنىدىن باشلاپ پۈتۈن شىنجاڭدا

قەت كۈمۈش دوللار پۇلىنىڭ ئوبوروت قىلىنىشىغا يول قويۇلدى.
پۇل مۇئامىلە ئاپپاراتلىرىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش مەسىلىسى ھەققىدە
قىزىقى يىغىندا تۆۋەندىكىدەك كونكرېت بەلگىلىمە چىقىرىلدى:

(1) ئۈچ ۋىلايەت تىجارەت بانكىسى بىلەن يېزا ئىگىلىك بانكىسىنى
بىلەن بىرلەشتۈرۈپ بىر بانكا قىلىش، نامىنى ۋاقىتنىچە "شىنجاڭ
ئۆلكىلىك بانكىسى XX شۆبە بانكىسى" دەپ ئاتاش، ناھىيىلەرمۇ مۇشۇ
سىنىپقا ئاساسەن بىرلەشتۈرۈش، ناۋادا يېزا ئىگىلىك بانكىسى ياكى
تىجارەت بانكىسىدىن ئىبارەت بىرلا ئاپپارات تەسىس قىلىنسا، ئۇنى
ئاۋاملىق ساقلاپ قېلىپ، نامىنى "شىنجاڭ ئۆلكىلىك بانكىسى XX
ناھىيىلىك تارماق بانكىسى" غا ئۆزگەرتىش، خىزمەتلەرنى يەنىلا شۆبە
بانكىسىنىڭ رەھبەرلىكىدە قانات يايدۇرۇش لازىم.

(2) شۆبە بانكىسىنىڭ دىرېكتورى باش بانكا تەيىنلەيدۇ. ناھىيىلىك
تارماق بانكىسىنىڭ دىرېكتورى شۆبە بانكا كۆرسەتكەندىن كېيىن، باش بانكا
تەستىقلاپ تەيىنلەيدۇ. ھازىرچە خىزمەتلەرگە يەنىلا ئىلگىرىكى دىرېكتورلار
مەسئۇل بولۇپ تۇرىدۇ.

(3) ئۆلكىلىك خەلق ھۆكۈمىتى ئۈچ ۋىلايەتتىن خادىملارنى
يۆتكەپ كېلىپ، ئۆلكىلىك خەلق بانكىسىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقلىرىنى
تولۇقلايدۇ. ئۆلكىلىك تىجارەت بانكىسى بىلەن خەلق بانكىسى
قوشۇۋېتىلىشتىن ئىلگىرى، ئۇلار ئۆلكىلىك باش بانكىنىڭ خىزمەتلىرىگە
قاتنىشىدۇ. قالغان ھەر دەرىجىلىك بانكىلارنىڭ خىزمەتچىلىرىمۇ مۇۋاپىق
يۆتكەپ تەكشۈپ ئۆزئارا سەپلىنىدۇ.

(4) شىنجاڭ ئۆلكىلىك تىجارەت بانكىسى خەلق بانكىسىغا رەسمى
قوشۇۋېتىلگەندىن كېيىن، ئۈچ ۋىلايەتتىكى بانكىلارنىڭ ناممۇ خەلق
بانكىسىغا ئۆزگەرتىلىدۇ.

(5) ئۈچ ۋىلايەت يېزا ئىگىلىك بانكىسى تىجارەت بانكىسى بىلەن
قوشۇۋېتىلگەندە، مەبلەغدىكى خەلقنىڭ پاي قىسمىنى قايتۇرۇش ياكى
ئىشلەپچىقىرىش تارماقلىرىغا ئاغدۇرۇش قاتارلىق بىر تەرەپ قىلىنغان
ئەھۋالنى ۋە ئەمەلىي مۈلۈك قەرزدارلىقىنى باش بانكىغا ۋە ئۆلكىلىك

مالىيە - ئىقتىساد كومىتېتىغا مەلۇم قىلىش كېرەك.

(6) بانكىلار قوشۇۋېتىلگەندىن كېيىن شۆبە بانكىلارنىڭ كەسىپى مەبلەغى ھەققىدە شۆبە بانكا كەسىپى ئېھتىياجغا ئاساسەن پىكرىنى ئوتتۇرىغا قويسا، باش بانكا تەستىقلاپ چۈشۈرۈپ بېرىدۇ. شىنجاڭ ئۆلكىلىك باش بانكىنىڭ ئۆقتۈرۈشىغا ئاساسەن، ئىلى شۆبە بانكىسى 1950 - يىلى 7 - ئايدىن باشلاپ ئۆلكىنىڭ كۈمۈش دوللار پۇلىنى ھېسابات بىرلىكى قىلدى.

ئىلى تىجارەت بانكىسى بىلەن يېزا ئىگىلىك بانكىسى ئىلى مەمۇرىي مەھكىمىنىڭ بۇيرۇقىنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن، 1950 - يىلى 9 - ئايدا رەسمىي قوشۇۋېتىلدى.

1950 - يىلى 10 - ئاينىڭ 1 - كۈنى شىنجاڭ ئۆلكىلىك تىجارەت بانكىسى ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ، بارلىق كەسىپ جۇڭگو خەلق بانكىسىنىڭ شىنجاڭ ئۆلكىلىك شۆبىسىگە تاپشۇرۇپ بېرىلدى. ئۈچ ۋىلايەتتىكى ھەر دەرىجىلىك بانكىلارمۇ بىرلا ۋاقىتتا جۇڭگو خەلق بانكىسىنىڭ شىنجاڭ ئۆلكىلىك شۆبىسىگە تاپشۇرۇپ بېرىلدى. ئۈچ ۋىلايەتتىكى ھەر دەرىجىلىك بانكىلارمۇ بىرلا ۋاقىتتا جۇڭگو خەلق بانكىسىغا ئۆزگەرتىلدى. شۇنىڭ بىلەن شىنجاڭنىڭ پۇل مۇئامىلە ئاپپاراتلىرى پۈتۈنلەي بىرلىككە كەلتۈرۈلدى.

يېزا ئىگىلىك بانكىسى

1946 - يىلىنىڭ باشلىرىدا ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتى يېزا ئىگىلىك بانكىسى قۇرۇشنى قارار قىلدى. تەييارلىق كۆرۈش ئارقىلىق، شۇ يىلى 8 - ئايدا يېزا ئىگىلىك بانكىسى رەسمىي قۇرۇلدى ۋە توققۇز ماددىلىق تەشكىلىي نىزامنامە تۈزۈلدى. بۇنىڭ تولۇق مەزمۇنى تۆۋەندىكىچە:

بىرىنچى باب مەقسەت:

1 - ماددا: يېزا ئىگىلىك، چارۋىچىلىق ئىشلىرىنىڭ تەرەققىياتىغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن، ۋاقىتلىق ھۆكۈمەتنىڭ قارارى ئارقىلىق، يېزا

ئىگىلىك بانكىسى قۇرۇلدى. مەركىزىي يېزا ئىگىلىك — بانكا "باش تىكا" غۇلجا شەھىرىدە تەسىس قىلىندى؛ تارباغاتاي، ئالتاي ۋىلايەتلىرىدە ۋە بانكىلار قۇرۇلدى. زۆرۈر تېپىلغاندا ھەرقايسى شەھەر ۋە چوڭراق ھىيلەرمۇ يېزا ئىگىلىك بانكىسى قۇرسا بولىدۇ.

ئىككىنچى باب مەبلەغ:

2 - ماددا: يېزا ئىگىلىك بانكىسىنىڭ مەبلەغى ئىلى ۋىلايىتى 350 مىليون دوللار، تارباغاتاي ۋىلايىتى 100 مىليون دوللار، ئالتاي ۋىلايىتى 50 مىليون دوللار چىقىرىش ئارقىلىق توپلىنىدۇ.

3 - ماددا: يۇقىرىقى ئۈچ تۈرلۈك مەبلەغدىن 50 مىليون دوللار زاپاس مەبلەغ ئورنىدا قالدۇرۇپ ئىشلىتىلىدۇ، بانكا مەبلەغىنى ھۆكۈمەت ئورۇنلىرىنىڭ خىراجىتىگە چىقىم قىلىشقا رۇخسەت قىلىنمايدۇ.

4 - ماددا: زاپاس مەبلەغنى ئازايتىشقىمۇ، كۆپەيتىشكىمۇ بولمايدۇ، بانكىدا زىيان كۆرۈلۈپ، مەبلەغ ئوبوروتى راۋان بولمىغاندا زاپاس مەبلەغنى ئىشلىتىشكە بولىدۇ، پايدا كۆرگەندە زاپاس مەبلەغنى تولۇقلاپ قويۇش كېرەك.

ئۈچىنچى باب ئاپپاراتلارنىڭ تەسىس قىلىنىشى:

5 - ماددا: يېزا ئىگىلىك بانكىسى ئىلى ۋالىي مەھكىمىسىنىڭ بىۋاسىتە رەھبەرلىكىنى قوبۇل قىلىدۇ، ۋالىي نازارەت قىلىدۇ.

6 - ماددا: يېزا ئىگىلىك بانكىسىنىڭ بارلىق ئىشلىرى مەزكۇر بانكىنىڭ كېڭەش يىغىنىدا مۇزاكىرە قىلىش ئارقىلىق قارار قىلىنىدۇ. كېڭەش يىغىنى تۆۋەندىكى ئاپپاراتلارنى تەسىس قىلىدۇ:

(1) مەركىزىي بوغالتىر بۆلۈمى ۋە باش بوغالتىر؛

(2) نازارەت قىلىش، تەكشۈرۈش بۆلۈمى؛

(3) كىرىدەت ھېسابات بۆلۈمى؛

(4) خوجىلىق بۆلۈمى؛

(5) ھۆججەتلەرنى بىر تەرەپ قىلىش ۋەكىلى.

7 - ماددا: كېڭەش يىغىنىنىڭ ئەزالىرى يېزا ئىگىلىك بانكىسىنىڭ

دىرېكتورى، ۋالىي مەھكىمىسىنىڭ ۋەكىلى، قۇرۇلۇش بۆلۈم ۋەكىلى،
تجارەت بانكىسىنىڭ ۋەكىلى، دېھقانلار ۋەكىلى، چارۋىچىلار ۋەكىلى
بولۇپ، جەمئىي ئالتە كىشىدىن تەركىب تاپىدۇ.

9 - ماددا: كېڭەش يىغىنىنىڭ مەجبۇرىيەتلىرى ۋە ھوقۇقى:

(1) مەزكۇر بانكىنىڭ يىللىق خام چۈتى ۋە شتاتنى بەلگىلەيدۇ؛

(2) مەزكۇر بانكىنىڭ ئاپپارات تەسىس قىلىشنى قارار قىلىدۇ؛

(3) مەزكۇر بانكىنىڭ مۇقىم مۈلۈك ۋە غەيرىي مۇقىم مۈلۈكلىرىنى

سېتىۋېلىشنى قارار قىلىدۇ؛

(4) قەرز پۇللارنى تەكشۈرۈپ ئېنىقلاش، قەرەلى توشقان بولسىمۇ،

قايتۇرمىغانلار ئۈستىدىن سوتقا ئەرز سۈنۈش ھەم يىغۇالغىلى بولمايدىغان
قەرز پۇللارنى ھېسابتىن كۆتۈرۈۋېتىش قاتارلىق ئىشلارنى بىر تەرەپ
قىلىدۇ؛

(5) مەزكۇر بانكىنىڭ ھەر يىللىق ھېساباتلىرىنى تەكشۈرۈپ يۇقىرىغا

مەلۇم قىلىدۇ؛

(6) خام چۈت كومىتېتى قۇرۇپ ۋە ئۇنىڭ خىزمەت تەپسىلىي

پرىنسىپلىرىنى تەكشۈرۈپ تەستىقلايدۇ؛

(7) مەزكۇر بانكىنىڭ خىزمەتچى قوبۇل قىلىش ئىشلىرىنى مۇزاكىرە

قىلىپ قارار چىقىرىدۇ؛

(8) كېڭەش يىغىنى ھەر ئايدا بىر قېتىم چاقىرىش، شۇنداقلا ۋالىينىڭ

بۇيرۇقى ياكى دىرېكتورنىڭ تەكلىپىگە ئاساسەن، خالىغان ۋاقىتتا
چاقىرىدۇ؛

(9) كېڭەش يىغىنى بانكىنىڭ دىرېكتورى ياكى مۇئاۋىن دىرېكتورىنى

ۋەزىپىسىدىن قالدۇرۇش، ئېلىپ تاشلاش ھەققىدە ۋالىيغا تەكلىپ سۈنىدۇ؛

(10) كېڭەش يىغىنى بانكىنى پېچەتلەپ تەكشۈرۈشكە ھوقۇقلۇق

بولىدۇ؛

(11) كېڭەش يىغىنى ئەزالىرىنىڭ ۋەزىپە ئۆتەش مۇددىتى بىر يىل

بولۇپ، ئۇلار ھەر يىلدا بىر قېتىم ئۆزگەرتىپ سايلىنىدۇ؛

- (12) كېڭەش يىغىن ئەزالىرىغا ھەق، مۇكاپات بېرىلمەيدۇ؛
- (13) ئالتە ئەزانىڭ تۆتى يىغىنغا قاتناشسا يىغىن كۈچكە ئىگە لىدۇ؛
- (14) ۋىلايەتلەردىكى شۆبە بانكىلاردىمۇ كېڭەش يىغىنى تەسىس لىنىدۇ، ئۇلار مەركىزىي يېزا ئىگىلىك بانكىسى كېڭەش يىغىنىنىڭ ھەربىلىكىنى قوبۇل قىلىدۇ؛
- (15) كېڭەش يىغىنىنىڭ رەئىسى ئۆلۈپ كېتىپ ۋەزىپىسىنى ئادا لالمىغاندا، مۇئاۋىن دىرېكتور ۋاكالەتنى ئىش باشقۇرىدۇ؛
- (16) كېڭەش يىغىنىنىڭ تەكلىپلىرى قول كۆتۈرۈش ئۇسۇلى ئارقىلىق اۋازغا قوبۇلىدۇ.

1946 - يىلى ئىلى ۋىلايىتىدە غۇلجا، سۈيدۈڭ، چاپچال، وققۇزتارا، قورغاس، نىلقا، تېكەس، جىڭ (ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىدىن ئىلگىرى جىڭ، بورتالا، ئارشاڭ قاتارلىق ئۈچ ئورۇن ئىلى ۋىلايىتىگە ئايرىتىلىپ) لاردا، ئالتاي ۋىلايىتىنىڭ قابا، جېمىنەي، بۇرچىن ناھىيىلىرىدىمۇ يېزا ئىگىلىك بانكىسى قۇرۇلدى.

يېزا ئىگىلىك بانكىسى دېھقانلارنىڭ ئۇرۇقلۇق قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىش ۋە دېھقانلارنىڭ ئاشلىق سېتىشىغا قۇلايلىق يارىتىپ بېرىش ئۈچۈن، 1948 ناھىيىدە ئاشلىق پونكىتى قۇردى. بەزى ناھىيىلەردىكى نۇقتىلىق يېزىلاردا شۆبە ئاشلىق پونكىتى قۇردى.

دېھقانلارنىڭ تېرىقچىلىق ۋە ئورمان مەزگىلىدە دېھقانچىلىق سايمانلىرى يېتىشمەسلىك قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن يېزا ئىگىلىك بانكىسى يەنە دېھقانچىلىق ماشىنىلىرى پونكىتى قۇردى؛ دېھقانلارنى قۇرۇر بولغان دېھقانچىلىق ماشىنىلىرى بىلەن تەمىنلەش ھەمدە چەت ئەلگە ئاشلىق ئېكسپورت قىلىپ توشۇش، چەت ئەلدىن ماشىنا زاكاس قىلىش - سېتىۋېلىش ئۈچۈن ترانسپورت بېكىتى تەسىس قىلدى؛ دېھقانلارنىڭ پەن - تېخنىكا بىلەن شۇغۇللىنىش قىزغىنلىقىنى ئاشۇرۇش ئۈچۈن، ئۈلگە كۆرسىتىش ئارقىلىق دېھقانلارنىڭ پەن - تېخنىكىغا

تايىنىپ دېھقانچىلىق قىلىش ئىشەنچسىنى ئاشۇردى؛ غۇلجا ناھىيىسىنىڭ پەنجىم يېزىسىدا ئۈلگىلىك يېزا پونكىتى تەسىس قىلدى؛ دېھقان، چارۋىچىلارنىڭ كۈندىلىك سانائەت بۇيۇملىرىغا بولغان ئېھتىياجىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن، يېزا ئىگىلىك بانكىسى ھەتتا تاشقى سودا بىلەنمۇ شۇغۇللاندى.

ئۆتكەن يىلىدىن باشلاپ ئېلىمىز سودا بانكىلىرىدا يولغا قويۇش تەكىتلىنىۋاتقان، چەت ئەل سودا بانكىلىرىنىڭ «مۇئامىلىدارلار دىرېكتورى تۈزۈمى» نىڭ بىزگە بەرگەن پىشارىتى مۇنداق: «مۇئامىلىدارلارنىڭ ئېھتىياجىغا دىققەت قىلىپ، پۇل مۇئامىلە مۇلازىمىتىنى كۆپ مەنبەلەشتۈرۈش كېرەك. سودا بانكىسى ئۆزىنىڭ پايدىسىنى ئەڭ زور دەرىجىدە كۆپەيتىشنى تىجارەت نىشانى قىلىدۇ. بۇ نىشانى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن جەزمەن بازارغا، مۇئامىلىدارلارنىڭ ئېھتىياجىغا كۆڭۈل بۆلۈش كېرەك. بازارنىڭ مۇئامىلىدارلارنىڭ ئېھتىياجى خىلمۇخىل بولغانلىقتىن ئۇ، ئويىپىكىتپ جەھەتتە سودا بانكىسىدىن مۇئامىلىدارنى كۆپ خىل، كۆپ ئىقتىدارلىق، كۆپ قاتلاملىق پۇل مۇئامىلە مەھسۇلاتى ۋە مۇلازىمىتى بىلەن تەمىنلەشنى؛ سۈيپىكىتپ جەھەتتە كەسىپ ساھەسىنى زور كۆلەمدە ئېچىشنى تەلەپ قىلدى. مۇئامىلىدارلار دىرېكتورى تۈزۈمىنى يولغا قويۇپ كارخانا بىلەن بانكىنىڭ، شەخسىيەت بىلەن بانكىنىڭ، ئاخىرىدا جەمئىيەت بىلەن بانكىنىڭ يېڭى ھەمكارلىق مۇناسىۋىتىنى تىكلەش — كەڭ مۇئامىلىدارلارنىڭ يۇقىرى قاتلاملىق، كۆپ تەرەپلىك ئېھتىياجىنى تېخىمۇ مۇكەممەل بولغان پۇل مۇئامىلە مۇلازىمىتى بىلەن تەمىنلەش ئۈچۈندۇر.»

دېمەك ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتى تەسىس قىلغان، يېزا ئىگىلىك بانكىسى، غەرب ئەللىرى سودا بانكىلىرى يېقىنقى يىللاردا يولغا قويغان، ئېلىمىز سودا بانكىلىرى ئەمدىلا يولغا قويۇشنى تەكىتلەۋاتقان «مۇئامىلىدارلار دىرېكتورى تۈزۈمى» نى بۇنىڭدىن ئەللىك يىل بۇرۇن تونۇپ يەتكەن ۋە يولغا قويۇپ، ئۈنۈم ھاسىل قىلغان.

يېزا ئىگىلىك بانكىسى 1946 - يىلى دەسلەپ قۇرۇلغاندا، مالىيىدىن 227 مىڭ دوللار مەبلەغنى ئالدىن قەرز ئالدى. 1947 - يىلى يەنە مالىيىدىن 53 مىڭ دوللار، 1948 - يىلى 219 مىڭ دوللار، 1949 - يىلى 112 مىڭ دوللار قەرز ئېلىپ، تۆت يىلدا جەمئىي 611 مىڭ دوللار قەرز ئالدى.

يېزا ئىگىلىك باش بانكىسىدا تىجارەت بۆلۈمى تەسىس قىلىنىدى، تىجارەت بانكىسىدا مۇئامىلە ھېساباتى تۇرغۇزۇلدى؛ قەرز پۇل كەسىپى تىجارەت بانكىسى ئارقىلىق راسچوت قىلىندى.

يېزا ئىگىلىك بانكىسى قۇرۇلغاندىن بۇيان، بۇ بانكا دېھقان، چارۋىچىلارنىڭ مەبلەغ، ئۇرۇق، دېھقانچىلىق ماشىنا - سايمانلىرى جەھەتتىكى قىيىنچىلىقنى ھەل قىلىش جەھەتتە، ئاشلىق بازارلىرىنى مۇقىملاشتۇرۇپ، يېزا ئىگىلىك ئىقتىسادىنى قوغداش، مەھسۇلاتلارنى چەتكە ئېكسپورت قىلىپ كۈندىلىك سانائەت بۇيۇملىرىغا تېگىشىپ كېلىپ، بازاردىكى تەمىنلەش بىلەن ئېھتىياجنى تەڭشەش جەھەتلەردە ئاكتىپ رول ئوينىدى.

يېزا ئىگىلىك بانكىسى قۇرۇلغان تۆت يىل ئىچىدە دېھقانلارنى 5 مىليون 966 مىڭ 780 كىلوگرام بۇغداي، 1 مىليون 26 مىڭ 219 كىلوگرام قارا ئاشلىق، 64 مىڭ 882 كىلوگرام ياغلىق دان بىلەن تەمىنلىدى.

بۇ يەردە شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، ئاۋۋالقى ۋاقىتلاردا دېھقانلارغا تارقاتقان قەرز دېھقانلارنىڭ قولىغا تەگمەستىن بەلكى ئوتتۇرا يولدا پومپىشچىك، باي دېھقانلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتكەنلىكى مەلۇم بولدى. كېيىن بەزى رەھبىرىي كادىرلاردا، بولۇپمۇ مالىيە ساھەسىدە ئىشلىگۈچىلەردە قەرزنى تۈلىيەلەيدىغانلارغا بېرىش كېرەك، دېگەن پىكىر بىلەن، قول ئىچىگە ئېگىلىش ئەھۋالى كۆرۈلدى. بۇنداق ئەھۋاللارنى سەزگەندىن كېيىن ئەخمەت ئەپەندىم باشلىق ئۈچ ۋىلايەت رەھبەرلىرى بۇنىڭغا قاتتىق قارشى تۇردى. يىغىن ئېچىپ تەنقىدلەش، قارار قىلىش،

يوليورۇق بېرىش بىلەن بىرگە، مەسئۇل كادىرلاردىن تەكشۈرۈش گۇرۇپپىلىرى تەشكىللەپ، ئۈچ ۋىلايەتنىڭ ناھىيىلىرىگە چۈشۈرۈپ، تەكشۈرۈپ مەسلىنى ھەل قىلدى. 1948 - يىلى ئەتىيازدا ئەخمەت ئەپەندىم مەجلىس ئېچىپ، يېڭى قارار چىقىرىپ، يېزا ئىگىلىك بانكىسىغا ئالاھىدە تاپشۇرۇق بەردى. شۇ ۋاقىتتىكى يېزا ئىگىلىك بانكىسىنىڭ باشلىقلىرى، مالىيە ئىشلىرى رەھبىرىي كادىرلىرىنى قاتتىق تەنقىد قىلدى. ئەخمەت ئەپەندىم: "قەرزنى قەرز تۆلىيەلمەيدىغانلارغا بېرىش كېرەك، ئۇلار ھۆكۈمەتنىڭ ياردىمى بىلەن ئىشلەپ تۆلىيەلەيدۇ، تۆلىيەلمىسىمۇ مەيلى. تۆلىيەلەيدىغانلار قەرزگە موھتاج ئەمەس" دېگەن مەسلىنى قايتا - قايتا تەكىتلىدى.

تۆت يىل ئىچىدە دېھقانلارغا تارقىتىلغان قەرز پۇلىنىڭ تەپسىلاتى مۇنداق: 1946 - يىلى يەر، سۇ قۇرۇلۇش قەرز پۇلى 31 مىليون 754 مىڭ دوللار، بۇنى بۇغدايغا سۇندۇرغاندا، 794 مىڭ 535 كىلوگرام، 1947 - يىلى ئاشلىق تېرىيدىغان دېھقانلارغا بېرىلگەن قەرز پۇل 50 مىليون 680 مىڭ دوللار، بۇنى بۇغدايغا سۇندۇرغاندا 318 مىڭ 724 كىلوگرام؛ پاختىكارلارغا بېرىلگەن قەرز پۇل 5 مىليون 900 مىڭ دوللار، بۇنى بۇغدايغا سۇندۇرغاندا 36 مىڭ 37 كىلوگرام؛ شال تېرىيدىغان دېھقانلارغا بېرىلگەن قەرز پۇل 3 مىليون 500 مىڭ دوللار، بۇنى بۇغدايغا سۇندۇرغاندا 9050 كىلوگرام.

1948 - يىلى ئاشلىق تېرىيدىغان دېھقانلارغا بېرىلگەن قەرز پۇل 567 مىليون 418 مىڭ دوللار، بۇنى بۇغدايغا سۇندۇرغاندا، 743 مىڭ 553 كىلوگرام؛ پاختىكارلارغا بېرىلگەن قەرز پۇل 25 مىليون 915 مىڭ دوللار، بۇنى پاختىغا سۇندۇرغاندا 664 كىلوگرام.

1949 - يىلى يېزا ئىگىلىكىگە بېرىلگەن قەرز پۇل 3 مىليارد 373 مىليون 881 مىڭ 190 دوللار، بۇنى بۇغدايغا سۇندۇرغاندا، 2 مىليون 564 مىڭ 249 كىلوگرام.

بۇنىڭدىن سىرت 1000 قۇتا پىلە ئۇرۇقى سېتىۋېلىپ، دېھقانلارغا

تارقىتىپ بېرىلىپ، پىلچىلىك ئىشلىرى راۋاجلاندىۋرۇلدى. تۆت يىل ئىچىدە 6263 دانە چوڭ - كىچىك دېھقانچىلىق ماشىنا سايمىنى سېتىۋېلىندى. يەنە دېھقان، چارۋىچىلارغا 340 دانە دېھقانچىلىق سايمىنى ئىجارىگە بېرىلدى.

تۆت يىل ئىچىدە يېزا ئىگىلىك بانكىسى ئېكسپورت قىلغان ماددىي تەشۋىش نۆۋەتلىكىدەك:

بۇغداي 20 مىڭ توننا، قوي 12 مىڭ تۇياق، كالا 13 مىڭ تۇياق، قوي يۇڭى 170 توننا، تېرە 12 مىڭ پارچە.

يېزا ئىگىلىك بانكىسى يەنە شەھەر، يېزىلاردىكى خۇسۇسىي سودا - سانائەتچىلەرگە قەرز پۇل تارقىتىپ بەردى. پەقەت 1948 - يىلى 51 مىليون 461 مىڭ 750 دوللار ئۆبىروروت بولدى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، يەنە نۇرغۇن مەبلەغنى تىجارەت بانكىسىنىڭ ئىشلىتىشىگە ھەقسىز بېرىپ تۇردى.

يېزا ئىگىلىك بانكىسى ھەر يىلى پايدىدىن نىسبەت ئاجرىتىپ مالىيىگە تاپشۇردى. 1947 - يىلى 74 مىڭ دوللار، 1948 - يىلى 95 مىڭ دوللار، 1949 - يىلى 80 مىڭ دوللار، جەمئىي 249 مىڭ دوللار پايدا تاپشۇردى.

1950 - يىلىغا كەلگەندە يېزا ئىگىلىك بانكىسىنىڭ ئىشچى - خىزمەتچىسى 15 نەپەرگە يەتتى. دىرېكتورى ھۈسەيىن مۇراتوۋ، مۇئاۋىن دىرېكتورلىرى ئەخمەتجان خوجا، نۇرغالى جانغابايفۇ ئىدى. بىر باش بوغالتىر، بىر ياردەمچى بوغالتىر، بىر باش كاسسىر، بىر ياردەمچى كاسسىر، بىر ستانىستىكىچى، بىر نەپەر كاتىپ، يەنە ئىككى ئامبارچى، بىر مال ساتقۇچى، بىر زاپخوز، بىر شوپۇر بار ئىدى.

شىنجاڭ تىنچلىق بىلەن ئازاد بولغاندىن كېيىن، يېزا ئىگىلىك بانكىسى بۇيرۇققا بىنائەن شىنجاڭ تىجارەت بانكىسىنىڭ ئىلى شۆبە بانكىسىغا قوشۇۋېتىلدى. يېزا ئىگىلىك بانكىسىدا ساقلىنىۋاتقان بارلىق ماللار سودا شىركىتىگە تاپشۇرۇپ بېرىلدى. بارلىق ئاشلىق جايلاردىكى ئاشلىق

ئىدارىلىرىگە ئۆتكۈزۈپ بېرىلدى؛ دېھقانچىلىق سايمانلىرى دېھقانچىلىق - ئورمانچىلىق باشقارمىسىغا تاپشۇرۇپ بېرىلدى، نەق پۇل، ئالتۇن - كۈمۈش ھەمدە تۈرلۈك ھەقدارلىق، قەرزدارلىق مۇئامىلىلىرى تىجارەت بانكىسىنىڭ تاپشۇرۇۋېلىپ ئېنىقلىشىغا ئۆتكۈزۈپ بېرىلدى، شۇنىڭ بىلەن ئۈچ ۋىلايەت ھۆكۈمىتى يېزا ئىگىلىك بانكىسى 1950 - يىلى 9 - ئايدا تىجارەت بانكىسىغا رەسمىي قوشۇۋېتىلىپ، كەسىپى تىجارەتنى ئاخىرلاشتۇردى.

پايدىلانغان مەنبەلەر:

- (1) شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق يەرلىك تەزكىرە كومىتېتى: «شىنجاڭ ئومۇمىي تەزكىرىسى» 59 - توم، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1994 - يىلى 1 - نەشرى.
- (2) شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق پارتكوم تەشۋىقات بۆلۈمى: «شىنجاڭدىكى مىللىي بۆلگۈنچىلىككە قارشى تۇرۇش كۈرەش تارىخى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1999 - يىلى نەشرى.
- (3) سەيپىدىن ئەزىزى: «ئۆمۈر داستانى» مىللەتلەر نەشرىياتى، 1990 - يىلى نەشرى.
- (4) توڭما: «جاللات شېڭ شىسەي»، شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى، 1996 - يىلى نەشرى.
- (5) زاھىر ساۋدانوۋ: «ماناس دەرياسىدىن قايتىش»، شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى، 1997 - يىلى نەشرى.

مەنمۇ مۇئەللىم بولسامچۇ!

مەن دەم ئېلىشقا چىقتىم.

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن بۇنداق دېسەم سىز مېنى چاچ - ساقلى
تاقارغان، قەددى - قامىتى پۈكۈلگەن، چىشلىرى تۈكۈلگەن، قىسقىسى
خىزمەتنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمىغۇدەك ھالغا چۈشۈپ قالغان ئاتمىش ياشلىق
قىرىمىكىن، دەپ ئويلاپ قالماڭ. يوقسۇ، مەن 2007 - يىلى 1 - ئايدا
ساپمۇساق 44 ياشتا دەم ئېلىشقا چىقتىم. ئەمدى بۇ گېپىمنى ئاڭلاپ ھە
تۇرغان، ھەممە جەھەتتىن تازا قىرانغا يەتكەن بىر ئەركەك.

مەن 1962 - يىلى 8 - ئاينىڭ 15 - كۈنى قاراقاش ناھىيىسىنىڭ
توخۇلا يېزىسىدا مەرىپەت تارقىتىقۇچى ئائىلىدە تۇغۇلدۇم. بۇنداق
دېيىشىمىدىكى سەۋەب دادام ئابدۇلھەكىم داموللا ھاجىم 1944 - يىلىدىن
1949 - يىلىغىچە قەشقەر ھېيتگاھ مەدرىسى ۋە ئاتۇشتىكى سۇلتان
سۇتۇق بۇغراخان نامىغا قۇرۇلغان ھەزرەت سۇلتانىم مەدرىسىدە ئىلىم
تەھسىل قىلىپ، يۇرتىغا قايتىپ قاراقاشنىڭ سىزىي كەنتىدىكى قوتاز
مەدرىسىدە مۇدەررىسلىك قىلغان. كوپراتسىيە قۇرۇلغاندا يۇرتى قاراسايغا
كېلىپ ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە ئىمامەتچىلىك بىلەن شۇغۇللانغان. ئانام
تاجىنساخان ئاتۇشتىكى مەملى ئىپەندىم (تەۋپىق) نىڭ تەشەببۇسى
بىلەن بارلىققا كەلگەن يېڭى مائارىپنىڭ تۈرتكىسىدە 1935 - يىلىدىن
1940 - يىلىغىچە ئاتۇش سۇلتانغىدىكى باشلانغۇچ مەكتەپتە ساۋاتنى
چىقارغاندىن كېيىن، قەشقەردىكى ئوقۇتقۇچى تەربىيەلەش قىزلار سىنىپىدا

بىرىل ئوقۇپ 1941 - يىلىدىن 1950 - يىلىغىچە ئاتۇش سۇلتاغدا،
1950 - يىلىدىن 1974 - يىلىغىچە قاراقاش ناھىيىسىنىڭ توخۇلا يېزىسىدا
ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان.

1979 - يىلى جۇڭگو يېزا ئىگىلىك بانكىسى 3 - قېتىم قايتا
قۇرۇلغاندا جۇڭگو يېزا ئىگىلىك بانكىسىنىڭ قاراقاش ناھىيىلىك تارماق
بانكىسىغا كادىر بولۇپ كىردىم. 1984 - يىلىدىن 1987 - يىلىغىچە
جۇڭگو يېزا ئىگىلىك بانكىسى شىنجاڭ كادىرلار مەكتىپىدە، 1993 -
يىلىدىن 1995 - يىلىغىچە مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتىدا بىلىم
ئاشۇردۇم، شۇ يىللاردا يەنى 1992 - يىلىدىن 1995 - يىلىغىچە ئاپتونوم
رايونلۇق پارتىيە مەكتىپىگە قاراشلىق ماتېرىيال ئارقىلىق ئوقۇتۇش
ئۇنىۋېرسىتېتىدا سىياسىي باشقۇرۇش كەسپىدە ئوقۇپ ئەلا نەتىجە بىلەن
ئوقۇش پۈتتۈردۈم. 1996 - يىلى 1 - ئايدىن 2002 - يىلى 4 -
ئاينىغىچە جۇڭگو يېزا ئىگىلىك بانكىسىنىڭ خوتەن شەھەرلىك تارمىقىدا
مۇئاۋىن بانكا باشلىقى، جۇڭگو يېزا ئىگىلىك بانكىسى خوتەن ۋىلايەتلىك
شۆبىسى تىجارەت بۆلۈمىدە مۇئاۋىن مۇدىر، 2002 - يىلى 4 - ئايدىن
2007 - يىلى 1 - ئاينىغىچە جۇڭگو يېزا ئىگىلىك بانكىسى خوتەن
ۋىلايەتلىك شۆبە بانكىسىدا خەتەرلىك مۈلۈكلەر بۆلۈمىنىڭ باش
دىرېكتورى بولۇپ ئىشلەپ، شۇ يىلى 1 - ئايدا، باش بانكىنىڭ ئالاقىدار
سىياسەتلىرىنىڭ روھى شۇنداقلا، بانكىمىز تۈزگەن يېشى بىرقەدەر چوڭ،
ئىستازى بىرقەدەر ئۇزۇن، بانكىغا قوشقان تۆھپىسى بىرقەدەر
كۆرۈنەرلىك بولغان، مۇئاۋىن بۆلۈم دەرىجىلىكتىن يۇقىرى رەھبىرىي
كادىرلارنى ئېتىبار بىلەن ئىچكى قىسىمدا دەم ئالدۇرۇش تەدبىرىنىڭ
غەمخورلۇقىدا ئۆز ئىختىيارىم بىلەن ئىلتىماس يېزىپ دەم ئېلىشقا چىقتىم.
مەن مەيلى قانداق ئۇسۇل، قانداق سىياسەت بىلەن دەم ئېلىشقا
چىقماي، پەقەت خىزمىتىمدىن، ۋەزىپەمدىن ئايرىلغىنىم راست، مەن
ھازىر ئاخشىمى ئۇخلاش ئالدىدا ئەتىسى قىلىدىغان خىزمەتلەرنى ئويلاپ
ياتمايمەن؛ ئەتىگەندە يۇقىرىدىكى باشلىقلىرىمدىن تەكرار - تەكرار

دەزىپە تاپشۇرۇپ ئالمايمەن؛ قول ئاستىدىكىلەرگە خىزمەت
 كۆرۈنۈشلەشتۈرۈپ مايمەن؛ خىزمەتنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمىغانلارنى ۋە ياكى
 ۋە ۋە ۋە ئۆتكۈزۈپ قويغانلارنى تەنقىد قىلمايمەن؛ تۆۋەنگە
 كۆرۈنۈشلەشتۈرۈپ خىزمەتلەرنى سۈيۈلەپ تېلېفونمۇ قىلمايمەن؛
 خىزمەتچىلىرىمنىڭ ئەيىبىنى يوشۇرۇپ، ئۇلارنى ئاقلاپ باشلىقلىرىمنىڭ
 ئالدىدا يالغان سۆزلەشكە مەجبۇر ئەمەسمەن؛ ھەتتا ئۇلارنىڭ ئۆتكۈزگەن
 خاتالىقى ئۈچۈن ناھەق تەنقىد مۇ ئاڭلىمايمەن؛ يۇقىرىدىن باشلىق كەلسە
 قورسىقىم ئاچ بولسىمۇ ئىشتىھام بىلەن تاماق يېيەلمەيدىغان سۈنئىي
 زىياپەتلەرگە قاتناشمايمەن. دېمەك، پىرىنسىپ جەھەتتە مەندە ھازىر
 بۇرۇنقى بانكا باشلىقى، دىرېكتور دېگەنلەردىن قىلچە ئەسەريوق،
 شۇنداقتىمۇ باشقىلار مېنى يەنىلا “ئا خاڭجاڭ”، “ئا جىڭلى” دەپ
 ئاتاۋاتىدۇ، بەلكى ئۇلارنىڭ ئاغزى ئون بىر يىلدىن بېرى شۇنداق
 چاقىرىپ كۆنۈپ قالغاچقا “كۆنگەن يامانمۇ، كۆيگەنمۇ؟” دېگەندەك
 كۆنگەن ئاغزىنى دەماللىققا ئۆزگەرتەلمەيۋاتقاندىمۇ ۋە ياكى ئىسمىمنى
 بىۋاسىتە چاقىرىشىنى بىئەپ كۆرۈپ كۆڭلۈم ئۈچۈن شۇنداق ئاتاىپ
 قويۇۋاتقاندىمۇ، ئۇلار مەيلى قانداق مەقسەتتە چاقىرىسىمۇ، بىراق مەن
 ھەر قېتىم ئىسمىمنىڭ ئاخىرىغا يوق ھوقۇقنى قوشۇپ چاقىرىغاننى
 ئاڭلىغۇسىمدا ئۆز-ئۆزۈمدىن خىجىل بولىدىغان، خۇدۇكسىرەيدىغان بولۇپ
 قالىدىم؛ خۇددى بىراۋنىڭ نەرسىسىنى ئوغرىلاپ قويۇپ تۇتۇلۇپ
 قالغاندەك ۋە ياكى ئۇقۇشماسلىقتىن باشقىلارنىڭ كىيىمىنى كىيىپ كوچىغا
 چىقىشىڭىز دوست-بۇرادەرلىرىڭىز كىيىمىڭىزنى مۇبارەكلىسە، بۇ كىيىمىڭىز
 سىزگە بەك يارىشىپتۇ، دەپ ماختىسا سىزگە شۇ چاغ ئاسمان يىراق، يەر
 قاتتىق بىلىنگەندەك، دېمەك خىزمەتتىكى ئەمەل ھەرگىزمۇ بىر ئادەمگە
 مەڭگۈلۈك ئەمەس.

ئۇنداقتا كىشىلەرنىڭ ئىسمىنىڭ ۋە ياكى ئىسمىم - فامىلىسىنىڭ
 كەينىگە مەڭگۈ قوشۇپ ئاتاشقا بولىدىغان چەت ئەللىكلەرنىڭكىدەك
 “ئەپەندىم”، “خانم” دېگەن ھۆرمەت ناملىرىنى بىزمۇ قوللانماق

بولماسمۇ؟ ئويلاپ باقسام شۇنداق ئاتاش بىزدە پەقەت يوقمۇ ئەمەسكەن. مەسلەن، مېنى شىنجاڭ يېزا ئىگىلىك بانكا كادىرلار مەكتىپىنىڭ سابىق مۇدىرى جانابىي مۇھەممەد روزى ھەزرەتلىرى ھەمىشە «ئابدۇرەھىم ئەپەندىم» دەپ چاقىرىدۇ. بىراق بىرلا ئادەمنىڭ شۇنداق ئاتىشى كۇپايە قىلمايدۇ - دە!

ھە، تاپتىم، ئەمدى تاپتىم! بىزدە يەنى بىز خوتەنلىكلەردە خىزمەتتىكى ۋاقىتىدىمۇ، خىزمەتتىن ئايرىلىپ دەم ئېلىشقا چىققاندىمۇ ئىسمىنىڭ كەينىگە قوشۇپ چاقىرىسا خۇددى ئاتا - ئانىسى ئاخشۇم چاقىرىپ ئوڭ قۇلقىغا ئەزان چىلاپ، سول قۇلقىغا تەگىر ئوقۇپ جامائەتنى گۇۋاھ قىلىپ قويغان ئىسمىدەك ئۆز يارىشىدىغان بىر ئاتاق بار ئىكەن، ئۇ بولسىمۇ «مۇئەللىم!»

مەن ئەمدى سىلەرگە يۇقىرىقى سۆزۈمنىڭ دەلىلى سۈپىتىدە بىراقىكىنى قويۇپ ئۆزۈمگە ئەڭ تونۇشلۇق بولغان مۇنۇ ئۈچ نەپەر مۇتۋەرنىڭ ئىسمى - سۇپاتىنى زىكىر قىلىپ ئۆتەي:

«ئۇ دۇنيادىكى سوراق»، «كۈلۈپ كۆرگەنلەر ۋە كۆرۈپ كۈلگەنلەر»، «چۆل بالىسى»، «شەھلا كۆز»، «قارلىغاج ئۇۋا سالغان ئايۋاندا»... قاتارلىق كىتابلارنىڭ مۇئەللىپى، بۈگۈنكى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ سەركەردىلىرىدىن بىرى بولغان يازغۇچى نۇرمۇھەممەت توختىنى خوتەن دىيارىدا ھەممە ئادەم «نۇرمۇھەممەت توختى مۇئەللىم»، ھەتتا بەزىلەر ئىسمىنى ئاتىمايلا «مۇئەللىم» دەپ چاقىرىدۇ.

نۇرمۇھەممەت توختى مۇئەللىم 1977 - يىلى 7 - ئايدا شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ماتېماتىكا فاكولتېتىنى پۈتكۈزۈپ، 1985 - يىلى 4 - ئايغىچە خوتەن دۇۋا كان رايونى پەرزەنتلەر مەكتىپىدە، خوتەن پىداگوگىكا ئالىي تېخنىكومدا مۇئەللىم بولغان، 1985 - يىلى 4 - ئايدىن 2002 - يىلى 2 - ئايغىچە ۋىلايەتلىك پارتكومدا كاتىپ، خوتەن پىداگوگىكا ئالىي تېخنىكومدا ئىشخانا مۇدىرى، شىنجاڭ يازغۇچىلار جەمئىيىتىدە كەسپىي يازغۇچى، خوتەن پىداگوگىكا ئالىي تېخنىكومدا تەشكىلات - تەشۋىقات

بۆلۈمنىڭ باشلىقى بولۇپ ئىشلەپ، شۇ يىلى 2 - ئايدا دەم ئېلىشقا چىققان، بىز بۇ مۇھەررەم يازغۇچىمىز ھاكىم دەرىجىلىك ئەمەل كۆرسىدا بولۇرسىمۇ بىرەر قېتىم "نۇ جۈرىن"، "نۇ بۇجاڭ" دەپ ئاتاپ باقماپتۇق، مۇئەللىملىك ئۈنىڭغا خۇددى ئاتىسىدىن مىراس قالغاندەك بەنلا "مۇئەللىم" دەپ چاقىرىۋېرىپتۇق. مانا ھازىرمۇ يەنلا بۇرۇنقىدەكلا "نۇرمۇھەممەت مۇئەللىم" دەپ چاقىرىۋاتىمىز، پاي! "نۇرمۇھەممەت مۇئەللىم" نېمىدېگەن يارىشلىق ئىسىم - ھە!؟

«پال قاپقىنىڭ سىرى»، «كانچىنىڭ ئوغلى»، «شېھىت»، «ئاللىنىچى بارماق» قاتارلىق كىتابلارنىڭ ئاپتورى، پېشقەدەم ژۇرنالىست، خوتەندىكى ئەدەبىي ئىجادىيەت قوشۇنىنىڭ خالىس پەرۋىشكارى مەتقاسىم ئابدۇراخمان مۇئەللىم 1961 - يىلى 9 - ئايدا خوتەن ۋىلايەتلىك دارىلمۇئەللىم مەكتىپىنى پۈتكۈزۈپ، 1961 - يىلىدىن 1982 - يىلىغىچە خوتەن ناھىيىسىنىڭ بىر قىسىم يېزىلىرىدىكى ئوتتۇرا مەكتەپلەردە، سابىق ناھىيىلىك دارىلمۇئەللىم مەكتىپىدە، ۋىلايەتلىك مالىيە - سودا مەكتىپىدە مۇئەللىملىك قىلغان. 1982 - يىلىدىن 2004 - يىلى 5 - ئايغىچە «يېڭى قاشتېشى» ژۇرنىلىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى ۋە تەھرىرات مۇدىرى بولۇپ ئىشلەپ شۇ يىلى 5 - ئايدا دەم ئېلىشقا چىققان.

خوش، يەنە ئۆز گېيىمىزگە كەلسەك بىز بۇ پەرۋىشكار باغۋەن، پېنەنكەش مۇھەررىرىنى 22 يىل جەرياندا بىرەر قېتىمىمۇ "مەي جۈرىن" دەپ ئاتاپ باقماپتۇق، چوڭى مەشھۇر روزى سايتىدىن كىچىكى مەن ئابدۇرەھىم ھەكىمگىچە ھەتتا ۋالىيىدىن پۇقراغىچە ھەممىز خۇددى پېشىۋالغاندەكلا، يا بولمىسا تەشكىلات بۆلۈمىدىن شۇنداق ئاتاش توغرىسىدا قىزىل باشلىق ھۆججەت تارقاتقاندا كىلا "مەتقاسىم مۇئەللىم" دەپ ئاتاپ كەپتۇق. "مۇئەللىم" دېگەن بۇ مەڭگۈلۈك ھۆرمەت نامىنى مۇمۇتئۇھەرنىڭ ئالدىدا ۋاقىتلىق ئەمەل - مەنەسەپتىن مىڭ مەرتىۋە ھۆزل كۆرۈپتۇق. شۇنىڭ بىلەن "مۇئەللىم" دېگەن بۇ ئاتاق بۇ مۇتئۇھەرنىڭ فامىلىسىگە، تەخەللۇسىغا ئايلىنىپ كېتىپتۇ، مانا ھازىر دەم

ئېلىشقا چىقىپ ۋەزىپىسىدىن ئايرىلغان بولسىمۇ ئەل - جامائەتنىڭ ھەممىسى يەنىلا "مەتقاسم مۇئەللىم" دەپ چاقىرىۋاتىدۇ. دېمەك بىز ئۇنىڭ ئەمەل - مەنسىپىنى بۇرۇنمۇ ئاتىمىغان، ھازىرمۇ ئاتىمىدۇق. شۇڭا ئۇ مەنەسەپتىن ئايرىلىپ قالغىنىنى پەقەت ھېس قىلمىدى، بىزمۇ ھەم مەڭگۈ ھېس قىلدۇرمايمىز. "مۇئەللىم" مانا بۇ مەڭگۈلۈك ئاتاق!

«قاراقاشنى چۈشەنمىسىز؟»، «قاراقاش مەدەنىيەت تارىخ ماتېرىياللىرى»، «قاراقاش خەلق داستانلىرى»، «قاراقاش خەلق ماقالى - تەمسىللىرى»، «قاراقاش خەلق چۆچەكلىرى» قاتارلىق كىتابلارنىڭ مۇئەللىپى، تۈزگۈچىسى ۋە تەشكىللىگۈچىسى پېشقەدەم شائىر، دراماتورگ مەتمىن قۇربان مۇئەللىم 1960 - يىلى سابىق شىنجاڭ پىداگوگىكا ئىنىستىتۇتىنىڭ تىل - ئەدەبىيات فاكۇلتېتىنى پۈتكۈزۈپ، 1961 - يىلى 7 - ئايغىچە قۇمۇل ۋىلايەتلىك 1 - ئوتتۇرا مەكتەپتە، 1961 - يىلىدىن 1963 - يىلى 7 - ئايغىچە قاراقاش ناھىيىسىدىكى قاراساي يېزىلىق ئوتتۇرا مەكتەپتە مۇئەللىملىك قىلغان.

1963 - يىلىدىن 2000 - يىلىغىچە قاراقاش ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىدا ئەدەبىي ئىجادىيەتچى، ناھىيىلىك سەنئەت ئۆمىكىنىڭ باشلىقى، ۋىلايەتلىك «يېڭى قاشتېشى» ناخشا - ئۆسسۈل ئۆمىكىدە ئىجادىيەتچى، ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتىدە كاتىپ، ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىنىڭ باشلىقى بولۇپ ئىشلەپ شۇ يىلى دەم ئېلىشقا چىققان. قاراقاشتىكى قەلەمكەشلەرنىڭ پەرۋىشكارى بولغان بۇ مۆھتەرەم زاتنىمۇ قاراقاشتىكى ئەدىبلەر، زىيالىيلار ھەممىسى بىردەك "مەتمىن قۇربان مۇئەللىم" دەپ ئاتايدۇ. ئەكسىچە ھېچكىم ئۇنى "مەي تۇەنجاڭ"، "مەي گۈەنجاڭ" دەپ چاقىرمايدۇ. دېمەك بۇ زاتنىڭ 30 يىل تۇتقان ئەملىدىن ئۈچ يىل قىلغان مۇئەللىملىكنىڭ ۋەزنى ئېشىپ كېتىپتۇ. "مۇئەللىم" بۇ نېمىدېگەن ۋەزىنلىك ئاتاق - ھە!

بىر ئۆمۈر خىزمەت قىلىپ دەم ئېلىشقا چىققان ھەربىر ئادەم تۇغۇلغاندىن تارتىپ ھازىرغىچە بېشىدىن ئۆتكۈزگەن ئەتمىش -

كەچمىشلىرىنى بىر قېتىم ئويلاپ، "مەن ھاياتىمدا قايسى ئىشنى توغرا قېتىمەن، قايسى ئىشنى خاتا قېتىمەن"، دەپ ئۆتكەن كۈنلىرىدىن بىر قېتىم قىسقىچە يەكۈن چىقىرىدىكەن، قىسقىسى مەن ئەنە شۇنداق قىلدىم، بۇرۇن قىلغان نۇرغۇن ئىشلىرىمدىن پەخىرلەندىم، قىسمەن ئىشلىرىمدىن ئۆكۈندۈم، بۇنىڭدىن كېيىنكى تىرىكچىلىك يولۇمنى قانداق مېڭىش توغرىسىدا ئۆزۈمگە پىرىنسىپ تۇرغۇزدۇم. مانا ھازىر ئۆتكەن كۈنلىرىمدىكى مۇنداق بىر ئىشتىن ئۆكۈنۈۋاتىمەن:

خۇددى تۈنۈگۈنىكىدەكلا ئېسىمدە تۇرۇپتۇ. 1977 - يىل 7 - ئاينىڭ 14 - كۈنى قاراقاش ناھىيە توخۇلا يېزىلىق ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ تولۇقسىز سىنىپىنى پۈتكۈزۈپ، شاھادەتنامە ئالدىم. بۇنى ئاڭلىغان يېزىلىق باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ مۇدىرى باقى توختى مۇئەللىم مېنى چاقىرتىپ، ماڭا كۆيۈنگەن ھالدا: "ئۆكۈم ئابدۇرەھىمجان، ئانىڭىز تاجىنسا خانىم ئۆلۈپ كەتتى، دادىڭىز دېھقان يەنە ئۆرلەپ ئوقۇسىڭىزمۇ تۇرمۇشتا قىيىنلىق قالىسىز، شۇڭا مەن مائارىپ ئىدارىسى بىلەن سۆزلەشتىم، سىزنى دەپكى (سەپلىمە) ئوقۇتقۇچىلىقىغا ئورۇنلاشتۇرۇپ قويالى، سىز يېزىمىزدا ئوقۇتقۇچى بولۇپ ئانىڭىزنىڭ ئىزىنى بېسىڭ..."

دېگەندى. مەن باقى توختى مۇئەللىمنىڭ ياخشى كۆڭلىنى سىلىق رەت قىلىپ، كەمبەغەل، تۆۋەن ئوتتۇرا دېھقانلاردىن "قايتا تەربىيە" ئېلىش ئۈچۈن ناھىيىلىك زىيالىي ياشلار ئىشخانىسىغا تىزىملىنىپ، 7 - ئاينىڭ 27 - كۈنى چىنىقىش ئۈچۈن قاراقاش ناھىيىسىنىڭ راكتا گۇڭشېسىغا قاراشلىق قۇچقاچ سۇلۇق دېھقانچىلىق مەيدانىغا يۈرۈپ كەتتىم.

شۇ يىللاردا شەھەر نوپۇسىدىكى ئوقۇغۇچىلار يېزىدا ئىككى يىل چىنىقسا ھۆكۈمەت خىزمەتكە ئورۇنلاشتۇراتتى. مېنىڭ شۇ چاغدىكى بىردىنبىر ئارزۇيۇم پەيت كۈتۈپ تۇرۇپ شوپۇر بولۇش ئىدى. چۈنكى مەن كىچىكىمدىن باشلاپ شوپۇرلارغا ھەۋەس قىلاتتىم، شوپۇرلۇققا قىزىقاتتىم. بىراق ئىستەك بۆلەك، قىسمەت يۆلەك بولۇپ چىقتى، 26 ئاي جاپالىق ئەمگەك قىلىپ، كەمبەغەل تۆۋەن ئوتتۇرا دېھقانلاردىن

شۇنداق ياخشى تەربىيە ئالغان بولساممۇ، مەن ئارزۇ قىلغان ئۇ شوپۇرلۇق ماڭا نېسىپ بولمىدى. ئاخىر كادىر بولۇپ قالدىم، بۇ جەرياندا بالىلىقتىكى ھەۋەسنىڭ ئوتى يەنە يالقۇنجاپ، 1998 - يىلىدىن باشلاپ ماشىنا ھەيدەشنى ئۆگىنىپ، 2002 - يىلى رەسمىي شوپۇرلۇق پىراۋىسىمۇ ئالدىم. ھەتتا شەخسىي ماشىنىمۇ سېتىۋالدىم. 1984 - يىلىدىن باشلاپ، ئەدەبىي ئىجادىيەت ۋە ئىلمىي تەتقىقات بىلەن شۇغۇللىنىپ، 1995 - يىلىدىن 2000 - يىلىغىچە «چۈنكى مەن نامەرد»، «سودا بانكىسىغا سەپەر» ناملىق ئىككى پارچە كىتابىم نەشر قىلىنىپ تارقىتىلغانمۇ بولدى. بىراق دەم ئېلىشقا چىققان بولساممۇ باشقىلار ئاغزىنىڭ ئۈچىدىلا يالغاندىن دەپ قويدىغان «ئاخاڭجاڭ»، «ئا جىڭلى» دېگەن قۇرۇق ئاتاقىن تېخى قۇتۇلالمىدىم، ئۇنىڭ ئۈستىگە يۇقىرىدا ئىسمى زىكىر قىلىنغان ئۇستازلاردەك كىشىگە ھەققىي ھۆرمەت ئاتا قىلىدىغان «مۇئەللىم» دېگەن نامغا ھەرگىز ئېرىشەلمىدىم. بۇنىڭدىن كېيىنمۇ بۇ نامغا ئەبەدىي ئېرىشەلمەيمەن. چۈنكى ئۆمرىدە بىردە قېتىممۇ مۇنبەرگە چىقىپ، ئوقۇغۇچىلارغا ئىككى ئېغىز گەپ قىلىپ باقمىغان ئادەمنى كىممۇ «مۇئەللىم» دېسۇن؟!

دېمەك، مېنىڭ ھازىر بىردىنبىر ئۆكۈنىدىغىنىم، پۇشايمان قىلىدىغىنىم، ئەپسۇسلىنىدىغىنىم ئۆز ۋاقتىدا باقى توختى مۇدىرنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ بىر نەچچە يىل بولسىمۇ مۇئەللىم بولسام بولۇپتىكەن، ئىست!

ئۇيغۇر كارخانچىلىقى ھەققىدە يۈزەكى پاراك

سانائەت كارخانىلىرىمىزنىڭ رولى نوقۇل ھالدا تاۋار ئىشلەپچىقىرىشلا بولۇپ قالماستىن، بەلكى ئۇ يەنە ئەمگەكچىلەرنى ئىش ئورنى بىلەن تەمىنلەپ، خەلقنى ئۇيۇشتۇرۇش، ئىتتىپاقلاشتۇرۇش رولىنى ئوينايدۇ. كارخانا خىزمەتچىلىرىنىڭ ۋاقىت كۆز قارىشى كۈچلۈك، جەڭگىۋارلىقى ۋە كوللېكتىپىزىملىق ئېڭى يۇقىرى بولىدۇ. شۇڭا زاۋۇت، كان-كارخانىلارنىڭ جەمئىيەت تەرەققىياتىدىكى رولىنى سەل چاغلانغا ھەرگىز بولمايدۇ. شۇنداق ئىكەن، زاۋۇت، كارخانا دېگەننىڭ يوقىدىن بارى، ناچىرىدىن ئەلاسى، قالقىدىن ئىلغارى، كىچىكىدىن چوڭى، تارقىقىدىن كۆلەملەشكىنى ياخشى. ئۇيغۇر كارخانچىلىقى يېڭىلا بىخ سۈرگەن نوتىغا ئوخشايدۇ. بۇنى ئەتراپلىق پەرۋىش قىلىپ، ساغلام يېتىلدۈرۈپ مېۋىگە كىرگۈزۈش ۋە مەي باغلاپ پىشقان مېۋىسىدىن ئاۋام-خەلقنى بەھرىمەن قىلىش يالغۇز ئاشۇ كارخانچىلارنىڭلا ئەمەس، بەلكى ۋەتەن ۋە مىللەتنىڭ كەلگۈسى ئىستىقبالىغا كۆڭۈل بۆلىدىغان، باش قاتۇرىدىغان ھەر بىر ئەقىل ئىگىسىنىڭ باش تارتىپ بولمايدىغان ۋىجدانى بۇرچى. بۇ يازماننىڭ ئۇيغۇر كارخانچىلىقىنى تېخىمۇ سەرخىللاشتۇرۇش، سىجىل ۋە ساغلام تەرەققىي قىلدۇرۇشتا كارخانچىلارغا ئاز-تولا پايدىسى تېگىپ قالسا ئەجەب ئەمەس، دەپ ئويلايمەن.

ئۇيغۇر كارخانچىلىقىنىڭ ھازىرقى ئەھۋالى

1. ئۇيغۇر كارخانىلىرىنىڭ بارلىققا كېلىشى ئىسلاھات ئېلىپ بېرىلغان، ئىشىك ئېچىۋېتىلگەن 30 يىلدىن بۇيان، ئۇيغۇر كارخانچىلىقى يوقلۇقتىن بارلىققا كەلدى؛ ئازلىقتىن كۆپەيدى؛

ئاجىزلىقتىن زورايىدى؛ ئاددىيلىقتىن تەرەققىي قىلدى. نەتىجىدە «ئارمان»، «ئىخلاس» قا ئوخشاش كۆلەم جەھەتتە گۇرۇھلاشقان، تىجارەتتە خەلقئاراغا يۈزلەنگەن سەرگە كارخانىلارمۇ مەيدانغا كەلدى. بۇ خىل گۈللىنىشى تېلېۋىزور ئېكرانىدىكى، رادىئو دولقۇنلىرىدىكى ۋە گېزىت-ژۇرناللاردىكى ئېلانلارغا ھەمدە تاللا بازارلىرىنىڭ پەشتاخىتلىرىدىكى ماللارنىڭ موللىقىغا بىر قاراپلا كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. بۇنداق كارخانىلارنىڭ بەس-بەستە مەيدانغا كېلىشى، بىر تەرەپتىن ئۆز مەھسۇلاتلىرىمىزغا بولغان ماددىي ئېھتىياجىمىزنى قاندۇرسا، يەنە بىر تەرەپتىن ۋەتەنپەرۋەرلىك تۇيغۇمىز ۋە مىللىي ئىپتىخارىمىزنى ئاشۇردى.

بىزگە ئوخشاش تارىختىن بېرى دېھقانچىلىقنى ئاساس، چارۋىچىلىق، باغۋەنچىلىك ۋە ئىپتىدائىي قول ھۈنەرۋەنچىلىكنى قوشۇمچە قىلىپ كەلگەن، ھەتتا يېڭى جۇڭگو قۇرۇلغاندىن كېيىنمۇ پىلانلىق ئىگىلىكنىڭ ئاسارىتىدە ھۆكۈمەت قانداق تاۋار بىلەن قانچىلىك تەمىنلىسە شۇنىلا ئىستېمال قىلىدىغان، ئىستېمال ئىشلەپچىقىرىشىنى ئەمەس، بەلكى تەمىنلەش ئىستېمالىنى بەلگىلەيدىغان ئىقتىسادىي تۈزۈلمە ئاستىدا "بەرسەڭ يەيمەن، ئۇرساڭ ئۆلمەن" دەپ ياشاۋاتقان مىللەتتىن مۇشۇنداق قىسقىغىنا نەچچە يىل ئىچىدە بىر سەكرەپلا قايناق بازارغا چۈشەلەيدىغان، كەسكىن رىقابەتكە كۆكرەك كېرىپ تىك تۇرالايدىغان شىر يۈرەك، "تەۋەككۈلچى" كارخانىچىلارنىڭ چىققانلىقىنى چەكسىز ئىپتىخار ۋە سۆيۈنۈش بىلەن تىلغا ئالمەن ھەمدە بارچىمىز شۇنداق قىلىشقا تامامەن ھەقلىقمىز، دەپ قارايمەن.

2. ئۇيغۇر كارخانىلىرىنىڭ كەسىپ قۇرۇلمىسى

ئۇيغۇر كارخانىلىرىنىڭ سانى كۈندىن-كۈنگە كۆپىيىپ، رويخەتكە ئالدۇرغان ماركىسى شۇنىڭغا مۇناسىپ ھەر خىل ۋە سەرخىللىشىپ بېرىۋاتقان بولسىمۇ، بىراق ئىشلەپچىقىش نىشانى، كەسىپ قۇرۇلمىسى جەھەتتە تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە تۈرگىلا مەركەزلىشىپ قالدى. بىرىنچى، يېمەك-ئىچمەك، يەنى «ئارمان» ۋە «ئىخلاس» نى مەركەز

قىلغان ئوزۇقلۇق تالقانلىرى، ھەر خىل تاتلىق-تۈرۈم ۋە تەييار چۆپلەر، «سراج» ۋە «ماي گۈلى» بولۇشىنى مەركەز قىلغان زەنجىرسىمان تېز تاماقخانا ۋە رېستورانلار، «ئابلاجان نانلىرى» نى مەركەز قىلغان ھەر خىل ماركىدىكى نان-توقاچلار، «ئابدە» نى مەركەز قىلغان ھەر خىل ئىچمىلىكلەر، «ئېھسان» نى مەركەز قىلغان مايلار، «زەرەپشان» نى مەركەز قىلغان چاپلار؛ ئىككىنچى، «سۇلتان» نى مەركەز قىلغان سوپۇنچىلىق ۋە گىرىم بۇيۇملىرى، يەنى ھەر خىل ماركىدىكى چاچ سوپۇنى، يۈز سوپۇنى، بەدەن سوپۇنى، چىش پاستىسى، لەۋ سۇرۇخ، قاشلىق، سۈرمە، ئەتىر قاتارلىقلار؛ ئۈچىنچى، «ئىلچى» نى مەركەز قىلغان ھەر خىل ماركىدىكى كىيىم-كېچەك، ئاياغ ۋە دوپپا-تۇماقلار، ئۇنىڭدىن باشقا تېخى كۆلەملەشمىگەن كىچىك تۈرلەرنى نەزىرىمىزدىن ساقىت قىلىپ تۇرساق بولار.

3. ئۇيغۇر كارخانىلىرىنىڭ ئوينىغان ۋە ئويناۋاتقان رولى
 بۇقىرىقىدەك ئۇيغۇر كارخانىلىرىنىڭ ئارقىمۇ ئارقىدىن قۇرۇلۇپ ئىش باشلىشى، يالغۇز كارخانا ئىگىلىرى ئۈچۈنلا ئەمەس، بەلكى ھۆكۈمەت، جەمئىيەت ۋە ئىستېمالچىلار ئۈچۈنمۇ پايدا-مەنپەئەتلەرنى ئېلىپ كەلدى. مىسالەن، بىرىنچىدىن، ئۇيغۇر كارخانىلىرىنىڭ ۋۇجۇدقا كېلىشى جەمئىيەتتىكى مىڭلىغان-تۈمەنلىگەن ئىشسىزلارنى ئىش ئورنى بىلەن تەمىنلەپ، ئۇلارنى بىر كىشىلىك "تاماق قاچىسى" غا ئىگە قىلدى. گەرچە بۇ خىل ئەرزىمەن ئىشلەمچىلەر پۇقراۋى كارخانىلاردا بىر ئۆمۈر ئىشلەپ ھاللىق سەۋىيىگە يېتەلمىسىمۇ، بىراق ئۇلارنىڭ ھازىرچە كىيىمى پۈتۈن، قۇرسىقى توق، ۋاقىتچە غېمى يوق. ھۆكۈمەتنىڭ بۇ جەھەتتىكى باش قېتىنچىلىقى ئازراق بولسىمۇ يەڭگىللىدى. ئىككىنچىدىن، مەھسۇلات ئۆز پىرىمىزدە ئىشلەپچىقىرىلىپ، ئۆز پىرىمىزدە ئىستېمال قىلىنغان بولغاچقا تاۋارنىڭ تەننەرخى تۆۋەنلىدى. بۇ ھال ئىستېمالچىلارغا ئازراق بولسىمۇ نەپ يەتكۈزدى. بولۇپمۇ كۈندىلىك تۇرمۇش بۇيۇملىرىنى تاللاپ سېتىۋېلىش ئىمكانىيىتى تۇغۇلدى، بازار ئاۋاتلاشتى، سودا جانلاندى.

ئۈچىنچىدىن، دېھقان- چارۋىچىلار ئىشلەپچىقارغان خام ئەشيا نىڭ سېتىلىشى تېزلىشىپ، باھاسى ئۆستى. بۇنىڭ بىلەن چەت يېزا ۋە تاغلىق رايونلاردىكى دېھقان- چارۋىچىلارنىڭ تارىختىن بۇيانقى ئۆزى ئىشلەپ تاپقانى ئۆزىلا يەيدىغان، نەرسىنى نەرسىگە تېگىشىپ ئىستېمال قىلىدىغان ئىپتىدائىي تاۋار ئالماشتۇرۇش شەكلىگە خاتىمە بېرىلىپ، ئۇلارنىڭ غورىگىل تۇرمۇشتىن بالدۇرراق قۇتۇلۇپ، تېزراق ئەتىلىنىۋېلىشى ئۈچۈن بىر چىغىر يول ئېچىلدى. تۆتىنچىدىن، پۇل تاپقان كارخانىچىلار ئىچىدىن قانچىلىغان مائارىپنى قوللاش نەمۇنىچىلىرى، مېھرىبان ئانىلار، ساخاۋەتچى ئاتلار ۋە مېھرىبان- ئاجىزلارنىڭ غەمگۈزارلىرى بارلىققا كېلىپ، قايسى يۇرتتا ئاپەت بولسا، كىم ياردەمگە موھتاج بولسا ئۇلار شۇ يەردە ھازىر بولدى، شۇلارنىڭ بېشىنى سىلدى.

يۇقىرىقى ئەھۋاللارنى يەككە ھالەتتە كۆزەتسەك قارىماققا ئادەتتىكى بىر ئېلىم- سېتىم ۋە ئاددىيلا خەيرخاھلىقتەك كۆرۈنىسىمۇ، بىراق بۇنى ئومۇملاشتۇرۇپ تەھلىل قىلىدىغان بولساق بۇنىڭ ئادەمنى ئاساس قىلىش، ئىناق جەمئىيەت بەرپا قىلىش ۋە چېگرا رايونىنىڭ مۇقىملىقىنى قوغداش قاتارلىق جەھەتلەردە ئوينايدىغان ئىجابىي رولىنى سەل چاغلانغاندا ھەرگىز بولمايدۇ.

4. ئۇيغۇر كارخانىچىلىقىدا ساقلىنىۋاتقان مەسىلىلەر

ئۇيغۇر كارخانىچىلىقىدا ساقلىنىۋاتقان مەسىلىلەرنى تۆۋەندىكى بىر قانچە نۇقتىغا يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ.

بىرىنچى، ئىجادچانلىق روھى كەمچىل، دورامچىلىق، تەقلىتچىلىك خاھىشى ئېغىر. بۇنىڭ ئىپادىلىرى تۆۋەندىكى ئىككى تەرەپتە كۆرۈلۈۋاتىدۇ: بىرى، باشقىلارنى دوراش. بۇ دېگىنىمىز بىر كارخانا ئوزۇقلۇق تالقىنى ئىشلەپ ئازراق بازار تاپسا باشقىلارمۇ دەرھال شۇنى دوراپ تالقان ئىشلەپچىقىرىۋاتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ماركىسى ھەرخىل، تەركىبى بىر خىل تالقانلار بازارنى قاپلايدۇ. ھەممىسى بازار تالىشىپ، ئۆزىنىڭكىنى كۆپتۈرۈپ ماختاپ ئېلان بېرىشكە مەجبۇر بولىدۇ. ئېلان

خىراجىتى مەھسۇلاتنىڭ تەننەرخىگە قوشۇلىدۇ، دېمەك، ئېلانغا كەتكەن تۈمەن-تۈمەن پۇللار يەنىلا ئىستېمالچىلاردىن ئۈندۈرۈلىدۇ. بۇنداق چىقىملارنى ئىشلەپچىقىرىش كۆلىمى چوڭراق كارخانىلار ئۈستىگە ئالالغان بىلەن بالا كارخانىلار بۇنىڭغا بەرداشلىق بېرەلمەي بۆشۈكىدىلا تۇنجۇقۇپ قېلىۋاتىدۇ، يەنە بىرى، ئۆزىگە تەقلىد قىلىش. بىر خىل مەھسۇلاتقا ھەر خىل ئىسىم قويۇپ ئىستېمالچىلارنى قايىمۇقتۇرۇش. مىسالەن، "چوڭلار ھەسلى"، "ئاياللار ھەسلى"، "بالىلار ھەسلى"، "ئاشقازاننى قۇۋۋەتلەش ھەسلى"، "نېرۋىنى كۈچلەندۈرۈش ھەسلى"، "چىرايىنى گۈزەللەشتۈرۈش ھەسلى"، "چىش ئاقارتىش پاستىسى"، "چىش مىلىكىنى چىكىتىش پاستىسى"، "ئېغىز پۇراشنى يوقىتىش پاستىسى"، "چىش ئاغرىقىنىڭ ئالدىنى ئېلىش پاستىسى"... دېگەندەك. بۇ گۇيا سۇن ۋۇكۇنىڭ يەتمىش ئىككى خىل ئۆزگەرگىنىگە ئوخشايدۇ. لېكىن، ئۇ مىڭ خىل ئۆزگەرسىمۇ يەنىلا شۇ سۇن ۋۇكۇڭ، خالاس!

ئىككىنچى، كۆپ ساندىكى كارخانىلارنىڭ ئۆز ماركىسى بار، ئۆز مەھسۇلاتى يوق، بۇ دېگىنىمىز، بەزى كارخانىلار بىر خىل ماركىنى ئويلاپ چىقىپ ئۇنى رويخەتكە ئالدۇرىدۇ. ئاندىن شۇ ماركىدا مەھسۇلات ئىشلەپچىقىرىشنى ئىچكىرىدىكى بازىرى تازا ياخشى بولماي خېرىدار كۈتۈۋاتقان بىرەر كارخانا ياكى زاۋۇتقا ھاۋالە قىلىپ ئىشلەتكۈزۈپ، ئۇنى ئەكېلىپ داڭلاپ سېتىۋاتىدۇ. بۇ خىلدىكى كارخانىلارنىڭ ھەرگىزمۇ تەرەققىيات ئىستىقبالى بولمايدۇ. بۇنىڭدىكى سەۋەب: بىرى، بۇيرۇتما مەھسۇلات ئىشلىگەن كارخانا باشقىلارنىڭ ماركىسىدا ئىشلىگەن مەھسۇلاتنىڭ سۈپىتىنى ئۆز ماركىسىدىكى مەھسۇلاتنىڭكىدەك ياخشى ئىشلىشى ناتايىن، چۈنكى ئۇلار سىزنىڭ ۋاقىتلىق خېرىدار، ئۆز ماركىسىنىڭ بولسا مەڭگۈلۈك كوزۇر ۋە كارخانىسىنىڭ ھاياتى ئىكەنلىكىنى تازا ئوبدان بىلىدۇ. يەنە بىرى، مەھسۇلاتنىڭ ئۇيغۇرچە چۈشەندۈرۈشىگە سىزنىڭ شىركىتىڭىزنىڭ بۇ يەردىكى ئادىبىسى يازغان بىلەن، خەنزۇچە چۈشەندۈرۈشىگە ئۆز زاۋۇتىنىڭ ئادىبىسى ۋە تېلېفون

نومۇرىنى يېزىپ قويۇۋاتىدۇ. خېرىدارلار بۇنىڭغا بىر قاراپلا بۇنىڭ قەيەردە ئىشلەنگەن، قانداق مەھسۇلات ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ بېتىدۇ، تېلېۋىزوردا نامى تولا تەكرارلىنىپ قۇلاق-مېڭىمىزنى يەپ كەتكەن بەزى كارخانىلارنىڭ مەھسۇلاتىدىن مەسىلە چىقىپ ئۇنى ئىزدىسىڭىز كارخانا، ئىشچى، ئۈسكۈنە دېگەنلەر ئۇياقتا تۇرسۇن، ھەتتا ئۇنىڭ ئولتۇرغۇدەك تۈزۈك ئىشخانىسىمۇ يوق. خۇددى "سەللە يوغان ئىمان يوق، داستىخان يوغان بىر نان يوق" دېگەندەك.

ئۈچىنچى، يەنە بىر قىسىم كارخانىلار ئۆزىگە ماس كېلىدىغان يېرىم تەييار مەھسۇلاتنى چەت ئەلدىن، ئىچكىرى ئۆلكىلەردىن ئەكېلىپلا، قاراڭغۇ ئۆيدە ئوراپ قاچىلاپ، بۇنى ئۆزىنىڭ مەھسۇلاتى قىلىپ سېتىۋاتىدۇ. بۇ خىلدىكى كارخانىلارنىڭمۇ ئۆمرى ئۇزۇنغا بارمايدۇ. چۈنكى تاۋارنىڭ سۈپىتى - كارخانىنىڭ جېنى. سىز خام ئەشيا سېتىۋېلىشتىن باشلاپ تاۋارنى سېتىپ چىقارغانغا قەدەر بولغان ئىشلەپچىقىرىش ھالقىلىرىنىڭ سۈپەت ئۆتكىلىگە ئۆزىڭىز بىۋاسىتە نازارەت قىلىپ تۇرالىسىڭىز، ئاندىن مەھسۇلاتىڭىزنىڭ سۈپىتىگە ھەقىقىي كاپالەتلىك قىلالايسىز.

تۆتىنچى، ئېلاننىڭ كۆپلۈكىدىن ئۇيغۇر كارخانىچىلىقى ناھايىتى گۈللىنىش دەۋرىگە كىرگەندەك تۇيغۇ بەرسىمۇ، بىراق، زەن سېلىپ قارايدىغان بولساق، ئارانلا شۇ يىمەك-ئىچمەك، سۈپۈنچىلىقتىن ئىبارەت ئىككىلا تۈرگە يىغىنچاقلىنىپ قېلىۋاتىدۇ. خۇددى جاھاندا قىلىدىغانغا باشقا ئىش يوقتەك، ھەممە ئادەم پەقەت چاچ بويىپ، تالقان يەپلا ئۆتىدىغاندەك.

بەشىنچى، مەبلەغ كۈچى ئاجىز، ئۇيغۇر كارخانىلىرىنىڭ تەلىپى ئوڭدىن كېلىپ، بازىرى ياخشى بولۇپ كەتسە بىر مەزگىل تاراقشىغاندەك قىلغان بىلەن مۇبادا، خەلقئارادا دائىم كۆرۈلۈپ تۇرىدىغان پۇل مۇئامىلىسى كىرىزىسى، پۇل پاخاللىقى، ئىقتىسادىي بوھران ۋە تەبىئىي ئاپەت يۈز بېرىپ، بازار كاستاتلاشسا، بۇنداق سىناقلىرىدىن ئامان-ئېسەن

ئۆتۈپ كېتەلەيدىغانلىرى بەكمۇ ئاز، بۇنىڭدىكى سەۋەب ئۇلار مالىيەنىڭ ۋە بانكىنىڭ ئىقتىسادىي جەھەتتىن قوللاپ-قۇۋۋەتلىشىگە تولۇق ئېرىشىپ بولالمىدى. يەنە بىر تەرەپتىن پاي چىقى تۈزۈمىدىكى ھەسسەدارلىق شىركەتلەر ئاز، خۇسۇسىي ئىگىلىكتىكى ئائىلىۋىي كارخانا، شىركەتلەر بىر قەدەر كۆپ، شۇڭا بۇ جەھەتتىن "يالىغۇز ئاتنىڭ چىڭى چىقماس، چىڭى چىقىمۇ دېڭى چىقماس" دېگەندەك ئەھۋال ھامان كۆرۈلىدۇ.

ئۇيغۇر كارخانىچىلىقىنىڭ تەرەققىيات ئىستىقبالى

1. كەسىپ قۇرۇلمىسىنى تەڭشەش

ئۇيغۇر كارخانىچىلىرى كەسىپ قۇرۇلمىسىنى تەڭشەش ۋە يېڭىدىن كەسىپ تۈرىنى تاللاش جەھەتتە ھەممىمىز ئاشۇ تالقانچىلىق بىلەن سوپۇنچىلىقتىن ئىبارەت مۇشۇ ئىككى تار كوچىغلا كەپلىشىۋالماي، نەزىرىمىزنى باشقا تۈرلەرگىمۇ قارىتىپ باقايلى. بىزدە "قوينى قاسساپ سويسۇن" دەيدىغان ماقال بار ئەمەسمۇ؟ شۇڭا ئوزۇقلۇقشۇناسلىقتا ئوقۇغانلار قۇۋۋەت تالقانلىرى ئىشلەپچىقارسۇن، خىمىيە ئوقۇغانلار سوپۇن ئىشلەپچىقارسۇن، فىزىكا، كومپيۇتېر ئوقۇغانلار ئېلېكترون مەھسۇلاتلىرىنى ئىشلەپچىقارسۇن، باشقىلىرىمىز، ئۆزىمىزنىڭ قىزىقىشى ۋە ئىقتىدارىغا قاراپ، ئائىلە ئېلېكتر سايمانلىرى، قۇرۇلۇش ماتېرىياللىرى، ئالاقىلىشىش ئۈسكۈنىلىرى... دېگەندەك يۇقىرى پەن-تېخنىكا ئارقىلىق ئىشلەپچىقىرىلىدىغان مۇھىت ئاسراش تىپىدىكى زامانىۋى تۈرلەرگىمۇ مەبلەغ سېلىپ ئۆزىمىزنى سىناپ باقايلى. بۇ جەھەتتە «ئۇيغۇر سوت»، «ئېرىپان»، «پەنتېكىن»، «بىلقۇت»، «بارخان»... قاتارلىق شىركەتلەرنىڭ قولغا كەلتۈرگەن نەتىجىسى ۋە تەجرىبىسى بىزنىڭ مەدەت ۋە ئىلھام ئېلىشىمىزغا ئەرزىيدۇ. بىزدە يەنە، زىيالىيلارنىڭ پۇلى يوق، پۇلدارلارنىڭ تېخنىكىسى يوق، شۇڭا تېخنىكىسى بارلار بىلىمىنى

چىقارسا، پۇلدارلار مەبلەغ سالسا شېرىكلىشىپ يۇقىرى پەن-تېخنىكىلىق كارخانىلارنى قۇرۇپ، بۇ جەھەتتىكى بوشلۇقنى تولدۇرساق تامامەن بولىدۇ. ئىستېمالچىلار نېمىگە ئېھتىياجلىق بولساق، بازاردىن ئۆزىمىزنىڭ شۇ نەرسىسى تېپىلسا، چۈشەندۈرۈشنى ئوقۇپلا ئىشلىتىشنى بىلىۋالساق ۋە خاتىرجەم ئىستېمال قىلساق، نېمە دېگەن ياخشى - ھە!

2. تارقاق مەبلەغنى مەركەزلەشتۈرۈپ ئىشلىتىش

كارخانىلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش كۆلىمىنى كېڭەيتىش ئۈچۈنمۇ، زامانىۋى، ئىلغار ئۈسكۈنىلەرنى سېتىۋېلىش ئۈچۈنمۇ ۋە ياكى بىرەر يېڭى مەھسۇلات تۈرىنى تەتقىق قىلىش ئۈچۈنمۇ ھەتتا يۇقىرى سەۋىيىلىك باشقۇرغۇچىلاردىن باشلاپ ئىشك باقارلارغىچە ھەممىسىگە پۇل كېتىدۇ. دېمەك، پۇل — كارخانا ئۈچۈن قان ۋە جان. ئۇ قانچىلىك كۆپ بولسا جىقلىق قىلمايدۇ، بىراق ئاز قالسا ھاياتقا خەۋپ يېتىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە كىچىك كارخانىلار بازار رىقابىتىنىڭ رەھىمسىز زەربىسىگە بىر ئۇچرىسا قايتا باش كۆتۈرەلمەيدۇ. خوش ئۇنداق بولسا، كۆلىمى كىچىك خۇسۇسىي كارخانىلار زورىيىش ئۈچۈن پۇلنى نەدىن تېپىشى كېرەك؟ ھۆكۈمەت مالىيىسىدىن بېرىدىغان ھەقسىز مەبلەغنىڭ ئۆزىگە توشلۇق پرىنسىپى ۋە شەرتى بار. ئۇنى خالىغان ئادەمگە بېرىۋەرمەيدۇ. بانكىنىڭ ئۆسۈملۈك قەرزىنى ئالماقچى بۇرۇنقىدەك ئۇنداق ئاسان ئەمەس. ئېلىمىز دۇنيا سودا تەشكىلاتىغا ئەزا بولغاندىن كېيىن سودا بانكىلىرى پاي تۈزۈمىگە ئۆزگەرتىلدى. بانكىلارنىڭ كرىدىت تۈزۈمىمۇ چىڭىپ كەتتى، قەرز ئېلىشنىڭ رەسمىيەتلىرى مۇرەككەپلىشىپ كەتتى. ئەمدى مىللىي كارخانىچىلار كۆز قاراشنى يېڭىلىماي بولمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن تىجارەت خاراكتېرى ئۆزئارا ماس كېلىدىغان بىر قانچە كارخانا ئۆزئارا پۇت تېپىشمەي، ئىتتىپاقلىشىپ، گۈرۈھلىشىش ئارقىلىق تەسىر دائىرىسىنى كېڭەيتىپ، ئىقتىسادنى كۈچەيتىپ، خەۋپ-خەتەرگە تاقابىل تۇرۇش ئىقتىدارىنى ئاشۇرۇشى كېرەك. يەنە بىرى، يېڭىدىن كارخانا قۇرماقچى بولغان، بىراق قانداق كارخانا قۇرۇش ھەققىدە تېخى ئېنىق بىر قارارغا

كېلىپ بولالمىغان پۇلدارلار باشقىلارنىڭ پاتېنتىنى ئوغرىلاپ ياكى ئۇنىڭغا تەقلىد قىلىپ ئوخشاش مەھسۇلاتنى كۆپەيتىپ بازارنى كاساتلاشتۇرغاندىن ۋەزە قولىدىكى مەبلەغىنى ئۆزى ئىستىقبالى پارلاق، مالىيسى ئىشەنچلىك دەپ قارىغان بىرەر كارخانىغا قانۇنلۇق پاي قوشۇپ، شۇنىڭ پايدىسىنى خەجلەپ ئولتۇرغىنى تۈزۈك، كارخانىچىلارمۇ بۇ نۇقتىغا ھەرگىز سەل قارىماسلىقى، تەشەببۇسكارراق بولۇشى كېرەك.

3. ئىختىساسلىقلار قوشۇنىنى كۈچەيتىش

بىر كارخانىچى ئۈچۈن ئېلىپ ئېيتقاندا كارخانىنى ئىلمىي باشقۇرۇش، يېڭى مەھسۇلاتلارنى ئىشلەپچىقىرىش، ئېنېرگىيە تېجەش، خىراجەتنى تۈجۈپلەپ باشقۇرۇش، خادىملارنىڭ ئەمگەك ئاكتىپچانلىقىنى ئۇرغۇتۇش، سېتىش يوللىرىنى كېڭەيتىش قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى ئىختىساسلىقلارغا موھتاج، كارخانىلار ئوتتۇرىسىدىكى رىقابەتمۇ تېگى - تەكسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا ئىختىساسلىقلار رىقابەتدۇر. بىز دائىم ئاڭلاپ تۇرىدىغان پالانى ئاشخانىدىكى قورۇما ئۈستىسىنى پۇستانى ئاشخانىنىڭ خوجايىنى يۇقىرى ئىش ھەققى بېرىشكە ۋەدە قىلىپ ئەپقېچىپتۇ ... دېگەندەك مىش - مىش گەپلەرمۇ ئەمەلىيەتتە يەنىلا شۇ ئىختىساسلىقلارنى تالىشىش رىقابەتدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن كارخانىچىلىرىمىز ئۆز كارخانىسىنىڭ ھاياتى كۈچىنى ئاشۇرىمەن، كارخانىنى روناق تاپقۇزىمەن دەيدىكەن، ئاۋۋال كارخانىغا ئىختىساس ئىگىلىرىنى جەلپ قىلىش ئۈستىدە ئويلىنىشى كېرەك. بۇ مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن تۆۋەندىكى ئىككى خىل يولنى كۆرىستىپ ئۆتەي: بىرى، جەمئىيەتتىكى ئىش كۈتۈپ تۇرغانلار ئىچىدىن ئادىل رىقابەت ئارقىلىق سەرخىللىرىنى ئاشكارا تاللاپ، يۇقىرى مائاش بىلەن تەكلىپ قىلىش كېرەك، ئۇنداق بولمىسا، قۇرسىقىدا ئومىچى ئازراقلىرى ئاز مائاش بەرسىڭىزمۇ كۆنگەن بىلەن ئۆزىدە ئىشەنچسى بارلار بىر مەزگىلدىن كېيىن سىزدىنمۇ يۇقىرى مائاش بېرىدىغانلار چىقىپ قالسا يېشىنى قاققانچە كېتىپ قېلىشى مۇمكىن، يەنە بىرى، ئۆزىمىز ئېھتىياجلىق بولغان تۈردىكى ئىختىساس ئىگىلىرىنى ئالىي بىلىم يۇرتلىرىغا ھاۋالە

قىلىپ تەربىيىلىتىش، ئۆزىمىزگە ماس كېلىدىغان تالانتلىق ئوقۇغۇچىلار بىلەن ئالدىن توختاملىشىپ، ئۇلارنىڭ ئالىي مەكتەپتە ئوقۇش خىراجىتىنى كۈتۈرگە ئېلىپ ئۇلارنى ئۆز كارخانىڭىزدا ئۇزۇن مۇددەت ۋە ياكى بىر ئۆمۈر تۇتۇپ قېلىش. ئالدىنقىسىغا قارىغاندا بۇنىڭ ئىستىقبالى پارلاق بولىدۇ. چۈنكى ئۆزىڭىز بىر قوللۇق تەربىيەلەتكەن خادىملار ئاسانلىقىچە سىزدىن يۈز ئۆرۈمەيدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە مەلۇم بىر ئالىي بىلىم يۇرتى بىلەن ئۇزۇن مۇددەتلىك توختام تۈزۈۋالسىڭىز، كارخانىڭىزدا ئىختىساس ئىگىلىرى ئۈزۈكچىلىكى بولمايدۇ.

4. بازار ئىگىلەشكە ئەھمىيەت بېرىپ مۇقىم تەرەققىي قىلىش كارخانىچىلىق پايدا. مەنبەئەت قوغلىشىش جەھەتتە سودىگەرچىلىككە ئوخشاپراق كەتسىمۇ، بىراق تىجارەت نىشانى جەھەتتە ئۇنىڭغا تۈپتىن ئوخشىمايدۇ. سودىگەرلەر بىر شەھەردىن ئالغان ماللىرىنى يەنە بىر شەھەرگە ئاپىرىپ قانچىلىك پايدا ئالالسا شۇنچىلىك پايدىسىغا ساتسا بولىدۇ. ناۋادا زىيان چىقسا يەنە بىر شەھەر ياكى يەنە بىر بازارغا ئاپىرىپ تۈگەتسە بولۇۋېرىدۇ. توپ ئېلىپ پارچە ساتىدىغان باققاللارمۇ ئەتىگەندە كىلوسى بەش يۈەندىن ساتقان مېۋىنى خىللاندىسى قالغاندا ئۈچ يۈەندىن تۆكمە قىلىپ سېتىۋەتسە ئۇنى ھېچكىم ئەيىبلەپ كەتمەيدۇ. ئۇ سودىسىنى ئەنسى يەنلا شۇنداق داۋاملاشتۇرۇۋېرىدۇ. بىراق كارخانىچىلار ئۇنداق قىلسا بولمايدۇ. كارخانىچى دېگەن مەھسۇلاتى بازار تېپىپ كەتسە باھانى ئۆستۈرۈۋالسا، مەھسۇلاتى بېسىلىپ قالسا باھاسىنى چۈشۈردۈك، دېگىلى نومۇس قىلىپ ئۆزىنى پەردازلاپ "پايدىنى ئۆتۈنۈپ بېرىپ مال سېتىش پائالىيىتى"، "بىرنى ئالساڭ بىرنى قوشۇپ بېرىمىز" دەپ كۆز بويامچىلىق قىلسا ئاسانلا ئىستېمالچىلارنىڭ نەزىرىدىن چۈشۈپ كېتىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن كارخانىچىلار ھەر قېتىم يېڭى مەھسۇلاتلىرىنى بازارغا سالغاندا تاۋار باھاسىنى ئەقىلگە مۇۋاپىق قىلىپ بېكىتىشى، ئاز پايدا ئېلىپ كۆپ سېتىشنى ئويلىشى،

ئارىلىقتا باھانى يېنىكلىك بىلەن ئۆزگەرتىمەسلىكى؛ مەھسۇلاتنى دەسلەپ ياخشى ئىشلەپ كېيىن ناچارلاشتۇرۇۋەتمەسلىكى؛ تاۋارنىڭ سۈپىتى، مىقدارى، باھاسى ئۇزۇن مۇددەت مۇقىم بولۇشى لازىم. خېرىدارلارغا ھەقىقىي نەپ يەتكۈزۈشنى ئويلىسا "بىرنى ئالساق بىرنى قوشۇپ بېرىمەن" دېمەي، مالىرىنى سۈپەتلىك قىلىپ ئىشلەپچىقىرىشى، ئىستېمالچىلارغا سەمىمىيلىك بىلەن ھەقىقىي نەپ يەتكۈزۈپ بازار ئىگىلىشىگە ئەھمىيەت بېرىشى كېرەك. بىلىپ قويۇڭ، تاۋارنىڭ سۈپىتى — ئەڭ ياخشى ئېلان. بىزدە "ئۆزۈڭنى ئەر چاغلىساڭ، ئۆزگىنى شر چاغلا" دېگەن ماقال بار. شۇڭا سىز ئىشلەپچىقارغان تاۋار ئىستېمالچىلارنىڭ كۆڭلىدىكى ھەقىقىي ئىشەنچلىك تاۋارغا ئايلانغاندىلا ئاندىن سىزنىڭ كارخانىڭىز مۇقىم تەرەققىي قىلىش يولىغا قاراپ ماڭىدۇ. بازار ئىگىلىكىنىڭ داۋالغۇپ تۇرۇشى سەۋەبلىك تاۋارنىڭ تەننەرخى بىر مەزگىل ئېشىپ كەتكەن تەقدىردىمۇ ئالدىراپ تاۋارنىڭ مىقدارىنى ئازايتىشقا، سۈپىتىنى تۆۋەنلىتىشكە ۋە ياكى باھاسىنى ئۆستۈرۈشكە بولمايدۇ. ۋاقىنچە زىيان ئارتىسىڭىزمۇ سەۋر-ئاقەتلىك بولۇشىڭىز كېرەك. چۈنكى "خەزىنە" ئىزدىكى شۇنچە كۆپ بايلىق ئەنە شۇ ئىستېمالچىلىرىڭىزنىڭ چۈتىكىدىن كەلگەن. مال باھاسىنىڭ ئۆرلىگەنلىكى ئىستېمالچىلارنىڭ ئىدىيىسىگە تولۇق سىڭىپ بولغاندىن كېيىن، ئىستېمالچىلار ھەقىقىي قوبۇل قىلالايدىغان ھالەتكە يەتكەندە ئاندىن باھانى ئۆستۈرسىڭىزمۇ كېچىكمەيسىز. شۇ ئارىدا مال باھاسى تۆۋەنلەپ ئەسلى ھالىتىگە قايتىپ قالسا ئارىدا تارتقان زىيان سىز ئۈچۈن ھېچ گەپ ئەمەس. چۈنكى شۇ ئىستېمالچىلىرىڭىز بولسىلا، ئىستېمالچىلىرىڭىزنىڭ قەلبىدە سىزنىڭ مەھسۇلاتىڭىزنىڭ ئىجابىي ئوبرازى يوقالمىسا، سىز باي بولۇشتىن ئەنسىرەپ كەتمىسىڭىزمۇ بولۇۋېرىدۇ. كارخانا تىجارىتى — ئۇزۇن مۇددەتلىك ئىناۋەتلىك تىجارەت؛ ھەرگىزمۇ قىسقا ۋاقىتلىق ھايانكەشلىك ئەمەس. شۇڭا كارخانىچىلار بۇرنىڭ ئۇچىنى ئەمەس، كەلگۈسىنى ئويلاپ ئىش قىلىشى، ئۇزۇن مۇددەتلىك پايدىغا

ئېرىشىش ئۈچۈن كۆز ئالدىدىكى ئۆتكۈنچى زىياندىن ھودۇقۇپ
كەتمەسلىكى لازىم.

تۈگەللىمە

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىمىزدا 22 مىليون ئىستېمالچى بار، بۇنىڭدىن ئاز سانلىق مىللەت ئىستېمالچىلىرى 50 پىرسەنتتى ئىگىلەيدۇ، يەرلىك مەھسۇلاتلىرىمىزنىڭ سۈپىتى ئىشەنچلىك، باھاسى مۇۋاپىق بولسىلا ئۇلار ئەلۋەتتە ئۆزىمىزنىڭكىنى ئىستېمال قىلىشى خالايدۇ، بۇنىڭ ئۆزى ئىستېمالدىكى مىللىيەتلىك، ئۇنىڭ ئۈستىگە رايونىمىزدىكى خەنزۇ ئىستېمالچىلارمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ يېمەك-ئىچمەكلىرىنى ۋە ھۈنەر-سەنئەت بۇيۇملىرىنى بەك ياخشى كۆرىدۇ، مانا بۇمۇ مەھسۇلاتلىرىمىزنىڭ بازار تېپىشىدىكى يەنە بىر ئەۋزەللىك، ئۇنىڭدىن باشقا ئىچكىرى ئۆلكىلەرگە ئوخشىمايدىغان يەنە بىر ئارتۇقچىلىقىمىز شۇكى، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىمىز پاكىستان، قازاقىستان قاتارلىق سەككىز دۆلەت بىلەن چېگرىداش، مانا بۇ خىل رېئاللىق ئۇيغۇر كارخانىچىلىرىمىزنىڭ مەھسۇلاتلىرىنى خەلقئاراغا يۈزلەندۈرۈشنى ئەڭ ئەۋزەل شارائىتلار بىلەن تەمىنلەيدۇ. ئەمدىكى گەپ ئۆزىمىزدە، بازارنى ئىلمىي، توغرا مۆلچەرلەپ، تەرەققىيات ئىستىقبالى بار تۈرلەرنى ئېچىپ ئۆزىمىزگە ئىشىنىپ، دادىللىق بىلەن مەبلەغ سېلىپ، كەسىپداشلار ئارا دوستانە رىقابەتلىشىپ، كەلگۈسىگە قاراپ پۇختا قەدەم بىلەن ئىلگىرىلىسەكلا ئىگىلىكىمىز پارلاق ئىستىقبالغا يۈزلەنەلەيدۇ!

责任编辑：夏木斯亚·吐尔孙
责任校对：吾尔妮莎·托合提

图书在版编目(CIP)数据

师道物语：维吾尔文/阿卜都热伊木·艾克木著. —北京：
民族出版社，2010. 3
ISBN 978-7-105-10681-3

I. 师... II. 阿... III. 文学—作品综合集—中国—当
代—维吾尔语（中国少数民族语言）IV. I217.2

中国版本图书馆CIP数据核字(2010)第054434号

出版发行：民族出版社 <http://www.mzcbs.com>
社址：北京市和平里北街14号 邮编：100013
电话：010-64290862（维文室）
印刷：北京艺辉印刷有限公司
版次：2010年6月第1版
2010年6月北京第1次印刷
开本：850×1168毫米 32开
印张：6.25
印数：0001-2000册
定价：12.00元
978-7-105-10681-3/I.2125(维300)

مەسئۇل مۇھەررىر: شەمسىيە تۇرسۇن
مەسئۇل كوررېكتور: ھۆرنىسا توختى

خىزىر ھەققىدە خىياللار

ئابدۇرەھىم ھەكىمى

نەشر قىلغۇچى : مىللەتلەر نەشرىياتى

ئادرېسى : بېيجىڭ شەھىرى خېيىڭلى شىمالىي كوچا 14 - قورۇ

پوچتا نومۇرى: 100013 ، تېلېفون نومۇرى: 64290862 - 010

ساتقۇچى : جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى

باسقۇچى : بېيجىڭ يىغۇي باسما چەكلىك شىركىتى

نەشرى : 2010 - يىلى 6 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى

بېسىلىشى : 2010 - يىلى 6 - ئايدا بېيجىڭدا 1 - قېتىم بېسىلدى

ئۆلچىمى : 850 × 1168 م . 32 كەسىم

باسما تاۋىقى : 6.25

سانى : 2000 - 0001

باھاسى : 12.00 يۈەن

978-7-105-10681-3/I. 2125 (维300)